

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Tessa Lilly

Book 2

True Luna

Chasing The White Wolf

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://trancey.org>

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Gerçek Luna
Beyaz Kurdun Peşinde
Beyaz Kurt Serisi 2. Kitap

Tessa Lilly

OceanofPDF.com

BLURB

"O BENİM!" Leon o kadar yüksek sesle homurdandı ki ben bile irkildim.

"Onu öldüreceğim." Leon devam etti. "Ona dokunmayacak. Dokunmayacak. ona sahip ol. Buna izin vermeyeceğim. Eğer çuvallarsan Logan, pençelerimi kışına sokarım."

"Her şeyi etmeyeceğim." İçimi çektim. "Bir daha olmaz. Onu kaybetmeyeceğim. O bana . O benim, sadece benim."

"Sonunda aynı fikirde olduğumuza sevindim." Leon homurdandı. "Onun eşimiz olduğunu öğrendiğimizde beni dinlememiş olman çok kötü. Şu anda onun peşinde başka erkekler ."

"Kapa şu lanet çeneni." Ben de hırladım.

Onu engelledim ve derin bir nefes aldım. Sözleri sadece öfkemi ve kıskançlığımı körükledi. Haklı olduğunu biliyordum. Onu olması gerektiği gibi kabul etseydim, şu anda ne bir Jacob ne de bir Drake olurdu. Sienna onu benden asla alamazdı. İşaretlenmiş, çiftleşmiş ve benim olacaktı. Kimse onu benden alamazdı.

Emma hastaneden eve döndükten sonra her şey değişti. Arkadaşı Logan onu geri istiyor. Kardeşi ona inanıyor. Sienna ve Rolf gitmiştir. Emma'nın kafası karışmış ve incinmiştir. Eşini affetmek istemiyor ama ona karşı hisleri de giderek artıyor. Duygularıyla mücadele ediyor ve kendisi hakkındaki gerçeği öğrendiğinde her şey daha da zorlaşıyor. Haydut Kral onu biliyordur. Onun için geliyor. Onu almak istiyor uzakta. Emma ne yapacak? Logan'ı affedecek mi? Logan onu Haydut Kral'dan kurtarabilecek mi?

Bu kitap Beyaz Kurt Serisi'nin 2. kitabıdır. 3. Kitap yakında çıkacak.

OceanofPDF.com

KIRK YEDİNCİ BÖLÜM - Yanma

Logan POV

Çok kızmıştım.

Sadece birkaç dakika içinde, o küçük it bu kanepede oturuyor olacaktı. Eşime sanki ona aitmiş gibi bakıyor olacaktı. Onunla gülecek ve ona dokunacaktı.

Onu seçeceğini düşündü. Onu benden alacağını düşündü.

"O BENİM!" Leon o kadar yüksek sesle homurdandı ki ben bile irkildim.

"Onu öldüreceğim. Leon devam etti. "Ona dokunmayacak. Ona sahip olamayacak. Buna izin vermeyeceğim. Eğer çuvallarsan Logan, pençelerimi kıcına sokarım."

"Her şeyi etmeyeceğim. İçimi çektim. "Bir daha olmaz. Onu kaybetmeyeceğim. O bana ait. O benim ve sadece benim."

"Sonunda aynı fikirde olduğumuza sevindim. Leon homurdandı. 'Onun eşimiz olduğunu öğrendiğimizde beni dinlememiş olman çok kötü. Şu anda onun peşinde başka erkekler olmazdı."

"Kapa şu lanet çeneni. Ben de hırladım."

Onu engelledim ve derin bir nefes aldım. Sözleri sadece öfkemi ve kıskançlığımı körükledi. Haklı olduğunu biliyordum. Onu olması gerektiği gibi kabul etseydim, şimdi ne bir Jacob ne de bir Drake olurdu. Sienna onu benden asla alamazdı. İşaretlenmiş, çiftleşmiş ve benim olacaktı. Kimse onu benden alamazdı.

"Belki de gitmelisin Logan." Andrew iç çekti.

Gözlerim ona kaydı. "Delirdin mi sen?!"

Andrew elini saçlarında gezdirdi ve tekrar iç çekti. "Çok gerginsin. Odadaki Alfa auranız boğucu."

"Eşimi onu isteyen başka bir erkekle yalnız bırakmayacağım." Hırladım, yumruklarımı o kadar sert sıktım ki canım acıdı.

"Yalnız olmayacak." dedi. "Ben hep burada olacağım. Amy de geliyor."

Burun deliklerim alevlendi ve öfkem artmaya devam etti. "Hayır dedim."

"Peki." Andrew ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Ama biraz sakinleşmeye çalış."

Ona kızgın bir bakış attım ve onu dinlemeye çalıştım. Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım.

Emma'nın alt katta yürüdüğünü duydum ve onun sarhoş edici kokusu beni anında sakinleştirdi.

Ona bakmak için arkamı döndüm.

Çok güzeldi. Tayt ve kapüşonlu bir tişört giyyordu. Saçlarını dağınık bir topuz yapmıştı. O kadar harika görünüyordu ki neredeyse onu yakalayıp benim yapacaktım. Kokusu beni deli ediyordu.

Merdivenlerin dibine ulaştığında "Her şey yolunda mı?" diye sordu.

Havadaki Alfa auramı hissedebiliyordu.

"Elbette aşkım." Andrew ona gülümsedi. "Merak etme."

Konuşmak için ağzını açtı ama kapının çalınmasıyla sözü kesildi.

Sikeyim.

Kanım kaynadı ve o içeride bile değildi. Emma

ön kapıya doğru yürüdü ve açtı. Amy yüksek

sesle ciyaklayarak üzerine atladı.

"Emmy!" diye bağırdı. "İyi olmana çok sevindim! Seni çok özledim!" Emma

kıkırdadı ve ona tekrar sarıldı. "Ben de seni özledim, Amy."

"İyi misin?" Amy onu bırakıp vücudunda aşağı yukarı gezinirken sordu.

"Ben iyiyim." Emma gülümsedi.

Kalbim bir milyon kez . Onu öpmek istedim. Amy uzaklaştı ve o

şerefsiz içeri girdi.

Eşime sanki tüm dünyasıymış gibi bakıyordu. Yumruklarımı sıktım ve onu öldürmemek için kendimi zor tuttum.

"Merhaba güzelim." Jacob, Emma'yı kendine çekip yanağından öperken şöyle dedi. Kıpırmızı gördüm.

Yüksek sesle homurdandım ve ayağa fırladım.

"Logan!" Andrew kolumu tutarak bağırdı.

Emma ve Amy kocaman gözlerle bana baktılar. Şerefsiz sıırttı. "Alfa."

Jacob kendini beğenmiş bir şekilde.

"Çek o lanet ellerini dostumdan!" Hırladım.

Andrew'un beni tutmasına izin veriyordum. Eğer , onun elinden kurtulabilir ve kimse gözünü kırpmadan o pisliği öldürebilirdim.

Ama yapamadım. Emma yüzünden. Onu incitirsem beni asla affetmezdi.

Emma, Jacob'dan bir adım uzaklaşınca Jacob kaşlarını çatı.

"Alfa, Beta." Amy gergin sessizliği bozarak başını salladı. "Özür dilerim. Emma'yı gördüğüm için o kadar mutluydum ki seni orada fark etmedim."

"Sorun yok, Amy." Tekrar söyledim.

"Nasılsın Amy?" Andrew ona küçük bir gülümseme vererek sordu.

Ne söylediği hakkında hiçbir fikrim yok. Tek odak noktam Jacob ve onun eşime bakışıydı.

Emma kapıyı Jacob'ın arkasından kapattı ve işaret etti. "İçecek bir şey ister misiniz?" Emma misafirlerine sordu.

"Kahve olurdu." Amy ona gülümsedi. Emma

başını salladı ve gülümsedi. "Jake?"

"Elbette, güzelim." dedi piç kurusu, sanki varlığının tek sebebi oymuş gibi ona gülümseyerek.

Bu lakattan nefret ederdim. Onu sadece ben çağırabilirdim. O benimdi. Onun güzelliği benimdi.

", Em." Andrew ayağa kalktı ve onun başının üstünü öptü. "Arkadaşlarınla takıl. Ben kahve getireyim."

"Teşekkür ederim." diyerek ona gülümsedi ve yanındaki kanepeye oturdu.

Herifin bir koltuğa oturmasına çok sevinmişim. Tek boş yer koltuktu. Elimi uzatıp sırtının alt kısmına koydum. Ona dokunmak beni sakinleştirdi. Sertleşti ve bana baktı.

"Nasılsın Emma?" Jacob dirseklerini dizlerine dayayarak ona sordu.

"Ben iyiyim, Jake." diye gülümseyerek ona baktı.

"Emin misin?" Amy ona şüpheyile bakarak sordu.

"Eminim." Emma başını salladı. "Kaburgalarım hâlâ ağrıyor ama birkaç gün öncesiyle kıyaslanamaz bile."

"Çok üzgünüm, Emma." Jacob iç çekti. "Bir şeyler yapmalıydım. Kardeşinle konuşmalıydım. Kaçırılmadan önce sana ne yaptığını biliyordum. Bir şeyler yapmalıydım."

"Kes şunu, Jake." Emma söyledi. "Bu senin hatan değil. Andrew'la konuşmak istedin. Seni durduran bendim."

"Onunla konuşmuş olsaydım bile pek bir işe yaramazdı." Jacob bana kızgın bir bakış fırlattı.

Yüksek sesle hırladım. Yavrunun taşakları vardı. Ben onun

Alfa'sıydım. "Bu da ne demek oluyor?!" Hırladım.

"Logan?" Şerefsiz cevap veremedi Emma bana seslendi. "Seninle özel olarak konuşabilir miyim?"

Başımı salladım, pisliğe ters ters baktım. Emma ve ben ayağa kalktık ve onu arka bahçeye kadar takip ettim.

"Jake'le kavga etmeyi keser misin lütfen?" Emma dışarı çıkar çıkmaz sordu.

Bana bakmak için döndü ve kollarını göğsünün üzerinde

kavuşturdu. İçimi çektim ve elimi saçlarımda gezdirdim. "Bu

çok zor, Emma." "Biliyorum." diye iç geçirdi. "Ama lütfen

sadece dene, tamam mı?"

Ona baktım ve tüm gücüm bir saniye içinde alevler içinde yandı. Artık kendimi tutamıyordum. Ona bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım vardı.

Aramızdaki mesafeyi iki uzun adımda kapattım. Ellerimle yüzünü kavradım ve dudaklarımı yüzüne indirdim.

Kıvılcımlar. Karıncalanmalar. Bütün havai fişekler.

Ağzının benimkinin üzerinde olması mükemmeldi. Kokusu duyularımı tamamen tüketti. Onun tadı şimdiye kadar sahip olduğum en iyi şeydi.

Tüm vücudum ihtiyaçla dolup taşıyordu. Seni dokunuşlarımın altında ateş gibiydi.

Ondan kaçan tatlı inilti sikimi o kadar sertleştirdi ki canımı acıttı. İnledim, bir elimi boynunun arkasına koydum ve onu daha yakına çektim.

Ellerinden biri gömleğimi kavradı ve diğeri saçlarıma gitti, telleri çekerek dizlerimin bükülmesine neden oldu. Neredeyse yere düşüyordum.

Lanet olsun. Bağımlılık yapıyordu.

Ağızlarımız mükemmel bir şekilde birbirine geçti. Onu öpmeyi asla bırakmak istemedim.

O anda ve orada işaretleme ihtiyacı karşı konulmazdı. Leon'un sahiplenici ulumaları hiç yardımcı olmadı. Onu daha önce geri itmiştim ama eşimizi kollarımda hisseder hissetmez bariyerimi aştı.

Emma nefes nefese göğsüme bakarak öpüşmeyi kesti. Burnumu saçlarının arasına soktum. "Seni seviyorum bebeğim."

Bana baktı ama sessiz kaldı. Onun da karşılık vermesini beklemiyordum. Bu kelimelerin onun tatlı, bağımlılık yapan ağzından çıktığını duymadan önce önümde uzun bir affetme yolu vardı. Ama bunu bilmesine ihtiyacım vardı.

O benim tek kelimemdi. Hayatımdaki diğer her şeyden önce gelirdi. Onun için yaşadım ve nefes aldım.

"İçeri geri dönmeliyiz." Emma sessizce söyledi.

Başımı salladım, başımı eğdim ve boynuna küçük bir öpücük kondurdum. Titredi ve ben de gülümsedim.

"Hadi gidelim, bebeğim." Elini elime alıp onu eve geri çekerken söyledim.

OceanofPDF.com

KIRK SEKİZİNCİ BÖLÜM - Her şeyi berbat ettim

Emma POV

Her şeyi

berbat ettim.

Beni öpmesine asla izin vermemeliydim.

Şimdi onu düşünmeden edemiyordum. Dudaklarını dudaklarımda, ellerini vücudumda ve kokusunu etrafımda düşünmeden edemiyordum.

Çok fena batırdım.

Yatağında uzanmış, tavana bakıyordum. Karşı odada uyuduğunun acı bir şekilde farkındaydım. Çoktan taşınmış.

Vücudumun her parçası ona doğru koşmak istiyordu. Ellerini üzerimde hissetmek istedim. Dudaklarını boynumda hissetmek istedim. Köpek dişlerimi boynuna batırmak, onu işaretlemek ve herkesin onun benim olduğunu bilmesini sağlamak istedim.

Ama kafamın içindeki ses bana bağırıp duruyordu. Kendi yatağıma bağlanmış gibi hissediyordum, bedenimin yapmak istediği şeyi yapamıyordum.

Ve o sesin doğru olduğunu biliyordum.

Logan beni istemedi. Yakında benim hâlâ reddettiği aynı küçük, zayıf dişi kurt olduğumu anlayacaktı. Sadece bu reddediliş çok daha fazla acı verecekti. Muhtemelen beni öldürecekti.

Mağaradaki anılarla mücadele etmeye başlamıştım bile. Rolf'un sözlerinin zihnimde sürekli tekrarlanmasını engellemekte zorlanıyordum. Hâlâ kendi kanımla karışmış o berbat kurtboğan kokusunu alabiliyordum. Ateşin mağara duvarlarında yarattığı turuncu tonu hâlâ görebiliyordum. Mağaranın soğuk zeminini hâlâ vücudumun her yerinde hissedebiliyordum.

Bedenim dışarıdaydı ama beynim hâlâ o mağaranın içinde sıkışıp kalmıştı.

Ve dışarı çıkabileceğimden emin değildim.

Tüm bunların üzerine bir de reddedilişinin acısını eklersem, devam edebilecek kadar güçlü olup olamayacağımı bilmiyordum. Özellikle de şimdi onun tadına baktıktan sonra, ellerinin vücudumda olmasının nasıl bir his olduğunu öğrendikten sonra.

İnledim ve gözlerimi kapattım.

Bu çok zor olacaktı.

Ambarda kalsa çok daha kolay olurdu. Onu sürekli görmek kalmazdım. Onu kendime yakın hissetmek zorunda kalmazdım. Her zaman onun kokusuyla çevrili olmazdım.

Gözlerimi açtım ve iç çektim.

"Eliza? Kurduma seslendim.

"Evet, Emma?" diye uykuyla bir şekilde cevap verdi.

"Koşmaya hazır mısın? Evet diyeceğini umarak sordum.

Bir süreliğine buradan çıkmaya gerçekten ihtiyacım vardı. Kokusu beni deli ediyordu. Ona koşturmak saniyeler kalmıştı.

"Koşmak mı? Eliza sordu ve onun heyecanlandığını hissedebiliyordum.

Doğum gününden beri yer değiştirmemiştim. Eliza'nın tekrar özgür olmak istediğini biliyordum.

"Evet. Ben de cevap verdim. "Bir süreliğine buradan çıkmam gerekiyor.

Hemen anladı. *"Gidelim, Em.*

Sessizce yataktan kalktım ve dolabıma doğru yürüdüm. Pijamamın üzerine kapüşonlu bir tişört çektim ve bir çift eşofman giydim. Çoraplarımı ve spor ayakkabılarımı giydim ve pencereye doğru yürüyüp olabildiğince sessizce açtım.

Ön kapıdan çıkamayacağımı biliyordum. Andrew ve Logan'ı uyandırardım ve onlar da benim dışarı çıkmak istememden memnun olmazlardı.

gecenin bir yarısı koşmak. Belki gitmemi yasaklamayacaklardı ama kesinlikle benimle gelmek isteyeceklerdi ve bu da Logan'dan bir süreliğine uzaklaşma planlarımı bozacaktı.

Penceremden dikkatlice çıktım ve çatıdan atladım. Yumuşak karın üzerine düştüm. Logan ya da Andrew'un uyanıp uyanmadığını görmek için birkaç dakika yerde kıvrılıp kaldım.

Hiçbir şey duyamayınca kalktım ve ağaç sınırına yürüdüm.

Giysilerimi çıkardım ve ağacın altında bir yığın halinde katladım. Titriyordum ve yer değiştirmek için sabırsızlanıyordum.

"Hazır mısın, Em? Eliza bana sordu.

"Evet. Küçük bir gülümsemeyle söyledim.

Gözlerimi kapattım ve Eliza'nın işi devralmasına izin verdim. İlk seferki kadar acı verici değildi ama rahat da değildi.

"Özür dilerim Emma. Eliza söyledi. 'Bir süredir yer değiştirmedik. Daha kolay olacak.

"Sorun yok. Gülümsedim ve gözlerimi açtım.

Şey, kurdumun gözleri. Aşağı baktım ve beyaz patilerimi gördüm.

Kar ve ay ışığının birleşimi beni parlıyormuşum gibi gösteriyordu. Sırıttım ve havalandım.

Ormanda koşuyordum, soğuk havanın tüylerimi okşadığını hissediyordum. Bu his inanılmazdı. Temiz hava zihnimi boşaltmama yardımcı oluyordu. Artık Logan'dan ve onun kokusundan uzakta olduğum için daha net düşünebiliyordum. Beni tekrar öpmesine izin veremezdim. Bana tekrar dokunmasına izin veremezdim. Her şeyi düşünecek zamanım olana kadar olmazdı. Ne yapacağıma karar verecek zamanım olana kadar olmazdı.

"Onu reddedecek misin? Eliza düşüncelerimi dinledikten sonra sızlandı.

"Bilmiyorum. İçimi çektim. 'Beni istemiyor, Eliza.

"İstiyor!" diye haykırdı. 'Leon bizi istiyor. Logan bizi istiyor. Logan bizi reddettiği için pişman, Emma. O bizi seviyor.'

'Beni en başta neden reddettiğini hatırlayacak. Dedim ki. 'Hiçbir şey değişmedi. Ben hâlâ onun istemediği kızım. Bir sonraki reddedilişten sağ , Eliza. Bu beni öldürecek.

"O yakınımızdayken bu sürüde nasıl yaşayacağız?" diye tekrar sızlandı. 'Onu yine de isteriz. Bu işkence olur.'

"Bir süreliğine ayrılmayı düşünüyordum. Omuz silktim. "Diğer sürüleri ziyaret etmek, seyahat etmek, yeni deneyimler edinmek.

Eliza'nın nefesi kesildi. 'Andrew ve Asher ne olacak? Kardeşimi bırakmak istemiyorum, Emma!'

"Geri dönecektik, Eliza. İçimi çektim. "Sonsuza dek gitmeyeceğiz.

O cevap veremedi Andrew ve Logan'ın panik içindeki seslerini duydum.

EMMA! Aynı anda çığlık attılar.

O kadar korktum ki aniden durdum, kendi ayaklarıma takıldım ve burun üstü kara düştüm.

Kahretsin.

Neredesin sen?! Logan'ın paniklemiş sesini duyabiliyordum.

Hemen geri gel! Andrew bağırdı.

kalktım ve kürkümdeki karı silkeledim.

Sorun nedir? Zihinlerini geri bağladım. **Yakınlardayım. Sadece koşuya çıkmak istemiştım. Ben iyiyim.**

Geri gel, Emma. Andrew söyledi. **Hemen şimdi. Güvenli değil.**

Güvenli değil mi? Neden bahsediyordu?

Etrafıma bakındım. Sınıra yakın bile değildim ve tamamen yalnızdım.

Haydutlar başka bir yere mi saldırdı?

Güvenli değil mi? Evime koşmak için arkamı döndüğümde onlara sordum.
Haydutlar mı?

Hemen geri dön bebeğim, lütfen. Logan'ın korkmuş sesi zihnimi doldurdu.

Eliza onun sesini duyunca mırıldandı ve ben de iç çektim.

Onu terk etmenin bizim için en iyi seçenek olduğuna ikna etmek zor olacaktı. Yaklaşık 15 dakika sonra eve döndüm.

Logan ve Andrew kıyafetlerimi bıraktığım ağacın etrafında gergin bir şekilde volta atıyorlardı. Üzerlerinde sadece eşofman vardı ve şu anda nasıl olup da kışlarının donmadığını merak ediyordum.

Logan'ın vücudunun mükemmelliğini görebiliyordum. Kollarındaki kaslar çok büyüktü. Karnı aynı anda hem sert hem de yumuşak görünüyordu. Eşofmanın içine doğru uzanan V çizgisi ağzımın suyunun akmasına neden oldu. O mükemmeldi. Ona dokunmak istedim. Herkesin onun benim olduğunu bilmesini istiyordum.

Ama bunun asla doğru olmayacağını biliyordum. O asla benim olmayacaktı.

Yaklaştığımı duyar duymaz kafalarını bana doğru çevirdiler.

"Oh, şükürler olsun." Andrew elbiselerimi yerden alırken mırıldandı.

Logan'ın nefesi kesildi. Eliza'yı ilk kez görüyordu. Bana doğru yürüdü ve elini kürkümde gezdirdi. Eliza mırıldandı ve kaşlarımı çatmama neden oldu. Kurt formumda bile Logan benden uzundu.

Kurt başımı iri ellerinin arasına aldı ve burnuma bir öpücük kondurdu.

"Çok güzelsin, bebeğim." diye mırıldandı.

"Bırak değişsin, Logan." Andrew giysilerimdeki karları temizlemeye çalışırken, "Bırak değişsin," dedi.

Logan uzaklaştı ve arkasını döndü. Andrew da arkasını dönerek giysileri önüme koydu.

Geriye doğru kaydım ve ıslak giysilerimi giydim.

"Ne oldu?" İşim biter bitmez sordum.

Logan ve Andrew arkalarını döndüler ve kollarını bana doladılar. "Sen iyisin." Andrew mırıldandı ve kafamın karışmasına neden oldu.

Neden iyi olmayayım ki?

Gitmeme izin verdiler ve beni evin içine çekmeye başladılar.

"Kuru giysiler giymen gerekiyor." Logan arka kapıyı açarken şöyle dedi. "İşin bitince aşağıya gel."

"Konuşmamız gerek, aşkım." Andrew başımın tepesine bir öpücük kondurarak sözlerini bitirdi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

KIRK DOKUZUNCU BÖLÜM - Beyaz Kurt

Logan POV

Devriye muhafızlarımdan biri Andrew ve benimle zihin bağlantısı kurup ormanda koşan beyaz bir kurt gördüğünü söylediğinde kalbim neredeyse duracaktı.

Birinin onu tekrar benden alacağını hayal edip duruyordum. Tekrar kaybolacağından çok korkuyordum.

Andrew tam bir enkazdı. Onun boş yatağını bulduğumuzda neredeyse bütün evi yıkıyordu.

Başka seçeneğimiz yoktu. Ona gerçeği söylemek zorundaydık.

Emma kuru bir eşofman altı ve sade, uzun kollu siyah bir gömlek giyerek aşağı indi. Harika görünüyordu. Bana kalırsa çöp torbası giyse de harika görünürdü.

Karşımızdaki koltuğa oturdu ve kaşlarını kaldırdı.

"Bana sorunun ne olduğunu söyleyecek misin?" diye sordu Andrew'a bakarak. "Gecenin bir yarısı sana haber vermeden gitmemem gerektiğini biliyorum ama sadece kısa bir koşuydu. Sınıra yakın bir yerde değildim."

"Gecenin bir yarısı neden dışarıdaydın ki?" Andrew iç çekti.

"Uyuyamadım." diye omuz silkti.

Tanrıça, onu öpmeyi o kadar

istiyordum ki.

Andrew bir elini saçlarında gezdirdi ve dirseklerini dizlerine dayadı.

"Haklısın." dedi sessizce. "Gecenin bir yarısı bana haber vermeden dışarı çıkmamalıydın ama mesele kaçmak değil Emma. Mesele

güvenliğiniz hakkında."

"Güvenliğim mi?" diye sordu, kafası karışmıştı. "Sienna ve Rolf kilit altında, değil mi?"

İsimlerini söylediğinde Andrew ve ben hırladık. Evet, kilit ve asla çıkamayacaklardı. Tek çıkış yolu ölümdü ve ne Andrew ne de ben onlara bunu yakın zamanda vermek istemiyorduk. Ödeyecek çok bedelleri vardı. Emma her korktuğunda ya da geçmişe döndüğünde borçlarının listesi artıyordu. Çok uzun bir süre mahzenimde kalacaklardı.

Derin bir nefes aldım ve sakinleşmeye çalıştım.

Biz hemen cevap vermeyince Emma paniklemeye başladı.

"Aman Tanrım, kaçtılar mı?" dedi gözleri büyüyerek.

Nefesleri kısıyor ve hızlanıyordu ve gözleri sürekli benden Andrew'a bakıyordu.

"Hayır, bebeğim, endişelenme." Sakin kalmaya çalışarak söyledim. "Onlar kilitli."

Tekrar kafası karışmadan önce gözle görülür bir şekilde rahatladı. "O zaman neden tehlikedeyim?"

"Alfa Drake'in sürümüzü ziyarete geldiği günü hatırlıyor musun?" Andrew ona sordu.

Emma başını salladı ve yutkundu. Sienna'nın onu kaçırmamasından bir gün önceydi.

"Sadece akşam yemeği için gelmedi." Andrew devam etti. "Rogue King ve sürülerimize yapılan saldırılar hakkında edindiği bilgileri bize vermeye geldi."

Emma kaşlarını çatı. "Tamam."

"Drake sürüsüne saldıran haydut kurtlardan birini yakalamayı başardı." Devam ettim. "Ondan bilgi almayı başardı. Haydut Kral'ın sadece Alfaları annesiz olan sürülere saldırdığını fark ettik,

ama nedenini bilmiyorduk. Drake haydutun bize sebebini söylemesini sağladı."

"Sebebi nedir?" Emma sordu.

Andrew'a baktım, o da bana küçük bir baş selamı verdi.

"Haydut Kral içimizden birinin çok güçlü bir eşi olduğuna inanıyor." Yavaşça söyledim. "Onun şimdiye kadar var olmuş en büyük Luna olması gerekiyor. O bir Gerçek Luna. Haydut Kral onu kendisi için istiyor. Onu işaretlemek ve onunla çiftleşmek istiyor çünkü ona güçlü yavrular vereceğine inanıyor. Planı onu kullanmak ve sürüleri ele geçirmek."

Başka bir adamın eşimi işaretlemek istemesinden bahsetmek kusma isteği uyandırdı. Konuşmamı zar zor bitirebildim. Konuşmaya devam ettikçe onu yakalama ve asla bırakmama ihtiyacı arttı. Onu başka biriyle düşünmek bile kanımı kaynatıyor ve bedenimi yakıyordu.

Emma kaşlarını çattı. "Bunun benimle ne ilgisi var?"

"Drake yakaladığı hayduta o dişi kurt hakkında sorular sordu." Andrew devam etti. "Haydut Kral'ın o dişi kurdun kim olduğunu nasıl bildiğini öğrenmek istedi."

Andrew derin bir nefes almak için durdu. Kalbim acı verici bir şekilde hızlı atmaya başladı.

"Haydut ne dedi?" Emma sessizce sordu.

"Haydut onlara saf beyaz bir kurt aramalarının söylendiğini söyledi." Andrew yavaşça söyledi.

Emma dondu kaldı. Kılını bile kıpırdatmadan Andrew'a bakıyordu. Onu kollarıma almak ve ona asla dokunmayacağını söylemek istedim. Ona benimle güvende olduğunu söylemek istedim. Bir daha hiç kimsenin ya da hiçbir şeyin onu incitmesine izin vermeyecektim.

"Emma?" Andrew birkaç dakikalık tam bir sessizlikten sonra ona seslendi.

"Ben saf beyaz bir kurdum." diye mırıldandı, bakışlarını Andrew'dan ayırmadan.

"Evet." Yavaşça başını salladı. "Sen Gerçek Luna'sın, aşkım. Bu yüzden beden değiştirmen ve kurdunu kimseye göstermen güvenli değil."

"Hâlâ senden haberi yok ve bunun böyle kalmasını sağlamalıyız." Bana bakmasını sağlayarak devam ettim. "Vites değiştirip kaçamazsın bebeğim. Onunla anlaşılan kadar kimseye bundan bahsedemezsin."

Onun bu sürünün içinde olduğundan şüpheleniyordu ama emin değildi. Ve bunu doğrulama şansı da olmayacaktı. Ondan önce ben onunla ilgilenirdim.

Yüzünde okunamayan bir ifadeyle bana bakıyordu. Beni duyduğundan bile emin değildim. Ne düşünüyordu ki?

"Emma, bebeğim, ne dediğimi duydun mu?" Ona doğru eğilip dirseklerimi dizlerimin üzerine koyarak dikkatlice sordum.

Ona sarılmak istedim ama şu anda biraz yalnız kalmaya ihtiyacı olduğunu biliyordum. Onu zorlamak istemiyordum, özellikle de şu anda onunla aramda ince bir buz üzerindeyken.

Gözlerinde yaşlar oluştuğunu gördüm. Nefes almaya çalıştı ama bir hıçkırık onu yarı yolda bıraktı.

Andrew ve ben bir saniye içinde ayağa kalkmıştık. Ona gitmek istedik ama ellerini kaldırdığında bizi durdurdu.

Bana baktı ve gözyaşları yanağına düştü.

Kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyordu. Onu ağlarken görmek sanki defalarca bıçaklanıyormuşum gibi hissettiriyordu.

"Neyin var bebeğim?" Sesim titreyerek sordum. "Korktun mu? Lütfen korkma. Sana asla dokunmayacak. Senin yanında asla nefes alamayacak. Bir daha sana bir şey olmasına asla izin vermeyeceğim bebeğim."

"Bu yüzden mi birdenbire benimle ilgili fikrini değiştirdin?" diye sordu sessizce. "Bu yüzden mi beni aniden kabul ettin? Şimdi sözüm ona

Güçlü, senin eşin ve Luna olmak için yeterince iyi miyim?"

Sanki biri bir kova buzlu su dökmüş gibi hissettim.

Konuşamıyordum. Düşünemiyordum.

Aptalın tekiydim.

Tabii ki düşünenecekti. Bunun nasıl göremedim? Oh, Tanrıça, ne yapmalıyım?

"SENİ ÖLDÜRECEĞİM, LOGAN! Leon çılgılık attı, özgür kalmak için pençeliyor.

Onu görmezden geldim ve zihnimin gerisine ittim. Andrew

ona doğru bir adım attı ama kız onu durdurdu.

"Yanıma yaklaşma, Andrew." dedi. "Ne zamandır tanıyorsun?"

Andrew onu bıçaklamış gibi görünüyordu. Kendi yavrusunun ondan uzak durmasını söylemesi canını yakıyordu.

"Sienna'nın seni aldığı günden beri." Andrew sesinin acı dolu olduğunu söyledi. "O sabah Drake ile sorgu odasında bir toplantı yaptık."

Hala hareket edemiyordum. Donup kalmıştım. Ona sarılmak istedim ama bana izin vermeyeceğini biliyordum.

"Beni bu yüzden mi aradın?" diye sordu hıçkırarak. "Güçlü olduğumu öğrendiğin için mi senin için bir değerim vardı?"

Kalbim ikiye bölündü.

"Tanrıça, Emma, hayır!" Andrew ona doğru bir adım attı.

Kadın geri adım atmaya çalıştı ama adam onu yakaladı ve göğsüne bastırdı.

"Sen benim kız kardeşimsin." dedi, gözyaşları yüzünden aşağı dökülürken.

"Seni aradım çünkü seni seviyorum. Seni aradım çünkü yaşayamam. Seni aradım çünkü

senin Gerçek Luna olduğun gerçeğiyle hiçbir ilgisi yoktu ve kesinlikle her Şey senin benim tım hayatım olduğun gerçeğiyle ilgiliydi."

Onunla kavga etmeyi bıraktı ama ona tekrar sarılmadı. Hıçkırarak ağladığını duyabiliyordum ve bu beni harekete geçirdi. EŞimi koruma içgüdüm işe yaradı ve bir saniye içinde onun yanındaydım.

Kolumu sırtına koydum ve dondu kaldı. Görmezden gelmeye ėalıŐtım.

"Emma, bebeėim, seni seviyorum." Sessizce söyledim. "Seni reddettiėimde aptallık ettim ve bunu senin Gerçek Luna olduėunu őėrenmeden őnce de fark etmiŐtim. Seni her halūkarda isterdim bebeėim."

Ağlamayı kesti ve başını Andrew'un gőėsünden kaldırdı. Hayran olduğum o mavi gözleriyle bana baktı.

"Biraz yalnız kalmaya ihtiyacım var." dedi sessizce, benden ve Andrew'dan bir adım geri ėekilerek.

Andrew onun kolunu tutmaya ėalıŐtı ama o buna izin

vermedi. "Lütfen, Andrew." dedi. "Düşünmem gerek."

Cevap vermemizi beklemeden arkasını döndü. Üst kata koştu ve yatak odasının kapısını kapatıp kilitlediğini duyduk.

"Siktir!" Andrew tekrar yerine oturdu ve yüzünü ellerinin arasına gömdü.

Yumruklarımı sıktım. Dünyayı yakıp yıkmaya hazırdım.

OceanofPDF.com

BEŞİNCİ BÖLÜM - Acı

Emma POV

Kusacakmışım gibi hissettim.

Kızgındım. . Dehşete düşmüştüm.

Ne zaman ve nasıl olduğunu bilmiyordum ama kendimi banyomun zemininde diz çökmüş, midemi tuvalete boşaltmaya çalışırken buldum.

Tüm vücudum titriyordu ve bunun öfkeden mi yoksa korktuğumdan mı kaynaklandığından emin değildim.

O benim peşimdeydi. Beni istiyordu. Beni alacaktı. Kimse bana yardım edemezdi. Kimse beni kurtaramazdı.

Birdenbire, Rolf'la birlikte o mağaraya geri dönmeyi diledim. En azından beni öldürmeyi planlamıştı. En azından çektiğim acı kısa sürerdi.

Haydut Kral beni işaretlemek istedi. Beni kendisinin yapmak istedi. Çocuklarını doğurmamı istedi. Beni kullanmak istedi.

Ama neden ben? Benimle ilgili özel bir şey yoktu. Güçlü değildim. Benimle ilgili özel bir şey yoktu.

Dudaklarımdan panikle bir hıçkırık

kaçtı. Oh, Tanrıça, ne yapacağım?

Beni almasına izin veremezdim. Bir şeyler yapmak zorundaydım. Kaçmak . Saklanmalıydım.

Kalbim o kadar hızlı atıyordu ki göğüs kafesimi kırıp vücudumdan dışarı fırlayacağını sandım.

Titrememi durduramıyordum.

"Andrew ve Logan onun bize zarar vermesine asla izin vermezler. Eliza sızlanarak kalbimdeki acının on kat artmasına neden oldu.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye hırladım ona. 'Logan sadece benim güçlü olduğumu öğrendiğinde fikrini değiştirdi! Ondan önce beni istemiyordu, Eliza! Onun yardımını istemiyorum. Onun yardımına ihtiyacım yok.

'O seni istedi! Leon bana her şeyi anlattı!" diye haykırdı. "Her zaman anlatırdı, Emma. Lütfen, konuş onunla. Bırak açıklasın.

"Açıklanacak bir şey yok. Öfkeyle söyledim. 'Bana bir daha asla dokunmayacak. Asla onun olmayacağım.

Eliza yüksek sesle sızlandı ve ben onu engelledim. Onun acısıyla başa çıkamazdım. Benimki fazlasıyla yeterliydi.

Başımı dizlerimin arasına alarak soğuk zemine oturdum.

Ne yapacağımı bilmiyordum. Ne düşüneceğimi bilemedim. Sadece ağlayabiliyor ve kalbimdeki acıyı hissedebiliyordum.

Bir şeyler olduğunu bilmeliydim. Logan sürüsünü her şeyden çok severdi. İyi bir nedeni olmadan asla fikrini değiştirmezdi. Sanırım benim güçlü bir Luna olmam yeterince iyi bir sebepti. Tabii ki öyleydi. Sürüsünde ona yardımcı olacaktı.

Ben onun için bir amaçtan başka bir şey değildim.

Sadece olduğum gibi sevilmek istiyordum. Emma olduğum için sevilmek istiyordum, Gerçek Luna olduğum için değil.

Ve beni sadece Emma olduğum için seven tek Jake'ti.

Küçük ya da zayıf olmamı hiç umursamadı. Beni kendi çıkarları için daha güçlü kılmak için değil, kendimi daha iyi savunmama yardımcı olmak için eğitti. Bunu benim için yaptı ve karşılığında hiçbir şey beklemedi. Eşi olmadığımı öğrendiğinde bile beni sevdi.

Keşke ben de onu aynı şekilde sevebilseydim. Onun benim eşim olmasını diledim.

Belki de olabilir.

Belki de ben Gerçek Luna değildim. Belki saf beyaz bile değildim. Muhtemelen kürkümde başka renkler de vardı ama onlar iyi gizlenmişti ve biz onları fark etmedik.

Eğer saf beyaz bir kurt olmadığımı kanıtlayabilirsem, Logan kesinlikle beni yine reddedecekti. Jake'i seçtiğim eşim olarak kabul etmekte özgür olurdum.

Özgür olurdum. Beni seven bir eşle huzurlu ve mutlu bir hayat yaşardım.

Eliza'nın acısının arttığını hissedebiliyordum. Boğuk sızlanışını duyabiliyordum. Onu zihnimde daha da geriye ittim. Şu anda onun acısıyla başa çıkamazdım. Buna alışacaktı. Kararımı kabul etmek zorunda kalacaktı.

Yeni bulduğum bu umutla kendimi yerden kaldırdım ve kalktım.

Amy'ye gitmeye, vardiyaya girmeye ve vücudumun her yerini incelemesini sağlamaya karar verdim. Vücudumda farklı renkler olmalıydı. Ben Gerçek Luna olamam. Özel bir şey değildim.

Saate baktım ve sabah 6 olduğunu gördüm. Amy'nin bugün biraz daha erken kalkması gerekecekti.

Spor ayakkabılarımı giydim, saçlarımı at kuyruğu yaptım ve ceketimi aldım. Odamdan çıktım ve aşağıya indim.

Logan ve Andrew'un seslerini duyabiliyordum. Hâlâ oturma odasındaydılar.

Geldiğimi duyar duymaz kafalarını bana doğru çevirdiler.

"Nereye gidiyorsun?" Andrew aniden ayağa kalkarak sordu.

"Amy'yi görmek için." Soğuk bir şekilde söyledim.

Ona çok kızmıştım. Logan'ın bana ne yaptığını biliyordu ve hiçbir şey söylemedi. Logan'a güvenmemem konusunda beni uyarmalıydı. Bir şeyler söylemeliydi. Ama tahminimce sessiz kaldı çünkü benim güçlü olmam gerekiyordu ve bu onun sürüsü için faydalı olacaktı. Beni tıpkı Logan gibi kullanıyordu.

Kalbim kırılıyordu ama gerçeği kabul etmek zorundaydım.

"Neden?" Logan sordu. "Ona söyleyemezsin, Emma. Bu güvenli değil." Öfkem yükseldi. Yumruklarımı sıktım ve derin bir nefes aldım.

"Yapabilirim ve yapacağım." Hırladım. "O benim en iyi arkadaşım. Şu anda güvenebileceğim tek kişi o!"

"Bu doğru değil, Emma." Andrew başını sallayarak söyledi. "Bize güvenebilirsin."

"Bunun için biraz geç Andrew." Arkamı dönüp kapıya doğru yürürken söyledim.

İki kol beni sardı, kaldırdı ve vücuduma karıncalanmalar gönderdi.

"Bırakın beni!" Kollarından kurtulmak için kıpırdanmaya çalışarak bağırdım.

"Hayır." Logan kulağıma homurdandı. "Bizimle konuşana kadar bu evden ayrılmayacaksın."

Kanepeye oturdu, beni kucağına oturttu ve kollarını bana doladı. Omzumun üzerinden ona baktım ve kızgın bir bakış gönderdim.

"Seninle konuşmak ." Hırladım.

"Çok kötü." Logan omuz silkti. "Gitmene izin vermeyeceğim. Kendini tehlikeye . Kimse bilemez ve bilmeyecek de, Emma."

Andrew bize doğru yürüdü ve Logan ile benim önümdeki sehpaye oturdu.

"Kızgın olmakta sonuna kadar haklısın Emma." Andrew elini dizime koyarak konuştu. "Ama lütfen kendini tehlikeye atma. Amy senin ve onun güvenliği için bunu bilmemeli. Eğer bilmiyorsa, Haydut Kral için hiçbir değeri yok demektir."

Ona ters ters baktım ama sözleri beni etkiledi. Ona söyleyerek gerçekten onu tehlikeye mi atıyordum? Onu gerçekten incitecek miydi? Benim yüzümden incinirse kendimi asla affetmezdim.

"Peki." Dişlerimin arasından söyledim. "Ona hiçbir şey söylemeyeceğim. Ama o zaman benim için bir şey yapmalısın."

"Ne istersen, aşkım." Andrew bana küçük bir gülümseme verdi.

Ne kadar üzgün olduğunu görebiliyordum ve bu kalbimi kırıyordu. Ama bu konuda bir şey yapamayacak kadar kızgın ve kırgındım.

"Ben yer değiştireceğim ve sen de kürkümde renk arayacaksın." Dedim ki. "Ben Gerçek Luna değilim. Güçlü ya da kuvvetli değilim. Onu bulacaksın ve buna bir son verebiliriz."

Logan kaskatı kesildi. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Güçlü olmadığımı gördüğünde beni tekrar reddedebilirsin." Omzumun üzerinden ona bakarak söyledim. "Beni sürün için kullanmayı bırakabilirsin ve ben de yoluma devam edip huzurlu bir hayat yaşayabilirim."

Beni ben olduğum için seven bir eşle huzurlu bir hayat yaşayacağımı eklemek istedim ama damarına basmamam gerektiğini biliyordum. Hâlâ onun eşiydim ve ne kadar sahiplenici olduğunu biliyordum. Beni gerçekten istemese bile, bunu söylediğimi duyan kurdu çılgına dönerdi.

Vücudundan çıkan hırıltı tüm evi titretti. Göğsünün titrediğini hissedebiliyordum. Gözlerindeki öfkeyi görebiliyordum.

Andrew soluk soluğa kaldı ve nefesinin altında bir küfür mırıldandı.

Logan'ın etrafındaki elleri daha da sıkılaştı. Köpek dişleri çıktı ve gözleri boynuma kaydı.

Beni işaretleyecek diye panikleyerek ondan uzaklaşmaya çalıştım.

"Logan!" Andrew beni tutup kendisinden uzaklaştırmaya çalışarak bağırdı.

Logan'ın gözleri Andrew'a kaydı. Onun ve kurdununkilerin bir karışımıydı.

"O BENİM!" Logan bağırarak beni tekrar kendisine çekti ve göğsüne yapıştırdı.

"O senin, Logan." Andrew sakince söyledi. "Onu senden almayacağım. Ama onu işaretleyemezsin. Bu şekilde olmaz."

Kalbinin çılgınca attığını hissedebiliyordum. Göğsünün titrediğini hissedebiliyordum. Nefesini omzumda hissedebiliyordum.

Biraz sakinleşene kadar birkaç dakika geçti.

Burnunu boynuma gömdü ve derin bir nefes aldı. Vücudum titredi.

"Sen benimsin, Emma." dedi. "Hayatına devam etmeyeceksin. Seni asla reddetmeyeceğim. Seni asla terk etmeyeceğim. Güçlü olup olmaman umurunda değil. Ben sensiz güçlü değilim. Seni seviyorum bebeğim ve hiçbir şey ve hiç kimse seni benden alamayacak."

OceanofPDF.com

ELLİ BİRİNCİ BÖLÜM - Ayrılıyor musunuz?

Andrew POV

Logan biraz sakinleşti ama hâlâ üzgündü.

"Sakinleşene kadar sana sarılmasına izin ." Kız kardeşime söyledim.

Ne kadar kırgın ve kızgın olduğunu görebiliyordum ve bu kalbimi kırıyordu. Kızmaya hakkı vardı, bunu biliyordum ama kızmamasını diliyordum. Açıklamama izin vermesini diledim.

Bana bakışına bakılırsa, yakın zamanda açıklamama izin vereceğinden emin değildim.

Bu beni öldürüyordu.

Kalbimi sökmek istedim. Aptal olduğum için kendimi cezalandırmak istedim. Geriye dönüp yaptığım her hatayı düzeltmek istedim.

"Beni dinlemeliydin. Asher homurdandı. "Şu anda kardeşimizi kaybediyor olmazdık.

Kalp atışlarım hızlandı. Onu kaybetmek mi? Neden bu adam? Kızgındı, evet, ama açıklamama izin verecekti. Beni affedecekti. *"Sen neden bahsediyorsun*

Asher? Ona hırladım.

"Eliza bana Emma'nın Logan'dan biraz uzaklaşmak için sürüden ayrılmaktan bahsettiğini söyledi. Asher sızlandı. 'Bu sen ona gerçeği söylemeden önceydi. Şimdi ne yapacağını kim bilebilir?

Vücudum dondu. Sürüden ayrılmak mı istiyordu? Benden ayrılmak mı istedi? Hayır, hayır.

Bunun olmasına asla izin veremezdim!

Ellerim hiç düşünmeden onu yakalamaya gitti. Kolundan tuttum, onu tuttum ama Logan'dan uzaklaştırmadım. Şu anda kafamı koparabilirdi. Ona dokunarak zaten bir sürü şeyi riske atıyordum.

"Beni asla terk etmeyecek. Asher'a söyledim. "Buna izin vermeyeceğim.

"Eliza onu sürüde tutmak için elinden geleni yapacaktır. Asher üzüntüyle iç çekti.

"Leon biliyor mu? Bu sorunun cevabını zaten biliyor olmama rağmen sordum.

Leon bilseydi evim çoktan yıkılmış, hatta belki de yerle bir olmuş olurdu.

"Tabii ki hayır. Asher söyledi. 'Delirir. Eliza bana sadece korktuğu için söyledi. Bizi ya da Logan ve Leon'u terk etmek istemiyor. Çok fazla iletişim kurmadığımızı biliyorsun.

Asher haklıydı. Kurtlarımız birbirleriyle pek konuşmazlardı. Eşler daha sık iletişim kurardı ama bunlar çoğunlukla sevgi dolu şeylerdi. Özel konuşmalarımızı ve düşüncelerimizi sadece insanların tehlikeli bir şey yapacağından korktuklarında paylaşırlardı ve bunu da sadece eşleri ve aileleriyle paylaşırlardı.

Tıpkı Eliza'nın şu anda yaptığı gibi.

"Merak etme, Asher. Emma'nın kolundaki tutuşumu sıkılaştırarak söyledim. "Gitmeyecek. Ona izin vermeyeceğim.

"Yapmasan iyi edersin. Asher homurdandı. "Bu sefer aptalca bir şey yaparsan seni kendim döverim.

İletişimimizi kesip tekrar Logan ve Emma'ya odaklanmadan önce ona homurdandım.

Logan daha iyi görünüyordu. Köpek dişleri geri çekilmiş ve gözleri normal rengine dönmüştü. Burnu Emma'nın saçlarına gömülmüştü ve derin nefesler alıyordu.

"Logan?" Ona dikkatlice seslendim.

Başını kaldırdı ve bana baktı. "İyi

misin?" Ona sessizce sordum.

Emma'ya baktı ve başını salladı.

Onun için üzıldüm ama Emma'yı da anlıyordum.

"Artık gitmeme izin verebilir misin?" Emma ona sordu.

Derin bir nefes aldı ve onu tutuşunu gevşetti. Kız doğruldu ve ona . Adam ellerini onun kalçalarına koyarak kucağında oturmasını sağladı.

"Emma..." diye konuşmaya başladı ama Emma onun sözünü kesti.

"Bunu duymak istemiyorum Logan." dedi, onun elinden kurtulmaya çalışarak.

"Lütfen bırak gideyim."

"Yapamam, bebeğim." Logan mırıldandı.

"Lütfen bizimle konuşur musun?" Parmaklarımı saçlarında gezdirerek ona sordum.

Bana bakmak için döndü. "Hayır."

"Emma, bebeğim..." Logan tekrar konuşmaya başladı ama sözü kesildi.

"Hayır." Emma öfkeyle söyledi. "Ben senin bebeğin değilim! Bana öyle demeyi kes ve gitmeme izin ver!"

Logan'dan uzaklaşmaya başladı ve Logan'ın onun dediğini yapmaktan başka seçeneği yoktu. Logan onu tutuşunu gevşetir gevşetmez, Emma onun kucağından kalktı ve ikimize de bakmadan üst kata geri koştu.

O gittikten sonra Logan da ben de uzun süre merdivenlere baktık.

"Ne yapacağız?" Logan uzun bir sessizlikten sonra sordu.

"Hiçbir fikrim yok." Başımı ellerimin arasına alarak inledim. "Ama sanırım onu kaybediyoruz Logan."

"Çok incinmiş ve kızgın." diye , gözlerini merdivenlere dikmiş ve az önceki yorumumu görmezden gelmişti.

Beni duymadı mı yoksa bilerek mi görmezden geldi bilmiyordum.

"Onu suçlayabilir misin?" Ona bakarak homurdandım. "Düşündüğünüzde biraz şüpheli değil mi?"

Başını bana doğru çevirdi. Öfkesi geri gelmişti.

"Onu istememin tek nedeninin Gerçek Luna olması olduğunu mu söylüyorsun?" diye hırladı, gözleri öfkeyle parlıyordu.

"Hayır." Yorgunca iç çektim. "Bunun doğru olmadığını biliyorum Logan. Onun nereden geldiğini anladığımı söylüyorum. Öyle görünüyor dostum. Özür dilerim."

Öfkesi acıya dönüştü ve elini saçlarında gezdirerek iç çekti.

"Nasıl görüldüğünü biliyorum." diye haykırdı. "Ama gerçeklerden daha uzak olamaz. Onu seviyorum. Onu istiyorum. Onun gücü ya da kuvveti umurumda değil. Sadece Emma'yı istiyorum. Emma'yı seviyorum."

"Biliyorum." Mırıldandım. "Onu geri alacaksın. Onu geri getireceğim."

"Ne yapacağız, Andrew?" Logan kanepede arkasına yaslanarak sordu.

"Ona Gerçek Luna olmasının bizim onu istememizle hiçbir ilgisi olmadığını göstereceğiz." Dedim ki. "Bunu istediğim kadar tekrarlayacağım."

"Ya bize inanmazsa?" Logan fısıldadı.

"Yapacak." Kesin bir ifadeyle söyledim. "Şu anda incinmiş ve kızgın. Ona biraz sakinleşmesi için bir saat vereceğim ve gidip onunla konuşacağım. Üzgün olduğunda bunu hep yaparım. Ona duygularını yatıştırması için yeterli zaman ve alan tanıyorum ama düşüncelerine dalması için yeterli zaman ve alan tanımıyorum."

"Sen iyi bir kardeşsin." Logan söyledi.

Ona hüznle gülümsedim. "Daha iyi olabilirdim."

Logan'a Asher'ın bana söylediklerini anlatmayı düşündüm ama bunun iyi bir fikir olmadığına karar verdim. Evimi gerçekten sağlam tutmak istiyordum. Emma'yla bu konuyu konuşacak ve ayrılma konusunda ne kadar ciddi olduğunu anlamaya çalışacaktım. Eğer endişelenecek bir şey varsa Logan'a söyleyecektim. Değilse, asla bilmesine gerek yoktu.

"Seni dinleyeceğini düşünüyor musun?" diye sordu bana, bakışlarını tekrar merdivenlere .

"Bilmiyorum." İçimi çektim. "Onu dinlemeye ikna etmek için elimden geleni yapacağım."

"Gerçekten başarılı olmanı umuyorum." Logan iç çekti. "Onsuz yaşayamam, dostum."

"Biliyorum." Mırıldandım. "Ben de."

Onsuz yaşamanın nasıl bir şey olduğunu öğrenmek zorunda kalmayacağımı umuyordum. Gittiği dört günü zar zor atlatmışım. Bunu tekrar yaşayamazdım. Onu burada tutmak için ne yapmam gerekiyorsa yapacaktım.

OceanofPDF.com

ELLİ İKİNCİ BÖLÜM - Konuşma

Emma POV

Odamda dizlerimi göğsüme bastırmış bir şekilde yerde oturuyordum.

Nefes almak zordu. Gözlerimden akan yaşları durdurmak zordu.

Eliza'yı uzak tutmak gerçekten zorlaşıyordu. Geçmeye çalışıyordu. Bariyere çok baskı yapıyor, benimle konuşmaya çalışıyordu.

Ama ne söyleyeceğini biliyordum ve onu dinlemek istemiyordum.

Kalbim milyonlarca küçük parçaya ayrılıyormuş gibi hissediyordum. Hayatımda hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Kardeşim bana yalan söyledi. Eşim sadece beni kullanmak istiyordu. Arkadaşlarımla konuşamazdım çünkü onları tehlikeye atardım.

Belki de ayrılmak en iyi seçenektir?

Bunu daha önce de düşünmüştüm. Logan'dan biraz uzak kalmak istedim. Ne yapacağıma karar verebilmek için biraz boşluk istedim.

Şimdi, o benim yerime karar verdi.

Şimdi ayrılmak, Haydut Kral'ın beni bulamayacağı anlamına gelebilirdi. Çok uzaklara gidebilirim ve Emma Parker'ın varlığından asla haberi olmaz. Büyük bir insan şehrine yerleşebilirim ve o beni asla bulamaz. Muhtemelen Beyaz Kurt'u unutturdu. Belki de bir efsaneye dönüştü. Yaşlanır ve hayatımı huzur içinde yaşadım.

Eliza'nın ılgılığı o kadar yüksekti ki bariyerin arkasından bile duyabiliyordum.

Bariyeri kaldırıp konuşmasına izin vermeyi düşündüm ama kapının çalınmasıyla sözüm kesildi.

Kapı açıldı ve Andrew içeri girdi. Kahretsin.

Kilitlemeyi unutmuşum.

Gözleri beni yerde buldu ve iç çekti. Kapıyı kapattı, yanıma geldi ve önüme oturdu.

İç çekip elini saçlarında gezdirmeden önce birkaç dakika yüzümü inceledi.

"Sürüden ayrılmıyorsun, Emma." dedi yumuşak bir sesle.

Nefesim boğazımda düğümlendi. Bunu nereden biliyordu ki?! "Eliza Asher'a söyledi." Andrew kafamın içindeki soruyu yanıtladı.

Kahretsin!

"Neden, Eliza? Bariyeri kaldırarak ona homurdandım.

"Asher ve Andrew benim de kardeşlerim, Emma." diye sızlandı. 'Onları bırakamayız. En çok onlarla güvendeyiz. Bunu yapmana izin veremem.

"Bu benim kararım, Andrew." Eliza'yı görmezden gelerek kardeşime söyledim.

"Bunu yapmana izin veremem, Emma." Andrew başını sallayarak cevap verdi.
"Gitmene izin veremem."

"Neden?" Ben sordum. "Sürü bensiz acı çekeceği için mi?"

Andrew'un sorumdan incindiğini görebiliyordum. Bu kalbimin acıyla sıkışmasına neden oldu. Kardeşimi asla incitmek istemedim. Bu dünyada en çok onu seviyordum. Ama o kadar öfkeliydim ki doğru düzgün düşünemiyordum.

"Sebebinin bu olmadığını biliyorsun, Emma." Andrew sesinin acı dolu olduğunu söyledi.

Boğazımdaki kocaman yumruyu yutmaya çalışarak ellerime baktım. Gitmeme izin vermemesinin nedeninin bu olmadığını biliyordum ama korkum ve öfkem beni kör etmişti.

Andrew uzandı ve yanağıma düşen gözyaşlarımı sildi.

"Sensiz geçen o dört gün hayatımın en zor günleriydi, Em." Andrew yumuşak bir sesle söyledi. "Bunu tekrar yaşayamam. Gitmene izin veremem. Bu evde sensiz uyanamam. Sen yokken burada bir dakika bile geçirmedim. Ya dışarıda seni arıyordum ya da ambarda bir şeyler yemeye çalışıyordum. Sen dönmeden önce bu eve adımımı bile atmadım."

Kardeşıme baktım ve gözlerinde samimiyetten başka bir şey görmedim. Doğruyu söylediğini biliyordum. Ama neden bana Logan'dan bahsetmedi?

"Seni asla kullanmam, Emma." diye devam etti. "Keşke Beyaz Kurt olmasaydın. Keşke bu harika gelecek Luna olmasaydın. Keşke benim küçük kız kardeşim, küçük yavrum olsaydın. Keşke gençlik yılların korku ve üzüntüyle değil de mutluluk ve kahkahalarla dolu olsaydı."

Daha önce yanılmışım.

Beni ben olduğum için seven tek kişi Jake

değildi. Andrew da seviyordu.

"Bu korku ve üzüntünün çoğundan ben sorumluyum." diye iç geçirdi. "Çok fazla hata yaptım, Emma. Onları geri alamam ama özür dileyebilirim. Daha iyi bir kardeş olmaya çalışacağıma söz verebilirim."

Gözyaşlarım yanaklarıma düştü ve derin bir nefes aldım. Son bir saattir oturduğum yerden kalktım, ağabeyimin kucağına tırmandım ve kollarımı ona doladım. Başımı boynuna gömüp hıçkırı hıçkırı ağladım.

"Ah, aşkım." Andrew kollarını bana sıkıca sararak mırıldandı. "Çok üzgünüm küçüğüm."

Beni ileri geri salladı, sırtımı ovdu ve elini saçlarımda gezdirdi. Bu bana küçük bir kızken üzüldüğümde ya da canım yandığında ona geldiğim zamanları hatırlattı. Beni hep böyle sakinleştirirdi.

"Neden bana Logan'dan bahsetmedin?" Boynuna doğru mırıldandım.

İleri geri sallanmayı bıraktı ve bana bakabilmek için hareket etti.

"Nasıl görüldüğünü biliyorum, Emma." dedi. "Ama bu onun gerçekten umurunda değil. Seni gerçekten seviyor, Em. Beyaz Kurt olduğun için değil, güçlü olduğun için değil, kendin olduğun için."

Aklımı mı okuyordu?

"Buna inanabilir miyim bilmiyorum." Andrew'un omzuna bakarak mırıldandım.

"Ona bir şans ver, aşkım." Andrew şakağıma bir öpücük kondurdu. "Bırak açıklasın. Sen gittiğinde onunla birlikteydin, Em. Yıkılmıştı. Tam bir karmaşaydı. O anda senin zayıf ya da güçlü olman ya da dört gözün ve kel bir noktan olması umurunda bile değildi. O sadece seni geri istiyordu."

Ona baktım ve o da gülümsedi.

"Seni sadece güçlerin için isteseydi, sürüsünü Gloria teyzeye verip günlerce yatağının yanında uyanmanı bekler miydi sanıyorsun?" diye sordu yüzümdeki saç telini kaldırarak. "Onu tuvalete gitmeye zorlamak zorunda kaldım, Emma. Alfa'mın altını ıslattığını ya da daha kötüsünü görmek istemedim."

Kıkırdadım.

"Bunu söylediğimi ona söyleme." Andrew eğlenerek başını salladı.

"Söylemem." Ona küçük bir gülümseme verdim.

"Hayır, ama cidden Em." Andrew gülümsemesi kaybolmuş ve ciddi bakışları geri gelmişti. "Eğer seni sadece gücün için istiyorsa,

gelip seni görmek için sen uyanana kadar beklerdi. Sürekli orada olmaz, uyanırsın diye bir dakika bile odadan çıkmazdı."

İçimi çektim ve başımı tekrar Andrew'un boynuna gömdüm. Kollarını bana öncekinden daha da sıkı sardı.

"Biraz zamana ihtiyacın olduğunu biliyorum, Emma." diye fısıldadı. "Ama lütfen hazır olduğunda onunla konuş"

Cevap vermedim. Andrew elini saçlarımda gezdirmeye devam etti. "Bana bir söz verebilir misin?" diye sordu birkaç sessiz dakikadan sonra. "Ne için?"

Kafamı kaldırmadan sordum.

"Bana gitmeyeceğine söz ver." diye fısıldadı, başını çevirip burnunu saçlarıma gömdü. "Asher ve ben sensiz yaşayamayız, Emma. Eliza bizsiz yaşayamaz. Ve senin de yaşayamayacağını biliyorum."

O haklıydı. Hayatımı Andrew olmadan hayal edemiyordum. Logan'dan ne kadar kaçmak istesem de Andrew'dan ayrılmak beni yıkardı.

"Söz veriyorum." Andrew'un rahatlayarak iç çekmesini sağlayarak fısıldadım.

"Çok şükür." diye homurdandı. "Bunu bir daha asla düşünme, tamam mı? Asher ve ben neredeyse kalp krizi geçiriyorduk. Ne olursa olsun beni bırakamazsın, tamam mı?"

"Tamam." Hafifçe kıkırdayarak söyledim.

"Güzel." Andrew başımın üstünü öperek söyledi.

Beni ileri geri sallamaya devam etti ve vücudunun gevşediğini hissedebiliyordum.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

BÖLÜM ELLİ ÜÇ - Zaman

Logan POV

Donup

kalmıştım.

Kalbim göğsümde güm güm atıyor, göğüs kafesime baskı yapıyor, bedenimi terk etmeye çalışıyordu.

Şu anda ayakta olmalıydım, evi yıkıp dünyayı yakmalıydım.

Ama değildim. Yumruklarım sımsıkı sıkılmış ve boğazıma güneş büyüklüğünde bir yumru oturmuş halde bu koltukta oturuyordum.

Konuşmalarını dinlemek istememiştim. Gerçekten istemedim. Önümde sebze üretimimizdeki artışla ilgili belgeler vardı. Çalışıyordum. Sürüye odaklanmıştım.

Ama sonra beni yıkan beş kelimeye kulak misafiri oldum.

"Gitmeyeceğine söz ver."

Ve bu sözleri söyleyen Andrew'du. Andrew Emma'dan gitmemesini istedi.

Gitmek mi istedi? Sürüden ayrılmak mı istedi? Benden ayrılmak mı istedi?

Kalbim kırıldı ve acı neredeyse çığlık atmama neden

oluyordu. Hayır.

Ona izin vermezdim.

Kalması için ne gerekiyorsa yapardım.

Beni terk edemezdi. Bu beni öldürürdü. Onsuz o dört günü zar zor atlattım.

Leon acı içinde inliyordu ve şu anda onunla konuşamıyordum bile. Acı içinde Eliza'ya seslendiğini hissettim. Umarım onu . Bizi terk etmek istemediğini umuyordum. Emma'yı durduracağını umuyordum.

O , kesinlikle ben .

Gitmesine izin vermeyecektim. O benim kızımdı.

Merdivenlerden inen ayak sesleri duydum ve Andrew'u görmek için arkamı döndüm.

"Nerede o?" Panikleyerek ve koltuktan fırlayarak sordum.

Yine pencereden çıkıp gidecek diye çok korkuyordum. Bu konuda bir şeyler yapmam gerekecekti. Pencerelerine parmaklık takabilirdim, umurumda bile değildi. O benimdi. Beni terk edemezdi.

"Duş alıyor ve ben de ona kahvaltı hazırlıyorum." dedi mutfığa doğru yürürken.

Yumruklarımı sıkarak onu takip ettim.

"Neden ona gitmeyeceğine dair söz verdirdin?" Mutfığa girer girmez ona homurdandım.

Bana bakmak için döndü. Gözleri kocaman açılmıştı ve ağzı şaşkınlıkla açıktı.

"Dinlemeyeceğine söz vermiştin Logan!" dedi öfkeyle.

"Ve ben yapmadım!" Hırladım. "Kazara kulak misafiri oldum. İşime odaklanmıştım ve kontrolüm elimden kaçtı."

Duyularımızı her zaman kontrol etmek bizim için zordu. Bu duygular artmıştı ve çevremiz tarafından daha az simüle edilmek istiyorsak onları bastırmak zorundaydık. Bu yüzden ambarda tüm yatak odalarımız

Ses geçirmez. Arkadaşlarınızın ya da ailenizin seviştiğini duymaktan daha kötü bir şey olamazdı. Arkadaşımın orgazma ulaştığını duyarlarsa birine neler yapacağımdan bahsetmiyorum bile. Emma'nın çığlıkları ve inlemeleri benim olacaktı. Gezegende onun boşaldığını gören ve duyan tek erkek ben .

Bunu düşünmek bile beni sertleştirdi ve ereksiyonumu arkadaşımın kardeşinden saklamak için mutfak adasının arkasında durmak zorunda kaldım.

Kahretsin.

Lanet bir ergenden daha ktydm. Olabilecek en kötü durumlarda aletim sertleşmeye devam ediyordu. Bir kadını düşünürken hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Andrew şu anda aklımın nereye gittiğini bilse beni öldürürdü.

"Nasıl oluyor da şu anda evimi yıkmıyorsun?" Andrew buzdolabını açarken sordu.

"şu anda kızgın olduğumdan daha çok acı çekiyorum." Mırıldandım.

Andrew bana bakmak için arkasını döndü. İçini çekerek yumurta kolisini mutfak tezgahının üzerine koydu.

"Gitmeyecek." dedi kollarını göğsünde kavuşturup mutfak adasına yaslanarak.

"Gitmek istediğini nasıl anladın?" Kalp atışlarımı sakinleştirmeye çalışarak ona sordum.

"*Gitmeyecek*". Bu sözlere bir can yeleği gibi tutunuyordum.

"Ben yapmadım." Andrew başını salladı. "Eliza endişelendiği ve korktuğu için Asher'a söyledi. Eliza gitmek istemedi ama Emma gitti."

Kaşlarımı atmıştım. Neden Leon'a değil de sadece Asher'a söylemişti?

"Leon? Ona seslendim. "*Eliza sana bundan bahsetti mi?*

Kör edici öfkesini hissedebiliyordum ama onu kontrol etmeyi başardım.

"Hayır." diye hırladı. "Onu işaretle Logan. Bizi terk etmiyor!"

"Onun rızası olmadan bunu yapmayacağım. Ona homurdanarak karşılık verdim ve onu zihnime geri ittim.

Az daha onu işaretliyordum. Yapmak istedim. Onu başka bir adama kaptırma korkusu beni kör etmişti. Ama bunun ne kadar yanlış olacağını biliyordum. Onu sadece kendimden daha da uzaklaştıracığımı biliyordum. Leon'u kontrol etmek zorundaydım çünkü saf içgüdüleriyle böyle aptalca bir şey yapabilirdi. Bölgeci biriydim ama onun kadar kötü biri değildim. O bizim kızımızdı ve gitmesine izin vermeyecekti.

"Neden Leon'a bir şey söylemedi?" Bu sorunun cevabını zaten biliyor olmama rağmen sordum.

"Çünkü bu iyi giderdi." Andrew kaşlarını kaldırarak bana baktı. "Leon çıldırırdı."

"Haklısın." İçimi çektim, elimi saçlarımda gezdirdim. "Ama gitmeyecek, değil mi?"

"Yapmayacak." Andrew söyledi. "Onunla konuştum ve her şeyi açıkladım. Biraz zamana ihtiyacı olacak ama biraz sakinleşti."

"Beni dinler mi?" Umutlu bir şekilde sordum.

"Eninde sonunda." Andrew başını salladı. "Ona biraz zaman ver Logan."

Ellerime bakarak başımı salladım. Andrew kahvaltı hazırlamaya başladı.

Birkaç dakika sonra odasının kapısının açıldığını duydum.

Kalbim daha hızlı atmaya başladı. Onu özlemiştim.

Mutfağa doğru yürüdü, gözleri mutfak adasının yanındaki zemine kaydı. Yumruklarım sıkıldı. Kaltağın ona diz çöktürdüğü yerin orası olduğunu biliyordum.

Sienna'yı yakında tekrar ziyaret etmem gerekecek.

Emma derin bir nefes aldı ve Andrew'a doğru yürüdü. "Yardıma ihtiyacın var mı?" diye sordu ona.

Ona hayran kaldım. Eşofman ve kapüşonlu bir tişörtle bile hayatımda gördüğüm en lezzetli şeydi. Dudaklarını tekrar tatmak istiyordum ama bunu tekrar yapmama izin verene kadar muhtemelen çok uzun bir zaman geçeceğini biliyordum.

"Sorun yok ." Andrew ona gülümsedi. "Burada olmak için iyi misin?"

Emma başını salladı, karşımdaki mutfak adasına oturdu. O noktaya bakmaktan nasıl kaçındığını fark ettim.

"Emma?" Ona seslendim ve bana baktı. Tanrıça, onu kollarıma alıp öpmek istedim.

"Açıklamam için bana bir şans verecek misin?" Sesim titreyerek ona sordum.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı. Neredeyse rahatlayarak ağlayacaktım.

"Ama şimdi değil, Logan." dedi. "Biraz zamana ihtiyacım var, tamam mı? Kızgın ve kırgınım ve bu konuşma şu anda ikimiz için de iyi olmaz."

Andrew arkasını döndü ve küçük bir gülümsemeyle ona baktı.

"Seninle gurur duyuyorum." dedi başının üstünü öperken.

Kıskanmıştım. Onun kendisine dokunmasına izin vermişti.

"Tamam, bebeğim." Ona küçük bir gülümseme vererek söyledim. "Anlıyorum. Hazır olduğunda konuşuruz."

Başını salladı, tekrar ellerine baktı. Gözleri o noktaya takıldı ve nasıl gerildiğini fark ettim. İçgüdüsel olarak uzandım ve elini elime aldım.

"Ben buradayken hiçbir şey ve hiç kimse sana zarar veremez." Ona elini sıkıca kavradığımı ve dokunduğum şeyin daha fazlası olmasını dilediğimi söyledim.

Andrew ona baktı, uzandı ve kollarını arkadan ona doladı.

"Güvendesin, Em." dedi.

O güvendeydi. Bir daha başına hiçbir şey gelmeyecekti. Kimse ona tekrar zarar veremeyecekti. Ona zarar vermeyi akıllarından bile geçirseler onları avlar ve öldürürdüm.

Tıpkı benim Rogue King'i avlayacağım gibi.

OceanofPDF.com

BÖLÜM FIFTY-FOUR - Denemek

Emma POV

Amy ile lokantada oturmuş vanilyalı milkshake'imi yudumluyordum.

Kim olduğumu öğrendiğimden bu yana üç gün geçti ve kardeşim ile Logan'ın sürekli gözetimi altındaydım. Yer değiştiremiyordum ve evden dışarı çıkmama zar zor izin veriyorlardı. Onlardan biri ensemde olmadan burada Amy ile birlikte olmak için dişimi tırnağıma taktım.

Andrew ve Logan ambarda işlerine devam ediyorlardı. Drake sürüsüne gitmek için ayrıldı ama birkaç gün içinde buraya döneceğini söyledi. Rogue King'e yapılacak saldırının planlanmasına yardım etmek istiyordu. Logan onun saldırmasını beklemek istemedi. Beni öğrenmeden önce ondan kurtulmak istediğini söyledi.

Sorun şu ki, kimse Haydut Kral'ın nerede olduğunu bilmiyordu. Yıllardır saklanıyor, gölgeler arasında faaliyet gösteriyordu. Andrew ve Logan haydutlardan birini yakalayıp konuşturmayı ve Haydut Kral'ın nerede saklandığını söylemesini sağlamayı planlıyorlardı.

Beni götürmeyi başarırsa, kimsenin beni nerede bulacağını bilemeyeceğini bilmek gerçekten rahatlatıcıydı.

İğnelemeye dikkat edin.

İçimi çektim ve bu düşüncüyü aklımdan uzaklaştırmaya çalıştım.

"Peki, Logan'ı affedecek misin?" Amy beni düşüncelerimden çekip çıkararak sordu.

Milkshake'imi yuttum. Ona ne söyleyeceğimi bilemiyordum. Onun farkında bile olmadığı bambaşka bir sorun vardı ve bunu ona söyleyemezdim çünkü onu tehlikeye atmış olurdum.

"Bilmiyorum." İçimi çektim, pipetimle milkshake'imi karıştırdım. "Onu affeder miydin?"

Amy iç geçirdi ve bana bakmadan önce milkshake'inden bir yudum aldı.

"Benim bir eşim yok, bu yüzden eş bağının nasıl bir his olduğunu bilmiyorum." dedi. "Ama Tanrıça hata yapabilir. Sırf bir bağ var diye seni inciten adamla birlikte olmamalıydın. Seni seven biriyle birlikte olmalıydın Emma."

"Bu bana Jake'le birlikte olmam gerektiğini söyleme şeklin mi?" Ona sordum, cevabı zaten biliyordum.

Jake ve benim birbirimize ait olduğumuza ikna olmuştu.

"Belki." diye omuz silkti. "Jake sana tapıyor, Emmy. Seni asla incitmez. Seni sevmeyi hak ettiğin gibi sever."

Hayal etmeye çalıştım. Jake ile olan hayatımı hayal etmeye çalıştım. Her seferinde tüm vücudum çılgılık atıyordu. Logan'ın bana dokunduğu ve beni öptüğü görüntüler zihnimi doldurdu. Kendimi başka bir adamla hayal edemiyordum. Logan beni ne kadar incitmiş olursa olsun, ben onundum. Bedenim ve ruhum onundu.

"Bu ona haksızlık olur Amy." İçimi çektim, son öpüşmemizin görüntüsünü uzaklaştırmaya çalıştım. "Onu asla böyle sevemem. Onu her şeyiyle sevecek bir kızı hak ediyor. Bir eşi hak ediyor. Ben öyle biri olamam. Ona ihtiyacı olan sevgiyi veremem."

"Ama onu seviyorsun, Emma." Amy elimi avuçlarının arasına

aldı. "Seviyorum." Başımı salladım. "Onu bir arkadaş gibi seviyorum."

"Bu onun için yeterli olacaktır." diyerek bana gülümsedi.

Başımı salladım. "Bu adil olmaz Amy. Bunu ona asla yapamam." Amy iç geçirdi, elimi bıraktı ve milkshake'inden bir yudum daha aldı. "Peki ya Logan?" diye sordu.

"Emin değilim." İçimi çektim, elimdeki boş bardağı ittim. "Biraz daha zamana ihtiyacım var."

Amy ve ben bir süre daha konuştuk. Logan ve Jake konusundan kaçınmaya çalıştım, çünkü beni Logan'ı bırakıp Jake'e koşmam konusunda ikna etmeye kararlıydı. Ama yapamadım. Bunu düşündüğümde vücudum ve kalbim bana bağırıp duruyordu.

Dışarıda havanın kararmaya başladığını fark ettiğimde Amy'ye gitmem gerektiğini söyledim.

Vedalaştık ve eve geri yürüdüm.

Eve girdiğimde Logan'ı kanepede oturmuş, telefonunda gezinirken gördüm.

"Selam bebeğim." gülümsedi ve kalbim küt atmaya başladı.

Ona kaç kez yapma dememe rağmen bana bebeğim demekte ısrar etti. Sonunda pes ettim.

"Hey." Atkımı boynumdan çözerek söyledim. "Andrew nerede?"

"Market alışverişi." dedi. "Amy ile eğlendiniz mi?"

Yanına oturmamı işaret . Ona doğru yürümeden önce bir saniye düşündüm.

"Ben yaptım." söyledim. "Rogue King'den haber var mı?" "Hayır."

Logan yüzümdeki bir tutam saçı kaldırırken "Hayır" dedi.

Omurgamdan aşağı bir ürperti indi ve alt karnımın ısındığını hissedebiliyordum. Bedenimi inleyen işe yaramaz bir yığına dönüştürmek için sadece hafif bir dokunuşu yeterliydi.

Aptal vücut.

Logan elini yüzümden çekerken parmakları boynuma dokundu ve bacaklarımın arasında ıslak bir şey hissettim. Yüksek sesle inlememek için kendimi zor tuttum.

Vücuduma bağırarak istedim.

"Gerçekten mi?! Tek dokunuş mu?!"

Logan'ın gözleri karardı ve hırladı.

"Siktir, Emma." dedi, ensemden tutup beni kendine çekti.

Alnını benimkine yasladı ve derin bir nefes aldı.

Kalbim göğsümde çarpıyordu ve tüm mantıklı düşüncelerim yok olmuştu. Bana dokunmasını istiyordum. Beni öpmesini istiyordum. Beni tekrar reddetmesi umurumda bile değildi. Bu duygu tüm acılara değdi.

"Beni öldürüyorsun, bebeğim." diye mırıldandı, konuşurken dudakları benimkileri sıyrıyordu. Oh, lanet olsun!

Ellerimle yüzünü kavradım ve onu öptüm.

Beni kucağına çekti ve ben de ona sarıldım. Ne kadar sert olduğunu hissedebiliyordum ve bu beni daha da ıslatıyordu.

Dili ağzıma girdi ve göz kapaklarımın ardında havai fişekler gördüm. Dili benimkine yumuşakça masaj yaptı ve ben inledim, bu da onun inlemesine ve beni ona daha da yaklaştırmasına neden oldu.

Dudakları ağzımdan çeneme, oradan da boynumda işaretinin olduğu tatlı noktaya doğru hareket etti. Yavaşça emerek tenimin ısınmasını sağladı. Becerikli dudaklarını benimkilere geri getirene kadar ağzını ve dilini boynumda gezdirmesine izin verdim.

Yaptığım şeyi yapacak cesareti nereden bulduğumu bilmiyordum ama kendimi alt dudağını hafifçe ısırırken buldum, inlemesini ve sertliğini bana doğru bastırmasını sağladım. Başımı boynunun kıvrımına indirdim ve işaret noktasını yalayarak onu ağlattım. Kulak memesine kadar boynunun her yerine nazik öpücükler kondurdum.

Tadı harikaydı. Bir daha asla başka bir şey tatmak istemedim.

Elleri kığımın yolunu buldu, sertçe sıktı ve beni ona doğru bastırdı. İç çamaşırım kesinlikle mahvolmuştu.

Yavaşça emmeden önce kulak memesini yaladım. Sertliğinin seğirdiğini hissedebiliyordum ve içimi gururlu bir his kapladı. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamış birine göre bu işte oldukça iyiydim.

Başını çevirdi ve dudaklarımı bir kez daha dudaklarıyla yakaladı. Dili tekrar dudaklarıma masaj yaptı ve ben de kalçalarımı onunkilere sürtmeye başladım.

"Lanet olsun, Emma." diye ağzımın içinde homurdandı. "Eğer durmazsak seni hemen burada ve şimdi becereceğim."

Başımı kaldırdım ve onun şehvetli gözlerine baktım.

"Beni yanlış anlama bebeğim, seninle hemen şimdi sevişmek isterdim ama sanırım kardeşin bunu duyarsa beni öldürür." dedi kıkırdayarak ve alt dudağımı ısırarak.

Kahretsin. Andrew.

Muhtemelen yakında evde olacağını tamamen unutmuşum.

Kalp atışlarım azaldı ve tenim soğudu. Tekrar net düşünebiliyordum.

"Beni bir kez daha ergen bir çocukmuşum gibi neredeyse pantolonuma boşaltan bu küçük öpüşme seansı bana bir şans daha vermeye istekli olduğun anlamına mı geliyor?" Logan burnunu çenemde aşağı yukarı gezdirip kokumu içine çekerek sordu.

Kıkırdadım ve bana bakıp parlak bir şekilde gülümsemesini sağladım.

Alt dudağımı ısırđım ve kalp atışlarım yeniden hızlandı. Yapabilir miydim? Ona güvenebilir miydim? Deneyebilirdim. Beni gerçekten istediğini göstermesi için ona bir şans verebilirdim.

"Deneyeceğim." Sessizce söyledim.

Logan'ın yüzündeki gülümseme kalbimin kabarmasına neden oldu. Yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni tekrar öptü.

"Sen benimsin, Emma." dedi alnını alnıma yaslayarak. "Seni seviyorum amına koyayım."

BEŞİNCİ BÖLÜM - İlerleme

Logan POV

Yumruğumu masaya vurdum.

O bulamadığımıza inanamıyordum. Sanki hiç var olmamış gibiydi!

Damarlarımda öfkenin kaynadığını hissettim ve ofisimi yok etme ihtiyacım her geçen saniye arttı.

Gitmem gerekiyordu. Dikkatimi dağıtmam gerekiyordu.

Ve kollarımdaki eşimden daha iyi bir dikkat dağıtıcı olabilir mi?

Aklım iki gün önceki sevişme seansına gitti ve anında taş gibi sertleşmişim. Beni öpme ve kendini bana doğru itme şekli neredeyse aklımı kaçırmama neden oluyordu. Tadı harikaydı ve geriye dönüp baktığımda, kendimi salonun ortasında ona gömülmeden nasıl alıkoyduğuma dair hiçbir fikrim yoktu.

Şu anda ona ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı.

Emma, bebeğim? Onu zihnime bağladım.

Bana bir şans vermeye karar verdi ve ben de çok heyecanlandım. Hâlâ dikkatliydi ve ilişkimiz şu anda daha çok bir arkadaşlığa benziyordu, bu da beni çok rahatsız ediyordu ama çok daha fazlasıydı. reddedeceğinden ve terk edeceğinden emindim. Onu sürekli Jacob'la hayal ediyordum ve kalbim kırılıyordu. Ama şimdi, eşimi geri alacağıma dair umudum vardı.

Evet mi? Cevap verdi.

Sesi vücudumu titretti ve ereksiyonumu acıtacak kadar sertleştirdi.

? Ayağa kalkıp ofisimden çıkarken ona sordum.

Ereksiyonumun çok belirgin olmamasını umarak pantolonumun içinde kendimi ayarladım. Burada durup inmesini bekleyemezdim. Ona şimdi ihtiyacım vardı.

Eve. Cevap verdi.

Yalnız mısın? Ona sordum. **Andrew nerede?**

Andrew . O da cevap verdi. **Seninle değil mi?**

Muhtemelen bodrumda Rolf ya da Sienna ile vakit geçiriyordu. Ama bunu ona söylemedim.

Hayır. Dedim ki. **Sana doğru geliyorum. Sana ihtiyacım var, bebeğim.**

Ne oldu? Diye sordu ve sesindeki endişeyi duyabiliyordum.

Daha hızlı yürümemi sağladı. Arkadaşımı sakinleştirme içgüdüm beni ona doğru koşturdu.

Hiçbir şey, bebeğim. İç çektim. **Hayal kırıklığına uğradım çünkü Rogue King hakkında hiçbir ipucumuz yok.**

Oh. O söyledi. Sorun yok. **Onu bulacaksın.**

Yapacağım, bebeğim. Yumuşakça söyledim.

Sana zarar vermeyecek. Logan mı? Bana

seslendi.

Sesindeki gerginliği duyabiliyordum. Neden gergindi?

Evde yalnız değilim. Yavaşça söyledi.

Kalp atışlarım hızlandı ve onun evine doğru koştum.

Kim var orada? Kim olduğuna dair oldukça iyi bir fikrim olmasına rağmen homurdandım. Kalp atışlarını boğazımda hissedebiliyordum. Birkaç dakika uzaktaydım.

Jake. Sessizce söyledi.

Kırmızı gördüm. Onunlaydı. Yalnızdılar. Onu istiyordu. Onu alabilirdi. Onu kaybedebilirdim.

Hayır. Hayatta olmaz. O benimdi.

Gz açıp kapayıncaya kadar evinin nndeysdim. Kapıyı kırarak açtım ve yüksek sesle hırladım.

Herif koltukta oturmuş kahvesini yudumluyordu. Emma kanepede oturmuş, gözlerini dikmiş bana bakıyordu.

"Günaydın, Alfa." Jacob elindeki kupayı sehpanın üzerine bıraktı.

"Ziyaretin sona erdi Walters." Hırladım, gözlerimi ona diktim ve onu ldremeyeceğimi kendime hatırlattım. "ık dışarı."

"Kusura bakma Alfa ama burası senin evin değil." dedi herif kollarını göğsünde kavuşturarak. "Ben Emma'nın misafiriyim ve bana söylediği zaman gideceğim."

Kırmızı gördüm. Yanlış düğmelere basıyordu. "ık dışarı

Jacob." Ona emrettim.

"Logan..." Emma konuşmaya başladı ama ben onu durdurdum.

"Hayır, Emma." Gözlerimi ondan ayırmadan homurdandım. "Alfa'sına karşı saygısızlık yapıyor. Onu ldrtebilirim. En kötüsü de eşimle tek başına oturuyordu. Bunun için onu öldürmek istiyorum."

Emma'nın i çektiğini duydum.

Pislik herif Alfa komutuma karşı koymaya çalıştı ama nafileydi. Ayağa kalktı, bana ters ters baktı.

"Yakında görüşürüz Emma." dedi evden çıkmadan önce.

"Hoşça kal Jake." Ön kapıyı kapatmak için ayağa kalkarken ona gülümsedi.

Yumruklarımı açtım ve eşimin kokusunun beni sakinleştirmesine izin verdim. Emma kaşlarını çatarak arkasını döndü.

"Bu gerçekten gerekli miydi?" diye iç geçirdi ve yanımdan geçip mutfağa doğru yürüdü.

Alay ettim. "Benimle dalga mı geçiyorsun? Eşimle yalnızdı ve bana saygısızlık edecek cesareti vardı. Eğer senin için önemli olmasaydı, onu hemen öldürürdüm."

Emma mutfak adasına yaslanmış, şaşkın şaşkın bana bakıyordu.

"Onun benim için önemli olmasını önemsiyor musun?" diye sordu sessizce.

"Keşke olmasaydı." Elimi saçlarımda gezdirerek mırıldandım. "Ama öyle ve ben seni seviyorum, bu da onu inciterek seni asla incitemeyeceğim anlamına geliyor."

Emma bana uzanmadan önce birkaç saniye bana baktı. Bir saniye içinde onun önündeydim.

Onu kaldırdım ve mutfak adasına oturttum. Bacaklarını ayırdım ve aralarında durdum, kollarımı adanın üzerine koyarak onu hapsettim.

Elini kaldırdı ve yanağımı okşadı. Tüylerim diken diken oldu. Gözlerimi kapadım, dokunuşuna yaslandım ve derin bir nefes aldım. Kokusu ciğerlerimi tamamen doldurdu ve kendimi yüksek hissettim. O benim uyuşturucumdu.

"Teşekkür ederim." dedi sessizce, parmaklarını kısa sakalımda gezdirerek. "Başka insanları öldürmeyi düşünürken benim duygularımı da göz önünde bulundurman benim için çok anlamlı."

Cümlenin sonunda kıkırdadı ve gülümsemesine bakmak için gözlerimi açtım.

Tanrıça, o mükemmeldi.

Ona gülümsedim, alnımı onunkine yasladım ve kollarımı beline doladım.

Bana sarılmadan önce bir an dondu kaldı. "Seni seviyorum, bebeğim." Burnuna bir öpücük kondurarak söyledim.

Bana baktı ve dudağını ısırdı. Gerginliğini hissedebiliyordum.

"Karşılık vermek zorunda değilsin, Emma." Bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdım ve çenesine bir öpücük kondurdum. "Henüz bunu hak etmediğimi biliyorum. Her şeyi berbat ettim ve bunu telafi etmek zorundayım. Sadece seni sevdiğimi bilmeni istiyorum."

Gülümsedi ve yanağını okşadı. Onu öpmek istedim ama bir soruyla sözümü kesti.

"Daha önce neden üzgündün?" diye sordu. "Jake'ten önce. Sadece Rogue King yüzünden miydi yoksa başka bir şey mi oldu?"

İçimi çektim, alnımı omzuna yasladım. Elini başımın üzerine koyarak parmaklarını saçlarımda gezdirdi.

"Başka bir şey yok." Dedim ki. "Sadece onu bulamadığım için sinirliyim."

"Bulacaksın." dedi sessizce.

Konuşmaya ihtiyacım yoktu. Ona ihtiyacım vardı.

Başımı hafifçe sağa doğru hareket ettirdim ve dudaklarımı boynuna bastırdım. Sessizce inledi ama bu beni yeniden sertleştirmeye yetti. Az sonra köpek dişlerimi batıracağım noktayı buldum ve nazıkçe emdim.

Emma'nın bacakları belime dolandı ve beni kendisine doğru bastırdı. Onun uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordum ve bu beni deli ediyordu.

Dudaklarımı boynunda, çenesinde ve sonunda ağzında gezdirerek iniltilerini susturdum.

Elleri saçlarıma dolandı ve beni çekti.

Onu göğsüme bastırdım, diliyle benimkine masaj yaptım. Tam bir coşku içindeydim.

Onu çok istiyordum ama beklemem gerektiğini biliyordum. Benden ve niyetlerimden hâlâ emin olmadığını görebiliyordum. Bana hâlâ tam olarak güvenmediğini görebiliyordum. Hâlâ kendisiyle ve eş bağıyla savaşıyordu. Eşlik bağının fiziksel yönlerine teslim oluyordu ama zihinsel ve duygusal olarak hâlâ bu ilişkinin içinde değildi. En azından tamamen değil. Zamana ihtiyacı vardı ve ben de ona bunu verecektim.

Her ne kadar kendimi onun içine gömmek ve adımı haykırmasını istesem de, bana tamamen güvenmesini beklemem gerektiğini biliyordum. Eşlik bağını kabul etmesini ve niyetimi sorgulamayı bırakmasını beklemem gerektiğini biliyordum.

O zamana kadar ondan alabileceğimi alır ve ona sunabileceğim her şeyi verirdim.

ELLİ ALTINCI BÖLÜM - Yeni bilgiler

Andrew POV

Tetikleyici uyarı: işkence

sahneleri. Sabrım tükeniyordu.

Bu orospu çocuğu benimle oynayabileceğini sandı. Bana yalan söyleyebileceğini sandı.

Altı eksik parmak ve birkaç kırık diştten sonra nihayet konuşmaya karar verdi.

Duyduklarımın beni tatmin etmemesi çok kötü oldu.

Şu anda vücudunun her yerinde bıçak yaraları ve kesiklerle kurtboğanla doluydu. Ben cevaplarımı alana kadar iyileşmeyecekti. Cevaplarımı alana kadar durmayacaktım.

Haydut Kral'ı bulacaktım. Onu bulacak ve öldürecektim. Emma'yı alamayacaktı. Ona asla dokunmayacaktı. Onun yanında asla nefes alamazdı. Buna fırsat bulamadan onu yok edecektim.

"Nerede o?" Sakin bir şekilde uyluğunu keserek sordum.

Başını sallayarak acı içinde çığlık attı.

"Bilmiyorum, lütfen." diye . "Gerçekten bilmiyorum."

İçimi çektim, ellerimi kalçalarımaya koydum. "Cevabından pek hoşlanmadığımın farkındasın, değil mi? Onları kurtboğanla yakmadan önce ağzından çıkan başka bir şey duymam gerek."

Rogue'un gözleri korkuyla irileşti.

"Bilmiyorum!" bağırdı. "Yemin bilmiyorum!"

"Sahada emir veriyordun." Arkamı dönüp koleksiyonumuzdaki bıçaklara bakarak söyledim. "Sen yükseklerdesin. Sıradan bir haydut kurt değilsin. Bir şeyler biliyorsun."

Haydut sessiz kaldı. Tepsideki en büyük bıçağı aldım ve arkamı döndüm.

Herifin yüzünde bir sırıtma vardı.

Yumruklarımı sıktım ve çenemi gerdim.

"Nerede olduğunu bilmiyorum." dedi. "Ama ne istediğini biliyorum. Ya da kimi istediğini mi demeliyim?"

Öfkem hızla yükseldi.

Boynunu tuttum ve sıktım. Kıpırmızı oldu ve gözleri dışarı fırladı. Yüzündeki sırıtma kayboldu.

"Konuş." Dişlerimi sıktım, sözlerimin arkasına bir Beta emri koydum.

Onun üzerinde işe yaramaması çok kötü. O bir hayduttu ve sözlerimin arkasındaki baskı ne olursa olsun, emirlerim onun üzerinde işe yaramadı. Yine de kendimi daha iyi hissettirdi.

Sessiz kaldı. Pençelerimi çıkardım ve boynunun arkasındaki deriyi kestim. Elimde çırpınmaya başladı.

"Bu odadan canlı çıkamayacaksın." Ona hırladım. "Ama bana bilmek istediğim şeyi söylemezsen, işkencen asla bitmeyecek. İyileşmene izin vereceğim ve ölümün eşiğine gelene kadar sana tekrar işkence edeceğim. Bu sonsuza kadar devam edecek. Nerede hüsrana uğrasam ya da kızsam, hüsranıma bedeninden çıkarmak için sana geleceğim."

Gözleri büyüdü ve korktuğunu gördüm. Sırttım ve boynunu daha sıkı sıktım.

"Ama bana bilmek istediğim şeyi söylersen, seni hemen öldürürüm." Devam ettim. "İşkence burada biter ve sen özgürsün."

Boynunu bıraktım ve normal nefes almasına izin verdim. Geri çekildim ve arkamdaki çelik masaya yaslandım.

Haydut yüksek sesle soluyarak ciğerlerine hava girmesini sağlamaya çalıştı.

"Peki, ne ?" Sakince sordum. "Benimle mi konuşuyorsun, yoksa yaptığımız bu eğlenceli seansa devam mı ediyorum?"

Haydut bana bakmadan önce derin bir nefes daha aldı.

"Bu sürünün içinde bir kız var." dedi, oksijensizlikten sesi kısılmıştı. "Çok güçlü olması gerekiyor. Onu istiyor."

Nefes alışım hızlandı ve kalbim inanılmaz derecede hızlı atmaya başladı.

Kahretsin!

Onu biliyordu!

"Bir kız mı?" Asher'ın dışarı çıkmasını engellemeye çalışarak sordum.

Bulabildiğim kadarını bulmalıydım ve Asher'ın yer değiştirmesine izin vermek bunun yolu değildi.

"Evet." diye başını salladı haydut. "O bu sürünün gelecekteki Luna'sı. En azından öyle olması gerekiyordu. Senin Alfa'n onu reddetti ve benim Alfa'm da onu istiyor. Onu almaya geliyor."

"Çıkar beni Andrew! Asher çılgılık attı. 'Benim yavrum hakkında konuşuyor! Onu öldüreceğim!'

Onu geri itmek için tüm gücümü kullandım. Kalbim göğsüme çarpıyordu ve Emma'ya koşup iyi olduğundan emin olmak istiyordum.

Logan mı? Onu zihnime bağladım.

Evet mi? Hemen cevap verdi.

? Ben sordum.

Senin evinde. O da dedi ki. **Neden? Bir şey mi oldu?**

Emma seninle mi? Sorusunu duymazdan gelerek sordum.

Öyle. O da cevap verdi. **oluyor, Andrew?**

Onunla kal. Onu yine görmezden gelerek homurdandım. **Gözünün önünden ayrılmasına izin verme. Drake'i ara ve bizimle evimde buluşmasını söyle.**

Logan konuşmaya başladı ama ben zihin bağlantımızı kestim.

Zorla açmaya çalıştığını hissedebiliyordum ama geri ittim. Her şeyi bilmem gerekiyordu ve öğrendiklerimi ona anlatacak zamanım yoktu. Bunu daha sonra yapardım. Ayrıca, kafamın içinde onun paniklemiş sesini duymaya ihtiyacım yoktu. Bu sadece dikkatimi dağıtırdı. Alfa komutunu kullanmayacağını umuyordum. Bağlantımızı açmaya zorlayabilirdi.

Drake bugün geri gelecekti, böylece bilgi alışverişinde bulunabilecektik. Rogue King'e karşı kullanabileceğimiz bir şey bildiğini umuyordum. Bu heriften olabildiğince çok bilgi almam gerekiyordu.

"Onun kim olduğunu biliyor mu?" Hırlayarak sordum.

"Adını bilmiyor ama neye benzediğini biliyor." diye cevap verdi haydut.

Siktir!

Yüksek sesle hırladım ve haydutun sırtmasına neden oldum.

"Onu tanıyor musun?" diye alay etti benimle. "Senin için önemli biri mi? Alfa'nız için önemli biri olmadığını biliyorum. Öyle olsaydı onu reddetmezdi."

Kendimi ona doğru fırlattım, boynunu kavradım ve tekrar sıktım.

"Kapa şu lanet çeneni!" Yüzüne karşı hırladım. "Seni hemen öldürmek konusunda fikrimi değiştirme bana."

Haydutun gözleri daha da büyüdü. Onu bıraktım ve geri çekildim. Derin bir nefes aldım ve elimi saçlarımda gezdirdim.

"Alfa'mın onu reddettiğini nereden biliyor?" Hırlayarak sordum.

"Kara cadı ona söylemiş." dedi haydut derin nefesler alarak. "O her şeyi gördü. Onu reddederek sadece Haydut Kral'ın işini kolaylaştırdı. Kız işaretlenmemiş ya da çiftleşmemiş. Onu ele geçirdiğinde işaretini kaldırmak zorunda kalmayacak."

Kalbim durdu.

İzini silmek mi?

Bu imkansızdı.

"Sen neden bahsediyorsun be?!" Hırladım, eğildim ve yüzüne doğru yaklaştım. "Bir eşin izini silmek imkânsızdır."

Şerefsiz suratıma sırttı. Onu kum torbası olarak tutmayı ciddi ciddi düşünüyordum.

"Öyle değil." dedi. "Kara büyü ile yapılabilir." "Nasıl?"

Yumruklarımı sıkarak yüksek sesle homurdandım.

"Sana bir cadı gibi mi görünüyorum?" diye sırttı haydut yine. "Bilmiyorum. Bildiğim, Haydut Kral'ın bunu yapmak istemediği çünkü tehlikeli olduğu. Bu süreçte ölebilir. Ona canlı ihtiyacı var."

Homurdandım, yumruğumu kaldırdım ve herife olabildiğince sert bir yumruk attım. Kafası geriye düştü ve bayıldı.

Hırlayarak ve titreyerek hücreden dışarı koştum.

Onu asla alamayacaktı! Onu öldürürdüm!

"Onu kurtboğanla doldurun ama ölmesine izin vermeyin!" Hücrenin önünde duran gardiyana bağırdım.

Logan'ın yatak odasına koştum. Bir duşa ve kıyafetlerimi değiştirmeye ihtiyacım vardı. Tek yapmak istediğim eve, kız kardeşimin yanına koşmaktı ama Emma'nın beni bu halde görürse çıldıracağını biliyordum. Her yerim kan içindeydi. Derime yapışmıştı ve kıyafetlerim sıırlsıklamdı.

Drake hangi cehennemde? Zihin bağlantımızı tekrar açarken Logan'a sordum. **Geldi mi?**

Siktir, Andrew! Logan bana hırladı. **Neredesin lan sen? Neler oluyor?**

Rogue King hakkında bazı yeni bilgilerim var. Hırladım. **Sürü evindeyim, duş alıyorum. Yakında evde olacağım. Her yerim kan içinde. Emma'nın beni böyle görmesini istemiyorum.**

Logan homurdandı ve zihin

bağlantımızı kesti. Drake'in gelip

gelmediğini bana hiç söylemedi.

Gerçekten umurumda değildi. Tek istediğim eve gitmek ve kız kardeşimi kollarımda hissetmekti.

ELLİ YEDİNCİ BÖLÜM - İşareti kaldırmak mı?

Logan POV

Emma'nın belini daha sıkı kavradım.

Andrew benimle ilk kez zihinsel bağlantı kurduğunda kanepede oturmuş televizyon izliyordum.

O kadar korktum ki Emma'nın odasına gittim ve onu oradan çıkardım. Benimle kanepeye oturtup televizyon izlettim. Okumasını böldüğüm için sürekli şikayet etti. Onu tamamen görmezden geldim. Andrew ona göz kulak olmamı söyledi ve ben de öyle yaptım. Yine de onu özlüyordum ve bana yakın olmasını istiyordum.

Şimdi Andrew bana yeni bilgiler edindiğini söyleyince da korkmuştum. Andrew'un sesi korkmuş ve kızgın geliyordu.

"Her şey yolunda mı?" Emma benden uzaklaşmaya çalışırken bana sordu.

Onu daha sıkı kavradım ve kendime çektim.

"Beni incitiyorsun Logan." dedi sessizce.

Onu hemen bıraktım. Kalbim göğsümde kırıldı. Onu incittim.

"Tanrıça, bebeğim, çok üzgünüm." Bu kez bir kolumu nazıkçe beline dolayarak sızlandım. "Seni incitmek istememiştim."

" yok." dedi. " var?"

"Andrew beni zihnine bağladı." İçimi çektim, eğildim ve burnumu çenesinde gezdirdim. "Rogue King hakkında yeni bilgilere sahip."

Emma sertleşti. "Ne bilgisi?"

"Söylemedi." Yanağına bir öpücük kondurarak mırıldandım. "Ama endişelenme bebeğim. Sana dokunmayacak."

Emma sessizdi. Alt dudağını ısırды ve gergin olduğunu anlayabiliyordum.

Onun alt dudağını ısırışını izlemek bende bunu kendim yapma isteğı uyandırdı. O inerken alt dudağını emdiğimi ve ısırдыğımı hayal ettim.

Kahretsin.

Şimdi olmaz, Logan.

Kendimi sakinleştirmeye çalışarak derin bir nefes aldım.

"Bunu bilmiyorsun Logan." Emma'nın sessiz sesi beni düşüncelerimden kopardı. "Beni alıp götürebilir."

Korku içimde patladı. Hemen kollarımı ona doladım ve onu göğsüme doğru çektim.

"Hayır." Hırladım. "Seni benden alamayacak. Kimse seni benden alamaz. Sen benimsin."

O kelime zihnimde tekrarlanıp duruyordu.

Benimkini.

Benimkini.

O benim kızımdı.

Bedeninin ve ruhunun her parçası benimdi. Kimse ona dokunamazdı. Kimse ona sahip olamazdı.

BENİM!

Kalbim göğsüme çarpıyordu ve yer değıştirmemi engelleyen tek şey Emma'nın kokusuydu. Nefesini boynumda hissettim ve

buna odaklanmıştı.

"Ya Andrew'a zarar verirse?" Emma fısıldadı. "Ya da sana?"

"Yapmayacak, bebeğim." Burnumu saçlarına gömerek mırıldandım. "Bize zarar vermeyecek. Seni alıp götürmeyecek. Ona izin vermeyeceğim."

Emma kollarımda rahatladı ve hissettiğim mutluluk llemezdi. Bebeğim bana güveniyordu. Benimle güvende hissediyordu. rahatlamıştı. Bu ileriye doğru atılmış büyük bir adımdı ve mutluluktan zıplayıp çığlık atmak istememe neden oldu.

Kapının alınması bizi böldü.

Emma'yı bıraktım ve ayağa kalkmak istedi. Onu hemen durdurdum. Drake olduğunu biliyordum ve onun Emma'ya yaklaşmasını istemiyordum. Onu istiyordu ve o benimdi.

Ayağa kalktım, n kapıya doğru yürüdüm ve kapıyı açtım. Drake yüzünde bir gülümsemeyle orada duruyordu.

"Merhaba Logan." diye selamladı beni.

"Drake." Başımı salladım ve içeri girebilmesi için kenara çekildim.

Evin içine girdi ve hemen Emma'ya baktı. Güzel yüzünde kk bir gülümsemeyle oturma odasında duruyordu.

"Merhaba Emma." dedi, yüzüne kocaman bir glmsemi yayılmıştı. "Seni tekrar görmek çok güzel. Nasılsın?"

Hırlayarak ona doğru koştum. Bir kolumu beline doladım ve Drake'e ters ters baktım.

Benimkini. Lanet olası benim.

Beni tamamen görmezden geldi, gözleri onu hiç bırakmadı.

"Ben iyiyim, Alfa Drake." dedi kibarca. "Lütfen oturun. Size içecek bir şey getireyim mi?"

"Ben Drake, Emma." dedi kanepeye otururken. "Ve eğer varsa bir bira istiyorum, lütfen."

Emma başını salladı ve bana baktı. "Sen de bir şey ister misin?"

"Bira da olsun." Eğildim ve alnına bir öpücük kondurdum. "Teşekkür ederim, bebeğim."

Emma, Drake'e küçük bir gülümseme daha vererek uzaklaştı.

Kıskançlık kalbime saplandı.

"Yani seni affetti mi?" Drake oturma odasından çıkar çıkmaz sordu. "Sayılır."

İçimi çektim, oturdum. "Hâlâ onun güvenini kazanmaya çalışıyorum."

"Kesinlikle buna değer." Drake kıkırdadı.

Gözlerimi ona dikerek . "Geri çekil lan."

Drake teslim olur gibi ellerini kaldırdı. "Hiçbir şey yapmayacağım Logan."

Ona zaten hiçbir şey yapma şansı bulamayacağını söylemek için ağzımı açtım ama kapı çarparak açılıp öfkeli Andrew içeri dalınca sözüm kesildi.

Gözlerim büyüdü. Öldürmeye hazır görünüyordu.

Odanın etrafına baktı ve homurdandı. "Emma nerede?"

Biz cevap veremedi Emma elinde iki birayla mutfaktan geri geldi.

Andrew hırladı, Emma'ya doğru koştu ve onu kendine çekti. Şişeler neredeyse elinden düşüyordu.

Ayağa kalktım ve ellerinden aldım. Birini Drake'e verdim ve benimkini sehpanın üzerine koydum.

Emma Andrew'a sarıldı. Andrew onu kucağına ve koltuğa oturttu.

"Ne oldu?" Emma ona sordu.

"Kilerdeki hayduttan bazı bilgiler aldım." Andrew kollarını Emma'nın etrafında sıktı.

"Nasıl?" Emma ona sordu.

Andrew bana baktı. Nasıl olduğunu biliyordum ama Emma'nın

bilmesine gerek yoktu. "İkna ediciydim." Andrew söyledi.

Emma iç çekti. Muhtemelen onun ne demek istediğini biliyordu ama daha fazlasını sormadı.

"Ne söyledi?" Drake dirseklerini dizlerine dayayarak sordu.

"Emma'yı biliyor." Andrew hırlayarak kalbimin durmasına neden oldu. "Adını bilmiyor ama neye benzediğini biliyor."

Emma'nın gözlerinin korkuyla açıldığını gördüm. Andrew'un kollarında gerildi.

Donup kalmıştım. Yumruklarım sıkılmıştı ve köpek dişlerim dışarı çıkmıştı. Emma'yı yakalayıp kollarımın arasına almak istedim ama hareket edemiyordum.

"Başka bir şey var mı?" Drake öfkeyle sordu.

Andrew başını salladı, gözleri öfkeyle parlıyordu. Andrew bana baktı ve bundan sonra söyleyeceği şeyin muhtemelen evi yakıp kül etmek istememe neden olacağını biliyordum.

"Rogue Kind Logan'ın eşini reddettiğini biliyor." Andrew yavaşça söyledi. "Karanlık bir cadı ona bunun olacağını söylemiş. Bundan memnun çünkü Emma işaretlenmiş olsaydı, onun işaretini kaldırmak zorunda kalacaktı."

Andrew konuşmasını bitirdikten sonra oda tamamen sessizleştii. İşaretini kaldırmak mı?

Bu imkansızdı. Hiçbir şey ve hiç kimse bir eşin izini silemez. Bunu düşünmek bile beni hasta ediyordu.

"Bu imkânsız." Drake mırıldandı.

Andrew başını salladı. "Görünüşe göre öyle değil. Bir cadı bu konuda bir şeyler yapabilir ama bu tehlikeli. İşareti sildiren kişi bu süreçte ölebilir."

Kalbim durdu. Pençelerim dışarı fırladı.

İçimden bir hırıltı kaçtı.

Emma'nın korku içinde titrediğini gördüm ve vücudum nihayet hareket etti.

Andrew'a doğru atıldım, Emma'yı elinden aldım ve göğsüme bastırdım.

Titriyordu ve dudaklarından küçük hıçkırıklar kaçıyordu. Kalbim milyonlarca küçük parçaya bölündü.

"Sana zarar vermeyecek, bebeğim." Ona fısıldadım. "Ona izin vermeyeceğim."

Onu kollarıma alıp oturdum. Bana sarıldı ve kollarını boynuma doladı. Sırtını yatıştırıcı bir şekilde ovmaya devam ettim. Korkusunu hissedebiliyordum ve bu bende dünyayı yakıp yıkma isteği uyandırıyordu.

Omzunun üzerinden Andrew'a baktım. Öldürücü görünüyordu. Emma'ya bakıyordu ve onu kollarımdan koparıp kendi kollarına atmayı ne kadar çok istediğini görebiliyordum.

Onu daha sıkı kavradım ve başının üstüne bir öpücük kondurdum.

"Ne bok yiyeceğiz şimdi?" Drake birkaç dakikalık sessizliğin ardından homurdandı.

OceanofPDF.com

ELLİ SEKİZİNCİ BÖLÜM - İçeride kal

Emma POV

Şok olduğumu söylemek hafif kalır.

Tamamen sarsılmıştım. Bir eşin işareti çıkarılabilir miydi? Bu süreçte ölebilir miydim?

Kendimi Logan'a yaklaştırdım. Ona ihtiyacım vardı. Onun rahatlığına ve kollarının güvenliğine ihtiyacım .

Yavaş yavaş ona aşık oluyordum. Hâlâ kendimle savaşıyordum ama bu gerçekten zordu. Özellikle de sürekli etrafımdayken ve ne zaman istesem dudaklarını dudaklarımda hissedebiliyorken. Onun tadına bağımlı hale geliyordum ve yavaş yavaş geri dönüşü olmayan bir noktaya doğru ilerliyordum.

Hâlâ yavaşlamak istiyordum. Zihnimin içindeki bir ses bana bağırmaktan vazgeçmiyordu. Hâlâ beni reddedeceğinden korkuyordum. Hâlâ beni sadece Gerçek Luna olduğum için istediğini düşünüyordum. Ama bana bağırان ses yavaş yavaş sustu ve ona karşı olan tüm hislerim beni ezmeye başladı.

İçimde büyük bir savaş vardı ama şimdi ona ihtiyacım vardı. Bana sarılmasına ve kimsenin beni ondan almasına asla izin vermeyeceğini söylemesine ihtiyacım vardı.

"Evden çıkamaz." Andrew homurdandı. "Yüzünü dışarıda gösteremez. O orospu çocuğunu yakalayana kadar olmaz."

"Ve asla yalnız bırakılamaz." Logan sırtıma yatıştırıcı daireler ekledi. "Birimizin sürekli onunla birlikte olması gerekiyor."

Kaşlarımı çatmıştım. Bu nasıl mümkün olabilirdi? İşleri var. Her zaman benimle olamazlar.

"Bunu yapamazsın Logan." Kucağına otururken söyledim. "İlgilenmen gereken bir sürün var."

"Sen daha önemlisin bebeğim." dedi yüzümü avuçlayarak. "Ayrıca, sürümü yönetmemde bana yardımcı olabilecek pek çok insan var. O kısım için endişelenme."

Beni sürüye tercih etmesine şaşırarak ona baktım. Gerçekten de sürüsüyle ilgilenmek yerine bütün gün benimle oturur muydu?

"Beni öldürme Logan, ama bir fikrim var." Andrew iç çekerek gözlerimi Logan'dan kaçırmamı sağladı.

Logan omzumun üzerinden Andrew'a baktı. Logan'ın kucağından kalkmaya çalıştım ama bana izin vermedi.

"Hayır, Emma." diye homurdandı sessizce, bana bakarak. "Burada kal."

"O zaman arkamı döneyim." İçimi çektim.

Logan beni kolaylıkla kucağına aldı ve ağabeyimle Drake'i görebileceğim şekilde çevirdi. Beni göğsüne bastırdı ve başımın üstünü öptü.

"Ne fikri Andrew?" Logan ona sordu.

"Em haklı." Andrew iç çekti. "Her zaman onunla birlikte olamayız. Annen sürü işlerinin çoğunu halledebilir ama bizim o pisliği bulmaya odaklanmamız gerek. Onu korumak için daha fazla insana ihtiyacımız var."

Logan . Sanırım Andrew'un bununla nereye varacağını biliyordu. Sanırım ben de biliyordum.

"Daha fazla insan derken tam olarak kimden ?" Logan kollarını bana dolayarak sordu.

"Jacob." Andrew, Logan'a patlamasını bekliyormuş gibi bakarak, "Jacob," dedi.

Şaşırtıcı bir şekilde Logan patlamadı. Sadece karanlık bir şekilde kıkırdadı.

"Cidden başka bir erkeğin eşimle yalnız kalmasına izin vermemi mi öneriyorsun?" Logan sordu. "Evini yıkmamı mı istiyorsun?"

Andrew gözlerini devirdi ve sandalyede arkasına yaslandı. "Jacob hiçbir şey yapmaz. O bizim en iyi savaşçımız ve Emma'ya bir şey olmasına asla izin vermez. Bunu bir düşün Logan."

Logan'ın göğsü titredi ve sessiz bir hırıltı çıkardı.

"Andrew haklı, Logan." Drake konuşmaya katıldı. "Jacob'a neler olduğunu anlatmalısın ve onun yardımına ihtiyacın var."

"Siz ikiniz çıldırdınız mı?!" Logan homurdandı. "Ona yaklaşmasına izin vermeyeceğim!"

Elini kendi elime aldım ve ona daha da yaslandım. Onu sakinleştirmem gerekiyordu yoksa evi gerçekten yıkacaktı. Elim sıkı ve burnunu saçlarıma gömüp kokumdan derin bir nefes aldı.

"İkinizin de arkadaşlarınızla ilgilenmeniz için sabırsızlanıyorum." Logan mırıldandı. "Yapacağım ilk şey, onu isteyen başka bir erkeğin yanına bırakmanızı önermek olacak."

Kıkırdadım. Logan'ın bunu yaparkenki sırtışını hayal edebiliyordum. Hem Andrew hem de Drake gözlerini devirip iç çektiler.

"Bu hiç komik değil, Emma." Logan başını kaldırırken şöyle dedi. "Onu seninle yalnız düşünmek bile canımı yakıyor."

İçimi çektim ve kardeşime baktım. "Andrew, Logan ve ben biraz yalnız kalabilir miyiz lütfen?"

Andrew başıyla onayladı ve ayağa kalktı. Oturma odasından çıktı, onu Drake izledi, o da bana küçük bir gülümseme verdi.

Logan'ın kollarında döndüm, ona sarıldım ve kollarımı omuzlarına koydum.

"Neden korkuyorsun?" Ona sordum.

Kalçalarımı sıkıca kavradı. "Seni benden almasından korkuyorum."

Ona bakarken alt dudağımı ısırđım. Dürüst olmak gerekirse, Logan'ı affetme ve onu eşim olarak kabul etme konusunda ne kadar çelişkili olursam olayım, kendimi asla başka bir erkekle hayal edemezdim. Sonunda onu reddetsem bile, bir daha asla başka bir erkekle birlikte olmazdım. Vücudumda başka bir erkeğin ellerine tahammül edemezdim. Dilimde başka bir erkeğin tadını istemezdim.

Altımda sertleştğini hissettim ve inledi.

"Kahretsin bebeğim, dudağını ısırma." diye mırıldandı, elini kaldırdı ve dudağımı dişlerimin altından çekti.

Vücudumun her yerinde karıncalanmalar oldu ve bacaklarımın arasında ıslaklık hissettim. Tek bir dokunuşla bana bunu yapabilecek tek kişi oydu. Sadece sesinin tınısı bile beni bir saniyede hazır hale getirebilirdi. Ve şu anki sesi cennet gibiydi.

Kahretsin.

Odaklanmam gerekiyordu. Jake'in onun için bir tehdit olmadığını söylemem gerekiyordu.

"Dürüst olabilir miyim Logan?" Bacaklarımın arasındaki ağrıyı görmezden gelmeye çalışarak mırıldandım.

"Tabii ki bebeğim." diye mırıldandı ve onun da benimle aynı şeyi yaptığını anlayabiliyordum.

"İkimiz hakkında hâlâ emin değilim Logan." Gözlerinin içine bakarak söyledim. "Hâlâ korkuyorum ve ne zaman seni içeri almaya çalışsam, içimden bir ses bunu yapmamamı söylüyor."

Logan'ın çenesi gerildi ve gözlerinde acı gördüm. Derin bir nefes aldım ve yanağını okşadım.

"Ama kendimi başka bir erkekle hayal edemiyorum." Sessizce devam ettim. "Başka bir erkeğin ellerinin üzerimde olmasını istemiyorum. Başka kimsenin beni öpmesini istemiyorum. I

sadece seni istiyorum, Logan. Yani seninle birlikte olmasam bile, asla başka bir erkek istemeyeceğim. Sonsuza kadar bekar kalacağım."

Logan yüzümü tuttu ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı. Dili ağzıma girdi ve ben inledim. Bacaklarımin arasındaki ağrı daha da kötüleşti.

"Hiçbir erkek sana dokunamayacak." Logan beni öpmeyi bırakırken sessizce söyledi. "Sen benimsin, Emma. Hâlâ kendini tuttuğunu biliyorum ama vazgeçmeyeceğim. Asla vazgeçmeyeceğim. Seni ne kadar çok sevdiğimi ve sana ne kadar çok ihtiyacım olduğunu göstereceğim. Asla yalnız olmayacaksın, çünkü sen benimsin."

Onu öptüm, dilimi dudaklarında hafifçe gezdirdim.

"Siktir, Emma." diye mırıldandı dudaklarıma karşı. "Durmamız gerek." Geri çekildim ve başımı salladım. Zihnim bulanıktı.

Kıkırdadım ve elimi saçlarında gezdirdim.

"Jake bir tehdit değil, Logan." Sessizce söyledim. "O beni istese bile ben onu istemiyorum. O da benim istemediğim bir şeyi yapmayacak kadar beni seviyor ve bana saygı duyuyor. Endişelenmene gerek yok."

Logan yüzünde acı dolu bir ifadeyle bana baktı. Kendi içinde bir savaş veriyordu.

"Oldukça sıkıcıyız, biliyorsun." Gülümseyerek söyledim. "Masa oyunları ya da video oyunları oynuyoruz. Bu arada onu hep yeniyorum."

Logan yanağımı okşayarak kıkırdadı.

"O buradayken çılgınca seks yapmıyoruz ki." Sırıtarak ekledim. Logan'ın gözleri karardı ve hırladı. Yüzümü tuttuğunda kıkırdadım. "Benim." diye hırladı ve beni kabaca öptü.

OceanofPDF.com

BÖLÜM FIFTY-NINE - Yeni bir muhafız

Logan POV

Bunu yapmayı kabul ettiğime inanamadım.

Eşlik bağını suçladım. Emma, biz dışarıda Haydut Kral'ı ararken Jacob'ın onu korumasına izin vermem için beni ikna etti. Gerçi bunu nasıl yaptığını bilmiyordum. Kucağımda oturuyor, ağzını benimkine mükemmel bir şekilde değdiriyordu ve ben gitmiştim. Tüm özgür iradem gitmişti. Ona karşı koymanın bir yolunu bulmalıyım. Beni böyle kontrol etmesine izin veremezdim.

Burnumu boynuna soktum ve kokusundan derin bir nefes aldım.

Jacob'ın gelmesini bekliyorduk.

"Gitmemiz uzun sürmeyecek, Emma." Andrew söyledi. "Zaten işimizin çoğunu buradan yapabiliriz. Jacob sadece birkaç saatliğine seninle olacak ve bu her gün olmayacak."

"Amy de gelebilir mi?" Emma sordu. "Ona söylemeliyiz. Beni görmek isteyecektir. Ev hapsini nasıl açıklayacağım?"

"Bu bir ev değil." İçimi çektim.

"Biliyorum." Emma bana bakarak kıkırdadı. "Başka ne diyeceğimi bilemiyorum."

"Bunun iyi bir fikir olduğundan emin değilim, Emma." Drake içini çekti. "Ne kadar çok insan bilirse, o kadar tehlikede olursun. O da tehlikede olacaktır. Bunu sen de biliyorsun."

"Belki de o kadar kötü bir fikir değildir, Drake." Andrew söyledi. "Emma haklı. Amy onu görmek isteyecektir. Belki de yanında başka birinin olması fena olmaz."

Onu. Amy, Logan ıldırmadan her zaman burada olabilir. Ve o harika bir savaşıı."

Emma alt dudağıını ısırdı ve parmaklarıyla oynamaya başladı. Yatıştırıcı bir şekilde sırtını ovdum.

"Ne düşünüyorsun, bebeğim?" Ona usulca sordum.

"Drake haklı." mırıldandı. "Onu tehlikeye atmak istemiyorum."

Hiçbirimiz cevap veremedi kapı alındı ve sözümüz kesildi.

"Bunu daha sonra konuşabiliriz." Andrew kapıyı açmak için ayağı kalkarken ona şöyle dedi.

Emma'yı kendime yaklaştırdım. Kafamın içinde alarmlar çalıyordu ve onları görmezden gelmek zordu. Jacob onu istiyordu ve ondan uzak durup durmayacağından emin değildim.

"Merhaba Jacob." Andrew kapıyı açarken kibarca "Merhaba

Jacob," dedi. "Beta Andrew." Onun sesini duydum.

"İçeri gel." Andrew dedi ve Jacob'ın içeri girebilmesi için hareket etti.

Jacob içeri adımını attı ve gözleri hemen Emma'ya kayd. Ona gülümsedi ve benim homurdanmama neden oldu.

"Alfa Logan, Alfa Drake." Jacob başını saygıyla eğerek şöyle dedi.

"Merhaba Jacob." Drake koltuğı doğru işaret ederken şöyle dedi. "Otur lütfen."

Jacob yüzünde şaşkın bir ifadeyle koltuğına doğru yürüdü. Oturdu ve Emma'ya baktı. Başımı ona çevirdim ve şakağından öptüm. Onun benim olduğunu görmesini istiyordum.

Andrew Emma'nın yanına oturdu ve onun elini kendi elinin içine aldı.

"Buradasın çünkü senin için bir işimiz var Jacob." Sert bir şekilde konuşmaya başladım.

"Bir iş mi?" Jacob kaşlarını çatarak sordu.

"Emma'yı korumana ihtiyacımız var." Andrew söyledi.

Jacob'ın gözleri büyüdü ve Emma'ya baktı. Onun hissedebiliyordum. "Onu korumak mı?" Jacob sordu. "Neden? Her şey yolunda mı güzelim?"

Hırladım. "Lakap takmak yok Jacob."

"Haydut Kral onu istiyor çünkü o güçlü bir kurt." Andrew, Jacob ve ben tartışmaya başlamadan önce konuştu. "Onu seçilmiş eşi olarak almayı planlıyor. Onu işaretlemek ve kendisine çocuk vermesini istiyor çünkü onu ve çocuklarını kullanarak sürüleri ele geçirebileceğine inanıyor."

Emma'ya daha sıkı sarıldım. Sahip olacağı tek çocuk benimki olacaktı. İçindeki tek penis benimki olacaktı. Onun lezzetli tenini delen tek köpek dişleri benim olacaktı. O benimdi.

Jacob'ın şok olduğunu söylemek hafif kalırdı. Andrew'a kocaman gözlerle bakıyordu. Dürüst olmak gerekirse ağzı açıktı ve biraz komik görünüyordu.

"Ne istiyor?" Jacob mırıldandı.

"Onu almak ve seçtiği eşi yapmak istiyor." Andrew yavaşça tekrarladı.

Jacob'ın gözleri Emma'ya kaydı. Dehşete kapılmıştı.

"Hayatta olmaz!" diye homurdandı. "Ona ulaşamayacak!"

İçimi kıskançlık ve rahatlama karışımı bir duygu kapladı. Rahatlama çünkü onun incinmesine izin vermeyeceğini biliyordum. Kiskandım çünkü ona nasıl baktığını gördüm. Onu kendisi için istiyordu ve bu bende onun kalbini sökme isteği uyandırdı.

"Kızın adını bilmiyor." Andrew devam etti. "Onun neye benzediğini biliyor ve bu yüzden içeride kalması gerekiyor. Logan ve ben sürekli onunla birlikte olamayız. Sürümüne saldırmadan ve onu çalışmadan önce o pisliği bulmamız gerekiyor. Biz burada yokken onu korumana ihtiyacımız var."

"Elbette." Jacob hemen kabul etti. "Onu hayatım pahasına koruyacağım."

"Yine de uzun bir süre için olmayacak." Sertçe söyledim. "Her zaman onunla birlikte olmayacaksın."

Jacob başını salladı ama mutlu olmadığını görebiliyordum. Herif gerçekten de sürekli onunla olmasına izin vereceğimi sanıyordu. Hayatta olmaz.

"Amy biliyor mu?" Jacob Emma'ya sordu.

"Hayır." diye başını salladı. "Sadece ona söylememiz gerekip gerekmediğini tartışıyorduk. Onu tehlikeye atmak istemiyorum."

Jacob bir süre sessiz kaldı. Bir şeyler düşündüğünü anlayabiliyordum.

"Eğer ona söylemezsek ikimizi de öldürecek." Jacob birkaç dakikalık sessizlikten sonra konuştu. "Seni ne kadar çok sevdiğini biliyorsun. O da harika bir savaşçı. Onun yanımızda olması harika olurdu. Ayrıca, ona bir şey olmasına asla izin vermem. O benim kız kardeşim gibidir."

Emma Andrew'a baktı. "Sen ne düşünüyorsun?"

"Daha önce de söylediğim gibi, onun da etrafta olmasından zarar gelmez." Andrew Jacob'a bakarak söyledi.

"İzninizle onunla konuşacağım, Alfa ve Beta." Jacob benden Andrew'a bakarak konuştu.

"Bunu yap, Jacob." Başımı salladım. "Ama sadece Amy'ye söyleyebilirsin. Bunu başka kimse bilmemeli."

Jacob başını salladı ve Emma'ya baktı. Ona sıcak bir gülümseme verdi ve o da gülümsedi. Kıskançlık beni tekrar bıçakladı.

"Hepsi bu kadar Jacob." Emma'yı sıkıca kavrayarak soğuk bir şekilde söyledim. "Yarın sabah 7'de geri gelebilirsin."

Jacob bana baktı ve sert bir şekilde başını salladı. Ayağa kalktı ve ön kapıya doğru yürüdü.

"Hoşça kal Emmy." dedi, dönüp ona bakarak. "Yarın sabah görüşürüz."

"Hoşça kal Jake." diyerek ona gülümsedi ve bende hırlama isteği uyandırdı.

"Alfa, Beta, Alfa Drake." Jacob başını saygıyla eğerek şöyle dedi. "Yarın görüşürüz Jacob." dedi Andrew.

Jacob başını salladı, Emma'ya son bir kez baktı ve evden çıktı.

Hemen rahatladım. Başımı Emma'ya doğru çevirdim ve omzunu öptüm. Onu onunla nasıl yalnız bırakacağım konusunda hiçbir fikrim yoktu. Bu şimdiye kadar yapmak zorunda kaldığım en zor şey olacaktı.

"Ben yatmaya gidiyorum." Emma bize gülümseyerek şöyle dedi. "Yarın sabah görüşürüz."

Şakağını öptüm ve ayağa kalkabilmesi için isteksizce kollarımı çektim. Andrew'a sarıldı ve yukarı çıkmadan önce Drake'e gülümsedi.

Gözümün önünden kaybolana kadar onu izledim. Yatmadan önce odasına gitmeye karar verdim. Onu tekrar tatmam gerekiyordu.

"Sanırım Sienna'yla konuşmamız gerekiyor." Drake yatak odasının kapısı kapanır kapanmaz konuştu. "Yakaladığımız haydutlardan birini sorguladım. Ondan bahsetti."

Başımı ona doğru çevirdim ve hırladım.

O kaltağın Rogue King'le ne alakası var?

OceanofPDF.com

ALTMİŞİNCİ BÖLÜM - Rahatsız

Emma POV

"Hemen döneceğiz." Logan bana doğru uzanırken şöyle dedi. "En fazla iki saat."

Kollarını bana doladı ve burnunu saçlarıma gömdü.

"Sorun yok, Logan." Ben ona sarıldım. "İyi olacağım, merak etme. Git işini yap."

"Seni özleyeceğim." Logan mırıldandı.

"İki saat oldu Logan." Andrew içini çekerek telefonunu aldı ve kot pantolonunun cebine koydu.

"Eşini başka bir adamla bırakması gereken kişi sen değilsin." Logan başını kaldırıp kardeşime ters ters bakarken hırladı.

"Amy de burada olacak." Onu bırakarak söyledim.

Bana baktı ve sessizce mızımızlandı. Sırtını okşadım ve ona küçük bir gülümseme verdim.

"ama dostum." Andrew söyledi. "Drake bizi bekliyor." Logan

alnımdan öptü ve isteksizce gitmeme izin verdi.

"Jacob gelene kadar buradan ayrılamayız." Logan kaşlarını çatarak söyledi.

"Onunla zihin bağı kurdum." Andrew ön kapıyı açarak şöyle dedi. "O burada."

Andrew bana doğru uzandı ve ben de ona sıkıca sarıldım.

"Eğer bir şey olursa, Logan'la ya da benimle hemen zihin bağlantısı kur, anlaşıldı mı?" Andrew başımın üstünü öperek söyledi.

"Evet." Gitmesine izin verdim. "Merak etme. Her şey harika olacak." "Beta Andrew." Jake'in sesini duydum ve Andrew'un arkasına baktım.

Logan sessizce homurdandı ve beni tekrar kollarına çekti. Düzensiz kalp atışlarını hissedebiliyordum ve bu beni üzüyordu. Gerçekten de endişelenmesini gerektirecek bir şey yoktu. Hâlâ konuşmamız gereken pek çok şey vardı ama ben onundum. Onu reddetmeye karar versem bile, ki bu yavaş yavaş ama kesinlikle pek olası görünmüyordu, her zaman onun olacaktım. Vücudumda başka bir erkeğin ellerinin olduğunu düşünmek bile beni ürpertiyordu.

Andrew kenara çekildi, böylece Jake içeri girebildi.

"İki saat içinde döneceğiz." Andrew Jake'e dedi ki. "Eğer bir şey olursa bizi hemen zihin bağlantısıyla bağla."

"Elbette, Beta." Jake başını eğerek şöyle dedi. "Merak etmeyin. O benimle güvende."

Andrew başını salladı ve Logan'a baktı. "Hadi gidelim."

Logan burnunu saçlarıma gömdü ve derin bir nefes aldı. İsteksizce beni bıraktı ve ön kapıya doğru yürüdü.

"Eğer eşime dokunursan seni paramparça ederim Walters." Logan, Jake'in yanından geçerken hırladı. "Sen onun muhafızı olarak buradasın, başka bir şey değil."

"Elbette, Alfa." Jake, Logan'a ters ters bakmamaya çalışarak, "Elbette," dedi.

Logan arkasını döndü ve bana özlem dolu bir bakış attı. Ona gülümsedim.

"Seni seviyorum bebeğim." dedi. "Yakında döneceğim."

"Tamam." Küçük bir gülümsemeyle söyledim.

Jake bana doğru yürüdü ve Logan'ın ters ters bakıp hırlamasına neden oldu.

Andrew içini çekti, Jake'in kolundan tuttu ve onu evden dışarı çıkardı. Arkalarındaki kapı kapanır kapanmaz Jake içini çekti ve başını salladı.

"Çok kıskanç, değil mi?" Jake dönüp bana bakarak mırıldandı.

"O bir Alfa kurdu, Jake." Mutfğa doğru yürümeye başlarken söyledim. "Sahiplenici biri."

Jake beni mutfğa kadar takip etti ve mutfak adasına oturdu. "Kahve?" Dolabı açarken ona sordum.

"Elbette." Jake söyledi.

İki fincan çıkardım ve içlerine kahve doldurdum. Jake'e fincanını verdim ve karşısına oturdum.

"Onu affetmeye mi karar verdin?" Jake bana sordu.

"Onu affetmeye çalışıyorum." İçimi çektim ve kahvemden bir yudum aldım. "Yine de hâlâ dikkatliyim."

"Ona ihtiyacın yok, Emma." Jake kaşlarını çatarak söyledi. "Sana çok daha fazlasını verebilirim."

"Jake..." Alçak sesle konuşmaya başladım ama kesti.

"Hayır, Emma." dedi elindeki fincanı mutfak adasına bırakırken. "Seni reddetti. Senin yerine o kaltağı seçti. Seni sevmiyor, Emma. Fikrini değiştirmesinin tek nedeni senin gücün. Seni kullanıyor."

Kalbim göğsümün içinde parçalanıyordu. Jake zaten düşündüğüm her şeyi söyledi.

"Benimle çok daha mutlu olurdun, güzelim." Jake yumuşak bir sesle devam etti ve uzanıp elimi avuçlarının içine aldı.

Dokunuşu tenimi yaktı ve elimi geri çekmek istedim. Elimi daha sıkı kavradı.

"Seni seviyorum." dedi. "Seni her zaman sevdim. Güçlü olup olmaman hiç umurumda olmadı. Bunların hiçbirisi umurumda değil. Seni istiyorum, Emma. Seni seviyorum."

Logan da beni seviyordu.

Değil mi?

Son birkaç gündür aramızda olan her şeyi uydurmuş olamaz.

Değil mi?

Beni ne kadar sevdiğini gösterdi. Bunu gözlerinde gördüm. Hissettim. Aramızdaki bağ giderek güçleniyordu ve onu hissedebiliyordum. Duygularını hissedebiliyordum. Aşkın sahtesini yapamazdı.

Değil mi?

"Ben de seni seviyorum, Jake." Sessizce söyledim. "Ama seni bir arkadaş gibi seviyorum, daha fazlası değil. Kendimi sana asla veremem. Logan'ı reddetmeye karar versem bile bekâr kalacağım. Kendimi başka bir erkekle hayal edemiyorum."

"Beni sevmeyi öğrenebilirsin." Jake elimi sıkarak söyledi.

"Bu adil olmaz." Dedim ki. "Bunu sana asla yapamam, Jake. Seni tüm kalbi ve ruhuyla sevecek birini hak ediyorsun, seni sevmeyi öğrenmesi gereken birini değil."

Elimi çalıştım. Rahatsız olmaya başlamıştım. Dokunuşu yanlış hissettiriyordu. Logan'ı istiyordum.

"Umurumda değil, Emma." Jake söyledi. "Seni istiyorum."

Elimi dudaklarına götürdü ve nazıkçe öptü. Vücudum ama Logan'la hissettiklerimin aynısı değildi. Bunlar yanlış hissettirdi.

"Eşini bulduğunda ne olacak?" Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışarak ona sordum.

"Onu reddederdim." Jake hemen söyledi. "Ben bir eş istemiyorum. Ben seni istiyorum."

"Eş bağının nasıl bir his olduğunu bilmiyorsun, Jake." Elimi onunkinden çekerek söyledim. "Onunla birlikte olmak istersin."

"Hayır, Emma, ben..." diye konuşmaya başladı ama bu sefer ben sözünü kestim.

"Dur, Jake, lütfen." Yumuşakça söyledim. "Özür dilerim. Çok üzgünüm. Seninle birlikte olamam. Lütfen beni rahatsız etme."

Jake yumruklarını sıkı ve çenesi seğirdi. "İyi, güzelim." diye mırıldandı. "Duracağım."

"Teşekkür ederim." Ona küçük bir gülümseme verdim. "Ne yapmak istersin? Bir masa oyunu oynayabiliriz."

"Ben ." Jake iç çekti. "Bir hilekâra karşı kaybedecek havada değilim."

"Hey." Mızımızlandım. "Ben hile yapmam."

"Elbette." Jake şakacı bir ifadeyle gözlerini devirdi.

"Film izlemek ister misin?" Bar taburesinden atlarken ona sordum.

Jake başıyla onayladı, ayağa kalktı ve beni oturma odasına kadar takip etti. "Amy ile konuştun mu?" Televizyonu açarken ona sordum.

"Yarın yaparım." Jake kanepeye oturarak şöyle dedi. "Düşünmek için zamana ihtiyacım var."

"Hâlâ almıyor." İçimi çektim. "Hâlâ bunun bir hata olduğunu düşünüyorum."

Jake'in yanına oturdum ve kumandayı ona verdim.

"izin mi veriyorsun?" diye sordu kaşlarını kaldırarak. "Sadece bu seferlik." Kıkırdarak söyledim.

Jake gülümseyerek kumandayı elimden aldı.

Kanepede arkama yaslandım ve Logan'la zihinsel bağlantı kurma isteğime karşı koydum. Zaman yavaş geçiyordu ve onun geri dönmesini bekleyemiyordum.

Hayatımda ilk kez Jake'le yalnız kaldığımda kendimi rahat hissetmiyordum.

OceanofPDF.com

ALTMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM - Sienna

Andrew POV

"Konuş, Drake." Logan'ın ofisine girdiğimizde homurdandım.

Drake kanepeye oturdu ve içini çekti. Elini saçlarının arasından geçirdi ve öne doğru eğilerek dirseklerini dizlerinin üzerine koydu.

"Dün size söylediğim gibi, yakaladığım haydutlardan biri Sienna'dan bahsetti." Drake söyledi. "Görünüşe göre, Emma'yı kaçırmaya yardım edecek bir haydut bulmak için sürü bölgesinden çıkıyormuş."

"Bunu zaten biliyoruz." Logan homurdandı. "Rolf'u bu şekilde buldu."

"Evet, ama teklifle yaklaştığı ilk kişi Rolf değildi." Drake Logan'dan bana bakarak konuştu.

Logan yumruklarını sıkarak homurdandı.

"Emma'nın resmini birkaç hayduta gösterdi." Drake devam etti. "Çoğu reddetti çünkü Logan ve sürüsüne bulaşmaktan korkuyorlardı. Yakaladığım haydut onun resmini gördü ve onu hemen tanıdı."

"Ne demek istiyorsun?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Onu nereden tanıdın?"

"Haydut, Kara Cadı'nın onlara Beyaz Kurt'un insan formunun bir tarifini verdiğini söyledi." Drake iç çekti. "Haydut Emma'nın resmini görmüş ve o da tarife uymuş."

"O zaman neden onu almıyorsun?" Boğazımdaki yumruyu yutmaya çalışarak sordum. "Neden Rolf'un onu almasına izin verdi?"

Logan sessizce homurdandı.

"Rogue King'in onu kendisinin almak istediğini söyledi." Drake söyledi. "Onu bulmaları ama almamaları talimatı verilmişti. Sienna'nın Emma'yı almasına yardım edecek bir haydut bulacağını hiç düşünmemişti. Rolf tamamen izini kaybettirmişti. Haydut Kral'la hiçbir bağlantısı yoktu ve Logan'dan da korkmuyordu. Onun kaçırıldığını bile bilmiyorlardı."

"Bu nasıl mümkün olabilir?" Kafam karışmış bir şekilde sordum. "Neden Haydut Kral onun için hemen gelmedi?"

"O olduğundan emin olması gerekiyordu." Drake devam etti. "Eğer değilse kendini ifşa etme riskini almak istemedi. Gerçekten o olduğundan emin olmak için haydutu geri gönderdi ama sürünüze geri dönemeden onu yakaladık."

"Siktir." Elimi saçlarımda gezdirerek mırıldandım. Logan yine hırladı.

"Bekle, nasıl olur da onun adını bilmezler?" Kaşlarımı çatarak sordum. "Sienna onlara söylemiş olmalı."

"Hayır." Drake başını salladı. "Haydut, Sienna'nın ona sürekli küçük orospu" dediğini ve adından hiç bahsetmediğini söyledi."

"Teşekkür ederim Sienna." İçimi çekerek ve elimi tekrar saçlarımda gezdirerek söyledim.

"Şansımız yaver gitti." Drake mırıldandı.

"O şerefsizin Emma'nın nerede bilmesinin nedeni o kaltak." Logan ofisinde volta atmaya başlarken homurdandı.

"Öyle." Drake başını salladı. "Kendisinin bile farkında olmadığı kadar çok zarar verdi."

"Onu bulmamız gerek." Dedim ki. "O harekete önce onu öldürmeliyiz."

"Hayır." Logan hırladı ve gözlerimi ona dikmeme neden

oldu. Ne oluyor lan? Hayır mı?

"Nerede olduğuna dair hiçbir fikrimiz yok." Logan söyledi. "Yıllardır saklanıyor. Başka bir kıtada da olabilir. Onu bulmak için daha fazla adamımı harcamayacağım. Tüm kaynaklarımı sınırlarımızı korumaya harcıyorum. Devriyeleri sıklaştırıyoruz. Her savaşçı artık sınırda . Bana gelmesine izin vereceğim ve onu öldüreceğim."

"Buraya gelmesine izin veremeyiz, Logan." Sakin kalmaya çalışarak söyledim. "Ya Emma'yı almayı başarırsa?"

Sesim titriyordu ve kalbim göğsümün içinde kırılıyormuş gibi hissediyordum.

"Ona nefes almayacak." Logan homurdandı. "Ona yaklaşmasına izin vermeyeceğim."

"Sanırım Logan haklı." Drake sessizce söyledi. "Herifin nerede olduğunu bilmiyoruz ve siz onu bulmak için adamlarınızı gönderirken o saldırabilir ve siz de savaşçı sıkıntısı çekersiniz."

"Yani önce saldırmak yerine savunmaya mı odaklanıyoruz?" İçimi çektim ve sandalyelerden birine oturdum.

"Evet." Logan masasının kenarına yaslanarak başını salladı. "Şimdiye kadar yerini bulacağımızı ve saldıracak bir şeyimiz olacağını umuyordum ama onu bulmaya çalışarak daha fazla zaman kaybedemeyiz. Hazırlanmamız gerekiyor."

"Eğer ona dokunursa..." Sessizce konuşmaya başladım ama Logan'ın hırıltısı beni böldü.

"Kimse ona dokunmayacak!" Logan yüksek sesle söyledi. "Bırakın ellerini, gözlerini bile ona asla sürmeyecek!"

Logan'a baktım ve derin bir nefes aldım. Haklı olsa iyi olur. Kararını anlıyordum. O pislği bulmaya çalışarak zaman kaybetmek anlamsızdı. Ama buraya gelmesinden çok korkuyordum. Onu alıp götürdüğüne hayal edip duruyordum ve dünyayı yakıp yıkmak istiyordum. Gidip onu kendim bulabilirdim ama Emma'yı bırakıp gitme şansım yoktu. Birkaç saatliğine bile olsa onu terk etmek benim için çok zordu. Sadece eve gitmek ve onun orada olduğundan emin olmak istiyordum.

"Mahzenindeki hayduttan daha fazla bilgi alabileceğini düşünüyor musun, Andrew?" Drake bana sordu.

"Başka bir şey biliyor mu bilmiyorum." Mırıldandım. "Ama ona sormaktan büyük mutluluk duyacağım. Onu konuşturmaya bayılıyorum."

Drake kıkırdayarak başını salladı.

İşkence söz konusu olduğunda hasta ve sapkındım. Ama umurumda değildi. Emma'yı güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapardım.

"Yap şunu, Andrew." Logan masasının arkasına geçti ve sandalyesine . "Lewis'in ofisine gelmesini sağlayacağım. Onunla sınır devriyesi planlarını gözden geçirmem gerekiyor."

"Bana katılmak ister misin, Drake?" Ayağa kalkarken sordum.

"Memnuniyetle." Drake sırttı. "Biraz stres atmam lazım."

Karanlık bir şekilde kıkırdadım ve Logan'a döndüm. Çekmecelerini açıyor ve kâğıtları çıkarıyordu.

"Eve ne zaman dönüyoruz?" Sol kolumdaki saate bakarak sordum. "İki saat demiştik. Bir buçuk saatimiz kaldı."

"Lewis ile işim biter bitmez geri döneceğim." Logan söyledi. "Her şeyi ayarlamak yaklaşık 45 dakikamızı alacak."

"Tamam." Başımı salladım. "İşin bittiğinde bana zihin bağlantısı kur. Eğer ilerleme , mahzende daha uzun süre kalacağım. Değilse, bir saat içinde eve gideceğim."

saat."

"Merak etme." Logan başını kaldırıp bana baktı. "Jacob'la uzun süre yalnız kalmasını istemiyorum. Yakında oraya geri döneceğim."

"Tamam." Başımı salladım.

"Keyfini çıkarın." Logan karanlık bir şekilde kıkırdadı.

"Oh, yapacağım." Hırladım. "Zamanım olursa belki Sienna'yı bile ziyaret ederim."

"Bunu çok isterim." Drake güldü. "Onu bir süredir görmedim." "Siz ikiniz hasta heriflersiniz." Logan güldü.

"Hasta mıyız?" Kıkırdadım. "Aşağıya indiğinde yeni ve parlak bir oyuncak olan bir çocuk ."

"Haklısın." Logan sırtıtarak başını salladı. "Eşime zarar veren şerefsizlere işkence etmeye bayılıyorum."

Tam kapının çalındığını duyduğumuzda güldüm. "İçeri gel Lewis." Logan söyledi.

Kapı açıldı ve Lewis içeri girdi. Odaya baktı ve saygıyla başını eğdi.

"Alfa, Beta, Alfa Drake." dedi bize dönüp bakarak."

"Lütfen Lewis, ." Logan sandalyeyi işaret ederken şöyle dedi. "Konuşacak çok şeyimiz var."

Drake ve ben Logan'ın ofisinden çıkıp aşağıya doğru yürümeye başladık. Biraz stres atmak için sabırsızlanıyordum.

OceanofPDF.com

ALTMİŞ İKİNCİ BÖLÜM - Kendinizi iyi hissettirin

Logan POV

Emma'yı deli gibi özledim.

Lewis ve ben nihayet konuşmamızı bitirdiğimizde çok mutluydum. Sınır güvenliğini ve sürü bölgesinin etrafındaki devriye sayısını artırdık.

Sonuçtan memnundum ve eşime geri dönmeye fazlasıyla hazırdım. Onu hissetmeye ihtiyacım vardı. Onu tatmam gerekiyordu. Onun tatlı inlemelerini duymaya ihtiyacım vardı.

Nasıl gidiyor, Andrew? Ofisimden çıkarken Beta'mı zihnime bağladım.

Konuşmuyor. Andrew iç çekti.

Acele etme. Dedim ki. Şimdi senin evine gidiyorum. Emma için endişelenme.

Onun için hep endişeleniyorum. Andrew hırladı. **O benim**

yavrum. Bunu kastetmediğimi biliyorsun. İçimi çektim.

Evet. Andrew söyledi. **Çok gerginim.**

Hıncını şerefsizden çıkar. Kıkırdadım. Sienna ve Rolf'u ziyaret et. Sen dönene kadar Emma'ya ben bakarım.

Bunu yapacağım. Andrew dedi ki. **Bir saat içinde evde olacağım.**

Mükemmeldi. Emma ile baş başa bir saat, onun her bir parçasını tatmak için bir saat, tatlı inlemelerini dinlemek için bir saat.

Aletim çoktan sertleşmişti.

Bir Şeye ihtiyaım olursa beni ara. Önümüzdeki bir saat boyunca beni rahatsız etmeyeceğini umarak söyledim.

Zihin bağlantımızı kestim ve Emma'nın evine doğru acele ettim. O şerefsiz Jacob'ın ondan olabildiğince uzakta olması gerekiyordu.

Onu korumasına ve onunla yalnız vakit geçirmesine izin verdiğime hâlâ inanamıyordum. Aklıma sürekli dünyayı yakıp yıkmaya hazır olduğum görüntüler geliyordu.

Jacob Emma'yı öpüyor.

Jacob, Emma'nın yumuşak tenine dokunuyor.

Jacob izimin olması gereken yeri öpüyor. Jacob onun teninin tadına bakıyor.

Jacob onu inletiyor.

İçimden bir hırıltı çıktı ve onun evine doğru koştum. Onun sefil hayatına son vermeye hazırdım.

Bir dakikadan daha kısa bir sürede eve giriyordum.

Hırladım ve etrafıma bakındım. Onları kanepede oturmuş film izlerken görünce biraz sakinleştım.

Emma kendi kıyafetlerini giyyordu. Boynunda hiçbir iz yoktu. Dokunulmuş gibi görünmüyordu.

İkisi de gözlerini kocaman açmış bana bakıyorlardı. Önce Emma hareket etti.

"Ne oldu?" diye sordu ayağı kalkıp bana doğru yürürken.

Aramızdaki mesafeyi kapattım ve onu kendime çektim. Harika kokusundan derin bir nefes aldım.

Sonunda.

"Seni özledim." Elimi sırtında aşağı yukarı gezdirerek usulca söyledim.

Titrediğini hissettim ve yüzümde küçük bir gülümseme belirdi.

"Bir şey mi oldu Alfa?" Jacob ona bakmamı sağlayarak bana sordu. "Hayır."

"Hayır" dedim. "Gitmekte özgürsün Walters."

"Tamam." Jacob Emma'ya bakarak başını salladı. "Bugün Amy ile konuşacağım. Yarın seni ziyaret edeceğiz."

Arkasını dönebilmesi için Emma'yı tutuşumu gevşettim. Gülümsedi ve başını salladı.

"Tamam." dedi usulca. "Evden gerçekten ayrılamam, bu yüzden ziyaret etmeye karar verdiğinde kesinlikle burada ."

Emma , kalbim küt küt atmaya başladı. Lanet

olsun, Walters, defol git!

"Tamam, Emmy." Jacob gülümsedi. "Yarın görüşürüz." "Hoşça

kal, Jake." Jacob kapıyı kapatırken Emma, "Hoşça kal, Jake,"

dedi. Şükürler olsun.

Dudaklarımı hemen Emma'nın boynuna götürdüm, köpek dişlerimi batıracağım noktayı nazıkçe emdim.

İnledi ve sırtını kamburlaştırdı. Onu tuttum ve döndürdüm. Ağzımı onunkiyle kapattım ve dilimle dudaklarında gezindim. Onu kaldırdım ve bacaklarını belime doladı. Elleri saçlarımın arasına girdi ve saçlarımı çekiştirerek beni inletti.

Paylaştığımız muhteşem öpücüğü bozmadan üst kata doğru yürümeye

başladım. "Nereye gidiyoruz?" Emma ağzımın içine mırıldandı.

"Yatak odan." Dedim. "Kardeşin bir saatten önce evde olmayacak. Seni iyi hissettirmek istiyorum bebeğim."

Ağzımı enesinde aşağı yukarı hareket ettirerek onu titrettim. Uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordum ve bu beni deli ediyordu.

oktan yukarı çıkmıştık ve ben onun yatak odasına doğru yürüyordum.

"Belki de önce konuşmalınız Logan." Emma nefes nefese, boynunu daha da fazla pebilmem için başını hareket ettirirken söyledi.

Sırttım, boynunu emdim. Yatak odasının kapısını açtım ve onu yatağa yatırdım. Ağırlığımı ona çok fazla vermemeye çalışarak üzerine uzandım.

"Konuşmak istiyor gibi görünmüyorsun, bebeğim." Onu sertçe öperek söyledim. "Konuşmak ister gibi kokmuyorsun."

Emma kalçalarını kaldırarak kendini sikime doğru bastırdı. Neredeyse alevler içinde patlayacaktım.

"Siktir, bebeğim." Alt dudağını ısırarak homurdandım.

Evet, konuşmuyorduk. şu anda konuşmuyorduk.

"Tişrtn miyim?" Yumuşakça sordum.

Emma başını salladı ve ben neredeyse mutluluktan ölüyordum. Gömleğini başından yukarı çektim ve onu siyah bir styenle görmek neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyordu.

O mükemmeldi. Göğüsleri mükemmeldi. Sert meme uçlarının sütyenini zorladığını bile görebiliyordum ve bu mutluluktan ağlamak istememe neden oluyordu. Bu mkemmek küçük şey benimdi. O mükemmeldi ve benimdi.

Başımı eğdim ve yaka kemiğine bir öpücük kondurdum.

İnledi ve sırtını hafifçe kamburlaştırarak kalçalarını acı verecek kadar sert olan sikime sürttü.

"Emma, bebeğim?" Yaka kemiğini aşağı yukarı yalarken ona seslendim.

"Mhm." diye mırıldandı, konuşamıyordu.

"Seni boşaltacağım, bebeğim." Dedim, onu tatmak için kaşınıyordum. "Eğer beni durdurmak istersen, sadece söyle, tamam mı?"

Emma'nın kalp atışlarının hızlandığını duyabiliyordum. Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştı ve ben çok mutluydum. Her şey benim olmuştu.

"Merak etme, bebeğim." Ona bakarak söyledim. "Yapmamı istemediğin hiçbir şeyi yapmayacağım. O güzel küçük meme uçlarını emeceğim."

Konuşurken başparmaklarımı üzerlerine sürttüm ve nefesini kesmesini sağladım.

"O zaman parmaklarımı kullanarak bana ait olan o güzel küçük amcığı, ismimi haykırdığını duyana kadar ovacağım." Göz bebeklerinin büyüdüğünü izleyerek söyledim.

Gülümsedim ve Emma yutkundu.

"Eğer bunun herhangi bir kısmını kabul etmiyorsan, bana söyle ve hemen durayım." Onu usulca öperek söyledim.

Kalbi bir mil hızla atıyordu ama bunu istiyordu. Bunu anlayabiliyordum.

"Ben..." diye mırıldandı, gözlerini kocaman açmış bana bakıyordu. "Daha önce hiç böyle bir şey yapmamıştım. Nasıl yapacağımı bilmiyorum..."

Utanmış bir şekilde başka tarafa bakarken durdu.

"Biliyorum bebeğim." Bana dönüp bakmasını sağlayarak söyledim. "Sana ilk dokunan ve tadına bakan ben olacağım için ne kadar mutlu olduğumu anlatamam. Bunları bilmeni istemiyorum. Sana öğretmek istiyorum."

Dudaklarımı boynuna indirdim ve bir kez daha emdim.

"Şimdi, durmamı ister misin?" Öpücüklerin arasında sordum.

Başını salladı ve neredeyse mutluluktan patlayacaktım.

Sütyenine ulaşana kadar vücudunu öptüm. Sütyenini kenara çektim ve şimdiye kadar gördüğüm en mükemmel küçük meme ucunu ortaya çıkardım. İnledim, ağzımı üzerine yerleştirdim ve nazikçe emdim.

Altımda kıvrandı ve kıkırdadı. Gözlerimde eğlenceyle ona baktım.

"Gıdıklanıyor." dedi usulca.

Elimi karnının üzerine koyarak sııttım. Gıdıklanmayı durdurmak için neye ihtiyacı olduğunu biliyordum.

Yavaşça eşofmanının kemerinin altına uzandım, nefesi kesildi ve gözlerini kocaman açarak bana baktı.

"Durmamı ister misin?" Dikkatimi diğer meme ucuna vererek sordum.

Başını tekrar salladı ve ben de gülümsedim.

Külotunun altına uzandım ve onu sırılsıklam buldum.

Vay anasını.

"Siktir, bebeğim." Dudaklarımı tekrar onun dudaklarına götürerek inledim.

Beni sertçe öptü, klitorisine dokunduğumda ağzımın içinde inledi.

"Durmamı ister misin?" Şu anda beni ondan ayırmak için bir buldozer gerektiğini sordum.

"Hayır, lütfen." diye inledi, kalçalarını elime doğru eğdi.

Sikeyim.

Parmaklarımı dairesel hareketlerle hareket ettirmeye başladım ve Emma'nın ağlamasına neden oldum. Gülümsedim ve ağzımı meme uçlarına geri götürdüm. Onları nazikçe emdim ve sırtını kemerli.

"Artık gıdıklanmıyor musun?" Gülümseyerek sordum.

Bana baktı, göz bebekleri büyümüştü ve ağzı hafifçe açıktı. Başını salladı.

"Güzel." Ağzımı tekrar meme ucunun etrafına kapatarak söyledim.

Kalçalarını sabit bir hareketle hareket ettirdi ve aynı zamanda aletime süründü. Boşalacaktım. Sanki genç bir kızmışım gibi pantolonumun içine boşalacaktım.

Çok yaklaşıyordu. Nefes alışları kısaldı. Tüm vücudu titriyordu. Yumruklarıyla gömleğimi kavradı ve adımı inledi.

Ağzını kendi ağzımla kapattım. Duymak istediğim tek şey buydu. Boşalırken dudaklarında benim ismim.

"Benim için gel, bebeğim." Alt dudağını ısırarak mırıldandım.

"Logan." Kendinden geçerken adımı inledi.

Pantolonumun içinde sikimin seğirdiğini hissettim ve lanet bir volkan gibi patladım.

Bu hayatımın en güzel günüydü.

ALTMİŞ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM - Masum

Emma POV

Tepeden tırnağa titriyordum.

Hayatım boyunca hiç böyle bir şey hissetmemiştim.

Daha fazlasını istedim.

Vücudum Logan için çılgılık atıyordu. Bana tekrar dokunmasını istiyordum. Dudaklarını vücudumda hissetmek istiyordum. Onu içimde hissetmek istiyordum. Her şeyi istiyordum.

"Lanet olsun, bebeğim." Logan boynuma doğru mırıldandı.

Sıcak nefesi boynumdaki tene dokunduğunda ürperdim.

"Bu başıma gelen en güzel şeydi." Logan boynumu öperken beni tekrar inlettiğini söyledi.

Bu onun için nasıl iyi oldu? Ona hiç dokunmadım.

Başını kaldırdı ve bana baktı.

"Daha fazlasını ister misin?" diye sordu sırtarak.

Gözlerim büyüdü ve yanaklarıma bir sıcaklık yayıldığını hissettim. Daha fazlasını istiyordum. Yine de bunu ona söylemek istemedim. Utanmışım.

Logan kıkırdadı ve alt dudağımı dişlemek için eğildi.

"Seni tekrar boşaltmaktan çok mutlu olurum ama zamanımız olduğunu sanmıyorum." dedi sesinde bir eğlenceyle. "Kardeşin yakında evde olacak ve ben hayatta kalmak istiyorum."

Çenemi öptü ve boynumu emdi, beni inletti ve kalçalarımı ona doğru kaldırdı.

"Beni öldürüyorsun, bebeğim." dedi, sesi gergin çıkıyordu.

Dudaklarını ve dilini boynumda gezdirmeye devam etti. Hareket etmememi nasıl bekleyebilirdi ki?!

"O zaman beni öpmeyi bırak." Ağır ağır nefes alarak söyledim.

Logan başını kaldırdı ve güldü. "Evet, bu asla olmayacak. Ama biraz ara vermeliyim, değil mi?"

"Andrew'un seni öldürmesini istemiyorsan, evet." Dedim.

Logan kıkırdadı ve kendini üzerimden kaldırdı. Pantolonuna baktı, kemerini tuttu ve içine baktı.

"Kahretsin." diye mırıldandı. "Daha önce hiç pantolonumun içine boşalmamıştım."

Gözlerim büyüdü. Doğrulup ona baktım. Ne? Ama ona dokunmadım. Belki de dokunmalıydım? Daha önce hiç yapmamıştım. Benden ne beklendiğini bilmiyordum.

"Nasıl?" Mırıldanmayı başardım. "Sana dokunmadım."

Logan başını kaldırıp bana baktı ve gülümsedi. Kendini ayarlayarak yatağa geri oturdu.

"Evet, öyle sayılır." dedi gülümseyerek. "Kalçalarını oynattın ve bana sürtünmeye devam ettin."

Yanaklarıma doğru bir sıcaklık hücumu daha hissettim.

"Ama sen gelmesen bile ben gelirdim." Logan bana sırtarak ekledi.

"Nasıl?" Tekrar mırıldandım. "Ben hiçbir şey yapmadım. Bir şey yapmalı mıydım? Ne yapacağımı bilemedim. Bilmiyorum..."

Logan bir eliyle ağzımı kapatarak konuşmamı engelledi. Ona kaşlarımı çattım.

"Hiçbir şey yapmana gerek yoktu." Logan elini ağzımın üzerinde tutarak şöyle dedi. "Sen rahat edene kadar hiçbir şey yapman gerekmeyecek bebeğim. Hiçbir şey bilmediğin için çok mutluyum çünkü bu, bunu birlikte yaptığın tek erkeğin ben olduğum anlamına geliyor."

Başımı salladım ve o da gülümsedi. "Sana öğretirken çok eğleneceğim."

Tekrar kızardım ve elini ağzımdan çekti.

"Sen bana dokunmasan da boşalabilirdim çünkü seni çok seviyorum." dedi bana doğru eğilerek. "İniltilerin ve teninin tadı beni uçurumun kenarına atmaya yetiyor."

Bana yaklaşmaya devam etti, gözlerini benimkilerden hiç ayırmadı. Beni usulca öptü ve bu beni tekrar ıslattı. Kalçalarımın arasındaki ani, acı verici bir ağrı beni inletti.

"Siktir, Emma." Logan bacaklarımın arasına bakarak mırıldandı.

Yumruklarını sıkı ve çenesini gerdi. Tekrar bana baktı ve gözlerinde şehveti görebiliyordum.

"Gidip duş almalısın yoksa 15 dakika içinde ölmüş olacağım." Logan homurdandı.

Kıkırdadım ve ayağa kalktım.

Logan kendini düzeltti ve inledi.

"Beni öldüreceksin, kadın." diye mırıldanarak beni güldürdü.

"Bu benim suçum değil." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak söyledim. "Bunu sen yaptın. On dakika öncesine kadar tamamen masumdum."

Logan ayağa fırladı ve beni yakaladı. Beni sertçe öptü ve yüksek sesle inlememe neden oldu.

"Evet, öyleydin." diye hırladı. "Masum ve benim."

Hâlâ konuşmamız gerekiyordu ama evet, ben onundum.

"Duş almama izin vermelisin." Ondan uzaklaşarak sessizce söyledim. "Senin de duş alman gerek, yoksa kardeşim ne yaptığını öğrenecek."

Ona göz kırptım ve o da kıcıma bir tokat attı. Kıkırdadım ve banyoya doğru . Yatak odamın kapısının açılıp kapandığını duydum.

Kıyafetlerimi çıkardım ve duşa girdim. Logan'ın vücudumdaki ellerini düşünmeden edemiyordum. Mükemmelden de öteydi ve ben daha fazlasını istiyordum. Onun içimde olmasının nasıl bir his olduğunu bilmek istiyordum.

İçime bir ağrı daha saplandı ve sessizce inledim. Onu düşünmeyi bırakmam gerekiyordu.

Duşumu bitirdim ve bir havluyla kurulandım. Yeni kıyafetlerimi giydim ve odamdan çıktım.

Merdivenlerden inmeye başladığım anda kahve kokusu burnuma geldi.

Mutfağa girdiğimde Logan'ın iki fincana kahve doldurduğunu gördüm.

"Çok hızlısın." Bar taburesine otururken söyledim.

"Ona tekrar dokunmamı hayal ettiği için duştan çıkamayan ben değilim." diye sırttı ve bana göz kırptı.

Gözlerim büyüdü ve tekrar kızardım. Nereden biliyordu ki?!

"Sadece tahmin ediyordum ama yüzündeki ifade bana haklı olduğumu söylüyor." Logan gülerek mutfak adasının etrafında bana doğru yürüdü.

Kollarını bana doladı ve başımın üstünü öptü.

"Merak etme, bebeğim." dedi. "Utanmana gerek yok. Seni sadece duşta değil, her zaman hayal ediyorum."

Gözlerimi devirdim ve Logan güldü. Başını eğdi ve beni tekrar öptü. Kollarında eridim.

"Benimle konuşmak istemişsin." dedi dudaklarını çeneme indirerek. Ben mi istedim?

Yaptım.

Evet.
Konuş.

Beynim bulanıktı ve düzgün düşünemiyordum.

"Belki de gidip adanın diğer tarafında durmalısın." Mırıldandım. "Bu şekilde konuşamayız."

"Neden?" Logan sıırttı. "Odaklanmanı zorlaştırıyor muyum?" "Evet."

Kaşlarımı çatarak ona baktım.

"Tamam, iyi." dedi çenemi öpmeyi bırakırken. "Ben gidip diğer tarafta duracağım."

Dudaklarımı tekrar gagaladı ve uzaklaştı.

Beynimdeki bulut hafifçe kalktı. Onun varlığı ve kokusu beni hâlâ bulanıklaştırıyordu.

Karşımdaki bar taburesine oturdu ve kahvesinden bir yudum aldı.

"Konuş bebeğim." Logan küçük bir gülümsemeyle bana bakarak konuştu.

Konuş. Tamam.

Kahretsin. Ne söylemek istiyordum? Ne hakkında konuşmak istiyordum? Bizden. Doğru ya.

Ve Sienna. Ve reddedilmeyi.

Tanrıça, Emma, odaklan.

"Bizim hakkımızda konuşmak istiyorum Logan." Boğazımı temizleyerek ve beynimi çalışmaya zorlayarak söyledim. "Beni neden reddettiğini bilmem gerekiyor. Sienna ve senin aranda neler olduğunu bilmem gerekiyor. Beni kendim için mi yoksa sadece güçlü bir Luna olduğum için mi istediğini bilmem gerekiyor."

Sienna'dan bahsettiğimde Logan hırladı. Gözleri sertleşti ve fincanı sıkıca kavradı.

"Elbette seni istiyorum Emma." dedi. "Güçlü olup olmaman umurumda bile değil."

"Tamam." Başımı salladım. "Hâlâ her şeyi duymam gerekiyor Logan. Bunu yapana kadar hayatıma devam edemem. Bunu yapana kadar seni kabul edemem."

"Sen benimsin!" Logan gözlerini kısarak hırladı. "Logan, lütfen." İçimi ektim. "Konuş benimle."

İ çekti ve elini saçlarının arasında gezdirdi.

"Özür dilerim, bebeğim." diye mırıldandı. "Tamam. Hadi konuşalım."

ALTMİŞ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM - Görev

Logan POV

Kalbim göğsümde çarpıyordu.

Bu konuşmada ona söylediklerim beni kabul ya da reddetmesini belirleyecekti.

Reddedilmeyi düşünemedim bile. Böyle bir şey olamazdı. Onu kaybedemezdim. Onu kaybetmezdim.

O benimdi. O bana aitti. Onu başka bir
adamla hayal etmek.

Öfkem yükseldi ve lanet olası evi yıkmaya hazırdım.

Hayır. Sikeyim hayır. Başka bir adamın ona dokunmasına nasıl izin verebilirim? Başka bir adamın onu tatmasına nasıl izin verebilirim? Yukarıda duyduklarımı başka bir adamın duymasına nasıl izin verebilirdim? Onun orgazmları benimdi. İnemeleri benimdi.

O. OLDU. BENİMDİ.

Bana baktı ve ilk sorusunu sormaya hazır olduğunu anladım.

Sözü Andrew tarafından kesildi.

Ön kapı açıldı ve yaklaşan ayak seslerini duyduk. Mutfağın girişine baktık.

"Selam." Andrew içeri girer girmez söyledi.

Emma'ya sarıldı ve başının üstünü öptü.

"Seni özledim, Em." Andrew mırıldandı.

"İki saat oldu." Emma kıkırdadı ve kalbimin göğsümde kabarmasına neden oldu. Gülüşünün sesine bayılıyordum.

"İki saatten fazla oldu." Andrew dolaba doğru yürürken şöyle dedi. "Siz ne yapıyordunuz?"

Kupayı aldı ve kendine biraz kahve doldurdu.

"Biz de tam konuşmak üzereydik." Ona anlamlı bir bakış atarak söyledim.

"Oh." Andrew benden Emma'ya bakarak konuştu. "O zaman sizi biraz yalnız bırakayım."

Andrew Emma'ya doğru yürüdü ve onun şakağına bir öpücük kondurdu.

"Bana ihtiyacın olursa olacağım." dedi mutfaktan çıkarken, kahvesini yudumlarken.

Mutfak adasının etrafında yürüdüm ve Emma'nın elini aldım. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu bana.

"Oturma odası." Dedim.

Kanepeye oturdum ve onu çektim. Konuşurken ona dokunmak ve onu hissetmek istedim ama o geri çekildi.

"Özür dilerim." dedi hemen. "Çok yakın olursan dikkatimi dağıtacaksın."

Lanet bir çocuk gibi sızlanıp ağlamak istedim ama bu isteğimi bastırdım ve başımı salladım.

"Tamam bebeğim." Gülümsedim.

Derin bir nefes aldı ve bir saniyeliğine gözlerini kapattı.

"Beni neden reddettin Logan?" diye sordu sessizce. "Zayıf olduğumu söyledin ama öyle olmadığımı sana kanıtlamam için bana bir şans bile vermedin."

Yumruklarımı sıktım ve derin bir nefes aldım.

"Korkmuştum." Sessizce söyledim. "Sürekli haydutlar tarafından saldırıya uğruyorduk. Babam bana bu sürüyü bıraktı ve onu korumak benim görevim. Seni benden alacaklarından korkuyordum. Fiziksel olarak daha güçlü bir eşe sahip olmanın, ona zarar veremeyecekleri ve onun aracılığıyla bana ve sürüme ulaşamayacakları anlamına geleceğine ikna olmuştum."

Bir an için yüzümü inceledi. "Fiziksel olarak hiçbir zaman zayıf olmadım. Eğitimde her zaman en iyisiydim. Ufak tefeğim ama hızlıyım. Jake de beni eğitiyordu. Eğitimden sonra haftada üç kez buluşurduk ve kendimi nasıl koruyacağımı bildiğimden emin olurdu. Güvende olmamı istiyordu ve bana nasıl dövüşeceğimi öğretti."

Nutkum tutulmuştu.

Jacob ona nasıl dövüşüleceğini mi öğretiyordu? Dövüşebiliyor muydu?

Başka bir adam dostumun güvende olduğundan emin oldu. Başka bir adam onun kendini nasıl koruyacağını bildiğinden emin oldu. Peki ben ne yaptım? Onunla konuşmadan ya da ona kendim öğretmeyi düşünmeden onu hemen reddettim.

Aptalın tekiydim. Kendimden o kadar nefret ediyordum ki. Bu kızı hak etmemiştim. Ama ondan vazgeçemeyecek kadar bencildim.

"Jake her zaman çok küçük olduğum için hızlı olmam gerektiğini söylerdi." Ben bir şey söylemeyince devam etti. "Ben gerçekten hızlıyım. Ciddi bir kış tekmeleyebilirim."

Gözlerim büyüdü ve neredeyse kıkırdayacaktım.

Andrew bunu biliyor muydu? Neden bana söylemedi?!

"Ben bir aptalım." Ona bakarak mırıldandım.

"Senin sözlerin, benim değil." Emma sırtarak söyledi.

Ona doğru uzandım, onu kendime çekip öpmeye hazırdım ama beni durdurdu.

"Konuşmamız bitmedi." dedi, benden daha da uzaklaşarak. Lanet bir çocuk gibi mızımızlanmama saniyeler kalmıştı. Onu istiyordum.

"Sienna'yla aranızda ne oldu?" diye sordu sessizce ve sesindeki acıyı duyabiliyordum. "Onu seviyor muydun?"

"Onu bir arkadaş gibi sevdim." Dürüstçe söyledim. "Onu asla seni sevdiğim gibi sevmedim."

"Ama onunla yattın?" diye sordu, gözlerini bana dikerek.

Kahretsin. Bunu nereden biliyordu?

". " Gergin bir şekilde söyledim. "Ara sıra takılırdık. Ama bu onu sevdiğim anlamına gelmiyor."

Domuz gibi konuştum.

"Bu biraz kaba oldu." Emma ellerine bakarak mırıldandı.

"Öyle." Ben de kabul ettim. "Ama sana yalan söylemekten bıktım. Seni tekrar kaybetme riskine girmeyeceğim. Her zaman dürüst olacağım ve sana doğruyu söyleyeceğim."

"Sienna bana zarar vermemiş olsaydı, şu anda onunla birlikte olur muydun?" Emma tekrar bana bakarak sordu.

"Tanrıça, hayır." Hemen söyledim. "Boyun eğiyordum, Emma. O sözleri söyler söylemez kararımdan pişman oldum. Sana geri dönüp beni affetmen için yalvarmam uzun sürmezdi."

Yüzümü inceledi ve derin düşüncelere daldığı belli oluyordu.

"Bak, bebeğim." İçimi çektim, elimi saçlarımda gezdirdim. "Eşimi bulmaktan vazgeçtim. Tüm dikkatimi ve çabamı sürüme verdim. Onu korumanın ve daha da iyi hale getirmenin yollarını düşündüm. Yirmi beş yaşında bir eş bulmak imkânsız görünüyordu ve ben de kendimi tamamen sürüme vermeye karar verdim. Uzun bir süre Sienna'yı eşim olarak seçmeyi düşündüm ama bir şey beni hep durduruyordu. Şimdi bunun Ay Tanrıçası olduğunu ve beni senin için beklettiğini biliyorum. Ama istediğim tek şey daha iyi, daha güçlü bir sürüydü ve kendime Sienna'nın bunu başarmamda bana yardımcı olacağını ve sonunda eşimi bulsam bile, benim için asla sürümden daha önemli olmayacağını söyledim. Sen olduğunu bilmeden önce bile onu reddetmeye karar vermiştim. Dürüst olmak gerekirse Sienna'nın benim ve sürüm için en iyi Luna olduğunu düşündüm."

Daha fazla olamazdım.

"Beni gafil avladın." Sessizce devam ettim. "Birini seni sevdiğim gibi sevmenin mümkün olduğunu hiç düşünmemiştim. Birdenbire sürüm sensiz benim için hiçbir şey ifade etmemeye başladı. Ama ben korkunç bir seçim yapan inatçı bir aptaldım."

Emma'nın gözlerindeki acı neredeyse çılgılık atmama neden oluyordu. Ama ona her şeyi anlatmalıydım. Onu ne kadar çok sevdiğimi söylemeliydim. Leon bile tüm bu süre boyunca sessiz kaldı, ki bu onun için garipti. Batırdığım şeyi düzeltmem için bana zaman tanıyordu.

"Gerçek Luna olduğunu öğrenmeden önce bile seni geri istiyordum." Kendimi onu yakalamaktan alıkoymaya çalışarak söyledim. "Jacob hakkında her şeyi öğrendiğinden emin olan kıskanç bir aptaldım. Kardeşine Jacob'ın senin seçilmiş eşin olamayacağını söyleyen kıskanç bir aptaldım. O yemekte sana öyle baktığı için Drake'i neredeyse öldürecek olan kıskanç bir aptaldım. Eğitimde kaburgalarını kırdıktan sonra kimsenin seni eve taşımasına bile izin veremedim Emma. Jacob'ı öldürmek istedim çünkü seni hastaneye taşıyan oydu, ben değil."

Emma hıçkırarak ağladı ve ben de onu hemen kucağıma

çektim. Bana sarıldı ve yüzünü boynuma gömdü.

Kollarımı olabildiğince sıkıca ona doladım. Kollarıma o kadar mükemmel oturmuştu ki.

"Seni seviyorum." Başının üstünü öperken ona söyledim. "Seni seviyorum amına koyayım."

Başını kaldırdı ve bana baktı. Elleriyle yüzümü kavradı ve dudaklarını yüzüme bastırdı.

Kalbim neredeyse yerinden fırlayacaktı.

Ben de onu öptüm, dilimle dudaklarını ayırdım. Tadı ağzımı istila etti ve inledim.

Öpüşmeyi kesmek zorundaydım çünkü onu orada becermeme saniyeler kalmıştı. Andrew bunu görseydi beni kesinlikle öldürürdü.

"Bu beni kabul ettiğin anlamına mı geliyor?" Öpüşmeyi keserek ve üzerindikileri yırtmamak için kendimi zor tutarak sordum.

Kalbim göğsümde küt küt atıyordu. Bu öpücüğün, benim onu istediğim kadar onun da beni istediği anlamına geldiğinden o kadar emindim ki, ama bir parçam hâlâ beni reddedeceğinden korkuyordu.

"Ben, Crescent Moon Sürüsü'nden Emma Parker, seni, Logan Carter'ı eşim ve Alfa olarak kabul ediyorum." dedi dudaklarını tekrar dudaklarıma bastırırken sessizce.

Cennetteydim.

ALTMİŞ BEŞİNCİ BÖLÜM - Savaşçı

Emma POV

Tepeden tırnağa titriyordum.

Logan'ı kabul etmek, resmi tamamlayan eksik bir yapboz parçası bulmak gibiydi.

Hayatımda yaptığım en iyi şeydi.

Benim de yaptığım en korkutucu şeydi.

Bir parçam hâlâ korkuyordu. Bir parçam hâlâ hata yaptığımı haykırıyordu.

Dili benimkine o kadar mükemmel masaj yapıyordu ki. Vücudumdaki elleri mükemmel hissettiriyordu ve ben daha fazlasını istiyordum. Daha fazlasına ihtiyacım vardı.

"İkinizin barıştığını görmek beni ne kadar mutlu etse de, lütfen kanepemde bunu yapmayı bırakın." Ağabeyimin sesini duydum.

Gözlerim aniden açıldı ve Logan'ın üzerinden atladım. Nerede olduğumuzu unutmuştum. Onun üzerinde oturduğumu ve kendimi geriye doğru atmanın gerçekten iyi bir fikir olmadığını unutmuştum. Ayaklarımın üzerinde zıplamak yerine tökezledim ve sırtüstü düşmeye başladım.

Logan kafam sehpa çarpmadan hemen önce beni yakaladı.

"Andrew!" Logan hırlayarak kardeşime hançer fırlattı.

"Kahretsin, Em." Andrew mırıldanarak merdivenlerin geri kalanından aşağı indi. "Sen iyi misin?"

"Peki." Daha dik durarak mırıldandım. "Beni korkuttun."

Andrew bana doğru yürüdü ve beni kucakladı. "Özür dilerim aşkım." dedi ve başımın üstünü öptü.

Ona baktım ve küçük bir gülümseme verdim. Sarılmayı kesti ama beni asla bırakmadı. Ellerini omuzlarımda tuttu ve sırtımı göğsüne bastırdı.

"Görüyorum ki barışmışsınız." Andrew benden Logan'a bakarak konuştu. "Barıştık." Logan kulaktan kulağa gülümseyerek söyledi.

Kalbim çırpındı ve bacaklarım jöle gibi hissetmeye başladı. O kadar muhteşemdi ki.

"Bunu duyduğuma sevindim." Andrew gözlerini Logan'a dikerek konuştu. "Sen ve ben daha sonra küçük bir konuşma yapacağız Logan. Bu konuşmayı kız kardeşimin eşi için saklıyordum ve duymam için sabırsızlanıyorum."

Logan'ın gülümsemesi kayboldu ve neredeyse gülecektim.

O büyük, kötü bir Alfa'ydı ama şu anda kardeşimden korkuyordu. Sanırım ağabeyi Alfa'nın önüne geçmişti. Kim bilebilirdi ki?

"Yemek yedin mi?" Andrew bakışlarını Logan'dan bana çevirirken sordu.

"Hayır." Başımı salladım ve kardeşime baktım.

"Hadi gel." Andrew ellerini omuzlarımdan çekti ve elimi avuçlarının içine aldı. "Bize öğle yemeği hazırlayacağım."

Logan bizi mutfığa kadar takip etti. Korku dolu bakışları yerini mutluluğa bırakmıştı ve bu beni eritti. Bana neler olduğunu bilmiyordum ama ona, kabul etmeden önceki halimden çok daha hızlı ve çok daha sert bir şekilde aşık oluyordum.

Belki de gardımı indirdiğim içindi. Belki de ona karşı bir şeyler hissetmeme izin verdiğim içindi.

Bar taburesine oturdum ve Logan gelip arkamda durdu. Ellerini belime doladı ve omzuma bir öpücük kondurdu.

"Kız kardeşinin dövüşebildiğini biliyor muydun?" Logan Andrew'a sordu.

"Tabii ki yapabilir." Andrew buzdolabını açıp içine bakarken şöyle dedi. "Bütün kurtlarımız dövüşebilir. Eğitim alıyor. Sen bir Alfa olarak bunu bilmelisin."

"Bunu biliyorum." Logan içini çekti. "Ama benim bu değil." Andrew arkasını döndü ve bize baktı. Bir kaşını kaldırdı.

"Walters ona zorunlu eğitim dışında da eğitim veriyordu." Logan söyledi. "Görünüşe göre hızlıymış ve birilerinin kışını tekmeleyebilirmiş."

Andrew'un gözleri büyüdü. Biraz endişeli görünüyordu.

"Bunu neden yapsın ki?" Andrew mırıldandı. "Yaralanabilirdin."

"Bana zarar gelmesin diye yaptı." Dedim ki. "Güvende olmamı istediğini söyledi. Nasıl dövüşeceğimi ve kendimi nasıl koruyacağımı bilmemi istediğini söyledi."

Andrew Logan'a baktı ve yüzünde suçluluk duygusunun yazılı olduğunu gördüm. "Biliyorum dostum." Logan iç çekti. "İşimizi başka bir adamın yapmasına izin verdik."

Kaşlarımı çatmıştım. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Sana öğretmesi gereken kişi ben olmalıydım, Emma." Andrew gergin bir şekilde ensesini ovuşturarak konuştu. "Bunun hiç aklıma gelmediğine inanamıyorum. Jacob'ın bunu düşünüp benim düşünmediğime inanamıyorum."

Şu anda ciddi miydi?!

"Senin bir işin var, Andrew." Yumuşak bir sesle söyledim. "Tüm zamanını benim için endişelenerek ve benim için neyin iyi olacağını düşünerek geçiremezsin. Yönetmen gereken bir sürün var."

"Sen benim yavrumsun." Andrew kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak konuştu. "Bunu düşünmeliydim."

İçimi çektim ve başımı salladım. "Beni iyi seçimler yapmam için yetiştirdin. Ben de Jake'le arkadaş olduğumda iyi bir seçim yaptım ve o da bana dövüşmeyi öğretti. Yani, eğer düşünürsen, birinin kışını nasıl tekmeleyeceğimi bilmemden sen sorumlusun."

Logan homurdandı ve gülmeye başladı. Andrew gözlerini devirdi ve öğle yemeği hazırlamaya geri döndü.

"Seni gerçekten kış tekmelerken görmek istiyorum bebeğim." Logan saçlarımı yüzümden uzaklaştırarak şöyle dedi. "Jacob'ın sana öğrettiklerini bize göstermeni istiyorum."

"Bence bu harika bir fikir." Andrew ekledi. "Daha sonra spor salonuna gidebiliriz. Walters iyi bir savaşçı ama Logan ve ben daha iyiyiz. Hatalarınızı düzeltebilir ve size nasıl daha iyi olabileceğinizi öğretebiliriz."

Bodrumda küçük bir spor salonumuz vardı. Ben nadiren kullanırdım ama Andrew her gün alt kattaydı.

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve sııttım. Onlarla biraz uğraşmaya karar verdim.

"Jake'ten daha iyi olduğunu nereden biliyorsun?" Ben sordum. "O harika."

Hem Logan hem de Andrew homurdandı.

Andrew arkasını döndü ve bir an için yüzümü inceledi. Gözlerini kıstı ve Logan'a baktı.

"Sakın , dostum." Andrew dedi ki. "Bizimle kafa buluyor."

Logan bir elini boğazıma doladı ve ona bakabilmem için başımı geriye doğru eğdi.

Boğazımdaki eli neredeyse beni inletecekti. Ne halt ?! arasında ıslaklık hissettim ve o an Logan'ın

Kokusunu aldı çünkü göz bebekleri büyüdü ve yutkundu. "Benim küçük şeytanım." diye şakacı bir şekilde hırladı ve beni bıraktı.

Andrew'a doğru baktım ve derin bir nefes aldım. Neyse ki Andrew yemek hazırlamaya geri dönmüştü ve bizimle ilgilenmiyordu.

Logan'ın eli kalçalarımın arasında bir yol buldu. Aniden aşağı baktım. Ne yapıyordu?! Parmakları bacağımı okşadı ve yavaşça yukarı doğru hareket etti. Nefesim boğazımda düğümlendi. Başparmağını klitorisime dokundurdu ve boynumu nazikçe öptü. Neredeyse o anda boşalıyordum.

Aman Tanrım.

Elini tuttum ve uzaklaştırdım. Başımı kaldırıp ona baktım ve gözlerimi kısarak ona hançerler gönderdim.

Kardeşim tam oradaydı!

Logan bana göz kırptı ve yanımdaki bar taburesine oturmadan önce güldü.

Bu oyunu iki kişi oynayabilir,

Alfa'm. Onu geri getirecektim.

ALTMİŞ ALTINCI BÖLÜM - Eğer ona zarar verirsen...

Logan POV

Emma'yı o tayt ve sporcu sütyeniyle izlerken kalp atışlarım dakikada bir mil hızla atıyor ve hiç yavaşlama belirtisi göstermiyordu.

Kahretsin.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

Tanrıya şükür, oturuyordum ve Andrew pantolonumdaki çok belirgin şişkinliği göremiyordu.

Beni deli ediyordu.

"Tamam, ufaklık." Andrew nefes nefese söyledi. "Fena değil, hiç fena değil."

O haklıydı. İnanılmazdı. Hızlıydı ve rakibini etkisiz hale getirmek için nereye vurması gerektiğini biliyordu.

Onunla gurur duyuyordum.

Çok tahrik olmuşum.

Kendime çok kızmıştım çünkü onu neredeyse

kaybediyordum. "Sen , bebeğim." Parlak bir şekilde

gülümseyerek söyledim.

"Jacob iyi iş çıkardı." Andrew, Emma'ya bir havlu verirken şöyle dedi.

"Gelişmeye açık bir alan görüyorum, bu yüzden her gün burada olacağız."

Emma inledi. "Çenemi kapalı tutmalıydım."

Andrew ve ben ona sert bir bakış attık. Gözlerini devirdi ve su şişesini kaptı.

Bana gözlerini devirdiği için o küçük, sıkı kıcına şaplak atmak istedim.

Aletim acı verici bir şekilde sertleşti.

Kahretsin.

Sakinleşmem gerekiyordu.

Kendime sürekli onun bu işte yeni olduğunu hatırlatmak zorundaydım. Hiç seks yapmamıştı. Daha önce hiç dokunulmamıştı. Daha önce başka bir erkekle hiçbir şey yapmamıştı. Bu konuda çok mutluydum, ama küçük bir parçam ona her şeyi hemen şimdi öğretmek istiyordu, böylece onu istediğim gibi becerebilecektim.

Masumiyeti mi beni daha çok tahrik ediyordu yoksa rahatladığında onu nasıl becereceğimi mi hayal ediyordum bilmiyordum.

banka doğru yürürken onu izledim. Telefonunu eline aldı ve karıştırmaya başladı.

"Ben duş almaya gidiyorum." Andrew üst kata doğru yürümeye başladı.

Arkasındaki kapı kapanır kapanmaz Emma'nın kolunu tuttum ve onu kendime doğru çektim.

Gözleri büyüdü ve tökezledi. Onu yakaladım ve kucağıma oturttum.

Bana sarıldı ve kollarını omuzlarıma koydu. Kalçalarını kaldırdım ve kendimi onun amına doğru bastırdım.

İnledi ve dudaklarımı onunkilere bastırarak onu susturdum.

"Bana ne yaptığını görüyor musun?" Homurdandım, kıcını yakaladım ve onu üzerime bastırdım.

Aletim zonkluyordu ve bugün bir çift boxer'ı daha mahvetmeye çok yaklaşmışım.

"Oh, kahretsin." diye inledi, bana doğru itti.

"Beni delirtiyorsun." Onun itişlerine uyarak inledim.

Beni öptü ve ben neredeyse yerde bir su birikintisine dönüşecektim. Spor sütyeninin altına uzandım ve Andrew'un sesini duyduğumda küçük dik meme ucunu çimdiklemek üzereydim.

"Logan!" diye bağırdı ve Emma beni öpmeyi bıraktı. O

benim en iyi arkadaşımı ama ben onu öldürecektim.

"Ne?" Elimi Emma'nın spor sütyeninin altından çekerek bağırdım. "Drake aradı." Andrew geri bağırdı. "Birazdan burada olur."

Homurdandım ve alnımı Emma'nın omzuna yasladım.

"Tamam." Ben de bağırdım.

Emma kıkırdadı ve elini saçlarımda gezdirdi.

"Bu hiç komik değil." Homurdandım. "Biraz yalnız kalmaya ihtiyacımız var bebeğim."

"Biliyorum." dedi usulca. "Ama şimdi gitmeme izin vermelisin. Duş almam lazım."

Ellerimi isteksizce vücudundan ayırdım. Ayağa kalktı ve bana göz kırptı, sonra arkasını dönüp üst kata çıktı, kalçalarını salladı ve bana kıcının mükemmel görüntüsünü verdi.

"Seni küçük şeytan!" Bağırdım.

Güldü ve kapının arkasından kapandığını duydum.

Onu takip ederdim ama aletim o kadar sertleşmişti ki. Andrew'un burada ne yaptığımızı anlaması uzun sürmezdi.

Derin bir nefes aldım ve dikkatimi onu düşünmekten uzaklaştırmaya çalıştım.

Paketleme işleri. Tamam. Lewis'le sınır güvenliği hakkında tekrar konuşmam gerekiyordu. Patricia'yı bahçeler hakkında görmem gerekiyordu. Wren'le hastane hakkında konuşmam gerekiyordu. Yeni ekipmana ihtiyacı olduğundan bahsetti. Annemle ambarın güvenli odası hakkında konuşmam gerekiyordu. Yenilenmesi gerekip gerekmediğine bakmalıydım.

Birkaç dakika geçti ve aşağıya baktım. Ereksiyonum gitmişti.

Şükürler olsun.

Ayağa kalktım, kendimi biraz düzelttim ve yukarı çıktım.

Andrew mutfakta oturmuş, kahvesini yudumluyor ve telefonunda geziniyordu.

"Drake ne istiyor?" Buzdolabından kendime bir bira alarak sordum.

"Bilmiyorum." Andrew omuz silkti. "Söylemedi."

İçimi çektim ve Andrew'un karşısına oturdum. Telefonunu yere bıraktı ve bana sert bir bakış attı.

Kaşlarımı çatmıştım. Bu da neydi böyle?

"Emma'yla barıştığınıza göre konuşmamız gerek." dedi kahvesinden bir yudum alarak.

Oh. Bu.

"Ne söyleyeceğini zaten biliyorum Andrew." İçimi çektim.

"Hayır, bilmiyorsun." dedi başını sallayarak.

"Tamam." Kaşımı kaldırarak söyledim. "Konuş."

"Zaten küçük kız kardeşimi incittin." Andrew soğuk bir sesle konuştu. "Onu çok incittin. Ama bu konuda gerçekten bir şey yapamam çünkü bunu yapmana yardım ettim. Ben de onun canını yaktım."

Yutkundum ve devam etmesini bekleyerek başımı salladım.

"Ama bunu bir daha yaparsan seni öldürürüm." diye hırladı. "Kim ya da ne olduğun umurumda değil. En iyi arkadaşım, Alfa'm, lanet olası bir Ay Tanrıçası, umurumda değil. Ona zarar verirsen ölürsün."

Eğer hayatımın aşkından bahsetmiyor olsaydı, onu hemen orada öldürürdüm. Ben de aynı şeyi hissettim. Onu bir daha incitirsem kendi kırımını pençelemeye hazırdım. Leon bile Andrew'a karşı agresif bir tepki vermemişti ve o bir Alfa kurduydum. Ona bu kadar katılıyordum işte.

"Bunu yapmasına yardım edeceğim Logan."

Leon homurdandı. İçimden gözlerimi

devirdim ve onu görmezden geldim.

"O benim dünyamdaki en önemli şey, Logan." Andrew yumuşak bir sesle devam etti. "O benim kız kardeşim, yavrum. Ona çok şey yaptım ve bir daha asla yapmak istemiyorum. Onu her zaman herkesten koruyacağım, buna kendim ve sen de dâhilsin."

"Sana sahip olduğun için çok şanslı." Dedim. "Ben de sana sahip olduğum için şanslıyım. Onun yanında güvenebileceğim tek kişi sensin. Sen isteyebileceğimiz en iyi kardeş ve en iyi arkadaşsın. Beni öldüreceğine inanıyorum ve bunu yapmana yardım edeceğimi söylediğimde bana güven. Ona tekrar zarar veremem. Ona tekrar zarar verecek bir şey yapmadan önce kendimi öldürürüm."

Söylediğim her kelimedede ciddiydim. Andrew, Emma için en iyi kardeş ve benim için de en iyi arkadaştı. Onu bugün olduğu gibi harika bir insan haline getirdi. Bunun için ona her zaman minnettar olacağım. Onu büyütürken izledim ve durumu ele alış biçimine her zaman hayranlık duydum. Harika bir insandı ve hayatımızda olduğu için gerçekten çok şanslıydık.

"Leon'un seni öldürmeme yardım edeceğinden eminim." Andrew sırtarak kahvesinden bir yudum daha aldı.

"Zaten yapacağını söyledi." İçimi çektim, biramı elime aldım. "O bir hain."

Emma mutfağa girdiği sırada Andrew güldü. "Bu kadar komik olan ne?" diye sordu.

"Hiçbir şey, aşkım." Andrew gülümsedi ve ona doğru uzandı. "Buraya gel."

Ona doğru yürüdü ve adam onu kucağına oturttu. Kollarını ona doladı ve şakaklarından öptü.

Her ne kadar onun bana daha yakın olmasını istesem de Andrew'un ihtiyacını da anlıyordum. O onun yavrusuydu ve güvende olduğunu hissetmeye ihtiyacı vardı.

Emma başını onun omzuna yasladı ve bana baktı. Ona göz

kırptım ve o da bana küçük bir gülümseme verdi.

Tanrım, onu o kadar çok seviyordum ki.

ALTMİŞ YEDİNCİ BÖLÜM - İşaretle onu?

Andrew POV

Logan'la konuştuktan sonra kendimi daha iyi hissettim. Söylediğim her kelimede ciddiydim. Yavruma bir daha zarar verirse o pisiği öldürürdüm. Bunun tekrar olmasına asla izin veremezdim.

Emma'nın güvende ve mutlu olmasına ihtiyacım vardı. O benim dünyamdaki en önemli şeydi ve eğer ona zarar gelirse, lanet olası dünyayı yakardım.

Ön kapının çalınması düşüncelerimi böldü.

Emma kalkmaya başladı ama ben onu tuttum. Buna ihtiyacım vardı. Onu çocukken yaptığım gibi tutmaya ihtiyacım vardı. Bu beni sakinleştirdi. Güvende olduğu anlamına geliyordu.

"İçeri gel." Bağırdım.

Ön kapının açıldığını ve ayak seslerinin mutfığa doğru yürüdüğünü duydum. Drake içeri girdi ve kaşlarını çatı.

Kollarımdaki Emma'yı göstererek, "Bir şey mi oldu?" diye sordu.

"Hayır." Başımı salladım. "Sadece kendimi rahatlatıyorum."

"Oh." Drake otururken kıkırdadı. "Ve Logan'ın bununla bir sorunu yok mu?"

"Logan beni kız kardeşimden mahrum bırakırsa ona ne yapacağımı biliyor." Logan'a ters ters bakarak söyledim.

Güldü ve başını salladı. "Savaşlarımı nasıl seçeceğimi

bilirim." Gözlerimi devirdim ve Drake'e baktım.

"Ne hakkında konuşmak istiyordun?" Kupama uzanıp kahvemden bir yudum alarak sordum.

Elimi Emma'nın gezdirdim ve o daha da rahatlayarak başını omzuma yasladı.

"Beni uyutacaksın." diye mırıldanarak beni kıkırdattı. Her zaman işe yarardı.

"Uyu, aşkım." Alnından öperek söyledim. "Seni daha sonra uyandıracağım."

Yorgun olduğu belliydi. Haydut Kral'ı öğrendikten sonra iyi uyuyup uyumadığını bilmiyordum.

Yüzünde küçük bir gülümsemeyle Emma ve beni izleyen Drake'e dönüp baktım.

"Drake?" Ona tekrar seslendim. "Ne hakkında konuşmak istiyordun?"

"Evet, özür dilerim." dedi oturduğu sandalyeye yaslanarak. "Mahzenlerde haydutla bir konuşma yaptım. Bazı ilginç şeyler söyledi."

Bana ve Logan'a bilmiş bir bakış atarak "konuşma" dedi. "Ne dedi?" Logan yumruklarını sıkarak hemen sordu.

Emma başını kaldırdı ve Drake'e baktı. Kollarımı ona sımsıkı doladım.

"Pek bir şey söylemedi ama söyledikleri ilginçti." Drake kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak konuştu.

"Bize söyleyecek misin?" Logan homurdandı.

"Beyaz Kurt'un güçlerinin işaretlendiğinde ortaya çıkacağını söyledi." Drake Logan'a bakarak söyledi.

"Hangi güçler?" Logan kaşlarını çatarak sordu. "Büyüsü olmadığını söylemiştin."

"Sanırım bu konuda hiçbir şey bilmiyoruz." Öfkeyle iç çektim.

"Bunun sihir olduğunu sanmıyorum." Drake Emma'ya bakarak söyledi. "Bence bu başka bir şey."

"Ne?" Logan dişlerini sıkarak sordu.

"Emin değilim." Drake öyle dedi. "Kendinde farklı bir şey fark ettin mi Emma?"

Ona baktım. Dudağını ısırды ve kaşlarını çatdı.

"Şey, mağarada bir şey oldu." diye mırıldandı. "Ama muhtemelen hayal ettim."

"Ne oldu?" Drake ona sordu.

"Çoğu zaman bilincim yerinde değildi." Emma iç çekti. "Rolf bana sürekli kurtboğan veriyordu. O..."

Logan'ın yüksek sesli hırlaması Emma'nın sözünü kesti.

Yumrukları sıkılıydı ve köpek dişleri dışarı fırlamıştı. Titriyordu ve yer değiştirmemeye çalıştığı belliydi.

Emma'ya ihtiyacı vardı.

"Ona git." İsteksizce gitmesine izin verirken ona söyledim. "Eğer sana sarılamazsa bu konu hakkında konuşmandan hoşnut olmayacaktır."

Emma ayağa kalktı ve Logan'a doğru yürüdü. Logan, Emma kendisine yaklaşır yaklaş onu yakaladı ve kucağına çekti.

"Benim." diye homurdandı, sesi Leon'unkiyle karışmıştı.

Burnunu onun saçlarına gömdü ve derin bir nefes aldı. Vücudunun hemen gevşediğini görebiliyordum.

"Sorun yok Logan." Emma yumuşak bir sesle onun sırtını sıvazladı. "Ben seninim."

"Onu kabul mü ettin?" Drake gözleri şaşkınlıkla açılarak sordu.

"Tabii ki kabul etti!" Logan homurdandı. "O benim!"

Drake'e ters ters bakarken köpek dişleri tekrar dışarı fırladı.

Emma ellerini Logan'ın yüzüne koydu ve onu Drake'ten başka tarafa bakmaya zorladı.

"Ben seninim Logan." dedi yumuşak bir sesle onun dudaklarına küçük bir öpücük kondururken. "Sorun yok. Kimse beni senden alamayacak."

Onu öperken izlemek garipti. Çok garipti. Ama bu alışmak zorunda olduğum bir şeydi.

Logan yakaladı ve öptü. Alnını onunkine yasladı ve gözlerini kapattı.

"Özür dilerim." diye mırıldandı derin bir nefes alırken. "Bunu dinlemek benim için zor."

"Sorun yok, Logan." Dedim.

"Onu kucağına aldığına göre artık daha kolay olacak mı?" Drake sordu.

"Olmazsa, belki Emma'yla yalnız konuşabiliriz."

Logan tekrar hırslayarak Drake'in teslim olmak için ellerini kaldırmasına neden oldu.

"Bu sadece bir öneriydi." Drake savunmaya geçti. "Kafamı ısıırıp koparma."

"Tam burada kalacağım." Logan homurdandı.

"Tamam." Drake başını salladı. "O zaman devam edebilir miyiz?"

Logan başını salladı, Emma'yı kendine doğru çekti ve şakağından öptü.

"Mağarada ne oldu aşkım?" Emma'ya küçük bir gülümseme vererek sordum.

"Dediğim gibi, bana kurtboğan veriyordu." Emma parmaklarını Logan'ın saçlarında gezdirerek konuştu. "Çoğu zaman uyuyordum. Uyanır uyanmaz bana bir doz daha kurtboğan veriyordu."

Emma konuşmayı kesti ve endişeyle Logan'a baktı.

"Devam et, bebeğim." dedi. "Ben iyiyim."

"Ben Eliza'yı duyabiliyordum." Emma söyledi.

Gözlerim açıldı. Vücudunda kurtboğan olmasına rağmen kurdunu duyabiliyor muydu?

Logan ve Drake de en az benim kadar şaşkın .

"Ne demek istiyorsun, bebeğim?" Logan ona sordu.

"Onu duyabiliyordum." Emma ona bakarak söyledi. "Onunla konuştum."

"Lanet olsun." Drake gözlerini kocaman açmış Emma'ya bakarak mırıldandı.

"Ama bunu hayal etmiş olmalıyım." Emma bana bakarak söyledi. "Öyle değil mi?"

Bu mümkün müydü ki? Kurtboğan kurtadamlar için zehirdi. Bizi öldürebilirdi. Bizim üzerimizdeki etkisinin onun üzerinde olmaması mümkün müydü?

"Bilmiyorum, aşkım." Mırıldandım. "Eliza ne diyor?"

"Onunla bu konuyu çoktan konuştum." Emma söyledi. "Benimle konuştuğunu söyledi ama doğru hatırlıyor mu bilmiyorum. O da benim gibi hayal etmiş olabilir."

"Bu teoriyi test edebiliriz." Drake dikkatle Emma'ya bakarak şöyle dedi.

"Ona kurtboğan vermeyeceksin!" Logan homurdanarak kollarını kızın etrafına doladı ve onu göğsüne çekti.

Aynı ben de homurdandım. Logan'a tamamen katılıyordum. Drake bunu yapmasına izin vereceğimizi düşünüyorsa delirmiş olmalıydı.

"Kurtboğan değil." Drake içini çekti. "Ben gümüşü düşünüyordum. Gümüş bir şeye dokunmasını sağlayabilir ve Eliza'yla iletişim kurup kuramayacağını görebiliriz."

"Gümüşe dokunsaydım onunla konuşamazdım." Emma başını sallayarak söyledi. "Beni götürdüklerinde Rolf bana gümüş kelepçeler taktı. Eliza'yı hemen kaybettim."

O yine Rolf'tan bahsedince Logan hırladı. Rolf'un ona dokunduğunu düşünerek yumruklarımı sıktım.

"Tamam." Drake başını salladı. "Logan seni işaretledikten sonra belki gümüş tenine değse bile Eliza'yla konuşabilirsin."

"Onunla gerçekten konuştuğumu mu düşünüyorsun?" Emma şaşırarak sordu.

"Muhtemelen." İçimi çektim. "Sen güçlüsün, aşkım. Sen çok özel bir kurtsun. Eğer böyle bir şey yapabilseydin mantıklı olurdu."

Emma gözlerini kocaman açarak bana baktı. Ona küçük bir gülümseme verdim.

"Seninle gurur duyuyorum, bebeğim." Logan onun şakağını öperek mırıldandı.

"Sizinle konuşmak istediğim başka bir konu daha var." Drake üçümüzün de ona bakmasını sağlayarak şöyle dedi. "Logan onu işaretlemeli mi işaretlememeli mi? Eğer işaretlerse, güçlerini Rogue King'e karşı kullanabilir ama onu ele geçirmeyi başarırsa, işareti çıkarmaya çalışırken onu öldürebilir. Ama Logan onu işaretlemezse, daha zayıf olacaktır."

Yutkundum ve Emma'ya baktım.

Logan hırlayarak onu kendine çekti.

Onu işaretlemeli mi işaretlememeli

mi?

ALTMİŞ SEKİZİNCİ BÖLÜM - İkilem

Logan POV

Tabii ki onu işaretleyecektim. O

benimdi! Benim!

Drake'e hırladım ve kollarımı ona daha da sıkı sardım. "Onu

işaretliyorum." Öfkeyle söyledim. "O benim!"

"Öyle olmadığını hiç söylemedim Logan." Drake içini çekti. "Belki de beklemen gerektiğini söylüyorum. Eğer onu alırsa..."

Benden kaçan hırıltı camları titretti.

"Onu benden alamayacak!" Emma kollarımdayken ayağa kalkarak bağırdım. "Kimse onu benden alamaz!"

Bacaklarını belime doladım ve onu kendime yakın tuttum. Drake'e şüpheyle bakarak masadan uzaklaşmaya başladım.

Emma başını kaldırmaya çalıştı ama ona izin vermedim. Onu hissetmem gerekiyordu. Onun her parçasını vücuduma mümkün olduğunca yakın hissetmem gerekiyordu.

Leon delirmek üzereydi. Onu bedenimin içinde tutan tek şey kollarımdaki eşimizdi.

"Logan." Andrew bana seslenerek Drake'ten ona bakmamı sağladı. "Kimse onu senden almaya çalışmıyor. Sorun yok. Lütfen yerine otur."

Emma boynuma yumuşak bir öpücük kondurdu ve neredeyse eriyip bir su

birikintisine dönüşecektim. "Sorun değil Logan." dedi usulca. "Ben seninim.

Kimse beni alamaz."

Leon yüksek sesle sızlandı ve tüm öfkesi bir saniyede kayboldu.

Ona bayılıyorum. O sızlandı. Onunla birlikte olmak istiyorum Logan. Değişmeni istiyorum.

Onu tamamen anlıyordum. Emma şu anda yer değiştiremezdi ve o da Eliza'yla birlikte olamazdı. Birlikte vakit geçirme şansları bile olmamıştı. Birbirlerini hiç görmediler bile.

Senin aptallığın yüzünden. Leon homurdandı.

Biliyorum. İç çektim. Çoktan özür diledim. En kısa zamanda yer değiştirip Emma'yla olmana izin vereceğim.

Leon mızımızlandı ve tekrar kollarımdaki eşimize odaklandı.

Derin bir nefes aldım ve yavaşça masaya doğru yürüdüm. Oturdum ve bunu yaparken Drake'e ters ters baktım.

"Üzgünüm Logan." Drake dedi ki. "Bunun senin için zor olduğunu biliyorum. Ama bunun hakkında konuşmamız gerekiyor."

O haklıydı ve ben bunu biliyordum. Ama o ilkel, hayvani, Alfa yanım bu konuda konuşmayı kaldıramıyordu. Emma benimdi. Bedenimin ve kalbimin bir parçasıydı ve kimse onu benden alamazdı. Bunu düşünmek bile dünyayı yakıp yıkmaya isteği uyandırıyor. Beni kabul ettiği için aramızdaki bağ daha da derinleşmişti. Onu hissedebiliyordum. Aynı odada olmadığımızda bile onun duygularını hissedebiliyordum. O sadece ve sadece bana aitti.

"Bence onu işaretlemeli." Andrew dedi ki. "Eğer haydutun söylediği doğruysa, bu onu daha güçlü yapacaktır. Onu almaya çalışırsa onunla savaşabilecektir."

"Onu alamayacak!" Yüksek sesle homurdandım.

"Yapmayacak." Andrew başını salladı. "Ama deneyecek."

"Belli ki onun hakkında bilmediğimiz çok şey var." Drake mırıldandı. "Bize karşı bir avantajı var. O efsaneye çok daha aşına

Beyaz Kurt bizden daha fazla."

Kalbim acıyla sıkıştı ve içimi korku kapladı. Onu kendime yaklaştırdım ve başının üstünü öptüm.

Onu almasına izin vermeden önce ölürdüm.

"Kesinlikle daha fazlasını biliyor." Andrew parmaklarını saçlarında gezdirerek iç geçirdi. "Kütüphanemizde onunla ilgili hiçbir şey yoktu. Bir tür cadı masalı olmalı."

"Belki de olan budur." Emma Andrew'a bakarak şöyle dedi. "Belki de bu sadece bir masaldır ve ben özel bir şey değilimdir."

"Kurtboğanın etkisi altındayken kurdunla konuştun." Drake yumuşak bir sesle söyledi. "Diğer kurtlar bunu yapamaz."

"Bunu hayal edebilirdim." Emma söyledi. "Öleceğime ikna olmuştum. Yaralıydım, üzgündüm ve yalnızdım. Beni teselli edecek birine ihtiyacım vardı."

Kalbim acıyla sıkıştı ve pençelerimi kendi kıçıma sokmak istedim. Bunu ona biz yaptık.

Andrew'un çenesi titredi ve masanın ucuna uzanarak kızın elini tuttu.

"Çok üzgünüm, aşkım." Andrew yumuşak bir sesle söyledi.

"değil." Emma ona küçük bir gülümseme verdi.

Sorun yoktu. Biz aptaldık.

"Haklısın, Emma." Drake devam etti. "Bunu hayal etmiş olabilirsin. Ama hayatta kalmış olmanı nasıl açıklıyorsun? Vücudunda o kadar kurtboğan varken ölmüş olman gerekirdi."

Hem Andrew hem de ben homurdandık.

Ama gerçek buydu. Wren onun ölmesi gerektiğini söyledi.

"Drake haklı." Andrew içini çekerek Emma'nın elini daha da sıkı sıkı. "Wren vücudundaki kurtboğan miktarının ölümcül olduğunu söylemişti."

Bebeğim neredeyse ölüyordu.

Bunu düşünmek bile beni çok kızdırıyordu. Dünyayı parçalamaya hazırdım.

"Bu çok garip." Emma mırıldandı.

"Senin için değil." Drake gülümsedi. "Sen Gerçek Luna'sın. Çoğu kurdun yapamadığını yapıyorsun."

Emma ona baktı ve küçük bir gülümseme verdi. Kıskançlık içimi yaktı. Ona gülümsememeliydi.

Ama beni daha da sinirlendiren şey ona bakış şekliydi. Onu istediğini söyleyebilirdim. Ona aşık olduğunu söyleyebilirdim.

Ve onu öldürmek istedim.

Sakin ol, Logan. Andrew bana zihin bağı kurdu. **Patlamak üzereymiş gibi görünüyorsun.**

Onu istiyor. Gözlerimi Drake'ten ayırmadan karşılık verdim. Hâlâ gözlerinde hayranlık dolu bir bakışla eşime bakıyordu.

O senin. Andrew söyledi. **Senin kucağında oturuyor. Onu tutan sensin. Drake onu istemeye devam edebilir, ama asla ona sahip olamayacak.**

"Bence beklemelisin Logan." Drake bana bakarak söyledi. "Haydut Kral'la anlaşana kadar onu işaretleme. Eğer onu alırsa, işareti çıkarmak isteyecektir. Bu onu öldürebilir."

Onu işaretlememem gerektiğini düşünmesine şaşırmadım. Belki de onunla bir şansı olduğunu düşündü.

Şerefsiz.

Sanki ona dokunmasına izin verecekmişim gibi.

BENİM! Leon sahiplenici bir şekilde hırladı.

"Emma ve ben bu konuyu özel olarak konuşacağız." Kendimi onu öldürmekten alıkoymaya çalışarak söyledim. "Bu bizim kararımız. Senin değil."

"Bunu anlıyorum." Drake başını sallayarak Emma'ya baktı. "Ama onu işaretleme arzusunun muhakeme yeteneğini gölgeleyebileceğini de biliyorum. Lütfen bir şey yapmadan önce bunu bir düşünün."

Hâlâ onunla bir şansı olduğunu düşünüyor. Andrew'la zihin bağı kurdum. **Onu işaretlememi istemiyor, böylece onu benden alabilecek.**

Andrew cevap vermedi ama bana baktı ve benimle aynı fikirde olduğunu söyleyebilirdim.

"Onun güvenliğini her zaman ön planda tutacağım." Drake'e dönerek sert bir şekilde söyledim. "O benim ve ona her zaman göz kulak olacağım. Bu konuda endişelenmene gerek yok."

Drake gözlerini Emma'dan ayırmadan başını salladı.

Çok sinirlenmişim ve gitmesini istiyordum.

"Emma ve ben özel olarak konuşabilir miyiz, lütfen?" Elimden geldiğince sakın bir şekilde sordum.

"Evet, elbette." Andrew, Drake'in gitmesini istediğimi hissederek hemen, "Tabii ki," dedi. "Drake ve ben kütüphaneye gidip kitaplara tekrar bakabiliriz. Belki ilk gittiğimde bir şey kaçırmışımdır."

"Elbette." Drake ayağa kalktı ve Emma'ya gülümsedi.

Andrew bize doğru yürüdü ve Emma'nın ayağa kalkmasına izin verdim, böylece ona sarılabildi.

"Hemen döneceğim aşkım." Andrew onun başının üstünü öperken "Tamam" dedi. "Tamam." dedi ona sıkıca sarılarak.

"Ona iyi bak." Andrew, Drake'le birlikte mutfaktan çıkarken bana söyledi.

Drake gözlerini Emma'dan ayırmadı.

Mutfaktan çıkar çıkmaz onu tekrar kucağıma çektim. Bir saniye sonra dudaklarım boynundaydı. Ön kapının kapandığını duyar duymaz elim onun kalçasını sıkıyordu.

Sessizce inledi ve ben onun kıyafetlerini küçük parçalara ayırmak istedim, böylece teninin her bir parçasına dokunabilecek ve tadına bakabilecektim.

"Siktir, bebeğim." Boynuna doğru mırıldandım.

Ona ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı. Onun Jacob'ın değil, benim olduğunu bilmem gerekiyordu. O benimdi, Drake'in değil.

Benim, sadece benim.

ALTMİŞ DOKUZUNCU BÖLÜM - Dünyadaki en güzel duygu

Logan POV

"Emma, bebeğim, sana ihtiyacım var." Dudaklarını yakalayarak mırıldandım. Onun uyarılmışlığının kokusunu alabiliyordum ve hırladım.

Sikeyim. Şimdi onun tadına bakmalıyım.

Dili ağzıma girdi ve onu nazıkçe emerek inlemesini sağladım. "Seni üst kata çıkarabilir miyim?" Alt dudağını ısırarak mırıldandım.

"Evet." diye mırıldandı, şehvet dolu gözleriyle bana bakıyordu.

Bana öyle bakmaya devam ederse beni öldürecekti.

Hırladım ve onu kollarıma alarak ayağa kalktım. Bacaklarını belime doladı ve taş gibi sert aletimin bacaklarının arasına girdiğini hissedince .

Kollarımı sıkıca ona doladım ve bana olabildiğince yakın olmasını sağladım. Onu hissetmem gerekiyordu.

Dudaklarımı onunkilerden ayırmadan yukarı koştum. Onun tadına doyamıyordum.

Yatak odasının kapısını tekmeleyerek içeri girdim ve onu yatağa yatırdım. Tüm ağırlığımın onun üzerinde olmadığından emin oldum.

Bacakları hâlâ etrafımdaydı, bu yüzden beni daha yakına çekti ve aletimi ona doğru sürttü.

"Oh, kahretsın." diye haykırdı.

"Bu hoşuna gitti mi bebeğim?" Kendimi ona karşı öğütmeye devam ederken ona sordum.

Başımı eğdim ve boynunu öptüm. İşaret noktasını emdim, nefesini tutup saçlarımı avuçlamasına neden oldum.

"Oh, Logan, lütfen..." Emma kendini bana daha da yaklaştırarak .

Sırıttım. Onun inlemelerini ve bana yalvarışlarını dinleyerek bile

boşalabilirdim. "Ne yapmamı istiyorsun bebeğim?" Çenesini öperek sordum.

Hiçbir şey söylemedi ve ben de ona baktım. Kızardığını görünce sırıttım.

"Seni boşaltmamı ister misin?" Dudaklarımı onun dudaklarına indirerek sordum.

Gözleri büyüdü ve kalp atışlarının duyabiliyordum. Başını salladığında zar zor fark ediliyordu.

"Kelimeler, Emma." Dilimle dudaklarında gezinerek

söyledim. "Evet." diye mırıldandı, daha da kızarmıştı.

Ona gülümsedim ve dizlerimin üzerine çöktüm. Gömleğimi çıkardım ve Emma'nın gözleri daha da büyüdü.

"Kutsal..." mırıldandı, vücuduma bakıyordu.

"Gördüklerini beğendin mi?" Kendimi biraz ukala hissederek sordum.

Arkadaşım benden hoşlanıyordu. Beni istiyordu. Bulutların üzerindeydim.

Emma elini kaldırdı ve karın kaslarımı pantolonumun bel bandına kadar takip etti. Doğrulup karnıma bir öpücük kondurdu ve beni inletti. Sikim patlamaya hazırdı.

Bana baktı ve neredeyse bayılacaktım. Onu bu şekilde hayal ederek duşta kaç kez mastürbasyon yaptığımı sayamadım bile. Bu

Fantezimde eksik olan tek şey sikimin onun ağzında olmasıydı. Ama o buna hazır değildi. Biraz daha beklemem gerekiyordu.

Karın kaslarıma yumuşak öpücükler kondururken parmaklarıyla pantolonumun bel bandında gezindi. Kendimden geçmişim. İnsanların kafaları güzelken hissettikleri bu olmalıydı. Onun içine girdiğimde nasıl hissedeceğimi hayal bile edemiyordum.

Saçlarından bir avuç tuttum ve başını geriye çektim.

"Sen mükemmel birisin." Onu olabildiğince sert öperek homurdandım.

Gömleğinin altından tuttum ve başının üzerine kaldırdım. Sütyen giymemişti ve mükemmel göğüslerini hemen görebiliyordum. Meme uçları çoktan sertleşmişti ve onları çimdiklemek, emmek ve yapmama izin vereceği diğer her şeyi yapmak için sabırsızlanıyordum.

"Bana güveniyor musun bebeğim?" Onu tekrar yatırdım ve köprücük kemiğini öpmek için başımı eğdim.

Onu tatmak istedim. Onu boşaltmak ve tadına bakmak istiyordum. Buna ihtiyacım vardı. O lanet bir uyuşturucuydu ve benim ona ihtiyacım vardı.

"İstiyorum." diye mırıldandı, bana bakarak.

Başımı daha da aşağı indirdim ve göğüslerinin arasındaki bölgeyi öptüm. Meme uçlarından birini hafifçe çimdikleyerek inlemesini sağladım.

"Seni boşaltacağım, bebeğim." Vücudunu öperek söyledim. "Ama bu sefer dudaklarımı kullanacağım. Klitorisini emeceğim ve içine bir parmak sokacağım. Seni tadacağım çünkü bir süredir hayalini kurduğum tek şey bu."

Zorlu nefes alışını duyabiliyordum. Ona baktım ve gülümsedim. Gözlerini kocaman açmış bana bakıyordu.

"Logan, ben..." diye mırıldandı.

"Biliyorum, bebeğim." Dedim, göbek deliğinin altını öptüm ve onu kıvrandırdım. "Eğer istemezsen yapmam. Ama bilmeni isterim ki utanmanı gerektirecek hiçbir şey yok. Sen mükemmelsin ve benimsin."

Parmaklarımı kemerinin içine soktum ve ona baktım. Onu o kadar çok istiyordum ki, ama asla onun iradesine karşı bir şey yapmayacaktım.

Başını salladı ama konuşmasına ihtiyacım vardı.

"Kelimeler, Emma." Göbek deliğinin altını tekrar öperek söyledim. "Evet." dedi, sessizce inleyerek.

Gülümsedim ve tek bir hareketle pantolonunu ve iç çamaşırını indirdim.

Onu altımda çıplak görmek kalbimin neredeyse yerinden fırlamasına neden oluyordu.

Mükemmeldi ve her santimi benimdi.

Bacak bacak üstüne atmaya çalıştı ama yapamadı çünkü bacaklarının arasında diz çökmüştüm.

"Siktir, hayır, bebeğim." Ellerimi kalçalarına koyarak söyledim. "Seni görmeme izin ver. Bunların hepsi benim ve her şeyi görmek istiyorum. Benden asla utanma, tamam mı?"

Bana bakarak başını salladı. Kızarıyordu ve göğsü hızla inip kalkıyor, göğüslerinin biraz zıplamasına neden oluyordu.

Pantolonumu tekrar mahvetmeme ramak kalmıştı.

Kendimi tekrar bacaklarının arasına indirdim. Şimdiden o kadar ıslaktı ki. İnledim, eğildim ve ona baktım.

"Emin misin bebeğim?" Hayır derse ne yapacağımı bilmediğimden sordum.

"Evet." dedi yumruklarını sıkarak.

Çok gergindi. Elini kendi elime aldım ve parmaklarımızı birbirine geçirdim. Hafifçe gevşedi ve bu beni gülümsetti.

Ağzımı amının üzerine indirdim, alttan klitorisine kadar yaladım.

Deliriyor muydum bilmiyordum ama tadı bile çilek ve karpuz gibiydi.

Nefes nefese kaldı ve kalçalarını salladı. Onu sabit tutmak için diğer elimi kullandım. "Sakin ol, bebeğim." Ağzımı klitorisinin etrafına kapatarak mırıldandım.

Yavaşça emdim ve onu ağlattım. Saçlarımdan bir tutam yakaladı, sanki hareket edecekmişim gibi beni yerimde tuttu. Cennetteydim ve yakın zamanda buradan ayrılmayacaktım.

Biraz daha sert emmeye başladım, zaman dilimle klitorisine vuruyordum.

"Oh, Logan." diye inledi, sırtını kamburlaştırdı ve bana dik meme uçlarının mükemmel verdi.

Elimi kalçasından çekip bacaklarının arasına koydum.

"İçine bir parmak sokacağım, bebeğim." Islak girişiyle alay ederek söyledim. "İlk başta garip gelebilir ama bundan zevk alacaksın. Söz veriyorum."

"Evet, lütfen." dedi nefes nefese kalarak.

Kıkırdadım ve ona göz kırptım. Birisi biraz sabırsızdı.

Ağzımı tekrar klitorisinin üzerine indirdim ve parmağımı sokmaya başladım.

"Oh kahretsin." Emma elimi sıkarak mırıldandı.

Çok dardı ve sikimi buraya sokmak için sabırsızlanıyordum. Parmağımı soktum ve pompalamaya başlamadan önce biraz bekledim.

ve yavaşça dışarı.

"Aman..." Emma inledi, sırtını tekrar kamburlaştırdı.

Klitorisini daha sert emdim, dilimle fiskeledim ve parmağımı içine sokup çıkardım.

Etrafımda sıkıştı ve boşaldığını biliyordum. Haykırdığını ve adımı inlediğini duyduğumda gülümsedim.

Klitorisini birkaç kez daha emdim, şimdi ne kadar hassas olduğunu biliyordum ve onu incitmek istemiyordum. Parmağımı içinden çıkardım ve yukarı baktım.

Tamamen sersemlemiş bir halde bana bakıyordu. Zor nefes alıyordu ve ben ona gülümsedim.

"Bu yasadışı olmalı." diye mırıldanarak beni güldürdü. "O kadar iyi, ha?" Sesimde bir parça kendini beğenmişlikle sordum.

"Bacaklarım titriyor." dedi, tekrar uzandı ve tavana baktı.

Kıkırdadım ve vücudunu lezzetli ağzına kadar öptüm. "Tadın inanılmaz." Alt dudağını ısırarak söyledim.

"Logan?" diye seslendi bana usulca.

"Evet, bebeğim?" Çenesini öperek söyledim.

"Seni seviyorum." dedi sessizce ve kalbimin atışını durdurdu.

Ona baktım ve o da bana gülümsedi.

"Sana söylemek için garip bir zaman ama söylemek istedim." diye kıkırdadı. "Az önce yaptığın şey yüzünden değil, bilmeni istediğim için. Eşim olduğunu öğrendiğim andan itibaren seni sevdim."

Kalbim patlayacakmış gibi hissediyordum. Hiç o anki kadar mutlu olmamıştım.

Onu tuttum ve kendime doğru çektim. Öpebildiğim kadar sert öptüm.

"Tekrar söyle." Dudaklarına karşı

mırıldandım. "Seni seviyorum." dedi

kıkırdarak.

"Ben de seni seviyorum bebeğim." Onu tekrar öperek haykırdım.

Andrew'un kafamın içindeki sesi beni tamamen ürküttü.

**LOGAN! Bağırđı. HAYDUT KRAL BURADA! EMMA'YI SAKLA!
ŞİMDİ!**

OceanofPDF.com

YEDİNCİ BÖLÜM - Haydut Kral

Andrew POV

Çılgınca etrafa bakarak ambardan dışarı koştum.

"Güvenli odaya gidin!" Kadınlara ve çocuklara bağırdım.

Gloria teyzenin yüksek sesle ağlayan bir yavruyu kucağına aldığını gördüm. Etrafına bakınırken onu sakinleştirmeye çalıştı.

Gözlerimiz buluştu ve bana doğru koştu.

"Logan nerede?" diye sordu ve sesindeki korkuyu duyabiliyordum.

"Emma'yla birlikte." Ben de cevap verdim. "Yakında burada olacak."

"Tamam." diye başını salladı ve elimi avuçlarının içine alıp sıkıca kavradı. "Dikkatli ol, tamam mı?"

"Geleceğim Gloria teyze." Etrafıma bakıp Drake'i bulmaya çalışarak söyledim. "Güvenli odaya lütfen."

Başını salladı ve arkasını dönerek sürü evinin içine doğru

koşmaya başladı. "Andrew!" Drake'in adımı çağırdığını duydum.

Arkamı döndüm ve onun bana doğru koştuğunu

gördüm. "Emma nerede?" diye sordu endişeyle.

"Logan onu saklıyor." Sakin kalmaya çalışarak söyledim.

Beta, onları uzun süre dışarıda tutamayacağız! Sınırdaki savaşçılardan biri bana zihin bağlantısı kurdu. Burada bir cadı var, Beta, ve bir şeyler yapıyor...

Zihin bağlantımız kesildi.

Peter?! Ona bağırdım ama cevap gelmedi. Lanet olsun!

Jacob?! Onunla zihin bağı kurmaya çalıştım.

Evet, Beta? Cevap verdi ve ben de rahatlayarak iç çektim.

Ne haltlar dönüyor orada? Drake'in peşinden sınıra doğru koşarken sordum.

Bir cadı getirdi. Cevap verdi ve nefes nefese kaldığını duyabiliyordum. **Bizi dizginlemek için büyüsünü kullanıyor.**

"Siktir!" Daha hızlı koşarak bağırdım.

"Ne oldu?" Drake bana sordu.

" bir cadı var." Hırladım. "Savaşçılarımızı dizginlemek için büyü kullanıyor."

ayak sesleri duydum. Arkamı döndüm ve çok sinirli bir Logan'ın bize doğru koştuğunu gördüm.

"Emma nerede?" Yeterince yaklaşır yaklaşmaz sordum. "İyi

saklanmış." diye hırladı. "Nerede bu sikik?"

"Sınırdadır." Koşmaya devam ederken cevap verdim. "Yanında bir cadı getirmiş."

Logan hırladı ve daha hızlı koşmaya başladı. Şu anda bir canavar gibi görünüyordu. Kasları gergindi ve burun delikleri açılmıştı. Yumruklarını sıkıca sıkıyordu.

Birkaç dakika sonra sınıra vardık. Tam bir kaos vardı. Kurtlarımız sıkı savaşıyordu ama çok fazla haydut vardı. Pelerinli bir adam gördüm.

Ellerini havaya kaldırmış, sınıra yakın duran bir figür. Yerden fişkırmaya başlayan sarmaşıklar kurtlarımızın pençelerine dolanarak hareket etmelerini imkânsız hale getirdi.

Savaşçılarımızdan bazıları ağır yaralandı ama hiçbiri ölmedi. Teşekkürler, Tanrıça.

Logan yüksek sesle hırladı ve haydutlar aniden dövüşmeyi bıraktı. Ne oluyor lan?!

Savaşçılarımıza hırlayarak geri çekilmeye başladılar. Sarmaşıklar gevşedi ve sanki hiç var olmamışlar gibi kayboldular.

"Alfa Logan." Ormandan gelen derin bir ses duydum. "Ben de seni bekliyordum."

Logan tekrar hırlayarak sınıra yaklaştı. "Ne istiyorsun lan sen?" Logan hırladı.

Adam bize yaklaştı ve gülümsedi. Logan ve benden belki bir ya da iki yaş büyüktü. İri ve kaslıydı ama Logan ve ben daha iriydik.

"Eşim için buradayım." dedi sakince. "Onu bana teslim edebilirsin ve ben de sürünü barışçıl bir şekilde terk ederim. Kan dökülmesine gerek yok."

Logan ve ben yüksek sesle hırladık, bu da herifin kıkırdamasına neden oldu.

"Homurdanmana gerek yok." dedi. "Ben sadece benim olanı almaya geldim. Bu seni ilgilendirmez."

"O benim!" Logan titremeye başlarken hırladı. "Ona elini bile süremeyeceksin! Ona gözünü bile süremeyeceksin!"

"Ama Alfa, sen onu reddettin." diye gülümsedi şerefsiz. "O artık senin değil."

Logan'ın hırıltısı ağaçları .

O şerefsize saldırıyoruz. Logan zihnini bağladı. **İşaretimi bekleyin. O şerefsiz ve cadı ölmek zorunda. Yeterince açık anlatabildim mi?**

Evet, Alpha. Aynı anda birden fazla tekrar duydum.

"O benim!" Logan hırladı. "O her zaman benim olacak! Onun saçının tek bir teline bile dokunamayacaksın!"

ŞİMDİ! Logan zihin bağlantısından çığlık attı ve harekete

geçtik. Etrafımızda birden fazla hırıltı duydum ve Asher'ın

kontrolü ele almasına izin verdim.

Kurduma dönüşmenin verdiği o tanıdık hissi bekledim ama o his hiç gelmedi. Bunun yerine, sarmaşıkların bacaklarımı ve kollarımı boynuma kadar sardığını hissettim.

Siktir!

Etrafıma bakındım ve tüm savaşçılarımızın benimle aynı pozisyonda olduğunu gördüm. Logan ve Drake de kapana kısılmıştı.

"Gerçekten bu kadar kolay olacağını mı sandın?" diye kıkırdadı piç kurusu, arkasını dönerek. "Jack, buraya gel."

Başka bir adam başını hafifçe eğerek bize yaklaştı.

"Bu benim Beta'm." dedi sikik herif. "Gidip eşimi getirecek."

"Nerede o?" Jack arkasını dönüp cadıya bakarak sordu.

"Bir yerlerde tek başına." diye konuştu cadı sessizce. "Diğerleriyle birlikte ambarda değil. Kuzeydeki evleri kontrol edin."

Jack başını salladı, geri döndü ve bizim bölgemize adım attı.

"Ondan uzak dur!" Logan homurdanarak vücudunu saran sarmaşıklardan kurtulmaya çalıştı.

Bir an için başaracağını sandım ama sarmaşıklar onu daha da sıktı.

Yüksek sesle hırlıyor ve bölgemizin derinliklerine doğru yürüyen Jack'e bakıyordu.

Etrafımda hırıltılar ve çığlıklar duydum. Savaşçılarımız kendilerini sarmaşıklardan kurtarmaya çalışıyorlardı. Ben de aynısını yapmaya çalışıyordum ama bu imkânsızdı.

Kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyordum. Asher'i hissedebiliyordum ama sanki çok uzaklardaymış, ulaşamayacağım bir yerdeymiş gibi geliyordu.

Emma, aşkım. Onunla zihin bağı kurmaya çalıştım. **Kaçman gerek. Başka bir yere saklanmalısın.**

Hiçbir şey yoktu. Ona ulaşamadım.

Emma! Paniğin beni boğmasını engellemeye çalışarak tekrar denedim.

"Onunla zihin bağı kurmaya çalışmayı bırakabilirsin." diye kıkırdayınca Logan ve ben yüksek sesle homurdandık. "Sarmaşıklar zihin bağı kurmanı engelliyor. Gördün mü, her şeyi düşündüm."

"Onu bulamayacak!" Logan homurdandı. "Vazgeç lan!"

"Oh, ama yapacak." diye kıkırdadı piç kurusu, bir ileri bir geri volta atarak. "Beklerken sana onun hakkında bir şeyler anlatayım mı? Beyaz Kurt hakkında pek bir şey bilmediğini biliyorum. Sana kim olduğunu ve neler yapabileceğini anlatmamı ister misin?"

Ona odaklanamıyordum. Kendimi kurtarmaya çalışıp durdum. Emma'yı zihnime bağlamaya çalıştım. Onu almalarına izin veremem. Ona zarar vermelerine izin veremem.

Yavrum. Asher'in kırık sızlanışını duydum ama çok çok .

İçimde bir yerde sıkışıp kalmıştı ve ben ona ulaşamıyordum.

O iyi olacak. Ona anlatmaya çalıştım. Ona zarar vermelerine izin vermeyeceğim. Yavrumuz Asher'a zarar vermelerine izin vermeyeceğim!

Beni duyduğundan emin değildim. Artık ne yaptığımdan bile emin değildim. Kendimi serbest bırakamadım. Emma'yla zihin bağlantısı kuramıyordum. Bir bok yapamıyordum ve bu beni delirtiyordu.

"Gerçek Luna'nın hikâyesi cadılar arasında gerçekten bir efsanedir." Şerefsizin sesini duydum. "Bir cadı bana anlatana kadar bundan haberim bile yoktu. Onunla ilgili en büyüleyici şey, diğer tüm kurtlardan daha güçlü olması. Kurtboğan ya da gümüş kullanılarak incitilemez ya da öldürülemez. Yok edilemez ve çok değerlidir. Bu dünyada yeteneklerini başkalarıyla paylaşabilen tek yaratık o."

herkesin nefes nefese kaldığını duydum. Sürü üyelerimiz onun ne kadar özel olduğunu bilmiyordu. Biz bile onun ne kadar özel olduğunu bilmiyorduk. Ufak tefek şeyler biliyorduk ama bu kadarını değil. Eğer bu herifin söyledikleri doğruysa, o zaman gerçekten olağanüstü biriydi.

YETMİŞ BİRİNCİ BÖLÜM - Samuel

Logan POV

Emma, bebeğim, koş! Onu tekrar zihnime bağlamayı denedim. Kaç bebeğim, lütfen! Başka bir yere saklan!

Şerefsiz ona zihin bağı kuramayacağımızı söyledi ama belki beni duyabiliyordu. Belki ben onu duyamıyordum ama o beni duyabiliyordu.

Kaç bebeğim, lütfen! Zihin bağlantısından çılgık attım.

"Gördüğünüz gibi, onu işaretlediğimde, sihrini benimle ve diğerleriyle paylaşabilecek." diye devam etti şerefsiz, yüksek sesle hırlamama neden olarak. "Şimdi, işaretlenmemiş ve çiftleşmemişken, güçlerini kimseyle paylaşamaz."

"Onu asla işaretleyemeyeceksin!" Kalbimin kırılmasını engellemeye çalışarak çılgık attım. "O asla senin olmayacak!"

"Oh, ama o yapacak." diye güldü piç kurusu. "Eğer onu reddetmemiş olsaydın, onu asla alamazdım. Şimdiye kadar işaretlenmiş ve çiftleşmiş olacaktı ve sen de beni kolayca durdurabilecektin. Ama sen onu reddettin, tıpkı cadının bana söylediği gibi. Bunu kendine sen yaptın, Alfa Logan."

Hırladım ve yer değiştirmeye çalıştım. Onu parçalara ayırmak istiyordum. Onu parçalara ayıracaktım!

"Cadıların onunla işi biter bitmez eşimi işaretleyeceğim." diye devam etti ve kalbimin atışını durdurdu. "Onlara, onu bulup bana getirmelerine yardım etmeleri karşılığında üzerinde deney yapabileceklerine dair söz verdim. Ondan çok etkilendiler. Yani, kim etkilenmez ki?"

Şerefsiz kıkırdadı. Andrew ve ben yüksek sesle hırladık. Kurtlarımın geri kalanı bağırma ve ona küfretmeye başladı.

Bebeğim, lütfen kaç. Zihin bağlantısından ağladım. **Bölgenin kuzeyindeki ormana koş. Gelip seni bulacağım bebeğim. Lütfen koş.**

"Onunla birlikte Luna'm olarak geri döneceğim." diye devam etti. "Sana iki seçenek sunacağım. Ya teslim olup sürünüzü bana vereceksiniz ya da sizi öldüreceğim. Ona ve güçlerine sahip olduğumda en güçlü Alfa ben olacağım ve bizi yenemeyeceksiniz."

"Ona asla sahip olamayacaksın!" Hırladım. "Sürüme asla sahip olamayacaksın! Seni öldüreceğim!"

Herif bana gülümsedi ve başını salladı.

"Peki, eşim cadıların söylediği kadar güzel mi?" diye sordu benden Andrew'a bakarak.

Yüksek sesle homurdandım.

"Ondan uzak dur!" Andrew çığlık atarak kendini sarmaşıklardan kurtarmaya çalıştı.

Sarmaşıklardan kaçmaya çalışmaktan yorulduğunu anlayabiliyordum. Kurtlarım da sarmaşıklardan kaçmaya çalışmaktan yorulmuştu. Ne zaman hareket etsek, sarmaşıklar bedenlerimizi sıkıca sarıyordu.

"Peki bu neden umurunda Beta Andrew?" diye sordu gözlerini kısarak.

Andrew yanıt olarak hırladı.

"Neden umurunda ki?" diye sordu piç kurusu, pelerinli cadıya doğru dönerek.

Cadı başını eğdi ve bir süre sessiz kaldı.

"Onunla akrabalığı var." dedi sessizce ve Andrew'un yüksek sesle homurdanmasına neden oldu.

"Akraba mı?" Piç kurusu gözlerini kocaman açarak Andrew'a baktı. "Onun senin yavrun olması için çok gençsin. Kız kardeşin mi? Kuzenin mi?"

Andrew yüksek sesle homurdanarak gözlerini şerefsize dikti.

"Kız kardeşin olduğunu tahmin ediyorum." diye güldü şerefsiz. "Vay, vay, vay. Hilal Ay Sürüsü'nün Beta'sı benim kayınbiraderim. Gittiğim her yerde bağlantılar kuruyorum."

Kanımın kaynadığını hissedebiliyordum ve öfkem bir anlığına beni kör etti. "Seni öldüreceğim!" Andrew çığlık attı.

Piç herif güldü ve başını salladı.

"Kız kardeşinin eşiyle böyle mi konuşuyorsun?" diye sordu Andrew'a kaşlarını kaldırarak. "Kız kardeşin bundan etkilenmeyecek."

Emma, bebeğim, saklan. Zihin bağlantısından tekrar söyledim. **Gelip seni bulacağım. Saklan.**

Şerefsiz arkamıza baktı ve gözleri büyüdü. Arkamı dönmeye çalıştım ama sarmaşıklar izin vermedi.

"O çok güzel." diye mırıldanarak kalbimin durmasına neden oldu. Hayır.

Hayır, hayır, hayır,
hayır, hayır.

Siktir!

"Hayır!" Andrew çığlık attı ve eskisinden daha sert bir şekilde vurmaya başladı.

Gözlerim eşime takıldı. Önündeki manzaraya bakıyordu ve şok olduğunu anlayabiliyordum.

Jack denen herif elini kızın koluna dolamıştı ve onu bize doğru çekiyordu.

Arkadaşıma dokunuyordu!

Yüksek sesle hırlayarak Emma'nın bana bakmasını sağladım. Gözleri daha da büyüdü.

"Bu benim güzel dostum değil mi?" dedi herif mutlu bir şekilde. "Sen harikasın."

Emma ona baktı ve gözlerinde korkuyu gördüm.

Kalbim milyonlarca küçük parçaya bölündü. Arkadaşım korkuyordu ve ben sıkışmıştım.

Sıkışmıştım!

"O senin değil!" Çığlık attım. "Ondan uzak dur!" Jack, Emma'yı sürükleyerek o herifle aramıza girdi.

"Merhaba güzelim." diye mırıldandı herif, büyülenmiş gibi ona bakıyordu. "Adım Samuel, ama sen bana Sam diyebilirsin. Ne de olsa ben senin eşim. Senin adın ne?"

Bana çok yakın duruyordu. Eğer kolumu sarmaşıklardan kurtarabilirsem, uzanıp onu yakalayabilirdim.

"Sen benim eşim değilsin." Emma söyledi.

Şerefsiz gülümsedi ve bir adım daha yaklaşarak Andrew ve benim yüksek sesle hırlamamıza neden oldu.

"Oh, güzelim, öyleyim." dedi. "Alfa Logan seni reddetti, hatırladın mı? Seni evine geri götürmek için buradayım. Sen bana aitsin."

"Hayır!" Andrew çığlık attı ve yine ortalığı dağıttı.

Yine de anlamsızdı. Ne kadar kızgın olursak olalım, bu lanet tuzaktan kurtulamazdık.

Emma ona baktı ve o da yıkıldı.

"Kaç aşkım, lütfen." diye . "Kaç. Seni bulacağım, tamam mı? Koş."

Emma'nın yanaklarına gözyaşları düştü ve sessiz bir hıçkırık kaçtı.

"Yerinde olsam bunu yapmazdım." diye iç geçirdi şerefsiz. "Dediğimi yapmazsan hepsini öldürürüm."

Hırladım ve ağaçlar sallandı.

"Onu dinleme, bebeğim." Ona söyledim. "Adın ne güzelim?" diye tekrar sordu. "Emma." dedi sessizce, bana bakarak.

"Emma." dedi küçük bir gülümsemeyle. "Çok güzel. Tıpkı senin gibi."

"Seninle gelirim onları rahat bırakacak mısın?" diye sorarak Andrew ve benim çığlık atmamıza neden oldu.

"Emma, hayır!"

"Sikeyim hayır!"

"Yapacağım." Samuel çığlıklarımızı duymazdan geldi. "Kardeşinize veda bile izin vereceğim. Ben kalpsiz bir canavar değilim."

"Emma, hayır!" Andrew çığlık attı. "Kaç, Emma. Onu dinleme!" "Emma, bebeğim, lütfen bunu yapma." Sertçe vurarak ekledim.

Leon'un öfkesini ve acısını hissedebiliyordum ama ona ulaşamıyordum. Eğer sadece yer değiştirebilirim, sarmaşıkları yarabilir ve o piçi öldürebilirdim.

Leon, beni duyabiliyor musun? Kurdumla konuşmaya çalıştım. Sana ihtiyacım var. Eşimizin sana ihtiyacı var. Değişmemiz gerek.

Bana ulaşmaya çalıştığını hissedebiliyordum. Hırladığını bile duyabiliyordum. Ama yer değiştiremiyordum. Büyü beni durduruyordu.

", Emma." Samuel söyledi. "Eve gidelim."

Emma bana bakmak için arkasını döndü. Gözyaşları yanaklarından süzülüyordu ve titriyordu.

"Seni seviyorum." dedi. "Bunu hep hatırla, tamam mı? Seni seviyorum."

Kalbim parçalanıyordu ve acıyı durdurmak için göğsümü tırmalamak

istiyordum. "Yapma bunu bebeğim." diye haykırdım.

Emma gözlerini kapadı ve derin bir nefes aldı. Samuel'e baktı ve yumruklarını sıkıttı.

"Onlara sarılabılır miyim?" diye sordu sessizce.

"Kardeşine sarılabılırsın." Samuel söyledi. "Eski eşin sınırların dışında. Ben kıskanç bir kurdum, Emma."

Yüksek sesle homurdandım.

Onu öldürecektim.

Emma Andrew'a doğru yürüdü ve kollarını ona doladı. Başını onun göğsüne yasladı ve burnunu saçlarına gömdü.

"Emma, bunu yapma." diye haykırdı. "Kaç, lütfen, kaç."

"Seni seviyorum Andrew." diye hıçkırdı. "Sen en iyi ağabeysin. Sen en iyi babasın. Seni çok seviyorum. Benim için yaptığın her şey için teşekkür ederim. Bana harika bir hayat verdin ve ben sana borcumu asla ödeyemeyeceğim. Seni seviyorum."

"Bunu bana yapma, aşkım." Andrew hıçkırarak ağladı. "Yapma bunu."

"Seni seviyorum." diye tekrarladı, etrafını saran sarmaşıklarla kollarını elinden geldiğince sıkarak.

"Ben de seni seviyorum." dedi. "Seni bulacağım, tamam mı? Seni bulacağım."

"Gidelim, Emma." Samuel ona doğru yürüdü ve kolundan tuttu. "Hayır!"

Tekrar çılgılık attım.

Andrew hırlayarak kendini tekrar kurtarmaya çalıştı. Savaşçılarımız öncekinden daha da sert bir şekilde yere yıkıldı. Drake ve Jacob'ın onun adını haykırdıklarını duyabiliyordum.

"Seninle tekrar görüşeceğiz." Samuel uzaklaşırken Emma'yı da arkasından çekti. "Sürüyü devralmak için Alfa ve Luna olarak geri döneceğiz."

"Seni seviyorum." Emma bana bakarak hıçkırığa hıçkırığa ağladı. "Ben de seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, bebeğim." diye . "Gelip seni alacağım, tamam mı? Seni bulacağım, Emma!"

Onu uzaklaştırdı ve birkaç dakika sonra artık onu göremiyordum. "Hayır!"

Yüksek sesle çığlık attım.

"Emma!" Andrew hıçkırıklara boğularak çığlık attı.

Jacob ve Drake'in onun arkasından seslendiğini duydum. Diğer kurtlarımın çığlıklarını duydum. Onları sarmaşıklara çarparken gördüm. Sarmaşıkları yerden sökmeye çalıştıklarını gördüm. Ama anlamsızdı.

Bebeğim gitmişti.

YETMİŞ İKİNCİ BÖLÜM - Sam

Emma POV

"Hadi, güzelim." Samuel dedi ki. "Acele et."

Kolumdaki tutuşu sıkılaştı ve arkasından tökezledim. Dönüp durdum, keşke eşimin kollarının güvenliğine geri koşabilseydim diye düşündüm.

"Geriye bakmanın bir faydası yok, Emma." Samuel içini çekti. "Bir süre daha oraya geri dönmeyeceksin."

Kalbim acıyla sıkıştı ve çığlık atmak istedim. Sadece eşime geri dönmek istiyordum. Sadece kardeşime dönmek istedim.

"Bunu neden yapıyorsun?" Çaresizce sordum. "Benim özel bir yanıam yok. Ben de diğer kurtlar gibiyim."

Samuel arkasını döndü ve sırtıttı. "Hayır, değilsin. Kendin hakkında bir şey biliyor musun Emma?"

Yutkundum ve başımı salladım.

"Sen çok özelsin." Samuel dedi ki. "Dünya üzerinde sihrini başkalarıyla paylaşabilen tek yaratık sensin. Şu anda bunu yapamazsın. Seni işaretlediğimde bunu yapabileceksin."

Midem acıyla burkuldu. Bana yakın olduğunu düşünmek bile çığlık atma isteği uyandırıyordu. Dudaklarının boynumda olmasının nasıl bir his olduğunu hayal bile edemiyordum. Ellerinin vücudumda olmasının nasıl hissettireceğini hayal bile edemiyordum. Bunu istemiyordum. Logan'ı istiyordum. Sadece Logan'ı.

"Benim sihrim yok." Sessizce mırıldandım.

"Evet, öyle." Samuel kıkırdadı. "Belki farkında değilsin ama sende var, Emma. "Cadılar cadılar gününe başladığında bunu keşfedeceksin."

deney."

Kalbim küt küt atmaya başladı. Neden bahsediyordu?!

"Deney mi?" Biraz ötede yürüyen pelerinli cadıya bakarak sordum.

"Güzelim, bir bedelle geldin." Samuel iç çekerek kolumu daha da sıkı kavradı. "Seni bulup alabilmek için cadılara seninle biraz yalnız kalma sözü vermek zorunda kaldım. Yeteneklerinden çok etkilendiler ve bir iki deney yapmak istiyorlar."

Kalbim düzensiz bir şekilde atmaya başladı ve omurgamdan aşağı soğuk bir ürperti aktı. "Bana ne yapacaklar?" Sesim titreyerek sordum.

Samuel bana baktı ve küçük bir gülümseme verdi.

"Merak etme güzelim." dedi elini kaldırıp yanağımı okşayarak. "Acıyacak ama iyi olacaksın. Seni öldürmeyecek. Eşimi öldürmelerine asla izin vermem."

Ondan uzaklaştım ve o da kaşlarını çattı.

"Ben senin eşin değilim." Yumruklarımı sıkarak söyledim. "Asla senin eşin olmayacağım. Seni asla sevmeyeceğim. Benden yapmamı istediğin şeyi asla yapmayacağım."

Samuel başını geriye atarak güldü.

"Aşk mı?" diye alay etti benimle. "Beni sevmene ihtiyacım yok güzelim. Bana gücünü vermen ve çocuklarımı taşıman için sana ihtiyacım var. Ama seni işaretledikten sonra beni kesinlikle seveceksin."

"Beni işaretlemene asla izin vermeyeceğim." Dişlerimi sıkarak söyledim.

Samuel bana baktı ve sıcak bir şekilde gülümsedi. Bu ona yakışmıyordu. O beni ailemden koparan kalpsiz bir canavardı. Bana öyle gülümsememeliydi. Bu yanlıştı.

"Çok alıngansın." dedi. "Senden hoşlandım. Seni işaretlerken çok eğleneceğim ve seninle çiftleşirken daha da çok eğleneceğim."

Midem yine bulandı. Logan'ın içimdeki parmaklarının anısı zihnimde canlandı ve ağlamak istedim. Ya onu bir daha asla hissedemezsem? Ya bu canavar sadece Logan'a ait olan bir şeyi benden aldıysa? Ya Logan'ı bir daha içimde hissedemezsem? Sadece parmaklarını değil. Onu. Onu içimde istedim. Ya bunu hiç hissedemezsem?

"Bakire misin?" Samuel bana bakarak sordu.

Cevap vermedim ama yanaklarımda oluşan kızarıklık cevabı bilmesi için yeterliydi.

"Oh, harika!" diye sevinçle haykırdı. "Sen benim olacaksın ve sadece benim. Bu konuda çok ateşli bir şey var. Seninle çok eğleneceğim, Emma."

"Bana tecavüz ederken eğlenecek misin?" Elimi tuttuğu yerden çekmeye çalışarak sordum.

Bana öfkeyle baktı ve beni kendine daha da yaklaştırdı.

"Tekrar söylüyorum, ben bir canavar değilim Emma." dedi. "Bunu sana ya da başka bir kadına asla yapmam. Seni becermem için bana yalvaracaksın ve ben de bunu memnuniyetle yapacağım."

Bu asla olmaz.

Ona ters ters baktım, o da güldü.

"Ah, benim güzel küçük dostum, seninle çok eğleneceğim." dedi kolunu omuzlarıma koyarak. "Cadıların seninle işi bitene kadar sabırsızlanıyorum."

Belki de deneyleri sırasında öleceğim ve bana sahip olamayacak. Uzaktan yüksek bir kükreme duydum ve kalbim hızla çarpmaya başladı.

Logan.

Patilerinin gmbrtsn duymayı umarak arkama baktım.

"By yitirdi." dedi cadı ve ona dönüp bakmamı sağladı. "nemli

değil." Samuel söyledi. "Zaten eve çok yakınız."

Kaşlarını çatarak etrafıma bakındım. Ormanın ortasında, kimsenin olmadığı bir yerdeydik. Evi neredeydi ve her zaman bu kadar yakındaysa nasıl oluyor da onu bulamıyorduk?

Sorularım bir mağaraya girdiğimizde cevaplandı.

Gerçekten mi? Mağara mı? Yine mi? Haydutlar ve mağaraların nesi vardı?

Midem bulandı ve içimi korku kapladı. Rolfu, sözlerini ve dokunuşlarını hatırladım.

Samuel yüzümdeki korkuyu fark etmiş olmalı ki kaşları atıldı ve beni bir aşığı bir yukarı szd.

"Mağaraları sevmez misin?" diye sordu. "Merak etmeyin. Yeraltı çok daha ferahtır."

Yeraltı mı? Yeraltında bir şey mi inşaa etmiş? Onu bulamamamıza şaşmamalı.

Etrafa bakındım ama pek bir şey göremedim. Yürüdükçe daha da karanlık oluyordu.

Bu mağara ne kadar büyüktü?

Havadaki nemin kokusunu alabiliyordum ve bu beni hasta ediyordu. Rolfun yüzü gözlerimin önünden geçti ve çığlık atmamak için kendimi zor tuttum.

Samuel aniden yürümeyi bıraktı. Etrafıma bakındım ama hiçbir şey göremedim.

Ađır bir Őeyin yere sųrtųndųđųnų duydum ve birden ųnųmde beton bir koridor belirdi.

"Evine hoŐ geldin, Emma." Samuel bana doğru eğilerek
sųyledi. Nefesini yųzųmųn yan tarafında hissedebiliyordum ve
. Burası benim evim değildi. Burası asla benim evim
olmayacaktı.

OceanofPDF.com

YETMİŞ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM - Delilik

Logan POV

Daha önce hiç böyle bir acı
hissetmemiştim. Daha önce hiç
böyle korku hissetmemiştim. Daha
önce hiç böyle öfke
hissetmemiştim.

Sarmaşıklar vücudumun etrafından çözülür çözülmez sıçradım ve yer
değiştirdim. İstesem bile Leon'u kontrol edemezdim.

Luna'nız alındı. Sürümün tüm üyeleriyle zihin bağlantısını açtım. **Herkesin dışarı çıkıp onu aramasını istiyorum. Sürü alanından ayrılmak için iznim var.**

Emrimden sonra gelen ulumalar tüylerimi ürpertti. Etrafımda birden fazla pençe sesi duydum. Asher'ın yanımda koştuğunu gördüm. Vahşi görünüyordu ve acaba ben de öyle mi görünüyordum diye merak ettim.

Eliza'yı hissedebiliyor musun? Leon'a umutsuzca sordum.

Yapabilirim. O hırladı. *O iyi. Ama nerede olduğunu bilmiyorum.*

Ah, bebeğim. Onu geri istedim. Ona ihtiyacım vardı. Onu tekrar kollarıma almak için her şeyi yapardım. Onu hissetmeye ihtiyacım vardı. Onun tadına bakmalıydım. Ona ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı.

Onu geri alacağız. Leon hırladı. *Lanet olası dünyayı yakıp yıkacağım. Onu bulacağım. O benim. BENİM!*

Kokusunu takip edebilir misin? Andrew zihin bağlantımız üzerinden homurdandı. **Kaybediyorum.**

Bulabilirdim ama ben de yavaş yavaş kaybediyordum. Eşi olarak, onun kokusunu diğer kurtlardan daha kolay bulabiliyordum. Benim için onlar için olduğundan daha güçlüydü. Bir süre takip edebiliyordum ama sonunda ben de kaybediyordum. Bir kokuyu takip etmek zordu. Zaman geçtikçe daha çok koku birbirine karışıyor ve aradığınız kokuyu takip etmek zorlaşıyordu.

Evet. Onu zihnime geri bağladım. **Ama .**

Çok uzağa gitmiş olamazlar. Andrew dedi ki. **O kadar uzun süredir zapt edilmemiştik.**

Haklı olmalıydı. Eşimi bulmalıydım. Onsuz delirirdim.

Emma, bebeğim? Anlamsız olduğunu bildiğim halde, zihnimde onunla bağlantı kurmaya çalıştım. **Seni seviyorum bebeğim. Seni o kadar çok seviyorum ki. Senin için geliyorum. Seni bulacağım, bebeğim.**

Beni duyamadığını biliyordum. Bunu biliyordum. Ama denemek zorundaydım. Sadece denemek .

Diğer kurtların onun kokusunu kaybettiği anı tam olarak anlayabiliyordum. Gözlerini üzerimde hissettim ve etraflarına bakmak yerine beni takip etmeye başladılar.

O pisliği görürseniz, öldürün. Tüm kurtlarımla birlikte zihin bağlantısından hırladım. **Luna'nı zarar görmeden geri istiyorum.**

Onu hemen şimdi geri istiyordum. Vücudunu yanımda hissetmeye ihtiyacım vardı. Dudaklarının tadına tekrar bakmalıydım. Tekrar onun içinde olmak istiyordum. Kahretsin, ona ihtiyacım vardı.

Leon'un öfkesini ve sahipleniciliğini hissedebiliyordum. Ne kadar dengesizleştiğini hissedebiliyordum.

Tabii ki aklım başımda değil. Yüksek sesle hırladı. *Emma'm benimle değil! Eliza benimle değil. Onları yanımda istiyorum!*

Biliyorum, Leon. Ben de hırladım. *Ben de onları yanımızda istiyorum. Emma'yı istiyorum.*

Eğer onu incitirse... Leon sızlandı. Eğer ona dokunursa...

Yapmayacak! Öfkeyle homurdandım, öncekinden daha da hızlı koşuyordum.

Tanrıça, Logan, o çok küçük. Leon sızlandı. Onu gerçekten incitebilirdi. Onu öldürebilirdi!

Kapa çeneni, Leon! Kurduma hırladım.

Ona dokunmayacak! Ona zarar vermeyecek! Ona elini sürmeden önce onu öldüreceğim!

O BENİM KIZIMDI! BENİM!

Birden, artık onun kokusunu hissedemiyordum.

İçimden çıkan yüksek sesli bir hırıltı etrafımızdaki ağaçların sallanmasına neden oldu. Çok öfkeliydim!

Bir saniye içinde geri kaydım ve arkamdaki tüm kurtların aniden durmasını sağladım. "EMMA!" Yumruklarımı sıkarak ve ormanın etrafına bakarak çığlık attım. Gözlerim yuvalarından fırlayacak gibi oldu ve patlayacağımı sandım.

"EMMA!" Tekrar çığlık attım.

Göz ucuyla Andrew'un değiştiğini gördüm.

"Ne yapıyorsun lan sen?!" Andrew bana bağırdı. "Kokusunu takip et!"

"Yapamam!" Ben de çığlık attım. "Gitti!"

Andrew'un gözleri büyüdü ve çılgınca etrafına bakınmaya başladı.

"Emma!" diye bağırdı.

Cevap vermedi. Orman sessizdi.

Benim bebeğim. Ona ihtiyacım vardı. Ona bir sonraki nefesimden daha çok ihtiyacım vardı.

"Ambara geri dönüp bir plan yapmalıyız." Drake'in sesini duydum.

Yüksek sesle homurdandım. Delirmiş miydi bu?!

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?!" Ona bakarak çığlık attım. "Bu lanet ormanı onsuz terk etmeyeceğim!"

"Bir Alfa gibi düşün Logan." Drake sakince söyledi. "Onu nereye götürdüğünü bilmiyoruz. Ormanda amaçsızca dolaşarak kaynaklarınızı boşa harcıyorsunuz. Bir plana ihtiyacımız var."

Lanet bir planım vardı. O pisliği bulacak ve arkadaşşıma göz koyduğı için kalbini sökecektim!

Ama Drake haklıydı, her ne kadar bunu itiraf etmek bana acı verse de. Haklıydı. Geri dönüp düşünmem gerekiyordu. Lanet ininin nerede olduğunu bilen birini bulmalıydım. Arama alanını daraltmalı ve kurtlarımı stratejik olarak kullanmalıydım.

"Jacob!" Yumruklarımı sıkarak bağırdım.

"Evet, Alfa?" diye cevap verdi hemen, bana yaklaşıarak.

"En iyi savaşçılarınızı seçin." Çenemi sıkarak söyledim. "Ormanda aramaya devam edin. Bir şey bulursanız hemen rapor verin."

Başını salladı ve kurt formuna geri döndü. Diğer birkaç savaşçı tarafından takip edilerek kaçtı.

Andrew'a baktım. Çenesini sıkıca kapatmış uzaklara bakıyordu. İçinde bulunduğu acıyı hissedebiliyordum.

"Hadi geri dönelim, Andrew." Sessizce söyledim. "Bir plan yapmamız gerek." "O iyi olacak mı Logan?" Andrew mırıldandı, sesi kırılmıştı.

"Evet." "Evet" dedim. "Onu bulacağız ve eve geri getireceğiz."

"O benim yavrum." Andrew sessizce söyledi. "Yavrumu geri istiyorum."

Sesi onun ve Asher'inkinin karışımıydı. Ne kadar acı çektiğini ancak tahmin edebilirdim. Onun tüm dünyasıydı.

"Yavrunu eve geri getireceğiz, Andrew." Dedim ki. "Söz veriyorum. Onu eve getireceğiz."

OceanofPDF.com

YETMİŞ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM - Üç gün

Andrew POV

O şerefsiz onu kaçıralı üç gün olmuştu.

Onu son gördüğümünden bu yana üç gün geçmişti. Ona son kez sarılmamın üzerinden üç gün geçmişti. Sesini en son duyduğumdan beri üç lanet gün geçmişti.

Logan ve ben vardiyanın ortasında sıkışıp kalmıştık. Ne Asher ne de Leon geri çekilmek istiyordu. Ellerim kürkle kaplıydı ve pençelerim sürekli dışarıdaydı. Logan'ın köpek dişleri her zaman gösterişliydi ve pençeleri sürekli dışarı kayıyordu. Kurtlarımızı zapt edemiyorduk.

Logan onun acısını hissettiğinden beri daha da zorlaşmıştı. Ona işkence ediyorlardı. Onun üzerinde deney yapıyorlardı.

Onun üzerine. Emma'mın üzerine. Küçük kız kardeşime. Yavruma.

Hepsini öldüreceğim. Onları parçalara ayıracağım. İşim bittiğinde onlardan geriye hiçbir şey kalmayacaktı.

Özellikle Samuel'e işkence etmekten zevk alırdım. Ailemi benden aldı ve kız kardeşimi benden alabileceğini düşünme cüretini gösterdi.

Hayır. Sikeyim hayır.

Küçük kardeşimi geri alacağım. Onu bulmak için ne yapmam gerekiyorsa

yapacağım. "Bir şey var mı?" Drake parmaklarını saçlarında gezdirerek sordu.

Logan yüksek sesle homurdandı.

"Lanet olsun." Drake mırıldandı. "Onu nereye götürdü?"

Logan'ın pençeleri tekrar dışarı kayd ve içinden tehditkâr bir hırıltı çıktı. Gözleri çakmak çakmak oldu ve çenesi gerildi.

Onu yine incitiyorlardı. Hayır.

Lütfen hayır. Bebeğim benim.

Hayır. Hayır.

Asher yüksek sesle sızlandı ve yer değiştirmem için bana baskı yapmaya başladı. Onu geri çektim. Şimdi dışarı çıkmasına izin veremezdim. Çılgınca koşmasına izin verecek zamanım yoktu, ki o da bunu yapmak istiyordu.

Logan ve ben kurtlarımızla konuşmakta zorlanıyorduk. O şerefsiz onu aldığından beri bizimle iletişim kuramıyorlardı. Onlardan aldığımız tek şey hırıltılardı. Yine de yoğun duygularını hissedebiliyorduk. Ne kadar kızgın olduklarını hissediyorduk. Ne kadar korktuklarını hissettik. Acılarını hissettik. Ama bunu kelimelere dökemiyorlardı. Şimdi değil. Leon eşini, Asher da yavrusunu özlerken olmazdı.

"HEPSİNİ ÖLDÜRECEĞİM!" Logan çığlık attı, sesi kendisinin ve Leon'unkinin karışımıydı.

Yüzünde gördüğüm acı kalbimin durmasına neden oldu. Eğer o bu kadar acı çekiyorsa, bu yavrumun da çok acı çektiği anlamına geliyordu.

Dudaklarımdan yüksek sesli bir hırıltı çıktı ve Logan'ın ofisini dağıtmaya başladığımda kendimi durduramadım.

Bir çift güçlü el etrafımı sarıp tüm ofisi yok etmemi engelleyene kadar ellerimi ve bacaklarımı sokabildiğim her şeyi tekmeledim ve yumrukladım.

"Sakin ol Andrew." Drake, ben ortalığı dağıtmaya başlayınca beni daha sıkı kavradığını söyledi. "Onu bulacağız. Onu bulacağız. Her şey yoluna girecek."

Hiçbir şey düzelmeyecekti. Yavrumun canı yanıyordu. Yavrum acı çekiyordu. Hiçbir şey düzelmeyecekti.

Gözlerim Logan'a takıldı. Ellerini başına bastırmış hırlıyordu.

Bu, ondan geldiğini hissettiği en kötü acıydı. Bu onun hissettiği en kötü acıydı.

Drake beni bıraktı ve ben de ondan uzaklaştım.

"Bu daha uzun." Drake Logan'a bakarak mırıldandı.

Kesinlikle öyleydi. Acı genellikle birkaç saniye sürerdi. Bu seferki bir dakikadan fazla sürdü.

Asher homurdandı ve dışarı çıkmak için bastırdı ama onu tuttum. Eğer ofisi yok edersem, Asher lanet olası dünyayı yakabilirdi.

"Onu bulmamız gerek." Logan sesi titreyerek söyledi. "Onu öldürecekler."

Kalbim durdu.

"Ona ihtiyacı var." Mırıldandım. "Onu öldürmeyecek."

"Bilerek olmayacak." Logan bana bakarak sızlandı. "Onu hissedebiliyorum. Buna daha fazla dayanamayacak. Yoruldu. Pes ediyor."

Hayır.

Hayır, hayır, hayır, hayır.

Benim küçük yavrum değil. O olmaz. Lütfen, Tanrıça, o olmasın. Onu benden alma!

"Vazgeçemez." Sesim titreyerek mırıldandım. "O değil. Benim küçük kızım olmaz."

Logan'ın gözlerinde o kadar büyük bir acı vardı ki neredeyse .

"Onunla bağlantı kurmaya çalışıyorum." Logan çenesini sıkarak söyledi. "Sürekli olarak onunla zihinsel bağlantı kurmaya ve ondan vazgeçmediğimizi söylemeye çalışıyorum."

"Sence bunu hissedebilir mi?" Drake sordu.

"Umarım öyledir." Logan içini çekerek elini saçlarının arasında gezdirdi. "Vazgeçmeyeceğim. Beni hissedebileceği en ufak bir şans bile varsa, onu aradığımı bilmesini istiyorum. Onu ne kadar çok sevdiğimi bilmesini istiyorum."

Drake yumruklarını sıkarak başını salladı ve yere baktı. Logan haklıydı. Drake hâlâ Emma'yla bir şansı olduğunu düşünüyordu.

Öfke nöbetinde yere fırlattığım haritalara doğru yürüdüm. Onları elime aldım ve aradığımız bölgelerin karalamalarına baktım.

Birden aklıma bir düşünce geldi.

Bunu daha önce nasıl düşünemedim?!

Tam bir aptaldım! Bu kadar aptal olduğum için pençelerimi kendi kıcıma sokmak istedim.

"Peki ya mağaralar?" Logan'a bakarak homurdandım. "Bölgemizin hemen dışında bir sürü mağara sistemi var. Orası herifin saklanması için mükemmel bir yer olurdu. Bu aynı zamanda onu neden bulamadığımızı da açıklar."

Logan bana doğru yürüdü ve işaret ettiğim alana baktı.

"Şerefsiz." Logan homurdandı. "Bu aynı zamanda lanet ormandan ne kadar hızlı kaybolduklarını da açıklıyor."

Başımı salladım ve içimi küçük bir rahatlama dalgası kapladı.

Sonunda bir ipucumuz vardı. Sonunda bir şeyimiz vardı.

"Jacob'la zihin bağı kurdum." Logan bana bakarak söyledi. "Savaşçılarımızı bölgeyi aramaları için gönderiyorum."

Tekrar başımı salladım ve haritaya baktım. Mağara sistemi çok büyüktü. Şerefsiz gerçekten orada saklanıyor olabilirdi. Giriş Logan'ın kokusunu kaybettiği noktaya yakındı.

Yavrum gerçekten orada olabilirdi.

Onu bulacaktık. Yavrumu bulacaktık.

OceanofPDF.com

YETMİŞ BEŞİNCİ BÖLÜM - Vazgeçmek

Emma POV

"Merhaba, benim güzel küçük Luna'm." Beni hıçkırıklara boğan bir ses duydum.

Bana dokunmaması için Tanrıça'ya dua ederek gözlerimi daha da sıkı kapattım.

"Ağlama." dedi bana yaklaşarak. "Yakında bitecek. Cadıların işi neredeyse bitti. Harika iş çıkardın, tıpkı yapacağını bildiğim gibi."

Bitmesini istedim. Ölmek istedim. Hangisinin daha çok acı verdiğini bilmiyordum, onların deneylerinin mi yoksa onun dokunuşlarının mı. Sadece bitmesini istedim.

Elini kalçama koydu ve irkilmeme neden oldu. Zincirler yüzünden hareket edemiyordum.

"Sence Logan ellerimi vücudunda hissediyor mudur?" diye sordu elini yukarı kaldırarak. "Bu tatlı amcığa girdiğimde bunu hissedeceğini düşünüyor musun?"

Yumruklarımı sıktım ve daha yüksek bir sesle hıçkırdım.

Onun adını duymak kalbime saplanan bir bıçak gibiydi. Dostumu çok özlemiştim. Onu görmek istiyordum. Sesini duymak istedim. Ellerini vücudumda hissetmek istedim.

"Ağlama güzelim." diye güldü, elini kalçalarımın arasından çekerek. "Seni becermemi isteyeceksin. Seni sikmem için bana yalvaracaksın."

Nefesini yüzümde hissettim ve soğuk bir ürperti omurgamdan aşağı indi.

"Gözlerini aç, Emma." diye emretti.

Başımı salladım ama yüzümü tuttu ve beni durdurdu.

"Gözlerini aç." diye hırladı.

Onu dinledim ve gözlerimi açtım. Bana gülümsedi, ağızındaki bez parçasını aldı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Midem bulandı ve neredeyse . Başını

kaldırdı ve güldü.

"Tadın harika, güzelim." dedi. "Vücudunun her parçasını tatmak için sabırsızlanıyorum."

Ilık gözyaşlarımın yüzümden saçlarıma doğru süzüldüğünü hissettim.

"Dinlenmene izin vereceğim." dedi. "Cadılar birkaç saat içinde dönecek."

Bezi tekrar ağızıma kapattı ve bana göz kırptı.

Odadan çıkarken onu izledim. Kapıyı kapattı ve arkasından kilitledi.

Hıçkırarak ağladım ve tekrar gözlerimi kapattım. Artık uyanık olmak istemiyordum. Nemli duvarlara bakamıyordum. Vücudumdaki zincirlere bakamıyordum. Yanıklara, kesiklere ve morluklara bakamadım.

Artık bunların hiçbirini yapamazdım. Bu dünyayı geride bırakmak istedim. Vazgeçmek istedim. Gitmek istedim.

Yumuşak bir esinti tenime dokundu ve kaşlarımı çattım. O da neydi öyle? İçinde bulunduğum odanın penceresi yoktu.

Gözlerimi açtım ve nefes nefese kaldım.

Artık yatağa zincirlenmemiştim. Ağızımda bir bez yoktu. Artık o odada değildim.

Açık bir arazideydim. Güneşi tenimde hissedebiliyordum. Yakındaki derenin sesini duyabiliyordum. Etrafımdaki çiçeklerin kokusunu alabiliyordum.

Rüya görüyordum.

Yere baktım ve üzerimde kirli, yırtık kot pantolonum ve kapüşonlu tişörtüm yoktu. Üzerinde beyaz papatyalar olan en sevdiğim sarı güneş elbisemi giyyordum.

"Emma?" diye seslendi çok özlediğim bir ses.

Başımı kaldırdım ve birkaç metre ötede duran arkadaşımın bana şaşkınlıkla baktığını gördüm.

"Emma." diye tekrarladı sessizce, sesi kırılmıştı.

Bana doğru uzandı ve ben de aramızdaki mesafeyi kapatarak kollarına atladım.

Bacaklarımı beline doladım ve başımı omzuna yasladım. Beni göğsüne sıkıca bastırdı ve başımın üst kısmını defalarca öptü.

"Ah, bebeğim." diye . "Seni özledim, aşkım. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim." Başımı kaldırıp dudaklarımı onunkilere bastırırken söyledim.

İnledi ve dilimin içeri girebilmesi için ağzını açtı. Onun tadı beni ürpertti.

Bu rüya çok gerçekçiydi. Bunun sadece bir rüya olduğuna inanmak çok zordu.

"Seni seviyorum." Alnımı onunkine yaslayarak mırıldandım.

"Bebeğim, ben de seni seviyorum." dedi. "Seni bulacağım, tamam mı? Nerede olduğunu biliyoruz. Senin için geliyoruz."

Kalbim kırıldı. Bunun olmasını kadar çok istiyordum ki rüyamda beni bulacağını söylüyordu.

Ona baktım ve küçük bir gülümseme verdim.

"Seni çok özleyeceğim." Sessizce söyledim. "Andrew'a göz kulak olacağına dair bana söz ver, tamam mı?"

"Neden bahsediyorsun bebeğim?" diye sordu, kaşları çatılmıştı. "Beni neden özleyesin ki? Neden Andrew'la ilgilenmem gerekiyor?"

Yanağıma bir damla yaş düştü ve göğsüne baktım.

"Artık dayanamıyorum Logan." Sessizce söyledim. "Canım çok acıyor. Bırakmak istiyorum. Bitmesini istiyorum. Deneylere dayanamıyorum, dokunuşlarına daha fazla dayanamıyorum. Dayanamıyorum."

"Dokunuşları mı?" Logan yüksek sesle homurdandı.

Ona baktım. Köpek dişleri dışarı kaymıştı ve gözleri onunkilerle Leon'unkilerin karışımıydı.

"Senin için geliyorum, Emma." dedi, beni kendisine yaklaştırarak. "Sakin pes etme bebeğim. Vazgeçme, lütfen. Sana ihtiyacım var. Seni çok seviyorum. Sensiz yaşayamam. Bunu reddediyorum. Beni bırakma, lütfen beni bırakma."

Konuşmasının sonunda gözyaşları yüzünden akıyordu.

"Seni seviyorum." Dudaklarımı tekrar onunkilere bastırarak söyledim. "Seni çok seviyorum."

"Bana veda etme, Emma." diye haykırdı. "Yapma bunu."

Gerçekten istemedim. Gitmeye hazır değildim. Onu bırakmak istemedim. Kardeşimi bırakmak istemedim.

Ama cadıların deneyleri tam bir işkenceydi. Ben ölmeden ne kadar ileri gidebileceklerini görmek istediler. İşaretlenmeden büyü yapıp yapamayacağımı görmek istediler. Bana işkence etmenin ve beni ölüme yaklaştırmamanın bunu yapmamı sağlayacağını düşündüler. Yaptıkları tek şey beni yormak oldu. Yorulmuştum. Gözlerimi kapatıp boşluğa dalmak istedim. Tekrar vurulmak, yanmak ya da kesilmek istemedim. Kurtboğan ve

damarlarıma enjekte edilecek sıvı gümüş. Samuel'in ellerinin tekrar üzerimde olmasını istemiyordum. Durmasını istedim.

"Seni seviyorum Logan." Tekrar ettim.

İlk elektrik şok dalgasının içimde dalgalandığını hissettiğimde vücudum onun kollarında büküldü.

Cadılar geri dönmüştü. Logan'ın

gözleri panik içinde açıldı.

Açık alan yavaş yavaş kaybolmaya başladı.

"Seni seviyorum, Emma." Logan'ın sesini duydum. "Senin için geliyorum, bebeğim. Senin için geliyorum. Beni bırakma."

İkinci dalga beni çılgılık attırdı.

YETMİŞ ALTINCI BÖLÜM - Rüya

Logan POV

Kalbim deli gibi atıyordu.

Bir saniye önce eşim kollarımdaydı, bir saniye sonra ise zıplıyor ve ofisime bakıyordum.

Yine acı çekiyordum. Ona yine işkence ediyorlardı. Hala çığlıklarını duyabiliyordum.

Hayır.

Hayır, hayır, hayır,
hayır, hayır.

Siktir!

"Ne oldu?!" Andrew bağırdı ve ona bakmamı sağladı. Köpek dişlerim çıkmıştı ve hırıliyordum. Fark etmemiştim bile.

"Logan?" Andrew haritayı sehpanın üzerine koyarak bana tekrar seslendi.

"Emma'yı gördüm." Sessizce mırıldandım.

"Ne?" Andrew gözleri büyüyerek sordu.

Ellerime baktım. Sadece ona dokundum. Onu hissettim. Tadına baktım. O kadar gerçekti ki.

Bu bir rüya olamaz.

Acı içimi parçaladı ama buna aldırmış etmedim. Hareket edip onu bulmam gerekiyordu. Hemen şimdi.

"Emma'yı gördüm." Ellerime bakarak biraz daha yüksek sesle tekrarladım.

Sadece tenini parmak uçlarımda hissettim. Ağzının sıcaklığını dilimin üzerinde hissettim.

"Rüya görüyordun Logan." Drake başımı kaldırıp ona bakmamı sağladı. "Hayır." "Hayır" dedim. "Çok gerçektir. Rüya değildi. Onu gördüm. Onu hissettim." Drake'in sempatik bakışları beni çok kızdırdı.

"Ne dedi o?!" Andrew ayağa kalkıp bana yaklaşıp sordu. "Sana nerede olduğunu söyledi mi?"

Sikeyim.

Bunu ona sormadım. Neden sormadım?!

"Hayır." En iyi arkadaşşıma bakarak mırıldandım. "Neden uyuyordum ki zaten? Onu bulmak zorundayız."

"10 dakika önce uyuyakalmışsın." Andrew karşımdaki sandalyeye oturarak açıkladı. "Sana biraz dinlenmen için yarım saat vermeye karar verdik. Çalışıyorduk, merak etme."

Kaslarımın sıkışmasına neden olan başka bir acı dalgası hissettim. Vücudum ve hırıltıyı içimde tutmak zor oldu.

"Ona yine zarar veriyorlar." Andrew mırıldandı, sesi kırılmıştı. Başımı salladım, acıyı görmezden geldim. Ayağa kalktım ve etrafta volta atmaya başladım.

"Vazgeçtiğini söyledi." Yumruklarımı sıkarak söyledim. "Gitmemiz gerek. Bölgeyi araştırmak artık umurumda değil. Gidiyoruz ve ben herkesi öldüreceğim."

"Ne dedi?" Andrew yüksek sesle soludu.

"Artık dayanamıyorum Logan." Kafamın içinde onun sesini duydum. "Çok fazla acıyor. Bırakmak istiyorum. Bitmesini istiyorum. Deneylere dayanamıyorum, onun dokunuşlarına daha fazla dayanamıyorum. Dayanamıyorum."

Dudaklarımdan hıçkırıkla karışık bir hırıltı çıktı. Saçımı bir avuç tuttum ve çektim.

"Artık dayanamıyorum Logan." Sözlerini sessizce tekrarladım. "Canım çok acıyor. Bırakmak istiyorum. Bitmesini istiyorum. Deneylere dayanamıyorum, dokunuşlarına daha fazla dayanamıyorum. Dayanamıyorum."

Andrew'un hırıltısı camları .

"HAYIR!" Andrew çığlık atarak ayağa kalktı ve etrafta volta attı.

"Bugün gidiyoruz." Çenemi sıkarak söyledim. "Daha fazla beklemeyeceğim. Eşimi almaya gidiyorum."

Andrew titriyordu. Ellerindeki tüyler büyümüş ve pençeleri çıkmıştı. Asher dışarı çıkmak istiyordu ama Andrew ne pahasına olursa olsun onu içeride tutmaya çalışıyordu.

Kurtları serbest ne olacağını biliyorduk.

Leon'un öfkesini o lanet mağaraya girdiğim ana saklıyordum. Samuel için saklıyordum.

O pisliği parçalara ayırırdım.

Eşimi benden almaya cüret etti. Ona zarar vermeye cüret etti. Ona dokunmaya cüret etti.

Dokunmakla neyi kastettiğini bilmiyordum ama omzuna bir parmak bile koysa onu öldürürdüm. Eğer daha fazlasını yaparsa, lanet ellerini keser ve o izlerken yakarım.

Ona işkence etmekten zevk alacağım. Onu öldürmekten zevk alacağım.

"Sırf bir rüya yüzünden hazırlık yapmadan oraya gitmenin en iyi fikir olduğundan emin miyiz?" Drake başımı ona doğru çevirmemi sağlayarak sordu.

Andrew ve ben yüksek sesle homurdandık.

"Bu bir rüya değildi!" Bağırđım. "Gerçekti ve ben arkadaşımı alacağım!"

Drake teslim olmak için ellerini kaldırdı.

"Üzgünüm Logan." dedi. "Sadece güvenlik konusunda endişeliyim."

"Leon'un çıkmasına izin verdiğimde halkım tehlikede olmayacak." Hırladım.

"Leon öldürmeye o kadar hazır ki."

"Asher ile aynı." Andrew .

"Anlıyorum." Drake sakince konuştu. "Ben de varım çocuklar. Ben de onu geri istiyorum. Yardım edeceğim. Sadece aptalca bir şey yapmadan önce biraz nefes almanızı ve sakinleşmenizi istiyorum. Onların cadıları var, unuttunuz mu?"

Tabii ki biliyordum. Dikkatli olmamız gerektiğini biliyordum. Körü körüne gidemeyeceğimizi biliyordum. Ama daha fazla zaman kaybetmek istemedim.

Onu kaybedemezdim. Hayatımın aşkını kaybedemezdim. Bebeğimi kaybedemezdim.

Ona gitmem gerekiyordu. Onu kurtarmam gerekiyordu. Onu kollarımda hissetmeye ve tekrar tadına bakmaya ihtiyacım vardı.

Ona ihtiyacım vardı ve daha fazla bekleyemezdim.

"Biliyorum, Drake." İçimi çektim. "Körü körüne gitmeyeceğiz ama bugün gidiyoruz. Dikkatli olacağız ama gidiyoruz. Onsuz daha fazla dayanamam. Vazgeçmesine izin veremem. Onu kaybedemem."

Andrew sızlanarak kalbimin kırılmasına neden oldu. Yaşadığı acıyı hayal bile edemezdim. O onun küçük kız kardeşiydi, küçük yavrusuydu.

"Savaşçılarla ve yardım etmek isteyen diğer herkesle zihinsel bağlantı kurdum." Andrew dedi ki. "Yavrumu eve geri getiriyoruz. Bugün."

Yumruklarımı sıktım ve çenemi gerdim. Andrew ve Drake'in ardından ofisimden çıktım.

Eşimi geri alacaktım. Onu bulup eve getirecektim.

Bir daha kimse onu incitemeyecekti. Kimse onu bir daha benden alamayacaktı.

Bunu yapmaya çalışan herkesi öldürürüm.

OceanofPDF.com

YETMİŞ YEDİNCİ BÖLÜM - Beklemek

Logan POV

Ormanın ortasında durmuş, mağara sistemlerinin girişine bakıyordum.

Vücudum öldürme isteğiyle dolup taşıyordu.

"Hazır mısın Leon?" Kurduma sordum.

"Çıkarın beni. İçimi tırmalayarak homurdandı.

"Yakında. Derin bir nefes alarak söyledim. "Biraz beklememiz gerekiyor.

Leon hırladı ve içime bir öfke dalgasının yayıldığını hissettim. Hazırdan da öteydi. "Bir şey var mı?" Andrew sessizce sordu.

Başımı salladım.

Cadılarla nasıl başa çıkacağımızı bilmiyorduk. Kendimizinkini bulmak için zamanımız yoktu ve ben beklemek istemedim. Emma'yı gördüğüm rüya beni sarstı. Eğer gerçekse ve gerçekten pes etmeye hazırsa, bize yardım etmek isteyen bir cadı bulmak için beklersem kendimi asla affetmezdim.

Kendimi affetmeye bile vaktim olmazdı. Eşimi takip edecektim. Onsuz yaşayamazdım.

Emma'ya tekrar işkence edildiğini hissedene kadar beklemeye karar verdik. Cadılar Emma ile meşgul olduktan sonra saldırmaya karar verdik.

Özür dilerim bebeğim. Onunla zihin bağı kurdum. Çok özür dilerim. Buradayız aşkım. Seni buradan çıkaracağız. Seni bu şekilde kullanmak zorunda kaldığımız için çok üzgünüm. Çok üzgünüm. Seni seviyorum bebeğim. Buradayım ve seni buradan çıkaracağım.

Elimden geldiğince çabuk, tamam mı? Sadece biraz daha dayan. Sadece biraz daha, bebeğim.

Beni duyamadığını biliyordum. Ama onunla konuşurken kendimi daha iyi hissediyordum. Belki, sadece belki, beni duyabiliyordu ama cevap veremiyordu. Ona güvence vermem gerekiyordu. Ona güç vermeliydim. Biraz daha dayanmasına ihtiyacım vardı.

Andrew'a baktım. Sınırdıydı. Çok vahşi görünüyordu. Asher'ı dışarı çıkardığında kıyametin kopacağını biliyordum.

"Asher nasıl?" Beta'ma sordum.

"Öldürmeye hazır." Andrew homurdandı ve gözlerini mağara sistemlerinin girişine sabitledi.

"Leon'la aynı." Mırıldandım. "Çıkmak istiyor."

"Asher'ı içeride tutmakta zorlanıyorum." Andrew sessizce homurdandı. Yer değiştirmesini durdurmak için kaslarını sıkıldığını görebiliyordum. "Onunla zihin bağı kurmaya mı çalışıyorsun?"

Ona sordum.

Çenesini sıkarak başını salladı.

"Onunla konuşmaya devam ediyorum." dedi. "Belki beni duyuyordur diye umuyorum ama cevap vermiyor."

"Ben de." İçimi çektim.

Emma, seni çok seviyorum. Onu tekrar zihnime bağladım. Buradayım bebeğim. Mağaranın hemen dışındayım. Senin için geliyorum. Yakında kollarıma döneceksin.

Ondan haber almayı umarak konuşmayı kestim. Haber alamayacağımı biliyordum ama umut acımasız bir kaltaktı.

Seninle ilgileneceğim, bebeğim. Zihin bağlantımızı tekrar açtım. İyileşmen için sabırsızlanıyorum. Seni tekrar tatmak için sabırsızlanıyorum. İçinde olmak için sabırsızlanıyorum. Köpek dişlerimi o tatlı boynuna batırmak için sabırsızlanıyorum. Seni mümkün olan her şekilde benim yapmak için sabırsızlanıyorum.

O kızla evlenecektim. Onu tekrar kollarıma alır almaz, mümkün olan her şekilde kendime bağlayacaktım. Onunla sevişecek, onu becerecek, onu işaretleyecek ve onunla evlenecektim. O benimdi ve herkesin onun kime ait olduğunu bilmesini sağlayacaktım.

"Ya burada değilse?" Andrew yumruklarını sıkarak mırıldandı. "Ya yanlış yerdeyse?"

öfke patladı. Gözlerimi kısarak hırladım. "O burada." Çenemi sıkarak söyledim. "Burada olmak zorunda."

Andrew derin bir nefes aldı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi.

Burada olmalıydı. Bebeğim bugün kollarıma geri dönecekti. Bugün onun dudaklarını tadacaktım. Bugün parmak uçlarımin altında tenini hissedecektim. Bugün onun muhteşem kokusunu içime çekecektim. Bugün onu görecektim.

Yoksa dünyayı . Onu geri alacaktım. Bugün.

Mağarayı çevreleyen ormana baktım. Benim ve Drake'in savaşçıları her yere gizlenmişlerdi. Nerede saklandıklarını tam olarak bilmesem, Andrew ve benim burada yalnız olduğumuzu düşünebilirdim.

Ama biz değildik. Benim ve Drake'in tüm savaşçıları buradaydı. Savaşçı olarak sınıflandırılmayan bazı kurtların bile gelmişti. Herkes o piçlerle savaşmaya hazırdı. Herkes Emma'yı geri istiyordu.

Sürümün onu ne kadar sevdiğini bile bilmiyordum. Luna olmadan önce bile onların kalplerine girmişti. Hastanede gönüllü çalışıyordu.

Eğitim merkezinde, okulda gönüllü olarak çalıştı, tarlada Amy'ye yardım etti. Herkes onu tanırdı ve herkes onu severdi.

Onun iyi bir Luna olamayacağını tam bir aptaldım.

Eşim olduğunu öğrenmeden önce bile Luna'ydı. Luna olmak için bana ihtiyacı bile yoktu. Alfa olmak için ona ihtiyacım vardı.

Ben onun Alfa'sıydım.

Onsuz bir Alfa olamazdım. Onu geri getirmek zorundaydım. Ona ihtiyacım vardı.

Kendimi yavaşça yanaklarını okşarken hayal ettim. Kendimi onun gözlerine bakarken ve ağına yumuşak bir öpücük kondururken hayal ettim. Dilimle onun tadını alabiliyordum. Yumuşak dudaklarını dudaklarımda hissedebiliyordum. Vücudunu öperken kendimi onun yumuşak tenine dokunurken hayal ettim. Onun inlediğini ve adımı çağırdığını hayal ettim. Köpek dişlerim onun lezzetli tenini delirken kendimi ona girerken hayal ettim.

Vücudumdan bir ürperti geçti. Bunun olmasına ihtiyacım vardı. Ona ihtiyacım vardı. Yumruklarımı sıktım ve kendimi odaklanmaya zorladım.

Önce o pisliğı öldürmem gerekiyordu. Bana ait olan bir şeyi alırsan ne olacağını ona göstermeliydim.

Birden bir acı dalgası tren gibi üzerime geldi. Ona yine işkence ediyorlardı.

GİDİN! Tüm savaşçılarımla birlikte zihin bağlantısından ıǵlık attım.

şİMDİ! Buradayım bebeğim. Emma'ya zihin bağlantısı kurdum. **Senin için geliyorum.**

YETMİŞ SEKİZİNCİ BÖLÜM - Kapı

Andrew POV

Ayağa fırladım ve kontrolü Asher'a bıraktım.

Değişimin gücü kaslarımı daha önce hiç olmadığı kadar gerdi. Asher dışarı çıkmaya fazlasıyla hevesliydi.

Emma'yı bulun! Mağaraya girdiğimizde Logan zihin bağlantımız aracılığıyla çılgılık attı. **Bırak Samuel'le ben ilgileneyim. O benim!**

Dikkatli ol. Onu geri bağladım. **O herifin neler yapabileceğini bilmiyoruz.**

Sadece bebeğimi güvenli bir yere götür, tamam mı? Logan beni bağladı.

Yapacağım. Ben de dedim ki. **Merak etme. Onu geri getireceğim.**

Onsuz deliriyordum. Endişeliydim, korkmuştum ve çok kızmıştım. Kız kardeşimi geri istiyordum. Yavrumu geri istiyordum. Asher sürekli dışarı çıkmaya çalışıyordu. Onu bulana kadar ormanın altını üstüne getirmek istiyordu.

"Tabii ki yaptım. Mağara geçitlerinde koşarken Asher homurdandı. "O benim kız kardeşim. Onun büyümesini izledim. Onu ben büyüttüm. Hastalandığında ona yardım ettim. Üşüdüğünde onu sıcak tuttum. Kız kardeşimi geri istiyorum.

"Onu geri alacaksın. Ona söyledim. "Onu geri alacağız.

Asher yüksek sesle sızlandı ve eskisinden daha da hızlı koştu.

Mağara duvarları bulanıktı. Etrafımdaki diğer kurtlara dikkat bile etmedim. Sadece zaman zaman Leon'a baktım. Hâlâ acı çekiyor gibi görünüyordu ve bu sadece iki gelebilirdi. Ya hala

ya da tamamen yanlış yerde olduğumuzu anlamadı.

İlki olmasını umuyordum.

Eğer yanlış yerde olsaydık, delirirdim. Yavrumun acı çektiğini bilerek bir gün daha geçiremezdim. O şerefsizlerin yavruma zarar verdiğini bilerek bir gün daha geçiremezdim.

Yapamadım işte.

Havadaki nemin kokusunu alabiliyordum. Koştukça koku daha da kötüleşiyordu. Boğucu bir kokuydu.

Logan savaşçılarımıza etrafa dağılıp bir giriş ya da el yapımı gibi görünen herhangi bir yapı aramaları için emir veriyordu. Saatlerce koşmuş gibiydik ama mağaranın içine girdikçe daha da yavaşlıyorduk. Geçitler gittikçe daralıyordu ve kurt formlarımızda zar zor koşabiliyorduk.

Bir şey görüyor musunuz? Zihin bağlantısı aracılığıyla savaşçılarımıza sordum.

Hayır, Beta. Cevap verdiler.

Leon homurdandı ve daha hızlı hareket etmek için kendini zorladı.

Kalbim göğsümün içinde hızla çarpıyordu. Çok kızgındım ve çok korkmuştum. Leon'un acı çektiğini görebiliyordum. Ona hâlâ işkence ettiklerini görebiliyordum.

İyi misin? Logan'la zihin bağı kurdum.

Ben iyiyim. Hırladı. **Bu lanet acı, öfkemi başka hiçbir şeye benzemiyor.**

Ona inandım. Çok kızgın görünüyordu. Onu daha önce hiç böyle görmemiştim.

Kardeşimin acı çektiğini düşünmek bile kalbimi acıtıyordu. Ona ne yapıyorlardı? Logan rüyasında kızın şok geçirmiş gibi görüldüğünü söyledi. Bu doğru muydu? Başka ne yapıyorlardı? Ona yine mi dokunuyordu?

O pislği öldürmekten zevk alacaktım. Her bir parmağını teker teker kesecektim.

Logan bana ona dokunduğunu söylediğinde kıpkırmızı kesildim. Onun en kötü kabusu olacaktım. Ne tür bir canavarı uyandırdığını bilmiyordu. Kimse kız kardeşime zarar verip bundan kurtulamazdı.

Alfa, Beta, bir kapı görüyorum! Savaşçılarımızdan birinden bir zihin bağlantısı aldım.

Nereye? Logan koşmayı bırakırken hırladı.

Kuzeye. Savaşçı dedi ki.

Logan, ben ve bizimle birlikte olan diğer tüm savaşçılarımız arkamızı döndük ve olabildiğince hızlı bir şekilde ters yöne doğru koştuk.

Haklıydık. O buradaydı. Benim küçük kızım buradaydı!

Yoksa neden mağara sisteminin ortasında lanet bir kapı olsun ki? Herif buraya bir çeşit yeraltı sığınağı inşa ettirmiş olmalı.

Logan'ın peşinden koştum. Bir an önce kapıya varmak . Kapıyı kırmak ve yavrumu almak istiyordum. Onu bir an önce buradan götürmek istiyordum.

Kapıya yaklaşırken savaşçılarımız bizim için yolu açtılar.

Drake zaten oradaydı. Bizimle zihin bağlantısı kuramadığı için insan formuna geri döndü. Sürümüzün bir parçası değildi.

"Geçmek zor olacak." Drake bizi görür görmez söyledi.

Leon hırladı. Kapıya doğru koştu ve tüm vücudunu kapıya . Kapı kırılmamıştı ama şimdi üzerinde kocaman bir göçük vardı.

Onu takip ettim, hırladım ve kapıya doğru koştum.

Hâlâ yerinden oynamıyordu ama göçük daha da

büyümüştü.

Savaşçılarımız bizi takip ederek hırladılar, koştular ve vücutlarını teker teker kapıya çarptılar.

Kapının diğer tarafından gelen hırıltıları duyabiliyorduk. Sesleri gittikçe yükseliyordu.

Burada olduğumuzu biliyorlardı.

Leon'a baktım. Hâlâ acı çekiyordu. Hırlamaya ve vücudunu defalarca kapıya çarpmaya devam etti.

Yüksek sesle homurdandım ve Leon'un izinden giderek bedenimi kapıya çarpmaya devam ettim.

Emma, tatlım, buradayız. Kardeşimle zihin bağı kurdum. Biraz daha dayan, tamam mı ufaklık? Biz buradayız. Seni almaya geliyorum.

Kapı sonunda bizim amansız baskımız altında kırıldı.

Haydut kurtlar hırladı ve üzerimize atladı. Savaşçılarımız hazırды. Jilet gibi keskin pençeleri ve sivri köpek dişleri haydutları tereyağından yapılmış gibi doğradı.

Kapılar sadece birkaç saniyeliğine açılmıştı ve ben çoktan kan içinde kalmıştım.

Leon ve ben hırladık, zıpladık ve savaşçılarımızı haydutlarla uğraşmaları için bırakarak geçitten aşağı doğru koşmaya başladık.

Bizi durdurmaya çalışan her haydutun sonu ölüm oldu.

Asher ve Leon o kadar sinirlenmişlerdi ki ben daha ne olduğunu anlayamadan diğer kurtları öldürdüler.

Koştuğumuz dar geçit birdenbire büyük bir beton odaya dönüştü.

Haklıydım. Bir yeraltı yapısıydı.

Etrafıma bakındım, bizi daha ileriye götürecek bir kapı arıyordum ki Leon'dan gelen yüksek sesli bir inilti içimi dondurdu.

Başımı ona doğru çevirdim. Yerdeydi, inliyor ve hırlıyordu. Kriz geçiriyor gibi görünüyordu.

Yaşadığı acının tek anlamı olabilirdi... O ölmüştü.

Hayır.

HAYIR, HAYIR, HAYIR, HAYIR, HAYIR!

OceanofPDF.com

YETMİŞ DOKUZUNCU BÖLÜM - Ölmek

Logan POV

Acı korkunçtu.

Daha önce hiç yaşamadığım bir şeydi.

gibi hissettim. Ölüyormuşum gibi hissettim. Ölmek istiyordum. Onsuz yaşayamazdım.

Bağımızın koptuğunu hissedebiliyordum. Ruhunun gittiğini hissedebiliyordum. Eşimin, hayatımın aşkının öldüğünü hissedebiliyordum.

Hayır.

Hayır, hayır, hayır, hayır, lütfen hayır!

Emma'm olmaz, bebeğim olmaz. O olmaz, lütfen, o olmaz.

Ona dokunmak istedim. Onu hissetmek istedim. Onu görmek ve harika sesini duymak istedim. Ona ihtiyacım vardı. Yaşamak için ona ihtiyacım vardı. Nefes almasına ihtiyacım vardı. Var olmasına ihtiyacım vardı.

Onu kaybedemezdim. Onu değil.

Ayağa kalkıp savaşmak istedim. Ona koşmak ve onu kurtarmak istedim. O orospu çocuğunu öldürmek istedim ama hareket edemedim.

Acı beni sızlattı ve yerde çırpınmama neden oldu.

"EMMA!" Leon kafamın içinde çılgılık atıyordu. *"HAYIR, BEBEĞİM, HAYIR!"*

Andrew'un geriye doğru kaydığını, yanımda diz çöktüğünü ve kürkümü avuçladığını görebiliyordum.

"ÖLDÜ MÜ?" diye bağırdı, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyordu. Cevap veremedim. Bilmiyordum ki.

Ölmüş gibi hissediyordum ama aramızdaki bağı hâlâ hissedebiliyordum. Bağ hala oradaydı. Yırtılmıştı ama kopmamıştı.

Hâlâ hayattaydı. Yaşıyor olmalıydı.

Aramızdaki bağı hâlâ hissedebiliyorum. Andrew ile zihin bağı kurdum. **Ölüyor ama .**

Andrew başını kaldırdı. Gözleri bir şeyin üzerinde durmadan önce odanın etrafına bakındı.

"Kalk." diye homurdandı, ayağa kalktı ve geri çekildi.

Orada bir kapı var. Zihin bağlantısı aracılığıyla benimle konuşmaya devam etti.

Ona ulaşmamız gerek.

Acı hâlâ akıl almaz derecede güçlüydü ama kendimi yerden kaldırdım ve kapıya doğru döndüm. Dudaklarımdan çıkan hırıltı tüyler ürperticiydi. Daha önce hiç böyle hırlamamıştım.

Samuel'i öldürme ihtiyacı hissettiğim kadar hiç kimseyi öldürme ihtiyacı hissetmemiştim.

Andrew ve ben kapıya doğru koştuk. Asher vücudunu kapıya çarptı ve kapı açıldı.

Bizi yeni bir koridora götürdü. Arkamızdaki savaşçıların hırıltılarını duyabiliyordum.

O kadar hızlı koşmaya başladım ki koridor bir bulanıklıktan başka bir şey değildi. Artık önümüzden gelen hırıltıları da duyabiliyordum.

Hepsini öldürün. Savaşçılarımla olan zihin bağlantısından homurdandım. **O zavallı orospu çocuklarından hiçbirini sağ bıraktığınızı görmek istemiyorum.**

Evet, Alfa! Savaşçılarım hep bir ağızdan homurdandılar.

Emma ile olan bağima odaklandım. Hâlâ oradaydı ama yavaş yavaş yok olduğunu hissedebiliyordum.

Emma, bebeğim, beni bırakma. Zihin bağlantısından ağladım. **Lütfen bebeğim, lütfen. Ben buradayım. Dayan bebeğim. Seni almaya geliyorum. Beni bırakma.**

Emma'nın öleceğini düşünemezdim bile. Hayatta kalmak zorundaydı. Benimle kalmalıydı. Artık onun sesini ya da gülüşünü duyamayacağımı düşünemiyordum bile. Artık onun yumuşak tenine dokunamayacağımı bile düşünemezdim. Artık onun her parçasının tadına bakamayacağımı düşünemezdim bile. Bu olamazdı. Olamazdı işte. Çıldırırdım.

"O ölmüyor! Leon adımlarını hızlandırarak bağırdı. 'Onu kaybetmiyorum! Eliza'yı kaybetmeyeceğim! Onları parçalara ayıracağım!'"

Bir başka büyük odaya girdiğimizde Leon yüksek sesle homurdandı. Gerçi bu boş değildi. Bizi bekleyen haydutlar vardı. Hırılıyorlardı ve dövüşmeye hazırdılar.

Şu anda bana zavallı küçük pislikler gibi görünüyorlardı. Öfkem içimde alev alev yanıyordu ve hepsini tek başıma öldürebileceğimi biliyordum.

Ama sonra gözlerim en çok istediğim kişiye takıldı. Samuel.

Hâlâ insan formundaydı ve aptal suratında bir sırıtma vardı. Geriye doğru kaydım ve daha dik durdum.

"Arkadaşımı bana hemen geri ver!" Çığlık attım.

Arkamdan hırıltılar ve hırıltılar duyabiliyordum. Asher'ın yanımda durduğunu gördüm. Sarmal bir yay gibiydi, öldürmeye başlayabilmek için benim söylememi bekliyordu.

"Neden bahsettiğini bilmiyorum Logan." diye güldü sikik herif. "Buradaki tek dişi kurt Emma ve o da benim eşim."

Leon o kadar yüksek sesle hırladı ki haydut kurtlar bile bir adım geri çekildi.

Samuel'in gülümsemesi bir dalgalandı.

Bu doğru, pislik!

"Onu hemen şimdi bana geri verirsen daha hızlı ölmene izin verebilirim." Ona bir adım daha yaklaşarak .

"Onu almana izin veremem Logan." diye dudak büktü piç kurusu. "Eşimden öylece nasıl vazgeçebilirim? Başka bir kurdun eşini nasıl alabilirsin? Bunun ne kadar acı verdiğini biliyor musun?"

Öfke içimde patladı. Leon dışarı çıkmak için bastırıyordu. O orospu çocuğunu tanınmaz parçalara ayırmaya hazırdı.

"*Çıkarın beni.* Leon tehditkâr bir şekilde homurdandı.

"*Bekle.* Ben de ona hırladım.

Şerefsiz sırttı.

"Sana bir şans verdim, orospu çocuğu." Gözlerimi ona dikerek hırladım.
"Kabul etmeliydin."

Hepsini öldürün. Savaşçılara emrettim.

Bir saniye içinde etrafımda kıyamet koptu.

Geriye doğru kaydım ve öfkemle Leon'un kontrolü ele almasına izin verdim.

Samuel'in kendi kurduna dönüştüğünü gördüm. Benimkinden çok daha küçüktü. Onu öldürmek çok kolay olacaktı.

Odaya hızlıca bir göz attım. Cadılar görünürde yoktu. Emma'nın acısını hâlâ hissedebiliyordum. Aramızdaki bağı yavaş yavaş yok olduğunu hissedebiliyordum.

Cadılar burada olduğumuzu bilmeliydi. Bu da bebeğime her ne yapıyorlarsa duramayacakları anlamına geliyordu. Bir çeşit ayın ya da başka rahatsız edici bir şey olmalıydı.

Git Emma'yı bul! Andrew'la zihin bağı kurdum. Daha fazla zaman kaybedemeyiz. Drake ve Jacob'ı da yanına al. Onu öldürüyorlar!

Asher mızıltıyla karışık bir hırıltı çıkardı.

Drake'e onu takip etmesini işaret ettiğini görebiliyordum. İçinde bulunduğumuz kana bulanmış odadan dışarı açılan kapıya doğru koştuklarını görebiliyordum.

Seni almaya geliyoruz bebeğim. Emma'yı zihnime bağladım. **Kardeşin senin için geliyor. Dayan aşkım, dayan.**

Bağımız biraz daha koptu ve acımız arttı.

, derin bir nefes aldım ve Samuel'i bulmak için arkamı döndüm.

Acıyı öfkeye dönüştürecek ve onu öldürecektim.

SEKİZİNCİ BÖLÜM - Zincirlenmiş

Andrew POV

Koridorda manyak gibi koşuyordum.

Onu öldürüyorlar!

Onu öldürüyorlar!

Onu öldürüyorlar!

Onu öldürüyorlar!

Logan'ın sözleri zihnimde tekrarlanıp

duruyordu. O değil, benim yavrum değil!

Bekle aşkım. Onu zihnime bağladım. Ben buradayım. Yakındayım. Lütfen bırakma. Lütfen beni bırakma. Seni kaybedemem, aşkım. Sen benim dünyamdaki en önemli kişisin. Beni bırakma.

Jacob ve Drake'in yanımda koştuklarını duyabiliyordum. Savaşçılarımız arkamızdaydı. Odanın içinde devam eden savaşı zar zor duyabiliyordum.

Bizi takip eden birkaç haydutun sesini duyabiliyordum ama savaşçılarımız bize çok yaklaşımadan onlarla başa çıktı.

Geçitler tamamen bulanıktı. Nereye gittiğime bile bakmıyordum. Odaklandığım tek şey bir şeyler duymaya ya da koklamaya çalışmaktı.

Kız kardeşimi kaybetmeyi düşünmek bile istemiyordum. Eğer o ölürse, delirirdim. Hayatımın hiçbir anlamı kalmazdı. Bir eşim yoktu, çocuklarım yoktu. Ona sahiptim. Onu bu dünyadaki her şeyden daha çok seviyordum. Onu kaybedemezdim. Kaybedemezdim.

Gülüşünü hatırladım. Adımı çağırın sesini hatırladım. Küçükken kollarıma koştuğu her anı hatırladım. Küçük kollarının boynuma nasıl dolandığını hatırladım. Üşüdüğünde Asher'ın kürküne nasıl sarıldığını hatırladım. Hastalandığında her zaman bana nasıl geldiğini hatırladım. Bende nasıl teselli aradığını hatırladım. Onu her güldürdüğüm zamanı hatırladım. Birlikte nasıl vakit geçirdiğimizi ve birbirimizle olmayı ne kadar sevdiğimizi hatırladım. Her şeyi hatırlıyordum ve bunu kaybedemezdim.

Onu kaybedemezdim.

Asher yüksek sesle

sızlandı.

"Emma'm." haykırdı. "Benim küçük kız kardeşim.

"Biliyorum. "Biliyorum" dedim. 'Onu bulacağız, Asher. Yavrumuzu geri alacağız.

Jacob'a baktım. Yüzünde kararlı bir ifade vardı. Öldürmeye hazır gibi görünüyordu. Buna sevindim. Cadıları parçalamaya hazır birine ihtiyacım vardı.

kokusu burnuma geldi.

"Emma! Asher daha da hızlı koşmaya başlarken yüksek sesle sızlandı.

Bir kapı görüyorum! Jacob beni zihnine bağladı.

Ben de gördüm. Odanın içinde titreyen ışığı görebiliyordum ve Emma'nın orada olduğunu biliyordum. Onun üzerinde boktan şeyler yapıyorlardı. Kız kardeşimin üzerinde deney yapıyorlardı!

Gürültülü bir hırıltı çıkardım ve vücudumu kapıya çarptım.

İçeride gördüğüm şeye hazır değildim.

Küçük yavrum tavanda asılı duruyordu. Elleri başının üstündeydi ve bileklerinde zincirler vardı. Başı aşağı sarkıyordu. Kıyafetleri neredeyse hiç yoktu. Üzerindeki kapüşonlu tişört yırtılmıştı ve vücudunun üst kısmını görebiliyordum. Kot pantolonu deliklerle doluydu. Vücudu çürükler, kesikler ve yanıklarla kaplıydı. Saçları kan içindeydi.

Gözleri kapalıydı. İçeri girdiğimizi bile fark etmedi. Gerçekten gitmiş miydi?

Hayır, hayır, hayır, hayır.

Lütfen, hayır! Benim güzel kız

kardeşim olmaz!

Hırladım ve odadaki dört cadıya odaklandım.

Odaklarını bize kaydırdılar ama tam olarak orada olmadıklarını söyleyebilirdim. Gözleri süt beyazı renkteydi ve büyüleri Emma'ya odaklanmıştı.

Öldürün onları! Savaşçılarımın olan zihin bağlantım aracılığıyla hırladım.

Biz üzerlerine atladık ama onlar kendi etraflarında ve Emma'nın etrafında bir kalkan oluşturmuşlardı.

Homurdandım ve vücudumu ona çarptım. Kırılmadı ama biraz büküldüğünü hissettim. Şüphelendiğim kadar güçlü değildi.

Emma'ya yaptıkları her ne haltsa onu bozamayacaklarını tahmin ediyordum. Buna bir son verip tamamen bize odaklanamazlardı.

Kalkanı indirmeliyiz! Zihin bağlantısından çılgık attım. **Onlar büyüü tamamlamadan önce onları öldürmeliyiz!**

Savaşçılarım ve ben vücutlarımızı görünmez kalkana çarpmaya başladık. Bunu her yaptığımızda, küçük bir elektrik vızıltısı bedenlerimizi şok ediyordu. O kadar kızgındım ki bunu hissetmedim bile. Tam bir elektrik şoku olsa bile umurumda değildi. Kız kardeşime ulaşıyordum. Emma'ya ulaşıyordum.

Tüm bu süre boyunca gözlerimi ondan ayırmadım. Nefes alıp almadığını anlamaya çalıştım. Göğsünün yükselip alçaldığını gördüğüme yemin edebilirdim ve bu, içinde bulunduğum muazzam acının altında ezilmemem için yeterliydi.

Cadılara baktım. Zayıflardı. Emma'ya ve yaptıkları ayine odaklanmışlardı. Görünüşe göre büyüü durduramıyorlardı. Bize odaklanmaya çalıştılar ama bu onlar için çok zordu.

Bu bizim şansımızdı. Kalkanı indirmemiz gerekiyordu!

Sürtükler ona bir elektrik şoku daha verince Emma'nın vücudu sarsıldı. Gözleri kapalı kaldı.

Yüksek sesle homurdandım ve bedenimi kalkana öncekinden daha sert bir şekilde çarptım.

Andrew! Zihnimde Logan'ın sesini duydum. **Onu buldun mu?**

Ben yaptım. Onu hemen zihnime geri bağladım. **Onun ve cadıların etrafında bir kalkan var. Kırmaya çalışıyoruz.**

Yaşıyor mu? Logan sesi titreyerek sordu. **Aramızdaki bağı hâlâ hissedebiliyorum ama giderek kayboluyor...**

Sesi kesildi ve bağlantımız üzerinden konuşmayı kesti.

Emma'ya baktım. Göğsüne baktım. Küçük bir hareket vardı.

Andrew?! Logan çığlık attı.

Nefes alıyor. Ona zihin bağı kurdum. **Mümkün olduğunca çabuk buraya gel.**

Geliyorum. Hırladı. **Burada işimiz neredeyse bitti. Neredeyse öldürecektim ama fikrimi değiştirdim. Ölmesine izin vermeden önce onunla biraz oynayacağız.**

Homurdandım ve vücudumu tekrar kalkana çarptım.

Çatlamaya başladı.

Daha sert! Savaşçılarımın olan zihin bağlantısından çılgılık attım.

Onlara söylediğimi yaptılar ve kalkan ortadan kaybolurken havada uçuşan elektriğin sesini duyduk.

Cadılar odaklanmaya çalışarak bize baktılar.

İçlerinden biri elini kaldırdı ve bize doğrulttu. Bir büyüünün bana çarptığını hissettim ama herhangi bir zarar veremeyecek kadar zayıftı.

Öldürün. Zihin bağlantısıyla sipariş verdim.

çok tanıdık bir hırıltı duydum. Leon

buradaydı.

SEKSEN BİRİNCİ BÖLÜM - Kurtar onu

Logan POV

Hissettiğim öfke tarif edilemezdi.

Bebeğim zincirlenmişti. Tavanda asılı duruyordu. Kolları başının üstündeydi. Bilinci yerinde değildi. Başı göğsünde asılı duruyordu. Kıyafetleri neredeyse yok olmuştu. Derisini görebiliyordum. Siyah ve maviydi, kesikler ve yanıklarla kaplıydı.

Bu lanet cadıları öldürmekten zevk alacaktım. Gürültülü

bir hırıltı çıkardım ve cadılar bana baktı.

Büyüyü bozamadılar. Bize odaklanmaya çalıştılar ama yapamadılar. Andrew'a büyü ile vurmaya çalıştılar, ancak herhangi bir zarar verecek kadar güçlü değildi.

Andrew ve ben aynı anda ayağa fırladık.

Köpek dişlerimin cadılardan birinin boynunu parçaladığını hissettim. Dilimde ve ağzımda onun iğrenç kanının tadını alabiliyordum.

Karşı koymaya çalıştılar. Bize büyülerle vurmaya çalıştılar ama süt rengi gözleri odaklanmamıştı. Bir bok yapamadılar. Büyüleri yüzünden dikkatleri çok dağılmıştı ve biz de onların büyüleri olmadan bizimle savaşılamayacak kadar güçlüydük.

Eşime işkence etmeyi bıraktıkları anı tam olarak biliyordum çünkü son cadının gözlerindeki süt rengi kaybolmuştu.

Çılgılık attı ve ellerini kaldırdı. Bana bir büyüyle vurmak istedi ama Asher daha hızlıydı. Atladı, onu ensesinden yakaladı ve kafasını omzundan çıkardı.

İçindeki hayatın yok oluşunu izledim.

Hırladım, geri çekildim ve Emma'ya doğru döndüm.

Bebeğim benim!

"Lanet olsun!" Drake Emma'ya bakarak çığlık attı. "Yaşıyor mu?"

Drake ona dokunmaya çalıştı ama benim yüksek sesle hırlamam onu durdurdu.

Kimse ona dokunamayacak! O benimdi! BENİM!

Ona doğru koştum ve kollarımı beline doladım. Karıncalanmalar ve kıvılcımlar vücuduma yayıldı.

"Emma, bebeğim, ben buradayım." Sesim titreyerek söyledim. "Ben buradayım. İyi olacaksın, bebeğim."

Onu nazıkçe kaldırdım, böylece lanet tavana asılı olmanın baskısı ortadan kalkacaktı.

"Biri şu lanet zincirleri çıkarsın!" Çığlık attım.

Andrew yanımdaydı, onun yanaklarını avuçladı ve başını kaldırdı.

Midem acıyla burkuldu. Yüzü de vücudu kadar kötüydü. Ona ne yapmışlardı?

"Emma, aşkım, beni duyabiliyor musun?" Andrew sesi titreyerek sordu.

O yaşıyordu. Bundan emindim. Aramızdaki bağı hâlâ hissedebiliyordum. Hâlâ benimle olduğunu hissedebiliyordum. Beni terk etmediğini hissedebiliyordum.

Jacob'ın bileklerindeki zincirleri çıkarmasını izledim. Yüzünde sinirli bir ifade vardı ama yanakları gözyaşlarıyla gerilmişti.

Zincirleri çıkarır çıkarmaz Emma'nın bedeni kollarıma düştü. Bacaklarını belime doladım ve başını omzuma yasladım.

"Ben buradayım, bebeğim." Ağlamamak için kendimi zor tutarak mırıldandım. "Ben buradayım. İyi olacaksın, bebeğim."

"Acele etmeliyiz Logan." Andrew sesi titreyerek konuştu. "Onu Wren'e götürmeliyiz."

Andrew, Drake ve savaşçılarımla geri kalanı tarafından takip edilen lanet odadan dışarı koşmaya başladım.

Hepimizin üstü başı kan içindeydi.

Emma'nın ulaşabildiğim her yerini öpmeye devam ettim. Burnumu saçlarına ve boynuna bastırmaya devam ettim, mümkün olduğunca çok kokusunu almaya çalıştım. Onu o kadar çok özlemiştim ki. Dudaklarımı boynuna bastırdım, ondan biraz tat almaya çalıştım. Bu imkansızdı. Tek tadabildiğim kan, ter ve kirdi. Neredeyse sızlanacaktım. Onun tadını ağzımda istiyordum. Dilimde olmasını istiyordum.

Ondan başka hiçbir şeye odaklanmıyordum. Ondan başka kimseye odaklanmıyordum. Andrew'un yanımda olduğunu biliyordum. Drake ve Jacob'ın arkamda olduğunu biliyordum. Ona baktıklarını biliyordum. Gözlerini oymak istiyordum ama bunu yapmak için eşimi bırakmam gerekirdi ve bu olmayacaktı. Ne şimdi, ne de hiçbir zaman.

Şerefsizi yendiğimiz odaya ulaştım. Haydutların çoğu ölmüştü. Bazıları teslim olmuştu ve savaşçılarımla gümüş zincirleri bileklerine takıyorlardı. Onlarla ne yapacağıma sonra karar verecektim. Önceliğim Emma'ydı. Onun iyi olduğundan emin olmalıydım. Benimle kalacağından emin olmalıydım.

Benimle kalması gerekiyordu.

"Samuel nerede?" Andrew homurdandı.

"O dışarıda." Başımı kaldırarak söyledim. "Onu mahzenlere götürüyoruz. Onu öldürmeden önce onunla biraz eğleneceğim."

"Onunla sıramı savacağım." Andrew homurdandı, Emma'ya bakmak için eğildi.

Onun yanağını okşadı ve derin bir nefes aldı.

"İyi olacaksın, küçük kızım." diye mırıldandı. "İyi olacaksın. Söz veriyorum."

Koşmaya başladım, buradan olabildiğince hızlı çıkmaya çalışıyordum. Onu Wren'e götürmem gerekiyordu.

Sonunda o lanet mağaradan çıkmayı başardım.

"O öldü mü?" Dünyada en nefret ettiğim sesi duydum.

Başımı sağıma çevirdim ve hırladım.

Samuel benden birkaç adım ötede yere diz çökmüştü. Bileklerinde gümüş zincirler vardı. Ona yaptığım onca şey yüzünden dövülmüş ve kanlar içindeydi.

Ama daha işim bitmemişti. Acı çekecekti.

"Seni iğrenç bok parçası!" Andrew çığlık atarak Samuel ile arasındaki mesafeyi iki uzun adımda kat etti.

Andrew herife bir yumruk attı ve adam yere düştü.

"Şimdi olmaz, Andrew." Hırladım. "Gitmemiz gerek. Bunun için ve çok daha fazlası için daha sonra zamanımız olacak."

Olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaşmaya başladım.

Andrew arkamdan gelirken yine homurdandı.

"Seni seviyorum, bebeğim." Burnumu tekrar Emma'nın boynuna gömerek söyledim. "Artık güvendesin. İyi olacaksın."

Kollarımı ona dolayarak koşmaya başladım.

Onu Wren'e götürmem gerekiyordu.

Uyanmasına ihtiyacım vardı. Sesini duymaya ihtiyacım vardı. Onun tadına bakmalıydım.

Onu çok özlemiştim. Kimse onu bir daha benden alamazdı. Hiç kimse.

OceanofPDF.com

SEKSEN İKİNCİ BÖLÜM - Küçük Kız Kardeşim

Andrew POV

"Oh, Tanrıça!" Logan ve ben hastaneye girer girmez Wren haykırdı.

"Ona yardım edin!" Logan homurdandı. "Ona yardım etmelisin, Wren! Onun iyi olması gerek!"

Logan onu yatağa yatırdı, yanağından öptü ve elini kendi elinin içine aldı.

"Lütfen bebeğim, beni bırakma." diye mırıldandı, sesi kırılmıştı. "Seni kaybedemem."

Kalbim göğsümün içinde güm güm atıyordu. Nefes alamıyordum. Gözlerimi onun güzel yüzünden ayırmıyor, sadece gözlerini açmasını diliyordum.

"Kenara çekilmeni istiyorum, Alfa." Wren yumuşak bir sesle söyledi. "Çalışmak için odaya ihtiyacımız var."

Logan dişlerini sıktı ama Wren'i dinledi. Elini bıraktı ve yanıma geldi.

Wren ve hemşirelerin Emma'nın etrafında çalışmaya başlamalarını izledik. Ona bazı makineler bağladılar. Derisini iğnelerle deldiler. Cildinin her yerine dokundular ve dürttüler.

Hırlamak istedim. Ona dokunmalarından hoşlanmamıştım. Onu kollarıma alıp sarılmak istedim.

Ama yapamadım. Çalışmalarına izin vermeliydim. Ona yardım etmelerine izin .

Logan'a baktım. Titriyordu. Dudaklarından inilti ve hırıltılar kaçmaya devam ediyordu. Gözleri kocaman olmuş ve yaşlarla dolmuştu. Emma'ya baktı.

göz kırpmadan.

Birdenbire kıyamet .

Emma'ya bağlı makineler yüksek sesle biplemeye başladı.

Logan göğsünü tuttu ve dizlerinin üzerine çöktü. " oluyor?!"

Logan'ın yanına diz çökerek çığlık attım.

"V-Fib'e girdi!" diye bağırdı Doktor Wren. "Acil müdahale arabasına ihtiyacım var! Hemen!"

Çarpışma arabası mı? Defibrilatör gibi mi? Kalbi olması gerektiği gibi atmıyor muydu? Yani, durabilir miydi? Yani, ölebilir miydi?

Hayır.

Hayır, hayır, hayır, hayır,

hayır, hayır, ! HAYIR!

"EMMA!" Saçlarımdan bir tutam tutarak çığlık attım. "Hayır, aşkım, lütfen!"

Logan derin nefesler almaya çalışıyordu. Gözleri ona sabitlenmişti. Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu. Konuşamıyordu. Nefes bile alamıyordu.

Hemşirelerin Emma'nın kapüşonundan geriye kalanları kesmelerini izledim. Göğsüne yamalar yerleştirmelerini izledim. Doktor Wren' defibrilatör pedlerini yerleştirmesini izledim. Sırtının izledim. Vücudunun tekrar yatağa düşmesini izledim.

Gözlerim kalbini izleyen makineye kaydı. Hâlâ biplemeyi kesmemiştı.

Hayır. Lütfen, hayır.

O değil. Benim güzel kız kardeşim değil. Yavrum

olmaz. Lütfen, Tanrıça, lütfen. Onu alma.

"Temiz!" Wren tekrar bağırdı.

Pedleri tekrar Emma'nın göğsüne yerleştirdi. Sırtını tekrar kamburlaştırdı. Küçük bedeni tekrar yatağın üzerine düştü.

", Emma." Wren homurdandı. "Bizi bırakma."

"Emma, bebeğim, lütfen." Logan nefes almak için mücadele ederek haykırdı. "Gitme. Gitme. Lütfen gitme."

Ona ne kadar sıkı tutunduğumun farkında bile değildim. Onun da bana ne kadar sıkı tutunduğunun farkında değildim. Bu dünyada en çok sevdiğimiz insanın hayatı için savaşmasını izliyorduk. Birbirimize fark ettiğimizden daha fazla ihtiyacımız vardı.

"Temiz!" Wren çığlık atarak işlemi tekrarladı.

Kalbim yerinden fırlayacaktı.

Onu kaybedemezdim. Kardeşimi kaybedemezdim. Onsuz ne yapardım ben? Ben ne yapardım?

Lanet olası dünyayı yakardım. Onu takip ederdim. Onun var olmadığı bir dünyada yaşamak istemezdim. Bundan o kadar emindim ki.

"Lütfen, aşkım." Mırıldandım, vücudunun tekrar yatağa çarpmasını izledim. "Beni bırakma."

Makineye tekrar baktım. Deli gibi biptemeyi kesmişti. Bip sesleri artık daha sessiz ve sabitti.

"Bir ritmimiz var!" Wren bağırdı ve beni hıçkırıklara boğdu.

"Siktir!" Logan homurdandı ve kollarını bana doladı.

"İyi iş çıkardın, Emma." Wren yumuşak bir sesle söyledi. "İyi iş çıkardın, küçük savaşçı. Gerisini bize bırak."

Derisini farklı iğnelerle dürtmeye devam etti. Hemşireler etrafında koşuşturmaya, ihtiyacı olan her şeyi ona vermeye başladılar.

"Alfa, Beta." Wren gözlerini temizlediği yaradan ayırmadan bize seslendi. "Gidip duş almanızı ve üstünüzü değiştirmenizi istiyorum. Ben Emma'nın kesiklerini temizleyip onu başka bir odaya taşıyacağım. Enfeksiyon riskini göze alamayız."

Logan ve ben hırladık. Onu bırakmak istemiyorduk.

Wren bize baktı ve iç çekti.

"Gitmek istemediğini biliyorum." dedi yumuşak bir sesle. "Ama duş alman gerekiyor. Kan ve kir içindesin ve bu onun durumunu daha da kötüleştirebilir. Bunu onun için yapmalısın. O iyi olacak."

Logan sızlandı ve yutkundu.

İsteksizce onu uzaklaştırmaya başladım.

Onu terk etmek istemedim. Kalmayı o kadar çok istiyordum ki. Ama Wren haklıydı. Onu tehlikeye atabilirdik. Bunun olmasına izin veremezdim.

Nereye gittiğime bile bakmadım. Logan'ı arkamdan çekerek hemşireyi körü körüne takip ettim.

Beynimdeki sisin arasından, küçük kızım hastaneye ilk geldiğinde girdiğimiz tuvaletleri tanıdım. Hemşirenin kollarıma bir yığın katlanmış giysi koyduğunu hissedebiliyordum. Bir sesin bana bir şeyler söylediğini duyabiliyordum ama ne olduğunu anlayamıyordum.

Logan'a odaklandım. Elini hâlâ sıkıca elimde tutuyordum.

Kendimi odaklanmaya ve yapmam gerekeni yapmaya zorladım. Bir an önce kız kardeşimin yanına dönmek istiyordum.

"Git duş al, Logan." Elini ona söyledim.

Bana baktı ve kalbim kırıldı. Çok acı çekiyordu.

"Git duş al." Sesim ona tekrar söyledim. "Burada işimiz ne kadar çabuk biterse, ona o kadar çabuk dönebiliriz."

Zayıfça başını salladı ve tuvaletlerden birine doğru yürüdü.

Derin bir nefes aldım ve kendimi odaklanmaya zorladım. Bu çok zordu. Acı ve korku beynimi bulandırmaya devam ediyordu.

Duşun altına girdiğimin farkında bile değildim. Ayaklarıma baktığımda kan ve kirle karışık suyun vücudumdan aşağı damladığını gördüm.

Kollarımı hareket etmeye zorladım ve elimden geldiğince vücudumu ovaladım.

Hemşirenin bana verdiği önlüğü giyerek tuvaletin önüne nasıl geldiğimi bile bilmiyordum.

Az önce duşta olduğuma yemin edebilirdim.

Sağ tarafımdaki kapının açıldığını duydum ve Logan dışarı çıktı. Kırılmış görünüyordu.

Gözleri benimkileri buldu ve bir saniye sonra bana sıkıca sarıldı. "Onu kaybedemem." diye mırıldandı, sesi kırılmıştı.

"Yapmayacaksın." Ona tekrar sarılarak söyledim. "Onu kaybetmeyeceğiz. O iyi . İyi olmak zorunda. O benim küçük savaşçım. O iyi olacak."

Kime güven verdiğimi bilmiyordum, kendime mi Logan'a mı? Kalbim kırılıyordu ve ona geri dönmem gerekiyordu.

Onun iyi olduğunu görmem gerekiyordu. Küçük kardeşime sarılmaya ve onu ne kadar çok sevdiğimi söylemeye ihtiyacım vardı.

Ona çok ihtiyacım vardı.

OceanofPDF.com

SEKSEN ÜÇÜNCÜ BÖLÜM - Hayatımın Aşkı

Logan POV

Hemşireyi Emma'nın odasına kadar takip

ettim. Tam bir şaşkınlık içindeydim.

Sadece eşime geri dönmek istedim. Ona sarılmak istedim. Uyanık olduğunu bilmem gerekiyordu.

Neredeyse ölüyordu.

Hayatımın aşkı neredeyse ölüyordu.

O lanet yeraltı sığınağındayken, acıya bile odaklanamadım. Onu bulup kurtarmaya odaklanmıştım. Onu benden alan pisliği öldürmeye odaklanmıştım.

Ama artık savaş modunda olmadığım için acı beni felç etti. Onu neredeyse kaybediyordum. Neredeyse ölüyordu. Öldüğünü hissettim.

Hemşirenin arkasından odaya girdim ve bebeğimin yatakta yattığını gördüm. Makineler ona bağlanmıştı ve boğazına bir solunum tüpü takılmıştı.

"Bebeğim." Ona doğru koşarak haykırdım.

Parmaklarım tenine dokunur dokunmaz, vücudumda aşağı yukarı dolaşan karıncalanmalar hissettim. Bu hissi o kadar çok özlemiştim ki.

Alnımı onunkine yasladım, gözlerimi kapattım ve kokusunu içime çektim.

Antiseptik ve ilaçla karıştırılmıştı ama yine de biraz ilek ve karpuz kokusu alabiliyordum. Beni biraz sakinleştirmeye yetti.

"Neden boğazında bir solunum tüpü var, Wren?" Andrew sesi titreyerek sordu.

"Ciğerleri hasar görmüş." Wren söyledi ve sesindeki öfkeyi duyabiliyordum. "Sanırım ona bir şey solutmuşlar ve bu da ciğerlerine zarar vermiş. Bir süre tüpe ihtiyacı olacak."

Andrew hıçkırarak yatağı yaklaştı ve yanındaki sandalyeye oturdu. Alnını onun yanağına yasladı ve elini kendi elinin içine aldı.

"Merhaba aşkım." dedi usulca. "Evindesin. Güvendesin. İyi olacaksın." Diğer yanağını usulca okşadım, keşke dudaklarımı onunkilere değdirebilseydim.

"Ne zaman , Wren?" Kendi sesimi tanıyamayarak sordum.

"Bilmiyorum." diye iç geçirdi. "Vücudu bitkin düşmüş. Yaraları çok büyük. Nasıl hayatta kaldığını bilmiyorum. Uyanıp bize anlatana kadar emin ama elektrik verildiğini, yakıldığını, kesildiğini, vurulduğunu ve uyuşturulduğunu söyleyebilirim. Damarlarına sıvı gümüş enjekte ettiklerinden eminim. Ona içirdiklerinden de eminim."

Andrew hıçkırarak ağladı, yüzünü onun boynuna gömdü. Kırmızı gördüm.

Leon yüksek sesle homurdanarak dışarı çıkmaya çalıştı.

Onu geri ittim. Eşimle birlikte olmak istiyordum. Ona dokunmak, onu hissetmek, onun tadına bakmak ve burnumu saçlarına ve boynuna gömmek istiyordum.

"Onları parçalamak istiyorum!" Leon ıglık attı. *"Onları öldürmek istiyorum, Logan!"*

"Yapacağız. Ona söyledim. "Söyleyeceğiz. Ama eşimizin şu anda bize ihtiyacı var. Ona bak Leon. Onun yanında ol. Onları sonra öldüreceğiz."

Leon, dikkatini Emma'ya odaklayarak mızımızlandı.

"Bebeğimiz. Leon yüksek sesle sızlandı.

"Eliza'yı hissedebiliyor musun? Ona sordum.

"Hayır." Yine sızlandı. "Ona ulaşmaya çalışıyorum ama

yapamıyorum. "Sorun yok Leon. Dedim ki. 'Yakında ona

ulaşacaksın. O dinleniyor. Leon mızımızlandı ve tekrar Emma'ya

odaklandı.

"Nasıl oldu da bütün bunları hissetmedin Logan?" Andrew başını kaldırıp Emma'nın yanağına bir öpücük kondururken sordu.

Nasıl hissetmedim? Onun acısını hissettim. Ona işkence edildiğini hissettim, ama o kadar değil. O kadar acı hissetmedim.

"Bilmiyorum." Burnumu çenesinde aşağı yukarı gezdirerek iç geçirdim. "Eğer hepsini hissetseydim, çıldırırdım."

Kafamı kaldırdım ve Wren'in gittiğini gördüm.

"Wren nerede?" Andrew'a sordum.

"Ona gidip dışarıda Emma hakkında bilgi almak isteyen insanlarla konuşmasını söyledim." Andrew parmaklarını Emma'nın saçlarında gezdirdi. "Annen, Amy, Drake ve Jacob buradalar. Diğer sürü üyeleri de muhtemelen buradadır. Benimle zihin bağlantısı kurmaya çalışıyorlar ama ben onları engelliyorum."

Başımı salladım. Ben de herkesi engelledim. Sadece Emma'ya odaklanmak istiyordum.

"Merhaba bebeğim." Eğilip ağzının kenarına bir öpücük kondururken usulca söyledim.

Solunum tüpü yüzünden yapabildiğimin en iyisi buydu.

"Seni seviyorum, bebeğim." Burnumu boynuna gömerek söyledim. "Seni çok seviyorum. Evindesin. Güvendesin. Lütfen yakında uyan. Seni özledim."

Mmkn olduğunca çok kokusunu içime çekmeye çalışıyordum. şu anda beni sakın tutan tek şey buydu.

Elimi göğsüne koydum, avucumla küçük daireler çizdim. Elimini dokunuşuyla kalbini ve ciğerlerini iyileştirebilmeyi diledim.

"O iyi olacak mı Logan?" Andrew sesi sordu.

Ona baktım. Gözyaşları yanaklarından aşağı süzülürken ona bakıyordu.
"Evet." "Evet" dedim. "Yakında uyanacak. Eve geri döneceğiz. Onu işaretleyeceğim ve onunla evleneceğim. Onu mmkn olan her şekilde kendime bağlayacağım. O iyi olacak. İyi olmak zorunda."

Andrew bana baktı ve yanaklarını sildi. Bana küçük bir gülümseme verdi.

"Belki de kardeşine evlenme teklif etmelisin." dedi alaycı bir tavırla.

"Orta ağ'da mıyız?" Biraz kıkırdayarak sordum. "Ayrıca, hayır demene asla izin vermem. O benim."

Andrew bana küçük bir gülümseme daha verdi ve Emma'ya baktı.

"O senin." dedi sessizce. "Onun eşi olduğun için mutluyum. Çok zorlu bir yol olduğunu biliyorum ama hayatında sen olduğun için mutluyum. Onu ne kadar çok sevdiğini görebiliyorum. Onu ne kadar çok korumak istediğini görebiliyorum. Küçük kızım için isteyebileceğim tek şey bu. O benim hayatımdaki en değerli şey ve eğer eşi bunu anlamazsa hiç iyi olmaz. Eğer eşi onu benim kadar sevmeseydi, ben de iyi olmazdım."

Elini kaldırdı ve avucuna küçük bir öpücük kondurdu.

"Biliyorum, Andrew." Yumuşak bir sesle söyledim. "Onu tüm kalbimle seviyorum. O benim için de en değerli şey. Hayatında sen olduğun için daha mutlu olamazdım. Onunla ilgili güvendiğim tek kişi sensin. Sen en iyi ağabey ve en iyi babasın. Onu aşık olduğum bu harika insan olarak yetiştirdin. I

sana her zaman minnettar olacağım. Sen her zaman benim en iyi arkadaşım olacaksın. Her zaman ikimiz için de en önemli insanlardan biri olacaksın."

Andrew başını kaldırıp bana baktı ve yanağına bir damla gözyaşı düştü.

"Teşekkür ederim." diye mırıldandı. "Her zaman eşinin onu benden alacağından korktum. Her zaman eşinin onun benim için ne kadar önemli olduğunu anlamayacağından korktum. Anladığın için çok mutluyum."

"Bunu sana asla yapmam, Andrew." Yumuşakça söyledim. "Onu senden asla alamam. O senin kız kardeşin. O senin yavrun. Sen onun alamayacağım ve almayacağım bir parçasısın."

Gülümsedi ve bana doğru uzandı. Elini elime aldım ve sıkıca sıktım.

Onu çok severdim. Birlikte büyüdük. O benim kardeşim, en iyi arkadaşımdı.

İkimiz de hayatımızdaki en önemli insana baktık.

Eğildim ve burnumu tekrar boynuna gömdüm. Bir an önce uyanmasını diledim.

Onu özledim. Ona ihtiyacım vardı.

Ona çok ihtiyacım vardı.

SEKSEN DÖRDÜNCÜ BÖLÜM - Seni özledim

Logan POV

"Emma, bebeğim, lütfen bana geri dön." Burnumu boynuna gömerek mırıldandım.

Onu bulduğumuzdan beri beş gün geçmişti. Beş günlük bekleyiş. Onu bana geri getirmesi için Tanrıça'ya dua etmekle geçen beş gün.

Onu çok özlemiştim. Vücudunu geri almıştım. Ona dokunabilirdim, onu hissedebilirdim. Ama onu özledim. Emma'mı özledim. Onun güzel gözlerini özledim. Sesini özledim. Gülüşünü özledim.

Ciğerleri iyileşti ve artık kendi başına nefes alıyordu. Kalbi daha güçlüydü. Fiziksel olarak daha iyiye gidiyordu ama bir türlü uyanamıyordu.

"Emma, bebeğim, seni seviyorum." Boynuna bir öpücük kondurarak söyledim. "Bana geri dön, lütfen."

Güzel yüzüne baktım ama gözleri hâlâ kapalıydı.

O nasıl, Logan? Andrew bana zihin bağlantısı kurdu.

Aynı şekilde. Hemen cevap verdim. **Hâlâ uyuyor.**

Andrew mahzenlerdeydi, öfkesini Samuel'den ve diğer mahkûmlardan çıkarıyordu. Vardiyanın ortasında sıkışıp kalmıştı ve Asher'ı geri itemiyordu. Mahzenlere çok sık gidiyordu.

Gidemezdim. Onu bırakamazdım. Andrew ve Wren beni duş alıp üstümü değiştirmeye zor ikna ettiler. Bebeğimi bırakamazdım. Hayatımın aşkını bırakamazdım. Uyandığında burada olmak istedim. O güzel gözlerini açtığında göreceği ilk kişi ben olmak istiyordum.

Burnumu çenesinde aşağı yukarı gezdirdim ve kokusunu içime çektim. Bu beni sakinleştirdi. Leon'u sakinleştirdi. Bu onun bize geri döndüğü anlamına geliyordu. Eşimizin kollarımızda olduğu anlamına geliyordu.

"Eliza'yı hissedebiliyor musun Leon? Kurduma sordum.

"Hayır. Leon sızlandı. 'Ne zaman uyanacak Logan? Onu

özlüyorum. 'Yakında. İçimi çektim.

Wren'in Emma'nın zihninin bir molaya ihtiyacı olduğuna dair bir teorisi vardı. Onun sadece fiziksel olarak değil zihinsel olarak da iyileşmeye ihtiyacı olduğuna inanıyordu. Hatta Eliza'nın onu koruması gerektiği için uyanmasını engellediğini bile düşünüyordu.

Mantıklı geldi. Bebeğimin neler yaşadığını hayal bile edemezdim. Ona yaptıkları her şeyi neden hissetmediğimi hala anlayamıyordum. Sadece küçük bir kısmını hissettim, ama her şeyi değil. Çok şey yaşadı ve iyileşmesi gerektiğini anladım ama onu özledim. Onu çok özledim.

Wren, Andrew ve bana onunla konuşmaya devam etmemizi söyledi. Ona evde olduğunu ve güvende olduğunu söylememizi istedi. Bizi duyup duymadığından emin olamıyordu ama eğer duyuyorsa, güvende olduğunu bilmek ona yardımcı olacaktı.

"Emma, bebeğim, evdesin." Dedim. "Benimle eve döndün, aşkım. Kardeşinle birlikte eve döndün."

Ona hep aynı şeyleri söyledim. Güvende olduğunu bilmesini istedim. Benimle bir geleceği olduğunu bilmesini istedim. Burada olduğumu ve onun yanımdan ayrılmayacağını bilmesini istedim. Artık yalnız olmadığını bilmesini istedim. Eşinin burada, yanında olduğunu bilmesini istedim.

Onu ne kadar çok sevdiğimi bilmesini istiyordum.

Çünkü sevdim. Onu her şeyden çok seviyordum. Geriye dönüp baktığımda, onu reddetmeyi nasıl başardığım hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Bu kelimeleri söylemeyi nasıl başardım?! Onu o zaman bile sevmiştim ama

görev ve güç. Ben lanet bir aptaldım. Beni affetmesi bir mucizeydi ve ben bu mucizeyi bir kenara atmayacaktım. Onu elimde tutacaktım. O benimdi. Lanet olası benim.

"Uyandığında seni ölesiye öpeceğim aşkım." Parmaklarımı saçlarında gezdirirken devam ettim. "Seni eve götüreceğim ve birlikte biraz zaman geçireceğiz. Film izleyebiliriz. Ne istersen yiyebiliriz. Ne istersen yapabiliriz. Aynı yatakta uyuyacağız aşkım. Sana sımsıkı sarılacağım çünkü benim olduğumu ilk öğrendiğimden beri yapmak istediğim tek şey bu. Birlikte uyanacağız ve birlikte kahve içeceğiz."

Eğildim ve yanağına bir öpücük kondurdum.

"Seni işaretleyeceğim, bebeğim." Sessizce söyledim. "Seninle sevişeceğim ve köpek dişlerimi ait oldukları yere, o güzel boynuna batıracağım."

Parmaklarımla onun işaret noktasını takip ettim. İşaretinin neye benzeyeceğini hayal ettim ve içimi bir sahiplenme dalgası kapladı.

"Seninle evleneceğim, Emma." Burnumu çenesinde aşağı yukarı gezdirirken devam ettim. "Kendimi sana mümkün olan her şekilde bağlayacağım. Çok güzel çocuklarımız olacak. Senin gibi güzel ve babaları gibi inatçı olacaklar. Onları birlikte büyüteceğiz. Birlikte büyümelerini izleyeceğiz. Birbirimizi sonsuza dek seveceğiz, bebeğim."

Çenesine yukarı ve aşağı öpücükler kondurdum, dudaklarımdaki teninin tadını aldım.

Daha fazlasına ihtiyacım vardı. Daha fazlasını istedim. Dudaklarını tatmak istedim. Teninin tadına bakmak istedim. Kendimi onun içine gömmek ve asla ayrılmamak istiyordum. O cennetti. O benim cennetimdi.

Burnumu tekrar boynuna gömdüm, derin bir nefes aldım ve kokusunun ciğerlerime dolmasına izin verdim.

"Seni seviyorum, Emma." İşaretli yerine bir öpücük kondururken usulca söyledim. "İçin sabırsızlanıyorum. Seni öpmek için sabırsızlanıyorum. Tatmak için sabırsızlanıyorum"

seni tekrar. Seni ne kadar çok sevdiğimi göstermek için
sabırsızlanıyorum." Gözlerimi sıkıca kapattım, gözyaşlarımın
kaçmasını engellemeye çalıştım.

Onu neredeyse kaybettiğime inanamıyordum. Neredeyse hayatımın aşkını
kaybediyordum. "Ben de seni seviyorum." Sessiz bir ses duydum ve
kalbimin atışı durdu.

OceanofPDF.com

SEKSEN BEŞİNCİ BÖLÜM - Ana Sayfa

Emma POV

Hayran olduğum sesi duydum.

Beni sevdiğini söylediğini duydum. Dudaklarını boynumda hissettim. Burnunun çenemde aşağı yukarı gezindiğini hissettim.

Eğer bu ölüm olsaydı, onu kollarımı açarak karşılardım.

Gözlerimi yavaşça açtım ve parlak bir ışık onları tekrar kapatmama neden oldu. Kendimi ışığa hazırladım ve gözlerimi tekrar açtım.

Bir odadaydım. Yatakta uzanıyordum. Soluma baktım ve onun saçlarını gördüm. Başı boynuma gömülmüştü ve bana yine beni ne kadar çok sevdiğini söylüyordu.

Tanrım, onu çok özlemiştim. "Ben

de seni seviyorum." Sessizce

söyledim.

Donup kaldığını hissettim ama bir saniye sonra kafasını kaldırdı ve yüksek sesle nefes aldı.

"Bebeğim." diye , gözlerini kocaman açmış

bana bakıyordu. "Merhaba." Ona küçük bir

gülümseme vermeye çalışarak söyledim.

"Oh, Tanrıça, Emma." Logan yüzümü tutup dudaklarını dudaklarıma bastırırken şöyle dedi.

Tadı ağzımı istila etti. Kokusu duyularımı istila etti. Cennetteydim ve ayrılmak istemiyordum.

Beni öpmeyi bıraktı ve ben de sessizce sızlandım. Durmasını istemiyordum. Beni sonsuza dek öpmesini istiyordum.

"Selam, bebeğim." Logan alnını benimkine bastırarak söyledi. "Seni özledim bebeğim. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim." Parmaklarımı saçlarında gezdirirken sessizce söyledim. Sesim kısıktı ve boğazım acıyordu.

"Biraz su alabilir miyim lütfen?" Ona sessizce sordum.

"Siktir." diye mırıldandı başını aniden kaldırırken. "Evet bebeğim, elbette. Özür dilerim. Bunu daha önce düşünemedim. Sana ihtiyacım vardı."

" değil." Ona yumuşak bir şekilde gülümseyerek söyledim.

Arkasını döndü ve bir şişe su ile bir bardak aldı. Bardağı doldurdu, içine bir pipet koydu ve bana doğru döndü. Yatağın altına uzandı ve vücudumun üst kısmının yavaşça yükseldiğini hissettim. Logan bardağı önüme koydu, ben de pipeti ağzıma götürmek için elimi kaldırdım.

"Küçük yudumlar al, tamam mı bebeğim?" Logan sessizce eğilip şakağıma bir öpücük kondurdu.

Onu dinledim ama suyun tadı kuru boğazıma çok iyi geliyordu. Yavaş yavaş içmek zor oldu. Sonunda bardağın tamamını içtim.

"Daha fazla mı?" Logan küçük bir gülümsemeyle sordu.

Başımı salladım ve Logan bana bir bardak daha su doldurmak için geri döndü.

Odamın kapısı açıldı ve Doktor Wren içeri girdi.

"Emma!" diye sevinçle haykırdı. "Seni uyanık görmek çok güzel!"

"Merhaba doktor." Gülümsedim ve suyumdan bir yudum daha aldım.

Doktor Wren yatağıma yaklaştı ve etrafımdaki makineleri kontrol etti.

"Nasıl hissediyorsun, Emma?" diye sordu bana.

Bu sorunun cevabını gerçekten bilmiyordum. Vücudum acıyordu. Göğsüm sanki biri bana çok sert yumruk atmış gibi hissediyordu. Kafam karıştı ve biraz da yönümü şaşırmıştım. Gerçekten eve dönmüş müydüm? Yine rüya mı görüyordum? Ne kadar zamandır yoktum?

"Bebeğim?" Cevap vermediğimde Logan endişeyle bana

seslendi. "Biraz kafam karıştı." Sessizce mırıldandım.

"Her şeyi açıklayacağım, bebeğim." Logan hemen elimi avuçlarının içine aldı.

"Fiziksel olarak şu anda iyi görünüyorsun." Wren gülümsedi. "Gerisini Logan ve kardeşinin açıklamasına izin vereceğim. Yaraların hakkında bilgi vermek için daha sonra geri geleceğim."

Başımı salladım ve odanın etrafına bakındım. Kardeşim neredeydi? Neden burada değildi? Ona bir şey mi olmuştu?

Kalbim hızla çarpıyordu ve sağ tarafımdaki makinenin yüksek sesle biplediğini duyabiliyordum. "Emma, bebeğim, iyi misin?" Logan panikle sordu.

"Andrew nerede?" Sesim titreyerek sordum.

Logan ya da Doktor Wren cevap kapı açıldı ve kardeşim içeri koştu.

İçimi bir rahatlama kapladı ve hıçkıra hıçkıra ağladım. Ona doğru uzandım ve o da beni hemen kollarına çekti.

"Ah, benim küçük kızım." Andrew başımın tepesini öperken mırıldandı. "İyisin canım. Güvendesin. Evindesin."

Elimden geldiğince kollarımı kardeşime sımsıkı doladım. Başımı onun omzuna yasladım ve gözlerimi kapattım. Üzüntü üzerime çöktü ve hıçkıra hıçkıra ağladım.

Onu özledim. Onu çok özledim. Ona bir şey olduğu düşüncesi bile.

Hayır.

Bunu düşünemezdim bile.

"Sizi biraz bırakayım." Doktor Wren'in sesini duydum. "Daha sonra döneceğim."

"Teşekkür , Wren." Logan elini sırtıma koyup yumuşak bir şekilde ovalarken "Teşekkür ederim," dedi.

Doktor Wren'in uzaklaştığını duydum. Arkasındaki kapının kapandığını duydum.

"Nasılsın canım?" diye sordu kardeşim parmaklarını saçlarımda gezdirirken. "Ağrın var mı?"

"Birazcık." Ona tutunarak mırıldandım.

Beni bırakmasını istemedim. Gerçekten onu bir daha asla göremeyeceğimi düşündüm.

"Bırak onu ben tutayım Andrew." Logan söyledi. "Acısı ."

"Sadece biraz daha uzun." Kendimi kardeşime yaklaştırarak söyledim. "Lütfen."

"Ah, aşkım." Andrew mırıldandı. " yok. Ben buradayım. Kardeşin burada."

Logan sırtımı ovmaya devam etti. Acıma çok yardımcı oldu. Kardeşimin dokunuşu bile yardımcı oldu. Onun yanına dönmüştüm. Eve dönmüştüm. Acıdan kurtulmak için yeterliydi.

"Seni seviyorum, Emma." Andrew söyledi. "Seni çok seviyorum."

"Ben de seni seviyorum." "Ben de seni seviyorum." dedim. "Seni özledim."

"Ben de seni özledim, aşkım." Andrew yumuşak bir sesle söyledi. "Seni çok özledim."

Gözlerimi açtım ve eşimin bize usulca gülümsediğini gördüm. Uzandım ve elini elime aldım.

Avucumu öptü ve vücudumda aşağı yukarı karıncalanmalar başladı.

. Gerçekten evimdeydim. Kardeşimin kollarına geri dönmüştüm. Arkadaşıma geri dönmüştüm. Hiçbir şey ve hiç kimse beni tekrar benden alamazdı. Onlara izin veremezdim. İzin veremezdim. Bir daha hayatta kalamazdım.

Cadıların bana yaptığı onca şeye dönüp baktığımda, nasıl hayatta kaldığımı bilmiyordum. Nasıl hayatta kaldım?

Ya olmasaydım? Ya öldüysem? Ya bu sadece kısa bir rüyaysa? Acı

üzerime çöktü ve çılgılık atmak istedim.

Lütfen hayır. Bunun bir rüya olmasını istemedim. Kardeşimi ve eşimi tekrar kaybetmek istemedim.

SEKSEN ALTINCI BÖLÜM - Koruyun

Andrew POV

Logan bana zihin bağlantısı kurup Emma'nın uyandığını söylediğinde, kalbimin mutluluktan patlayacağını düşündüm.

Uyanmıştı!

Küçük kızım sonunda uyandı.

"Neyin acıyor, aşkım?" Başının tepesine bir öpücük daha kondururken ona sordum.

Beni bıraktı ve bana baktı.

"Yine rüya mı görüyorum?" diye sordu sessizce, sesi korku doluydu. "Öldüm mü ben?"

Kaşlarımı çatarak Logan'a baktım. Yumruklarını sıktı ve çenesini gerdi.

"Sen ölmedin, aşkım." Ona dönüp bakarak söyledim. "Rüya görmüyorsun. Bu gerçek. Evindesin."

Derin bir nefes aldı ve Logan'a baktı.

"Evindesin, bebeğim." dedi, eğildi ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. "Evindesin."

Rahat bir nefes aldı ve bize küçük bir gülümseme verdi.

"Özür dilerim." diye mırıldandı. "Artık emin değildim. Ben..."

"Özür dilemene gerek yok, aşkım." Yanağını okşarken söyledim. "Kafanın karışık olması sorun değil. Bir süredir uyuyordun."

"Ne kadar sürecek?" diye sordu sessizce.

"Beş gün, bebeğim." Logan cevap verdi.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı.

"Peki ne zamandır onunla birlikteydin?" diye sordu sessizce.

"Dört gündür." Logan cevap verdi, sesi soğuktu.

Emma gözlerini kapattı ve ben de onu göğsüme doğru çektim. Başının öptüm, kokusunu içime çektim.

"Bana neyin acıdığını söyleyebilir misin, aşkım?" Ona tekrar sordum.

"Şey, tüm vücudum." diye mırıldandı. "Ama en çok göğsüm ağrıyor."

Donup kaldım. Logan hırladı.

Emma başını kaldırdı ve ikimize de baktı. "Sorun ne?"

diye sordu kaşlarını çatarak.

"Seni geri getirdiğimizde kalbin iyi değildi, aşkım." Yumuşakça söyledim.

"Stabilize etmek için defibrilatör kullanmak zorunda kaldılar."

Gözleri büyüdü. "V-Fib'e mi girdim?"

"Evet." Logan onu kendine doğru çekerken şöyle dedi. "Hayatımın en korkutucu anıydı."

Şakağını öptü ve burnunu saçlarına gömüp derin bir nefes aldı. "Kalbim

şimdi iyi mi?" Emma bana bakarak sordu.

"Öyle, aşkım." Ona küçük bir gülümseme vererek söyledim. "Defibrilatör yüzünden göğsün ağrıyor. Wren bunun normal olduğunu söyledi."

Emma başını salladı, başını Logan'a doğru çevirdi ve göğsüne bir öpücük kondurdu.

"Sana ne yaptı bebeğim?" Logan sesi kısık ve sessiz bir şekilde ona sordu.

Emma gözle görülür biçimde gerildi. Logan onu bıraktı ve endişeyle ona baktı.

"Eğer bu konuda konuşmak istemiyorsan, konuşmak zorunda , aşkım." Elini elime aldığımda hemen söyledim.

Bana baktı ve yutkundu.

"Hissettin mi?" Emma benden Logan'a bakarken sessizce sordu.

"Yaptım, bebeğim." Logan başını salladı. "Her şeyi hissetmedim ama bir hissettim. Yine de bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum."

"Oh, Tanrıça'ya şükürler olsun." Emma gözlerini kapatıp derin bir nefes alırken mırıldandı.

Logan bana şaşkın bir bakış attı.

"Bununla ne demek istiyorsun, aşkım?" Ona usulca

sordum. Emma gözlerini açtı ve Logan'a baktı.

"Bunu hissetmeni engelliyordum." dedi sessizce. "Bunu yaşamayı istemedim. Yine de işe yaradığından emin değildim. İşe yaradığına çok sevindim. Hissettiğin şeyler için çok üzgünüm. Sanırım hepsini engelleyemeyecek kadar yorgundum."

Logan ağzından hıçkırık ve hırıltı karışımı bir ses çıkmadan önce bir saniye boyunca ona baktı. Onu kendine çekti, ayağa kaldırdı ve kucağına oturttu. Kollarını ona doladı ve burnunu boynuna gömdü.

"Onu engelledin mi?" Logan sesi titreyerek sordu.

"Seni korumak istedim Logan." Emma bana bakarak başını salladı. "İkinizi de korumak istedim."

Gözyaşlarımın yanaklarıma süzülmesini engellemeye çalışarak elini elime aldım. O çok cesurdu. Çok cesurdu.

"O..." Logan derin bir nefes almak için durmadan önce konuşmaya başladı. "Sana dokundu mu bebeğim?"

Emma ve ben kırmızı gördüm. Eğer ona bir şey yaptıysa... Eğer...

Onu öldürecektim.

"Emma?" Logan homurdanarak kollarını Emma'nın etrafında sıktı. "Ne yaptın o?"

Emma derin bir nefes aldı ve Logan'a daha fazla eğildi.

Kalbim dakikada bir mil atıyordu. Boğazımda hissedebiliyordum. Elini daha sıkı tuttum.

"Bana tecavüz etmedi." Emma sessizce mırıldandı. "Bana dokundu ve beni öptü, ama daha fazlası değil."

Logan hırladı ve gözlerinin rengi değişti.

"Onu öldüreceğim." Logan dişlerini sıkarak söyledi. O piç kurusu ölmediği için rahatlamıştım.

Hay sikeyim. Bunu düşünemezdim bile.

Emma kollarını Logan'ın boynuna doladı ve ona sıkıca sarıldı. Logan hemen rahatladı.

"Ah, bebeğim." diye mırıldandı başının üstünü öperken. "Seni o kadar çok seviyorum ki."

"Ben de seni seviyorum." Emma sessizce mırıldandı.

Emma Logan'ı bıraktı ve bana bakmak için arkasını döndü. Bana doğru uzandı ve ben de onu kucağıma çektim.

"Benim küçük kızım." Şakağını öperken mırıldandım.

"çekip gittiğim için özür dilerim." Emma kollarını bana sararken şöyle dedi.

"Sana zarar vermesine izin veremezdim. Yapamazdım..."

Konuşmayı kesti ve başını boynuma gömdü.

O şerefsizin onu alıp götürdüğünü hatırlayınca çığlık atmak istedim.

"Sorun yok, aşkım." Hırlamamı engellemeye çalışarak söyledim. "Sorun ."

Logan'a baktım. Yumrukları sımsıkı sıkılmıştı. Çenesi gerilmişti. Gözlerinde o kadar çok acı vardı ki, kalbim onun için kırıldı.

Ama o geri dönmüştü. Küçük kardeşim geri dönmüştü. İyi olacaktı. İyi olmak zorundaydı. Bir daha ona bir şey olmasına asla izin vermeyecektik. Onu koruyacaktık. Her zaman yanımızda olacağından emin olacaktık.

Şakağını öptüm, başımı onunkine yasladım ve gözlerimi kapattım.

Küçük kızım geri dönmüştü ve önemli olan tek şey de buydu.

SEKSEN YEDİNCİ BÖLÜM - Nihayet

Logan POV

"Yürüyebilirim." Emma sesinde bir parça eğlence ile söyledi.

Ona baktım ve gözlerimi devirdim. Sanki kendi başına yürümesine izin verecek ve ona dokunma ve onu bedenime yakın hissetme şansını kaçıracaktım gibi.

Emma kıkırdadı ve başını salladı.

Yatak odasının kapısını açtım ve içeri girdim. Onu yavaşça yatağa yatırdım.

"Ne yemek istersin, aşkım?" Andrew arkamızdan içeri girerken ona sordu.

Çantasını yere bıraktı ve Emma'ya baktı. "O kadar aç değilim." Emma yumuşak bir sesle söyledi.

"Yemek yiyorsun, Emma." Andrew sertçe konuştu. "Doktor Wren'i duydun. Yemek zorundasın."

Şerefsizler onu aç bırakmış. Çok kilo kaybetmişti ve sık sık yemek yemesi gerekiyordu. Wren onu zorlamamamızı söyledi ama yeterince yemek yediğinden emin olmamız gerekiyordu. Küçük porsiyonlar, günde beş kez. Kural buydu ve bunu bozarsa lanetlenirdim. İyileşmesi gerekiyordu. Benim de onun iyileşmesine ihtiyacım vardı.

"Tamam." Emma başıyla onayladı. "Bana lazanya yapar mısın lütfen?" Andrew'a sırtı ve o da güldü.

"Biliyordum." dedi yatağına yaklaşırken. "Elbette aşkım. Sana şimdiye kadar yediğin en iyi lazanyayı yapacağım."

Eğildi ve onun alnından öptü.

"Yaptığın her şey en iyisi." Emma ona küçük bir gülümseme verdi.

"Beni pohpohlamana gerek yok." Andrew gözlerini şakacı bir şekilde devirdi.
"Sana lazanya yapacağım."

Emma kıkırdadı ve başını salladı.

Yüzündeki gülümseme kalbimin iki kat büyümesine neden oldu. Bundan sonra sadece o mutlu olacaktı. Bundan emin olabilirdim.

"Tamam, aşkım." Andrew kapıya doğru yürürken şöyle dedi. "Ben yemek yapmaya başlayacağım. Bittiğinde gelip seni alacağım."

"Teşekkür ederim Andrew." Emma yüzünde küçük bir gülümsemeyle, "Seni seviyorum," dedi. "Seni seviyorum."

"Ben de seni seviyorum, Em." Andrew parlak bir şekilde gülümsedi. Odadan çıktı ve bana baktı.

"Bir şeye ihtiyacı olursa beni ara, tamam mı?" Andrew

bana söyledi. "Elbette." Ona küçük bir gülümseme verdim.

Andrew başını salladı, Emma'ya bir kez daha baktı ve kapıyı arkasından kapattı.

Arkadaşıma baktım ve yatağına yaklaştım.

Onu tatmam gerekiyordu. Hemen şimdi.

Eğildim ve dudaklarını yakaladım. Tadı ve kokusu duyularımı istila etti.

İnledi ve bana doğru açıldı. Dilimi ağzına sokmadan önce alt dudağında gezdirdim.

Hay sikeyim. Bunu çok özlemişim.

Emma kapüşonunun önünü tuttu ve beni üstüne çekti.

"Canını yakacağım." Kendimi onun üzerine uzanmaktan alıkoyarken mırıldandım.

"Yapmayacaksın." dedi boynumu öperken usulca. "Buna ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var."

Oh, lanet olsun.

Homurdandım ve kendimi yavaşça onun üzerine indirdim. Ağırlığının çoğunu hâlâ dirseklerimin üzerinde tutuyordum. Benden çok daha küçüktü ve yaşadıklarından sonra neredeyse hiçbir ağırlığı yoktu. Dikkatli olmak zorundaydım.

Emma bacaklarını belime doladı ve boynumu ve çenemi öpmeye devam etti.

Aletimin her saniye daha da sertleştiğini hissedebiliyordum.

"Siktir, bebeğim." Derin nefesler almaya çalışırken mırıldandım.

"Tadını özledim." Emma dilini çenemde ve ağzımda gezdirirken mırıldandı.

Vücudumdan bir ürperti geçti ve aletim acıyla seğirdi.

"Siktir, Emma." Yanağını kavrayıp onu öpebildiğim kadar sert öperken homurdandım.

İnledi ve vücudunu yukarı kaldırarak kendini bana daha da yaklaştırdı.

Uyarılmışlığının kokusunu ve lanet olası kıyafetlerini yırtıp kendimi ona gömmek istiyordum.

"Seni küçük şeytan." Boynunu öpmeye başlarken homurdandım. "Beni yine pantolonuma boşaltacaksın."

Emma kıkırdadı ve parmaklarını saçlarımin arasından geçirdi. İşaret noktasını emmeye başladığımda sessizce inledi.

"İyileşir iyileşmez köpek dişlerimi tam buraya batıracağım." Dilimi o noktanın üzerinde gezdirirken söyledim.

Titriyordu ve ben onun uyarılmışlığının kokusunu da iyi alabiliyordum. Lanet . Durmak zorundaydık. Andrew aşağıdaydı.

"Bunu yapman için sabırsızlanıyorum." Emma ellerini vücudumdan aşağı ve aletime doğru koşarken yumuşak bir şekilde söyledi.

Boynunu öpmeyi bıraktım ve ona baktım. Nefesi kısa ve hızlıydı ve gözlerindeki şehveti görebiliyordum. Dudaklarına küçük bir öpücük kondururken ona sııttım.

"Seni işaretleyeceğim ve mümkün olan en kısa sürede seninle evleneceğim." Alt dudağını ağızıma alırken ona söyledim.

Emma inledi ve ses doğruca sikime ulaştı.

"Seni mümkün olan her şekilde benim yapacağım, Emma." Dedim. "Sen benimsin."

"Ben seninim." dedi ve neredeyse tekrar pantolonumun içine boşalıyordum. Hay sikeyim.

"Aletimi içine soktuğumda bunu tekrarlayan gerekecek bebeğim." Dedim ki. "Bu beni daha önce hiç olmadığı kadar boşaltacak."

Emma kıkırdadı ve yanağıımı okşadı.

"Sen kadar istersen o kadar söyleyeceğim." dedi usulca. "Bir milyar kez mi?" Bir kaşımı kaldırırken önerdim.

"Elbette." diye omuz silkti. "Eğer saymayı sen yaparsan."

Güldüm ve burnunun ucunu öptüm.

"Anlaştık." Dudaklarımı dudaklarına

indirerek söyledim.

Bacaklarını eskisinden daha sıkı sardı ve bana ne yaptığını bilmesini isteyerek sikimi amına bastırdım.

"Oh, Logan." diye adımı inledi ve o lezzetli ağzından çıkan ses mükemmeldi.

"Kendine gelir gelmez, sikimin üzerine boşalırken adımı haykıracaksın." Onu daha sert öperken homurdandım.

Bunun olması için sabırsızlanıyordum. Onu mümkün olan her şekilde benim yapmak için sabırsızlanıyordum. Sonunda kollarıma geri dönmüştü ve onu bir daha asla bırakmayacaktım.

SEKİZİNCİ BÖLÜM - Asla

Emma POV

Aşırı korumacı ağabeyime ve aşırı korumacı eşime Sienna ve Samuel'i görmek istediğimi nasıl söyleyecektim?

Çıldırırlardı.

"Ye, Emma." Andrew'un sert sesi beni düşüncelerimden kopardı.

Tabağıma baktım ve elime bir parça tost aldım.

"Ne düşünüyordun, bebeğim?" Logan elini sırtıma koyarken yumuşak bir sesle sordu.

Ona baktım ve alt dudacağımı ısırđım.

Onlara sormalı mıyım? Muhtemelen sormamalıydım. Ne diyeceklerini biliyordum. "Emma?" Logan endişeyle adımı seslendi. "Sorun ne bebeğim?"

Andrew homurdandı, uzanıp elimi avuçlarının içine aldı.

"Bir yok." Onları çalışarak söyledim. "Sadece bir sorum var."

"Siktir, Em." Andrew elimi daha sıkı sıkarak mırıldandı. "Bunu bana yapma."

"Özür dilerim." Ona küçük bir gülümseme vererek mırıldandım.

Andrew elimi kaldırdı ve öptü. Gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı.

"Ne sorusu, bebeğim?" Logan parmaklarını saçlarımda gezdirirken sordu.

"Muhtemelen hayır diyeceksin." İçimi

çektim. "Bizi dene." Logan bana

gölümseyerek şöyle dedi.

Derin bir nefes aldım ve Andrew'un elini sıktım.

"Sienna ve Samuel'i görmek istiyorum." Gözlerimi dostumdan ayırmadan söyledim.

Bir an için sessizlik oldu ama sonra hem Logan hem de Andrew yüksek sesle hırladı.

"Neden?" Andrew ona bakmamı sağlayarak sordu. "Seni onların yanında istemiyorum!"

"Hayatta olmaz, Emma." Logan beni kaldırıp kucağına oturturken homurdandı. "Unut gitsin."

İçimi çektim ve arkadaşşıma baktım.

Sinirliydi ama şaşırmadım. Böyle tepki vermesini bekliyordum.

"Neden o piçleri görmek istiyorsun ki?" Andrew hırlayarak tekrar sordu.

"Emin değilim." Kardeşime bakarken sessizce söyledim. "Sanırım onlarla konuşmam gerekiyor. Bir tür kapanışa ihtiyacım var."

"Kapanışı yapacaksın." Logan hırladı. "Bir Luna olacaksın. Benim karım olacaksın. Çocuklarımlın annesi olacaksın. Kapanışı yapmak için onları görmene gerek yok."

Arkadaşıma baktım ve yanağını nazikçe okşadım. O haklıydı. Bunların hepsi olacaktım ama yine de bunu yapmam gerekiyordu.

"Emma, tatlım, yapacakları tek şey sana zarar vermek olur." Andrew yumuşak bir sesle söyledi. "İncitici şeyler söyleyecekler. Çığlık atacaklar. Seni fiziksel olarak incitmeye çalışacaklar. Bunu yapmalarına izin veremeyiz. Onları görmene izin veremeyiz."

Gözlerimi kapattım ve derin bir nefes aldım.

Bunların hepsini biliyordum. Ne diyeceklerini biliyordum. Kolay olacağını biliyordum. Alnımı Logan'ın alnına yasladım, o da kollarını bana doladı.

"Lütfen bunu düşünebilir misin?" Gözlerimi kapalı tutarak sessizce sordum.

Derin nefesler alıyor, Logan'ın kokusunu mümkün olduğunca çok ciğerlerime çekmeye çalışıyordum. Beni sakinleştiriyordu. Kendimi evimde hissettiriyordu.

"Çılgınca olduğunu biliyorum." Devam ettim. "Bana zarar vermeye çalışacaklarını biliyorum. Onlara asla izin vermeyeceğini biliyorum, çünkü bunu tek başıma yapmama izin vermezsin. Bunu bir düşün lütfen. Bunu gerçekten yapmam gerekiyormuş gibi hissediyorum."

Ne Logan ne de Andrew konuştu. Tam gözlerimi açmak üzereydim ki Logan dudaklarımı dudaklarıyla yakaladı.

Çekilmeden önce bana küçük, yumuşak bir öpücük verdi.

Sızlanmak istedim ama kardeşim tam yanımdaydı. O öpücüğün daha uzun sürmesini istedim.

Gözlerimi açtım ve dostuma baktım. Kaşlarını çatmıştı.

"Bunu düşüneneğim." Logan dedi ki. "Ama bunu yapmana izin verirsem, bu seni işaretledikten sonra olacak. Bir daha hiçbir şeyi riske atmayacağım."

Kardeşıme baktım. O da bana küçük bir baş selamı verdi.

"Teşekkür ." Arkadaşıma dönüp bakarken usulca

"Teşekkür ederim" dedim.

"Bana henüz teşekkür etme." Logan saçımın bir tutamını kulağımın arkasına sıkıştırdı. "Sana izin vereceğimi söylemedim. Bunu düşüneneğimi söyledim."

"Bunu düşündüğün için teşekkür ederim." Arkadaşıma sırtarak söyledim.

Logan şakacı bir şekilde gözlerini devirdi ve beni kucağından kaldırdı.

"Gidip hazırlanmalısın." Logan beni ayaklarımın üzerine yatırırken söyledi.

Kaşlarımı çatmıştım. Hazır mısın?

"Ne için?" Ağabeyime bakarak sordum.

Andrew sırttı ve omuz silkti. Logan'ın neden bahsettiğini kesinlikle biliyordu.

"Sen ve ben hafta sonu için benim kulübeme gidiyoruz." Logan dönüp ona bakmamı sağladı.

"Ne?" Kaşlarımı tekrar çatarak sordum.

"Benim kulübeme gidiyoruz, bebeğim." Logan bana küçük bir gülümseme verdi. "Sadece sen ve ben."

Logan bana göz kırptı ve kardeşim homurdandı.

"Kes şunu." Andrew sertçe konuştu. "Orada ne olacağını zaten biliyorum. Hatırlatmaya ihtiyacım yok."

Ben kızardım, Logan da sırttı.

"Özür dilerim, dostum." Logan kardeşime sırtarak, "Özür dilerim dostum," dedi.

Kardeşim gözlerini devirdi ve ayağa kalktı. Tabaklarımızı aldı ve bulaşık makinesine koydu.

Arkasını döner dönmez Logan elini kalçama koydu. Elini aşağı yukarı gezdirdi ve bunu yaparken bacaklarımın arasındaki bölgeyi fırçaladı.

İnlememek için kendimi zor tuttum. Bacaklarımın arasında ıslaklık hissettim ve sadece durmasını istedim. Bunu burada yapamazdık.

Logan eğildi ve köprücük kemiğime küçük bir öpücük kondurdu. Bu sadece durumu daha da kötüleştirdi. Bacaklarımın arasındaki zonklama artık acı vermeye başlamıştı.

Yakında bebeğim. Logan zihnimi bağladı. **Yakında o amını ovacağım. Yakında senin o lezzetli klitorisini emeceğim. Yakında ait olduğum yerde, tam içinde olacağım.**

Neredeyse o anda boşalıyordum.

Ona baktım ve sırtıttığını gördüm. Bana ne yaptığını çok iyi biliyordu.

Bunun için seni geri alacağım. Onunla zihin bağı kurdum.

Oh, sabırsızlanıyorum. Bana göz kırparak cevap verdi.

Kulübeye gitmek için sabırsızlanıyordum. Onu benim yapmak için sabırsızlanıyordum.

OceanofPDF.com

SEKSEN DOKUZUNCU BÖLÜM - Kulübe

Logan POV

"Demek benim asla gelmeme izin verilmeyen tüm o partileri burada düzenliyordun?" Arabamı kulübemin önüne park eder etmez Emma sordu.

"Reşit değildin." Emniyet kemerimi çözerken ona söyledim.

"Sanki olmasam bile gelmeme izin verecekmişsin gibi." Emma kıkırdayarak arabanın kapısını açtı.

"Ve bütün erkekler benim eşime mi baksın?" Arabadan çıkarken kıcını izleyerek homurdandım. "Ben öyle düşünmezdim."

Kıçı mükemmeldi ve onu o kottan çıkarmak için sabırsızlanıyordum.

Arabanın kapısını açtım ve dışarı çıktım. Emma bagaja doğru yürüdü ve bagajı açtı.

"Kimse bana bakmazdı." Emma öyle dedi. "O kadar da güzel değilim." Homurdanarak onun bana bakmasını sağladım.

O bu gezegendeki en güzel kadındı.

"Senin için öyleyim çünkü ben senin eşimim." Emma iç çekerek sırt çantasını bagajdan çıkardı.

"Sana bir hikâye anlatayım." Sırt çantamı alıp bagajı kapatırken söyledim. "O zamanlar, seni reddeden bir aptalken, Jacob hakkında öğrenebildiğim kadar çok şey öğrenmeye çalıştım."

Ona sahip olmadığım zamanları hatırladıkça kalbim acıyla sıkışıyordu. Bu kadar aptal olduğuma inanamıyordum. Neredeyse

onu kaybettim. Neredeyse başka bir adamın ona sahip olmasına izin verdiğime inanamıyordum. O benim kızımdı.

"BENİM!" diye homurdandı Leon.

"Bizim. Emma'ya hikâyeyi anlatmaya devam etmeden önce onu rahatlattım.

"Lewis'i ofisime çağırdım çünkü bana Jacob hakkında çok şey anlatabileceğini biliyordum." Kulübenin anahtarlarını cebimden çıkarırken devam ettim.

Mükemmel küçük arkadaşına bir göz attım ve onun da güzel yüzüne yayılmış bir merakla bana baktığını gördüm.

"Lewis bana Jacob'ın bir kıza aşık olduğunu ve ona seçilmiş eşi olmasını teklif edeceğini söyledi." Dedim ve kendimi hırlamaktan alıkoyamadım.

Onu hâlâ kıskanıyordum. Kız arkadaşımı almaya çalıştığı için ondan hâlâ nefret ediyordum.

Emma elini benimkinin içine soktu ve bana küçük bir gülümseme verdi. Alnından öpmek için eğildim.

"Lewis ayrıca devriyedeki pek çok adamın o kıza aşık olduğunu söyledi." Kilidi açıp ön kapıyı açarken söyledim. "Yani tüm devriyenin ağzının suyu akarken bana güzel olmadığını söyleyemezsin."

"Belki de başka bir kızdan bahsediyordu." Emma omuz silkti.

Ona baktım ve bir kaşımı kaldırdım. Kıkırdadı ve başını salladı.

"Fark etmez Logan." dedi sırt çantasını yere bırakırken. "Ben zaten seninim."

Aletim pantolonumun içinde

seğirdi. Evet, öyleydi.

"Evet, ." Hırladım, kolunu tuttum ve onu kendime doğru çektim.

Dudaklarını dudaklarımla yakaladım ve muhteşem tadı ağzıma girdi. Homurdandım, bu da onun inlemesine ve kendini bana daha da yaklaştırmasına neden oldu.

"Senin içinde olmak için sabırsızlanıyorum, bebeğim." Çenesini aşağı yukarı öpmeye başladığımda ona söyledim. "Seni benim ve sadece benim yapmak için sabırsızlanıyorum."

Emma parmaklarını saçlarımda gezdirdi ve başımı hafifçe kaldırdı.

"Önce bir şey hakkında konuşabilir miyiz?" diye sordu sessizce.

Yüzünde bir parça gerginlik gördüm ve hemen koruma moduna .

"Elbette bebeğim." Onu kucağıma alıp oturma odasına götürürken söyledim.

Etrafına bakındı ve etkilendiği belliydi. Memnundum çünkü tüm bunlar artık onun olmuştu.

Kanepeye oturdum ve onu kucağıma oturttum. Bana sarıldı ve ellerini göğsüme koydu.

"Bir sorun mu var bebeğim?" Ona endişeyle sordum. "Bizim için gergin misin? Tereddütlerin mi var? Sen..."

Emma elini ağzıma koyarak kaşlarımı çatmama neden oldu.

"İkimiz hakkında tereddüt etmiyorum Logan." dedi yumuşak bir sesle. "Seni benim yapmak için sabırsızlanıyorum. Senin olmak için sabırsızlanıyorum. Ben sadece..."

Konuşmayı kesti ve derin bir nefes aldı. Elini ağzımdan çektim.

"Seks hakkında mı?" Nazikçe sordum. "Eğer hazır değilsen hiçbir şey yapmak zorunda değiliz, Emma."

"Bunun için çok hazırım." dedi kıkırdayarak. "Konu seks değil. Seninle seks yapmak istiyorum."

Sikim tekrar seğirdi. Rahatlamış hissettim. Hazır olmasaydı elbette beklerdim ama hazır olduğu için çok mutluydum. Onun içinde olmak için sabırsızlanıyordum.

Emma dudağını ısırdı ve ellerine baktı.

"Erken yaşıta yavru sahibi olmanın bizim dünyamızda çok yaygın olduğunu biliyorum." Emma sessizce konuştu. "Sürünün varislerini istediğinizi ve onlara ihtiyaç duyduğunuzu biliyorum. Bunu ben de istiyorum. Seninle birlikte yavrularım olsun istiyorum ama henüz istemiyorum."

Emma bana baktı ve gözlerinde korkuyu gördüm.

"Daha on sekiz yaşındayım." diye devam etti ve sesinde bir parça panik duyabiliyordum. "Son zamanlarda çok şey yaşadım ve bunları atlatmak için biraz zamana ihtiyacım var. Hâlâ olanları atlatmaya çalışırken dünyaya bir bebek getirmek istemiyorum. Özür dilerim Logan. Beni artık istemezsen anlarım. İstemezsen anlarım..."

Daha fazla konuşmasını engelleme sırası bendeydi.

Dudaklarımı onunkilere bastırarak deli gibi konuşmasını engelledim.

"Şu anda yavru sahibi olmaya hazır değilsin diye seni terk edeceğimi düşünüyorsan delirmişsin demektir." Ona usulca söyledim. "Yine de bir süre seninle eğlenmek istiyorum. Zamanımız var, Emma. Hiçbir şey için acele etmemize gerek yok bebeğim."

Emma hıçkırı hıçkırı ağladı ve kollarını boynuma doladı.

"Oh, Tanrıça'ya şükürler olsun." diye mırıldandı. "Beni tekrar terk edeceğini düşünmüştüm."

Kalbim kırıldı.

"Kahretsin, Emma, hayır." Kollarımı ona olabildiğince sıkıca sararken söyledim. "Seni asla terk etmem. Sen benimsin. Umurumda bile değilsin."

başka bir şey. Seni istiyorum. Sana ihtiyacım var."

Emma başını kaldırdı ve dudaklarını dudaklarıma

bastırdı. "Seni seviyorum." dedi usulca.

"Ben de seni seviyorum, bebeğim." Dudaklarımı tekrar onunkilere bastırarak söyledim.

Parmaklarımı saçlarında gezdirdim ve o da gömleğimin önünü tutarak beni kendine çekti.

"Yine de seni işaretleyeceğim ve seninle evleneceğim." Boynunu öpmeye başlarken söyledim. "Seni benim yapmalıyım."

"Beni senin yapmana ihtiyacım var." Emma yumuşakça söyledi, beni inletti ve sikimi amına bastırdı.

Bu gerçekleşiyordu. O benim olacaktı. Sonunda onu benim yapacaktım.

DOKSANINCI BÖLÜM - İlk kez

Logan POV

Onun tadı inanılmazdı. Kokusu, yumuşak teni, sıcaklığı... Her şey muhteşemdi.

Boynunu öptüm ve işaret noktasını emerek onu inlettim. "Yatak odası mı?" Tanrıça'ya evet demesi için dua ederek sordum. "Evet." Emma usulca söyledi.

Teşekkür , Tanrıça.

Ayağa kalktım, kollarımı ona doladım ve yatak odasına doğru yürümeye başladım.

Kalbim deli gibi çarpıyordu. Sonunda olacaktı. Sonunda eşimi işaretleyecektim. Sonunda onu benim yapacaktım.

Emma boynumu usulca öptü ve aletim acıyla seğirdi. İşaret noktamı emdiği anda lanet olası yıldızları gördüm.

"Siktir, Emma." Yatak odasının kapısını tekmeleyerek açarken homurdandım. Aceleyle yatağa doğru koştum ve onu nazikçe yatırdım.

Onun güzel yüzüne baktım ve gülümsedim.

"Seni o kadar çok seviyorum ki." Burnunun ucunu öperken ona söyledim. "Ben de seni seviyorum." dedi sessizce.

Sesindeki gerginliği duyabiliyordum ve bu kalbimin acıyla sıkışmasına neden oldu.

"Gergin olma, bebeğim." Yanağını okşarken usulca söyledim. "Yavaş gideceğim. Eğer durmamı istersen söylemen yeterli, tamam mı? Yapmamı istemediğin hiçbir şeyi yapmayacağım."

"Ben daha çok ne yapmam gerektiği konusunda gerginim." Emma kıkırdadı ve alt dudağını ısırdı.

Hırladım ve dişlerinin altından emdim.

"Burada uzanman ve keyfini çıkarman gerekiyor bebeğim." Ona söyledim. "Her şeyi yapmama izin ver. Bana her türlü kirli şeyi yapman için bolca fırsat olacak."

Ona göz kırptım ve o da kıkırdadı. Gülüşünün sesi kalbimi kabarttı.

Onu yavaşça soymaya başladım. Kapüşonunu çıkardım ve altında siyah, dantelli bir sütyen gördüm.

İhtiyaçla homurdandım. Beni deli ediyordu.

Onunla tatlı bir zaman geçirdim. Yalnızdık. Hiçbir kesinti olmayacaktı. Hiçbir şeyi aceleye getirmeye gerek yoktu. Altımda onun muhteşem vücudu vardı ve istediğim kadar tadını çıkarmayı planlıyordum.

Eğildim, yaka kemiğine bir öpücük kondurdum ve sütyenini açmak için arkasına uzandım. Sütyenini çıkardım ve hemen meme uçlarından birini emdim.

"Oh, Logan." Emma inledi, sırtını kamburlaştırdı ve kendini bana yaklaştırdı.

Aletim kotumun içinde titriyordu.

Dikkatimi vermem gerektiğine karar verene kadar meme ucunu emdim. Ellerimi kot pantolonunun üzerinden ovma için kullandım. Onunla alay ediyordum ve biraz hayal kırıklığına uğradığını söyleyebilirim. Nefesleri kısa ve hızlı olmaya başladı. Kendini elime doğru itmeye devam etti.

"Logan, lütfen." diye sızlandı ve sesi beni neredeyse boşaltıyordu.

Adımı inledi. Bana ihtiyacı vardı.

Ben.

Kot pantolonuna ulaşana kadar karnını öpmeye başladım.

"Devam etmemi ister misin?" Hâlâ her şeyin yolunda olduğundan emin olmak isteyerek sordum.

Başını salladı ve yutkundu. Kot pantolonunun düğmelerini açmaya başlarken ona göz kırptım. Onun uyarılma kokusu beni çıldırtıyordu.

"Seni boşaltacağım, bebeğim." Kotunu çıkarırken ona söyledim. "Islak ve benim için hazır olmanı istiyorum."

Tangasına baktım. Sütyenine uyuyordu. Kalçalarını tuttum ve mükemmel küçük kıkına bakmak için onu çevirdim.

Emma'nın nefesi kesildi. Kıkını tuttuğum ve hırladığım anda kıkırdadı.

Mükemmeldi. O mükemmeldi.

Onu geri döndürdüm ve tangasını çıkardım.

Çıplaktı. . Onun vücuduyla ne yapabilirdim çünkü o benim vücudumdu.

BENİM!

Onun güzel yüzüne baktım ve sııttım. Dizlerini tuttum ve bacaklarını açtım.

Beni bekleyen güzel küçük amını gördüğümde neredeyse sızlanacaktım.

Şimdiden o kadar ıslaktı ki.

"Siktir, bebeğim." Parmağımı klitorisinden yakında horozumla dolduracağım deliğe doğru gezdirirken söyledim. "Benim için hazırsın, değil mi?"

Emma'nın nefes alış verişi hızlandı ve gözleri büyüdü.

Bacaklarının arasına uzandım ve ağzımı klitorisinin üzerine indirdim. İnledi ve sırtını kamburlaştırdı.

"Kıpırdama bebeğim." Elimle kalçalarını kavrarken söyledim.

Diğer elimi bacaklarının arasına indirdim ve bir parmağımı içine soktum. "Oh, Logan." Emma yüksek sesle inledi.

Klitorisini emmeye ve bir parmağımı içine sokup çıkarmaya başladım. Parmaklarımın etrafında sıkışmaya başladığını hissettiğimde durdum.

Emma sızlandı, ben de kıkırdadım.

"Üzgünüm, bebeğim." Bir parmağımı daha içine sokmaya başlarken söyledim. "Bir saniye içinde boşalacaksın."

İkinci parmağımı yavaşça sokmak zorunda kaldım. O kadar sıkıydı ki. İki parmağımı içine sokup çıkarırken klitorisini emdim.

"Oh, kahretsin." Emma mırıldandı ve ben kıkırdadım.

Ona baktım ve şu anda güzel yüzünün fotoğrafını çekebilmeyi diledim. Yanakları kızarmıştı. Gözleri geniş ve şehvet . Ağzı hafifçe açıktı ve alt dudağını ısırmaya devam ediyordu. Göğsü hızla inip kalkıyor, göğüslerini zıplatıyor ve bana mükemmel bir görüntü veriyordu.

Boşalmaya çok hazırdım.

Parmaklarımın etrafında kenetlendiğini hissettim ve boşaldığını anladım. Gözlerimi ondan ayırmadım çünkü boşalırken ona bakmak istiyordum.

O mükemmeldi.

Emme ve pompalamamı yavaşlattım ve orgazmının bitmesini bekledim.

"Oh, Tanrım." Emma yatağa uzanırken mırıldandı.

"Sikime boşaldığında çok daha iyi olacak bebeğim." Vücudunu öperken .

Ağzını kendi ağzımla kapattım ve dilimde kendi tadını almasına izin verdim. İnledi ve beni daha sert öptü.

Kazağımı çekiştirmeye başladı, ben de onu başımın üzerine çektim. Kot pantolonumu ve boxerımı çıkarmak için ayağa kalktım.

Vücudumda yukarı ve aşağı bakarken yüzünü izledim. Sikimi görür görmez gözleri fal taşı gibi açıldı. Dudağını ısırды ve bana baktı.

Hırladım. Gözlerindeki masum bakış beni deli ediyordu. "Bunların hepsi benim." Emma gözlerimin içine bakarak sessizce söyledi.

Az önce boşaldığıma yemin edebilirim.

"Hepsi senin, bebeğim." Onun üstüne uzanırken söyledim.

Emma ellerini vücudumda aşağı yukarı gezdirerek beni hırlattı ve titretti.

"Seni seviyorum." Emma boynuma bir öpücük kondurarak söyledi.

"Ben de seni seviyorum bebeğim." Saçlarından bir avuç tutarken söyledim. Başını yukarı çektim ve dudaklarını dudaklarımla kapattım.

Sikimin ucunu onun girişine yerleştirdim.

Kalbim hızla çarpıyordu. İşte bu kadardı. Küçük bir itiş ve o benim olacaktı.

Parmaklarımı kıvrımlarında gezdirdim, hâlâ ıslak ve benim için hazır olduğundan emin oldum.

"Hazır mısın, bebeğim?" Ona sordum.

Başını salladı ve iki kolumu birden tuttu.

"Sadece bir saniyeliğine acıyacak, tamam mı?" Dudaklarını nazikçe öperken ona söyledim. "Sen söyleyene kadar hareket etmeyeceğim."

Emma başını salladı ve dudaklarına bir öpücük daha kondurdum. İçine doğru itmeye başladım. Gözlerimi onunkilerden ayırmadım. Onun benim olmasını izlemek istiyordum.

Yavaş gittiğime emin oldum. O kadar sıkı, yumuşak ve sıcaktı ki.

Bu şekilde ne kadar dayanabileceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu.

İçine girmeye devam ederken onu tekrar öptüm.

Gözlerimi onunkilerden ayırmadım. Onun benim olduğunu görmem gerekiyordu. Buna ihtiyacım vardı.

DOKSAN BİRİNCİ BÖLÜM - İşaretli

Emma POV

Logan'ın içimi itme hissinin şaşırtıcı mı yoksa tuhaf mı olduğuna karar veremiyordum.

Muhtemelen ikisiydi.

Nefes almaya devam etmem gerektiğini kendime hatırlatmak zorundaydım. Kendime sakın kalmam gerektiğini hatırlatmak zorundaydım.

Gözlerimi Logan'ın kilerden ayırmadım. Başka tarafa bakamadım. Başka yere bakmak istemedim. Gözlerindeki arzu çok güven vericiydi.

Yanlış bir şey yapmaktan çok korkuyordum. Logan'ın tatmin olmayacağından çok korkuyordum. Bundan zevk almayacak diye çok korktum.

için çok mutluydum. Gözlerinde gördüğüm tek şey sevgiydi. Logan itmeyi bıraktı ve dudaklarımı usulca öptü.

"Derin bir nefes al, bebeğim." dedi aramıza uzanıp klitorisimi ovmaya başlarken. "Bu biraz acıtacak."

Başımı salladım ve derin bir nefes aldım.

Logan tekrar içeri itmeye başladı ve içimde bir şeyin yırtıldığını hissettim. Acı vücuduma yayıldı ve Logan'ın kollarını sıkıca kavradım.

"İşte böyle, bebeğim." Logan usulca söyledi. "Bir dakika içinde acıması geçecek."

Derin bir nefes daha aldım ve ona küçük bir gülümseme verdim. Acı katlanılabilirdi. Kötü değildi.

Logan eğildi ve beni usulca öptü. İnledim ve o da biraz kıpırdandı.

"Hareket etmeye başlayabilir miyim?" diye sordu boynuma bir öpücük kondururken.

Klitorisimi ovalamayı hiç bırakmadı. Çok yardımı oldu. Zevk, acıyı uzaklaştırmaya başlamıştı.

"Evet." Sessizce söyledim.

Logan beni öptü ve içime girip çıkmaya başladı.

Garip ama güzel bir duyguydu. Hoşuma gitmişti. Sadece alışmam gerekiyordu.

Logan homurdandı ve meme ucumu emmeye başladı. İnledim ve arkamı döndüm.

"Kahretsin Emma, kımıldama." Logan homurdandı. "." Beni yatağa geri itti ve öptü.

Sızlanmama ve kaşlarımı çatmama neden olarak içimden çıktı.

"Onu geri alacaksın, bebeğim." Logan komodini açarken kıkırdadı. "Sadece prezervatif takmam gerekiyor. Birlikte boşalmamızı istiyorum."

Gülümsedi ve bana göz kırptı. Yanaklarıma sıcaklık hücum etti ve bir domates kadar kızardığımdan emindim.

Logan prezervatifi açtı ve takmaya başladı. Üzerinde biraz benim kanımı gördüm.

Logan bana baktı ve tekrar uzandı. Kendini girişime hizaladı ve yavaşça içeri itti.

Bu his hâlâ tuhaftı ama öncekinden çok daha zevkliydi. İnledim ve onu sertçe öptüm.

"Siktir, bebeğim." Logan içime eskisinden daha hızlı girip çıkmaya başladığında mırıldandı.

Bacaklarımı beline doladım ve o da hırladı.

"Kahretsin, Emma, böyle kal." dedi kendini biraz kaldırıp tekrar içime girip çıkmaya başlarken.

Nefesim kesildi ve başımı arkaya attım. İnanılmazdı. Bu inanılmazdı. Onun durmasını hiç istemedim.

Dudaklarını boynumda hissettim ve vücudumdan aşağı yukarı bir

ürpertir yayıldı. "Seni işaretlemem gerek, Emma." Logan hırladı.

Ona baktım ve köpek dişlerinin çoktan çıkmış olduğunu gördüm. İşaretlediğim noktaya bakıyor ve derin derin nefes alıyordu.

"Beni işaretle." Kendi köpek dişlerimin çıktığını hissettiğimde usulca söyledim. "Ben seninim."

Logan hırladı, dudaklarını boynuma yerleştirdi ve işaret noktamı nazikçe emdi. Neredeyse boşalıyordum.

Ben de onun için aynı şeyi yaparak inledim.

"Siktir." Logan aramızda uzanıp klitorisimi ovmaya başlarken homurdandı.

Boşalacaktım.

"Benim için boşal bebeğim." Logan ve tüylerimi diken diken etti. "Sikime boşal."

Onu dinledim. Bacaklarımı Logan'ın etrafına daha da sıkı sararken karnımın alt kısmında bir patlama hissettim.

Logan homurdandı ve köpek dişlerinin boynumdaki deriyi deldiğini hissettim.

Patlama daha da şiddetlendi ve ben zevkle haykırdım. Duyu organlarım devreye girdi ve köpek dişlerimi boynuna geçirdim.

Logan'ın hareketleri durdu ve yüksek sesle homurdandı. Boynumdaki yarayı yaladığını hissettim ve ben de aynısını ona yaptım.

"Benim." Logan sessizce homurdandı.

"Senin." Elimi kaslı sırtında aşağı yukarı gezdirerek söyledim. Bu dünyadaki en güzel duyguydu.

Logan başını kaldırdı ve beni sertçe öptü. İçimden çıkarken ağzının içinde inledim.

"Seni seviyorum, bebeğim." Logan burnumun ucunu öperken mırıldandı. "Ben de seni seviyorum." Ona gülümseyerek söyledim.

Bacaklarımı belinden çözdüm ve o da yanıma uzandı. Beni göğsüne çekti ve burnunu saçlarıma gömdü.

"Sadece benim." diye mırıldandı, sesi kısıktı.

Gülümsedim ve köprücük kemiğine bir öpücük kondurdum.

"*Eliza?*" Kurduma sordum.

Onu daha önce kontrol etmedim. Bakamadım. Tamamen Logan'a odaklanmışım.

"*Logan'ın sana dokunmasına bir daha asla izin vermeyeceğini söylediğin zamanı hatırlıyor musun?*" Eliza sesinde bir sırtıyla konuştu ve beni kıkırdattı.

Nefes nefese kalmıştı. Onun yoğun duygularını hissedebiliyordum. Leon'un duygularını hissedebiliyordum. Logan'inkini hissedebiliyordum. Onları daha önce de hissetmişim ama bu şekilde değil. Sanki benim duygularımmış gibi hissediyordum.

"Komik olan ne bebeğim?" Logan bir parmağını sırtımda aşağı yukarı gezdirirken sordu.

"Eliza bana sana kızdığım zaman söylediklerimi hatırlatıyordu." Ona bakarak söyledim.

"Ne dedin sen?" Logan kaşlarını kaldırarak bana sordu.

"Bilmek istediğini sanmıyorum." Kıkırdadım ve bana gözlerini kışmasına neden oldum.

"Ne dedin sen?" sorusunu elini indirip popoma şaplak atarken tekrarladı.

İrkildim ve inledim. Logan bana sırttı ve popoma tekrar şaplak attı.

"Ne dedin Emma?" Logan eğilip alt dudağımı ısırarak sordu.

"Bir daha bana dokunmana asla izin vermeyeceğimi söyledim." nefese cevap verdim.

Logan homurdandı ve sırttı.

"Bak nasıl oldu." diye mırıldandı boynumdaki izi emerken.

Yine çok ıslanmıştım. Onun için tekrar hazırdım.

"Siktir, bebeğim." Logan klitorisime hafifçe dokunurken homurdandı. "Seni tekrar becermek istiyorum ama yarın çok ağrıyacaksın. Bunu yavaştan almalıyız."

Beni sertçe öptü ve alt dudağımı ısırdı.

"Bunu banyoya götürmeye ne dersin?" diye sordu ayağa kalkıp beni yanına çekerken. "Sana bir banyo hazırlayacağım ve hazır başlamışken sana bir iki şey göstereceğim."

Logan bana göz kırptı ve kalbim hızla

çarpmaya başladı. "Anlaştık." Ona kocaman bir

gülümseme verdim.

Logan kıkırdadı, ayağa kalktı, beni yakaladı ve omzuna koydu.

Nefes nefese ve elinden kurtulmaya çalıştım. Sadece kıcıma tekrar şaplak attı, kıkırdamama ve teslim olmama neden oldu.

OceanofPDF.com

DOKSAN İKİNCİ BÖLÜM - Benimle evlenir misin?

Logan POV
Çok gergindim.

Neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu. Evet diyecekti. O zaten işaretlenmişti, çiftleşmişti ve benim olmuştu.

Evlilik sadece bir formaliteydi. Onu bana bağlamanın başka bir yoluydu. Buna gerçekten ihtiyacımız yoktu ama onu mümkün olan her şekilde benim yapmak istiyordum.

Hayır demesi için hâlâ küçük bir ihtimal vardı. Ya fikrini değiştirirse? Ya bir cadı bulup işaretimi silmeye karar verirse? Ya Jacob ya da Drake gibi başka birini isterse?

Leon yüksek sesle homurdandı.

"Benim!" diye bağırdı. *"Lanet olası benim!"*

Derin bir nefes aldım ve elini daha sıkı tuttum.

"Bunu düşünmeyi bırak, Logan. Leon bana hırladı. 'Dışarı çıkacağım ve pençelerimi kıcına sokacağım. O benim. Jacob'ın ya da Drake'in değil. O benim. BENİM!'"

"Haklısın. Arkadaşıma bakarken söyledim. 'O bizim kızımız."

Göle doğru yürüyorduk. Onu gölde özel bir yere götürmek istedim, böylece gün batımını birlikte izleyebilecektik. Ona orada evlenme teklif etmeye karar verdim. O noktayı bilen tek kişi bendim ve artık orası bizim olacaktı. Hayatının geri kalanını benimle geçirmeye evet diyeceği yer olacaktı.

Andrew yüzük seçmeme yardım etti. Mümkünse o benden bile daha heyecanlıydı. Güzel bir yüzük seçtik ve onu takmak için sabırsızlanıyordum.

parmağında.

"Neden gerginsin?" Emma bana sordu.

Kaşlarımı çatmıştım. Nereden biliyordu ki?

"Artık duygularını hissedebiliyorum Logan." Emma kıkırdadı.

Tabii ki. Evet. Onu işaretledim. Onu hissedebiliyordum, o da beni hissedebiliyordu. O kadar gergindim ki bunu unuttum.

"Gergin değilim." Yalan söyledim. "Sana yerimi göstereceğim için heyecanlıyım. Belki beğenip beğenmeyeceğin konusunda biraz gerginim."

"Buna bayılacağım." Emma bana parlak bir şekilde gülümseyerek söyledi.

Kalbim hızla çarptı ve ona biraz daha aşık oldum. Gülümsediğinde çok güzeldi.

Saçlarının beline değmesini izledim. Mavi gözlerinin etrafta dolaşmasını izledim. Gülümsemesini izledim. yürürken mükemmel küçük vücudunu izledim. Öpmeye ve ısırmaya bayıldığım dolgun dudaklarını izledim. Ciğerlerimi onun muhteşem kokusuyla doldurdum. Vücudumda aşağı yukarı uçuşan karıncalanmaların ve kıvılcımların tadını çıkardım.

Ondan hoşlandım.

Onu neredeyse kaybettiğime inanamıyordum.

"Burası o yer mi?" Emma bana bakarak sordu.

Gözlerimi kırıştırdım ve etrafıma bakındım. Nereye gittiğimize bile dikkat etmedim. Tek gördüğüm oydu. Tek hissettiğim oydu.

"Öyle." Onu göle yaklaştıırken söyledim. "Beğendin mi?"

Etrafına baktı ve gülümsedi.

"İstiyorum." dedi kollarını belime sararken.

Ben de sevdim ama buradaki en güzel şey oydu. Eskiden buranın güzel olduğunu düşünürdüm. Şimdi ise onsuz asla aynı olmayacağından emindim.

Başının üstünü öptüm ve gün batımına baktım. "Çok

güzel." Emma sessizce mırıldandı.

Gülümsedim ve ona baktım. Güneşin yumuşak turuncu ışıltısı onu Cildin altın gibi görünüyor.

Onun her yerini öpmek istedim. Ona dokunmak istedim. Tekrar onun içinde olmak istedim.

Önce yapmam gereken önemli bir şey vardı. Ona karım olmasını teklif etmeliydim.

Kalbim deli gibi çarpıyordu ve avuçlarım terlemeye başlamıştı. Çok gergindim.

Onu , elimi arka cebime attım ve bir yüzük kutusu çıkardım. Emma gün

batımının büyüüne o kadar kapılmıştı ki fark etmedi bile.

Onun güzel yüzünü izlerken gülümsedim.

Yavaşça tek dizimin üzerine çöktüm ve bir şeyler olduğunu anladığında yüzünün aldığı şekli izledim.

Kaşlarını çattı ve bana bakmak için döndü. Artık yanında durmadığımı fark etmesi bir saniyesini aldı. Bana baktı ve gözleri büyüdü.

"Emma, bebeğim, seni çok seviyorum." Sesimin titremesini engellemeye çalışarak söyledim. "Seni hak etmek için ne yaptım bilmiyorum ama bir daha asla gitmene izin vermeyeceğim. Bedenim, kalbim ve ruhum senindir. Ben bir aptaldım. Tam bir aptaldım ve bunun için hayatımın sonuna kadar özür dileyeceğim. Son nefesimi verene kadar seni ne kadar sevdiğimi göstereceğim. Hayatımın geri kalanında senin yanında olacağım. Seni asla hafife almayacağım ve seni kalbimin her parçasıyla seveceğim. Benimle evlenir misin, Emma?"

Kalbim göğsümden fırlayacaktı. Bunu biliyordum. Göğüs kafesimi deldiğini hissedebiliyordum.

Gözyaşlarının yanaklarına düşüşünü izledim. Elini ağzına götürmesini izledim. Dudaklarından küçük bir hıçkırık çıktığını duydum. Gözlerimin içine baktı ve gözyaşlarının arasından gülümsedi.

"Evet." dedi usulca, kendini üzerime atarken. "Evet, evet, !" Onu yakaladım ve kendime doğru bastırdım.

Oh, şükürler olsun!

Evet dedi! Evet dedi amına koyayım!

Beni öptü ve ben cennetteydim.

İsteksizce onu öpmeyi bıraktım ve yüzüğü kutudan çıkardım. Sol elini elime aldım ve yüzüğü nazikçe parmağına yerleştirdim. Tam oturmuştu. Mükemmeldi.

O mükemmeldi.

Elini kaldırdım ve yüzüğü öptüm. Emma yanağımı avuçladı, başımı kaldırdı ve dudaklarını dudaklarıma bastırdı.

Cennetteydim ve hiç ayrılmak istemiyordum.

"Seni seviyorum, bebeğim." Alnımı onunkine yaslayarak söyledim.

"Ben de seni seviyorum." Emma kalbimin küt küt atmasına neden olan bir cümle kurdu.

Onu hak etmek için ne yaptım ben? Gerçekten bilmiyordum ama onu kaybetmemek için her şeyi yapabileceğimi biliyordum.

O benimdi.

DOKSAN ÜÇÜNCÜ BÖLÜM - Hareket

Emma POV

Parmağımdaki yüzüğe baktım.

Bu çok gerçeküstüydü. Nişanlanmıştım. Birinin karısı olacaktım. Ben. Emma'nın. Bir eş olacaktım.

Yüzüme küçük bir gülümseme yayıldı. Logan'ın karısı olmak hoşuma gitmişti. Bunu istiyordum. Ona mümkün olan her şekilde bağlı olmak istiyordum.

"Hayatımın geri kalanında her gün buna uyanmak için sabırsızlanıyorum." Logan'ın sesini duydum ve başımı kaldırdım.

Kapının pervazına yaslanmıştı ve yüzünde bir gülümseme vardı. "Neye uyanacaksın?" Ayağa kalkıp ona yaklaşırken sordum.

"Güzel yüzün." dedi beni kendine çekerken. Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve ben inledim.

"Hayır." Andrew'un sert sesini duydum. "Benim evimde olmaz."

Logan homurdandı ve beni öpmeyi bıraktı. Kıkırdadım ve kardeşime baktım.

Elinde bir kutu vardı ve tehditkâr bir şekilde Logan'a bakıyordu.

"Üzgünüm dostum." Logan iç çekti. "Buna alışın. Bundan sonra bunu her gün göreceksin."

Andrew gözlerini devirdi ve bizden uzaklaştı.

Tekrar kıkırdadım, arkamı döndüm ve yatağımın üzerindeki giysi yığınınına doğru yürüdüm. Kıyafetlerimi katlamaya ve yerdeki kutuya koymaya başladım.

Andrew ve ben ambar evine taşınıyorduk. Burada kalmayı konuşmuştuk ama Logan'ın ambara geri dönmesi gerekiyordu. Şu anda taşınmak daha kolaydı. Önümüzdeki birkaç ay içinde yapacak çok işimiz vardı.

Samuel'in beni tuttuğu mağaralarda benimle ilgili pek çok bilgi bulduk. Bunları incelememiz ve hakkımda mümkün olduğunca çok şey öğrenmemiz gerekiyordu.

Luna törenimi organize etmek zorundaydım. Gloria teyzeden öğrenebileceğim her şeyi öğrenmeliydim.

Ama başka bir şeye odaklanmadan önce Sienna ve Samuel'i görmem gerekiyordu.

Logan bana yaklaştı ve kollarını arkamdan belime doladı. Omzuma bir öpücük kondurdu ve ben titredim.

"Sienna ve Samuel'i ne zaman görebilirim?" Logan'a sordum. Hırladı ve kollarını bana daha sıkı doladı.

"Bunu unuttuğunu umuyordum." diye mırıldandı.

Arkamı döndüm ve ona gülümsedim. "Tabii ki unutmadım." Logan iç geçirdi ve dudaklarıma küçük bir öpücük kondurdu.

"Neden onları görmek istiyorsun, bebeğim?" Logan yanağını okşarken mırıldandı.

Alt dudağımı ısırdım ve omuz silktim. "Emin değilim. Sadece yapmam gerektiğini biliyorum." Logan birkaç dakika yüzümü inceledi.

"Andrew'la konuşacağım." Logan içini çekti. "Bunu mümkün olan en kısa sürede yapmak istiyorum. Bu işi bitirmek istiyorum."

Başımı salladım ve gülümsedim.

"Yalnız gitmiyorsun." Logan homurdandı. "Andrew ve ben de orada olacağız."

"Elbette." Yumuşakça söyledim. "Seni orada istiyorum. Bunu tek başıma yapamam." Logan başını salladı ve eğilip beni usulca öptü.

Kollarının arasında eridim ve ıslandığımı hissettim. Sadece küçük bir öpücük ve ben gitmiştim.

"Gözlerim yanıyor." Kardeşimin sesini duydum.

Logan'ı öpmeyi bıraktım ve kıkırdadım.

"Sana buna alışmanı söylemiştim." Logan içini çekti ve sinirli kardeşime bakmak için arkasını döndü.

Andrew gözlerini devirdi ve odama girdi.

"Arabaya bir şey götürebilir miyim?" Andrew odama bakarak bana sordu.

"Kapının yanındaki kutular hazır." işaret ederek söyledim.

Andrew başıyla onayladı ve kutulardan birini almak için arkasını döndü.

"Kız kardeşin Sienna ve Samuel'i görmek istiyor." Logan, Andrew'un aniden ayağa kalkmasına neden oldu.

Dönüp bana baktı ve kaşlarını çattı.

"Fikrini değiştirmedin mi?" Andrew bana sordu. Başımı

salladım. "Gidip onlarla konuşmam gerek."

Andrew içini çekti ve Logan'a baktı.

"Bunu unuttuğunu umuyordum." Andrew mırıldanarak gözlerimi devirmeme neden oldu.

"Ben de aynı şeyi söyledim." Logan iç çekti.

Arkamı döndüm ve kıyafetlerimi katlamaya devam ettim.

"Bunu mümkün olan en kısa sürede yapmak istiyorum Andrew." Logan kardeşimle konuşmaya devam etti.

"Ben de." Andrew da aynı fikirdeydi. "Bu işi bitirmek istiyorum." "Bugüne ne dersin, Emma?" Logan bana sordu.

Midem bulandı ve avuçlarım terlemeye başladı.

"Bugün güzel bir gün." Sesimin titremesini engellemeye çalışarak söyledim.

Onları görmek istemem korkmadığım anlamına gelmiyordu. Beni en çok inciten iki kişiyi görecektim. Hayatım boyunca bana zorbalık eden kadını görecektim. Bana işkence eden adamı görecektim.

Korktuğumu söylemek hafif kalır. Ama bunu yapmak zorundaydım.

"Tamam." Andrew birkaç dakikalık sessizlikten sonra konuştu.

Odamdan çıktığını duydum ve bir saniye sonra Logan arkamda duruyordu. Kollarını bana doladı ve omzumu öptü.

"Bunu yapmak zorunda değilsin, bebeğim." Logan yumuşakça söyledi. "Korkunu hissedebiliyorum. Onları görmek zorunda değilsin."

"Biliyorum." Mırıldandım. "Yine de istiyorum."

Arkamı döndüm ve kollarımı beline doladım. Başımı göğsüne yasladım ve ona baktım.

"Bana zarar vermelerine izin vermeyeceksin." Yumuşakça söyledim.

Bu bir soru değildi, bir açıklamaydı. Bir daha kimsenin beni incitmesine izin vermeyeceğini biliyordum.

"Tabii ki hayır, bebeğim." Logan yanağımı okşarken şöyle dedi. "Bir daha kimse seni incitemeyecek."

Gülümsedim ve kendimi ona yaklaştırdım. Dokunuşu ve kokusu korkuyu uzaklaştırmaya yetmişti.

"Seni seviyorum, Emma." Logan başımın üstünü öperek söyledi. "Biliyorum." "Biliyorum." dedim.

"Ben de beni sevdiğini söylediğini duymak istiyorum." Logan homurdandı ve beni kıkırdattı.

"Ben de seni seviyorum." Ona bakarak söyledim.

"Bu daha çok hoşuma ." Logan bana gülümseyerek söyledi. O beni seviyordu, ben de onu seviyordum.

Hiçbir şey bizi tekrar ayıramazdı.

DOKSAN DÖRDÜNCÜ BÖLÜM - Kiler

Andrew POV

Gözlerimde saf bir nefretle çocukluk arkadaşımı izledim.

Ondan o kadar nefret ediyordum ki.

Beni seviyormuş gibi yaptı. Kız kardeşimi seviyormuş gibi yaptı. Kız kardeşimi incitti. Onu öldürmeye çalıştı. Neredeyse onu benden alıyordu.

Onu yerde yataarken, zincirlenmiş, dövülmüş ve kanlar içinde görmek beni çok mutlu etti.

"Bana yine işkence etmeye mi geldin Andrew?" diye sordu başını kaldırıp bana bakarken.

Yanakları çökmüştü. Teni gri ve donuktu. Gözleri şiş ve kırmızıydı. Saçları yağlıydı ve yüzüne yapışmıştı.

Sırıttım. Onu görmek hoşuma gidiyordu. İşkence görmüş ve incinmiş, tıpkı kız kardeşimin olmasını istediği gibi.

"Ne yazık ki bugün değil." Dedim. "Ve senin için Beta Andrew."

"Neden buradasın?" diye sordu, doğrulmaya çalışarak.

"Biri seninle konuşmak istiyor." Hırlamamı engellemeye çalışarak söyledim. "En iyi şekilde davranacaksın, yoksa sen ve ben meşhur işkence seanslarımdan birini daha yapacağız."

Düzenli olarak yapardık ama o ne demek istediğimi biliyordu. Ayak tırnaklarını kerpetenle nasıl çektiğimi hatırlıyordu.

Sienna ürperdi ve gözleri korkuyla irileşti.

"Hatırlıyorsun, değil mi?" Sırıttım. "Eğer uslu durmazsan bunu memnuniyetle tekrar yaparım."

İçeri girebilir miyiz? Logan bana zihin bağı kurdu.

Evet. Cevap verdim. **O uyarıldı.**

Hücrenin kapısı açıldı ve Sienna'nın gözlerinin doğru kaymasını izledim.

Logan'a baktım. Sienna'ya ters ters bakıyordu. Emma onun arkasından içeri girdi. Gözleri Sienna'ya gelene kadar odanın içinde dolaştı.

"Yanlış bir hareket yaparsan sana işkence ederim." Logan ona hırladı.

Gözleri Emma'ya takılınca kaltak sırttı.

"Mükemmel bir bayan değil mi bu?" Sienna söyledi. "Sürünün Luna'sı tarafından ziyaret edilmekten duyduğum memnuniyeti neye borçluyum?"

Logan hücrenin kapısını kapattı ve Emma'yı göğsüne çekti.

"Seni görmek istedim." Emma söyledi. "Sana beni kırmadığımı söylemek istedim. Denediğin için seni affettiğimi bilmeni istedim."

Kaşlarımı çatarak Logan'a baktım.

Affetmek mi? Onu zihnime bağladım. **O neden ? Hiçbir fikrim**

yok dostum. Logan iç çekti.

"Senin affına ihtiyacım yok!" Sienna homurdandı.

"Sienna!" Uyarırcasına hırladım.

"Eh, hâlâ sende." Emma sakince konuştu. "Hayatıma devam etmek istiyorum. Bunu yapmanın tek yolu seni arkamda bırakmak. Seni affetmeden seni arkamda bırakamam. O yüzden affediyorum. Seni affediyorum Sienna."

Kız kardeşime tam bir hayranlıkla baktım.

"Keşke bunu yapmasaydın." Emma, Sienna'ya konuşma fırsatı vermeden devam etti. "Yanında iki harika adam vardı. Ben de yanındaydım. Kardeş gibi olabilirdik. Senin için asla bir tehdit olmadım. Bunu hiç göremediğin için üzgünüm."

"Benim için bir tehdit değil mi?" Sienna alay etti. "Seni her zaman daha çok sevdiler."

"Aşkın farklı türleri vardır ve bunları karşılaştıramazsınız." Emma söyledi. "Ben Andrew'un kız kardeşiyim. Bana duyduğu sevgi sana duyduğundan farklı. Bu beni daha çok sevdiği anlamına gelmiyor. Sen onun çocukluk arkadaşydın. Birlikte büyüdünüz. O seni sevdi. Keşke bu senin için yeterli olsaydı."

İnanılmaz biri. Logan benimle zihin bağı kurdu.

Öyle. Hayranlıkla ona bakarak mırıldandım.

"Peki ya Logan?" Sienna yine hırladı. "Onu benden çaldın!"

Logan yüksek sesle hırladı ve Sienna'ya bir adım daha yaklaşmak istedi ama Emma onu durdurdu.

"Ben yapmadım." Emma sakince söyledi. "Eğer beni öldürmeye çalışmasaydın, belki de şimdi onun eşi olurdun. Logan seni kesinlikle benden daha çok seviyordu. Ben sadece arkadaşının küçük kız kardeşiydim. Daha önce hiç konuşmadık ya da birlikte vakit geçirmedik. Eğer sen de onu onun seni sevdiği gibi sevseydin, belki şimdi onun yanında olurdun."

Logan homurdandı ve Emma'yı kendine doğru çekti.

Bunun olacağını düşünmemiştim. Logan, Sienna'nın ne kadar büyük bir sürtük olduğunu öğrenmeden çok önce pes ediyordu.

"Yalan söylemeyi kes, seni küçük sürtük." Sienna dişlerini sıkarak konuştu. "Senin onun eşi olduğunu öğrendiği an, kimseyle yatmıyordum. Onun için hiçbir şeydim!"

"Bu doğru değil Sienna." Emma, Logan ya da ben tepki verip Emma'ya küçük bir sürtük dediği için Sienna'nın ağzını burnunu önce konuştu. "Sen hâlâ onun çocukluk arkadaşıydın. Hâlâ birlikte büyüdüğü kızıdın. Seni seviyordu. Belki senin istediğin şekilde değil ama seviyordu."

Logan çenesini sıktı ve yumruklarını sıktı.

"Nasıl hissediyorsun Emma?" Sienna gözlerini kısarak hırladı. "Eşinin beni senden önce becerdiğini bilmek nasıl bir duygu? nce onun ağzının benim üzerimde olduğunu bilmek nasıl bir duygu? Onu iyi hissettirdiğimi bilmek nasıl bir duygu, belki de senin yapabileceğinden bile daha iyi?"

Logan yüksek sesle homurdanarak Emma'yı bana doğru itti ve Sienna'ya yaklaştı.

Kız kardeşimi kendime çektim ve başını göğsüme gömdüm. Logan'ın ne yapmayı planladığından emin değildim ama Emma'nın bunu görmesini istemiyordum.

"Tanrıça'ya yemin ederim, seni parçalara ayıracağım." Logan homurdandı. "şey ve hiç kimse bana Emma'nın hissettirdiklerini hissettiremedi. Onunla kıyaslandığında sen hiçbir şeydin. Onun bana verdiği zevk seninle hissettiklerimden daha büyük. Sakın ona senden daha azını hissettirmeye alışma. Sen bir hisin!"

Duyduklarımın çoğu benim kulaklarım için değildi, ama Emma'nın gitmesine izin veremez ve onları kapatamazdım.

"Sorun yok Logan." Emma yumuşak bir sesle Logan'ın arkasını dönüp ona uzanmasını sağladı.

Onu bıraktım ve Logan'a yaklaştı. Logan onu kollarına çekti ve burnunu saçlarına gömdü. Derin bir nefes aldı ve vücudu gevşedi.

"İncindiğini biliyorum Sienna." Emma i çekti. "İstediğin şeyi elde edemediğini biliyorum. Kızgın olduğun için şu anda bana zarar vermeye çalıştığını da biliyorum. Hâlâ daha önce söylediklerimin arkasındayım. Seni affediyorum. Keşke böyle olmak zorunda olmasaydı. Seni incitecek bir şey yaptıysam özür dilerim. Kasıtlı değildi. Ama seninle işimin bitmesini istiyorum. Hayatımın tadını çıkarmak, evlenmek ve sevdiğim adamla ocuk sahibi olmak istiyorum. Hayatıma

Arkamda sen varsın ve sana karşı kin besliyorsam bunu yapamam. Bu yüzden seni affediyorum Sienna."

Sienna yüzünde öldürücü bir ifadeyle kız kardeşime bakıyordu. Emma dönüp bana baktı.

"Benden bu kadar." dedi usulca.

Başımı salladım ve hücrenin kapısını açtım. Logan Emma'yı dışarı çekmeye başladı.

"SENİ KÜÇÜK OROSPU!" Sienna çığlık atmaya başladı. "ASLA MUTLU OLAMAYACAKSIN! MUTLU OLMANA ASLA İZİN VERMEYECEĞİM! BURADAN ÇIKACAĞIM VE SENİ ÖLDÜRECEĞİM!"

Logan ve ben yüksek sesle homurdandık.

Logan içeri girmeden önce kapıyı çarparak kapattım. Şu anda Emma'yla birlikte olması gerekiyordu, burada değil.

"Sana ne söz verdiğimi unuttun, sürtük." Yumruklarımı sıkarak homurdandım. "İyi davranmadın."

Sienna'nın öldürücü gözleri üzerime dikildi ve hırladı.

Ona işkence etmem için bana bir sebep daha verdi.

"Daha sonra döneceğim." Kapıya yaklaşırken söyledim. "Tırnaklarına güle güle de."

Kapıyı açtım ve koridora geri döndüm. Logan,

Emma'yı şiddetle öpüyordu.

İçimi çektim ve gözlerimi devirdim. Bu manzaraya asla

alışamayacaktım. "Buraya gel, aşkım." Kız kardeşime doğru uzanırken usulca söyledim.

Logan onu öpmeyi bıraktı ve kollarıma doğru yürüdü. Ona sarılabildiğim kadar sıkıca sarıldım.

"Seninle çok gurur duyuyorum." Başının tepesini öperken mırıldandım. "Yine de senin affını hak etmiyor."

"Bunu kendim için yaptım, onun için değil." Emma gülümsememe neden oldu.

"Biliyorum." "Biliyorum" dedim. "Beni gururlandıran da bu, küçük kızım. Kendini ilk sıraya koyuyorsun. Bunu kesinlikle hak ediyorsun."

Emma başını kaldırıp bana baktı ve gülümsedi. Onu alnından öptüm ve tanıdık kokusunu içime çektim.

"Gidip Samuel'i görelim." Logan söyledi. "Bu işi bitirmek istiyorum."

Emma ve ben başımızı salladık.

Onu bıraktım ve Samuel'in hücreğine doğru yürüdük.

DOKSAN BEŞİNCİ BÖLÜM - Asla özgür olamayacaksın

Logan POV

Çok . Sienna'yı öldürmek
istedim.

Müstakbel karımla çok gurur duyuyordum. Onun yanımda olmasından çok
gurur duyuyordum.

Sienna seks yapmamızdan bahsettiğinde kalbim neredeyse yerinden
fırlayacaktı. Emma'nın beni terk edişini hayal etmeye başlamıştım bile ve
vücudumdaki her hücre acıyordu. Emma'nın Sienna'dan ne kadar iyi olduğunu
bildiğinden emin olmalıyım. Kimse onunla kıyaslanamazdı. Başka hiçbir
kadın ilgimi çekmiyordu. Sadece Emma'yı istiyordum. Sadece onun
vücudunu, dar amını ve sıcak küçük ağzını istiyordum. Sadece onu!

Bana inanıyorsun, değil mi? Samuel'in hücrelerine yaklaşırken onu zihnime
bağladım. **Sadece seni istiyorum bebeğim. Kimse seninle kıyaslanamaz.**
Sienna ile seks, seninle seksin yanında hiçbir şeydi.

Sana inanıyorum Logan. Benimle zihin bağı kurdu. **Ama lütfen Sienna ve
seksten aynı cümlede bahsetmeyi kesebilir miyiz? Bu Eliza'yı bölgeci
yapıyor ve onu sakın tutmakta zorlanıyorum.**

"Arkadaşını sakinleştir Leon. Kurduma söyledim.

*"Deniyorum. Leon bana hırladı. "Eğer aletini ait olmadığı yerlere
sokmasaydın, bunu yapmak zorunda kalmazdım.*

Onu görmezden geldim ve Eliza'yla konuşmasına izin verdim. Samuel'in
hücresinin önüne geldik.

Emma'yı kendime çektim ve şakağından öptüm.

"İçerideyken elimi tutabilir misin?" Emma, Andrew ve bana sordu. "Sienna ile konuştuğumda çok daha cesurdum."

"Elbette, Emma." Andrew onun elini kendi elinin içine alarak söyledi. Onu daha yakına çektim ve şakağından öptüm.

Yanında olmadan bunu asla izin vermezdim. "Hazır mısın?" Ona sordum.

Derin bir nefes aldı ve başını salladı.

Cebimden bir anahtar ve herifin hücresinin kilidini açtım.

Sienna'nın aksine, o bir duvara asılmıştı. Vücudu kesilmiş, yakılmış, vurulmuş ve elektrik verilmişti. Tıpkı Emma'ya yaptığı gibi.

İçerideki koku neredeyse kusmama neden oluyordu. Her yere kan ve diğer sıvılar sıçramıştı.

Samuel içeri girdiğimizi duyar duymaz başını kaldırdı. İki gün önceki ziyaretimden dolayı sağ gözü şişmişti.

Gözleri Emma'ya takıldığında gülümsedi ve başını daha yukarı kaldırdı.

"Merhaba güzelim." dedi yere biraz kan tükürerek. "Eşini görmeye geldiğin için çok mutluyum."

Hırladım, onunla aramdaki mesafeyi iki uzun adımda kapattım, ensesinden tuttum ve yüzüne kapandım.

"Sen onun eşi değilsin." Ona söyledim. "Ona öyle bakmayı kes."

Pislik herif bana sırtıttı ve ben de onu için kendimi zor tuttum. Emma'nın beni böyle görmesini istemiyordum.

"Bu zevki neye borçluyum güzelim?" diye sordu şerefsiz, dostuma dönüp bakarak.

Homurdandım ve Emma'ya doğru geri adım attım.

"Neden cadıların bana işkence etmesine izin verdin?" Emma sessizce sordu. "Madem beni istiyordun, neden bana bunu yapmalarına izin verdin?"

Yumruklarımı sıktım ve çenemi gerdim.

"Yardımları için bir ödemeydi." Samuel söyledi. "Sana bunu zaten söyledim."

"Neredeyse beni öldürüyorlardı." Emma mırıldandı. "Eğer eşim ve kardeşim beni bulmasaydı, beni öldüreceklerdi."

Onu o lanet tavanda asılı gördüğümü hatırladım. Dövülmüş ve morarmış bedenini hatırladım. Ölürken hissettiğim acıyı hatırladım. Her şeyi hatırladım ve onu oracıkta öldürmek istedim.

Ama bu beni o pisliğe işkence etme zevkinden mahrum ederdi.

"Hayır, yapmazlardı, Emma." Samuel iç çekti. "Ne yaptıklarını biliyordum. Gelip onları durdurabilirdim. Gerçekten de eşimin bu şekilde öldürülmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun?"

Hem Andrew hem de ben homurdandık.

Leon çok sinirlenmişti. Neyse ki Eliza'ya odaklanmıştı, bu yüzden o sikik herife pek dikkat etmiyordu.

"Ben senin eşin değilim." Emma söyledi.

"Boynundaki işareti görüyorum, evet." Samuel öfkeyle söyledi. "Neyse ki bu çıkarılabilir."

Yüksek sesle homurdandım. Gidip onu yumruklamak istedim ama Emma kolumdan tutup beni durdurdu.

"Asla çıkarılmayacak." Emma sertçe söyledi. "Logan benim eşim ve gelecekteki kocam. Bana bir daha asla dokunmayacaksın. Beni asla alamayacaksın"

Ondan uzak dur."

Benden müstakbel kocası olarak bahsettiğini duyunca kalbim iki kat daha hızlı çarpmaya başladı. Cennetteydim.

Samuel kıs kıs güldü ve başını daha da yukarı kaldırdı.

"Gerçekten seni almak isteyen tek kişinin ben olduğumu mu düşünüyorsun?" Samuel kalbimin durmasına neden olacak şekilde konuştu. "Dışarıda seni tanıyan ve kullanmak isteyen başkaları olmadığını mı sanıyorsun?"

Andrew yüksek sesle homurdandı ve Emma'yı

kendine çekti. "Ne diyorsun lan sen?" Bağırdım.

Samuel bana baktı ve sırtışı büyüdü. "Onu başka kimsenin istemeyeceğini düşünüyorsan saf bir adamsın. O hayatta bir kez bulunacak bir şey. Dışarıda onu almayı planlayan başka adamlar da var. Benden kurtuldun ama onlardan kurtulabilecek misin?"

Kalbim göğüs kafesimi parçalayacaktı.

Onu öldürmek istiyordum ama Emma'nın korkusunu hissedebiliyordum ve şimdi onunla birlikte olmam gerekiyordu. O önce gelirdi. O benim önceliğimdi.

Burada kal ve cevapları işkenceyle öğren. Andrew'a zihin bağlantısı aracılığıyla söyledim.

Tabii ki. O da hırladı.

Arkamı döndüm, Emma'yı kucağıma aldım ve hücreden çıkardım. Hücrenin kapısını arkamımdan kapatırken Andrew'un tehditkâr hırıltısını duydum.

Çıkışa doğru acele ettim. Onu buradan çıkarmam gerekiyordu.

Ambardaki odama adımımı atar atmaz bizi oturttum ve yanaklarını avuçladım.

Solgundu ama kendini sakinleştirmeye çalıştığını görebiliyordum.

"Kimse seni bir daha alamayacak." Ona söyledim. "Hiç kimse." Bana baktı ve küçük bir gülümseme verdi.

"Biliyorum." dedi usulca. "Öyle tepki verdiğim için özür dilerim. Beni hazırlıksız yakaladı."

Onu usulca öptüm.

"Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok bebeğim." Alnımı onunkine yaslarken söyledim. "Seninle gurur duyuyorum, bunu biliyorsun, değil mi?"

"İstiyorum." dedi gülümseyerek.

Onu tekrar öptüm ve dudaklarımdaki tadının tadını çıkardım.

Andrew'un o heriften biraz bilgi alabileceğini umuyordum. Eğer doğruyu söylüyorsa, hazırlanmam gerekiyordu. Onu bir daha benden almaya çalışan herkesi öldürürdüm.

Gerçi şu anda başka planlarım vardı.

"Hazırlanmalısın, bebeğim." Onu öpmeyi isteksizce bırakırken söyledim.

Emma kaşlarını çatı. "Ne için?"

"Amy bu gece sana bir parti vermesine izin verene kadar benim ve kardeşinin canını sıktı." Gözlerimi şakacı bir şekilde devirerek söyledim.

Amy gerçekten ele avuca sığmaz biriydi.

Emma'nın gözleri büyüdü ve güldü. "Parti

mi?" diye sordu. "Ciddi misin? Neden?"

"Amy senin bir baş belası olduğun ve bunu kutlamamız gerektiği hakkında bir şeyler söyledi." Sırıtarak söyledim.

"Haksız da sayılmaz." Emma kıkırdadı.

Ona gülümsedim ve bir öpücük daha vermek için kendime çektim.

Daha fazlasını istiyordum ama zamanımız yoktu. Kendimi tekrar ona gömmek için bu geceye kadar beklemem gerekecekti.

OceanofPDF.com

DOKSAN ALTINCI BÖLÜM - Parti

Emma POV

"Emma!" Logan ve ben partiye varır varmaz Amy ığlık attı. Logan iç çekti ve başımın üstünü öptü.

"Seni şimdiden özledim, bebeğim." Logan kaşlarını çatarak başımı kaldırıp ona bakmamı sağladı.

Beni neden özlesin ki? Ben tam buradaydım.

Amy beni yakaladı ve sıkıca sarıldı.

"Oh, seni çok özledim!" Amy ığlık attı. ", partiyi başlatmamız gerek!"

Beni Logan'dan uzaklaştırmaya başladı. Arkamı döndüm ve o da başını salladı.

"Seni benden uzaklaştıracasını biliyordum." Logan kıkırdarak söyledi.

Ona gülümsedim ve Amy'yi diğer konuklara doğru takip ettim.

Parti sürü evinin bahçesinde yapıldı ve neredeyse tüm sürü oradaydı. Birçok sınıf arkadaşımı ve birlikte antrenman yaptığım insanları gördüm.

Herkes bana gülümsüyor, merhaba demek ve elimi sıkmak istiyordu. Bu çok tuhaftı ama aynı zamanda çok da güzeldi. Amy beni tekrar sürüklemekten önce birkaç sınıf arkadaşım ile konuşmak için durdum.

Beni yüzünde kocaman bir gülümseme olan Jake'e doğru çekti.

"Emma!" Jake beni sıkıca kucağına çekerken haykırdı. "Harika görünüyorsun, güzelim. Seni çok özledim."

"Ben de seni özledim, Jake." Ona tekrar sarılırken
söyledim. Arkamda bir hırıltı duydum ve Jake'i
bıraktım.

"Yani seni işaretledikten sonra bile kıskanıyor mu?" Jake boynumdaki işarete
bakarak iç geçirdi.

İçimi çektim ve gülümsedim. Logan'ın kıskanacak bir şeyi yoktu.

"O muhteşem nişan yüzüğünü unutma." Amy yüzüğü daha iyi görebilmek için
elimi kaldırırken şöyle dedi.

"Onunla evleniyor musun?" Jake sessizce sordu.

"Evet." Yüzüme küçük bir gülümseme yayılırken

"Evet," dedim. Jake kaşlarını çattı ve çenesini sıktı.

"Al bunu." Amy bana bir içki uzatırken söyledi.

Berrak bir sıvıdan küçük bir yudum aldım.

"Nedir bu?" Kaşlarımı çatarak sordum.

"Cin tonik." Amy gözlerini devirip arkama bakmadan önce sırtıttı.

"Onu sarhoş etmeyeceğim!" diye bağırdı ve kaşlarımı ona kaldırmama neden
oldu.

İçini çekti ve bana baktı.

"Arkadaşın ve kardeşin seni sarhoş edeceğimden endişeleniyor." Amy başını
sallayarak söyledi. "Kurt adamların o kadar kolay sarhoş olamayacağını
biliyorlar mı?"

Arkama baktım ve Logan ile Andrew'un kaşlarını çattığını gördüm. Onlara
gülümsedim ve tekrar arkadaşlarıma baktım.

"Ee, sizde ne var ne yok çocuklar?" İçkimden bir yudum daha alırken sordum. "Sanki sizi yıllardır görmemiş gibiyim."

"Çünkü yapmadın." Amy söyledi. "O adamın senin üzerinde bir tekel kurmuş durumda."

Kıkırdadım ve başımı salladım. "Bu onun hatası değil."

"Evet, doğru." Amy şakacı bir şekilde gözlerini devirdi ve beni

kıkırdattı. "Ee, yeni bir şey var mı?" Daha önceki sorumu tekrarladım.

"Pek sayılmaz." Amy Jake'e bakarak şöyle dedi. "Her zamanki gibi çalışıyor ve takılıyorduk."

"Seninle lokantada takılmayı özledim." Gülümseyerek söyledim.

"Oh, bunu kesinlikle yarın yapacağız." Amy sırtarak söyledi.

"Eğer eşin izin ." Jake sesinde bir parça kızgınlıkla ekledi. "Verecek." Ona küçük bir gülümseme vererek söyledim.

Başka ne yapacağımı bilmiyordum. Jake'in kıskanç olduğunu anlıyordum ama bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyordum. Yapabileceğim en iyi şey anlayışlı olmak ve Logan'a sürekli saldırması için ona bir neden vermemektir.

"Amy, Jake." Gloria teyzenin sesini duydum. "Gelinimi bir saniyeliğine götürmemin sakıncası var mı?"

Arkamı döndüğümde Logan'ın annesinin bana gülümsediğini gördüm. Ben de ona gülümsedim ve sıkıca sarıldım.

"Elbette, Luna." Jake kibarca söyledi. "Onunla konuşmanız bittiğinde onu geri getirin. Onu özledik."

Gloria teyze Jake'e gülümsedi ve elimi kendi elinin içine aldı. İçkimi Amy'ye uzattım ve Gloria teyzenin arkasından gittim.

Beni kalabalıktan biraz daha uzağa götürmeye başladı, ancak sürümüzün üyelerine merhaba diyebilmek için sürekli durmak zorunda kaldık.

Sonunda bir banka ulaştık ve oturduk.

"Nasılsın tatlım?" diye sordu Gloria teyze usulca.

"Çok daha iyiyim." Gülümseyerek söyledim.

"Logan'la birlikte olduğunuz için ne kadar mutlu olduğumu sana anlatamam." dedi yanağını okşayarak. "Hiç seninle olduğu kadar mutlu olmamıştı."

Gülümsedim ve arkadaşşıma baktım.

Göbeğim acıyla zonkluyordu. Muhteşemdi. Kardeşimle konuşuyor ve gülümsüyordu. Giydiği elbise pantolonu bacaklarını ve poposunu harika gösteriyordu. Gömleğinin kollarını sıvamıştı ve alt kolundaki her bir kası görebiliyordum. Mükemmeldi ve onu çok istiyordum.

Bana öyle bakmayı kes yoksa üst kata çıkarır, domaltır ve hemen şimdi sikerim. Logan arka bahçeden bana bakarken zihnimle bağlantı kurdu.

Bu gerçekten isteyeceğim bir şeye benziyor. Onu tekrar zihnime bağlarken sııttım.

Zihin bağlantısından homurdandı ve yumruklarını sıkıca sıkıttığını gördüm.

Gloria Teyze'ye dönüp baktım ve onun ısıll ısıll gülümsediğini gördüm.

"Onu edebildiğim için mutluyum." Dedim.

"Kafasını kıkından çıkarıp senin ne kadar harika bir insan olduğunu fark ettiğini için mutluyum." diye homurdandı Gloria teyze ve beni kıkırdattı.

"Bunu yapmasına ben de sevindim." Ona gülümseyerek söyledim.

"Harika bir Luna olacaksın, bunu biliyorsun değil mi?" dedi Gloria teyze beni kucağına çekerken usulca. "Ailen seninle çok gurur duyardı."

Kalbim acıyla sıkıştı ve Andrew'a baktım. Bunun doğru olmasını diledim. Onları gururlandırmış olmayı diledim.

"Ben de seninle gurur duyuyorum Emma." dedi Gloria teyze bana sarılmayı bırakırken. "Ve derslerimize başlayana kadar sabırsızlanıyorum. Harika olacaksın, bundan eminim."

"Harika bir öğretmenim var." Gülümseyerek söyledim. "En önemli şey bu." Gloria Teyze bana gülümsedi ve ayağa kalktı. "Hadi, seni arkadaşlarının yanına götürelim. Bu gece eğlenmeni istiyorum çünkü yarın yapacak çok işimiz var. Luna töreni kendi kendine planlanmayacak."

Bana göz kırptı, ben de güldüm.

Ayağa kalktım ve onu takip ettim. Ambara doğru yürümeden önce bana son bir kez sarıldı.

Arkadaşlarıma doğru yürümeye başladım ve yolda Alpha Drake ile karşılaştım.

"Emma!" diye bağırdı beni kucağına çekerken.

"Alfa Drake." Gülümseyerek söyledim. "Seni görmek çok güzel."

"Lütfen Emma, sadece Drake." dedi beni. "Sen nasılsın?" "Çok daha iyiyim."

Dedim. "Beni kurtardığın için teşekkür ederim."

"Bunun için bana teşekkür etmene gerek yok." Drake elimi tutarken dedi. "Benim için bir onurdu, Emma."

Bir hırlama duyduk ve hemen elimi bıraktı. Logan gerçekten her şeyi gördü, değil mi?

"Beni boğmadan önce gidip arkadaşınla konuşsam iyi olacak." dedi ve beni kıkırdattı.

"Bir süre kalacak mısın?" sordum.

"Muhtemelen birkaç günlüğüne." dedi gülümseyerek. "Harika." Ben de gülümsedim.

Alpha Drake bana göz kırptı ve Logan, Andrew ve diğer arkadaşlarına doğru yürüdü.

Amy ve Jake'e doğru yürüdüm.

"İç." Amy bana içkimi geri uzatırken "İç" dedi. "Rahatlama zamanı, Emma."

Gerçekten öyleydi ama aklımda başka bir şey vardı. Logan'ın muhteşem vücudunun altında rahatlamak hiç fena olmazdı.

Bu düşüncayı şimdilik bir kenara ittim, arkadaşşıma gülümsedim ve içkimden bir yudum daha aldım.

Çok eğlendim. Amy, Jake ve ben bütün gece konuştuk, güldük ve şakalaştık. Okuldan ve eğitimden bazı diğer arkadaşlarımız da bize katıldı ve ben çok eğlendim. Birkaç ay sonra ilk kez 18 yaşında normal bir kız gibi hissettim.

Ama dostumun kollarını belime doladığını hissettiğimde heyecanlanmadığımı söyleyemezdim.

"Seni paylaşmaktan bıktım." diye fısıldadı ve boynuma küçük bir öpücük kondurdu. "Seni yukarı çıkarmak ve o elbiseyi çıkarmak istiyorum. Bütün gece beni deli etti."

Ona baktım ve gülümsedim.

". " Yumuşakça söyledim, şehvetle hırıldamasına neden oldum.

Dudaklarımı dudaklarıyla yakaladı ve ben de kollarının
arasında eridim. O mükemmeldi ve ben de yaşayan en
şanslı kızdım.

2. kitabın sonu.

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.